КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ

МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декоративна косметика та грим»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
Напрям: 02 «Культурна та мистецтво»
Освітньо-професійна програма
«Перукарське мистетцво та декоративна косметика»

Київ-2024

Укладач ***Польова Аліна Юріївна***

Методичний комплекс з дисципліни розглянуто та затверджено на засіданні педагогічної ради Структурного підрозділу «Міжнародний фаховий коледж моди і дизайну» ВНЗ «Київська Академія прикладних мистецтв»

КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ

Робоча навчальна програма
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декоративна косметика та грим»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
Напрям: 02 «Культурна та мистецтво»
Освітньо-професійна програма
«Перукарське мистетцво та декоративна косметика»

Київ-2024

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка 5
2. Тематичний план (на осн. повн. заг. освіти) 8
3. Тематичний план (на осн. базов. заг. освіти) 14
4. Зміст дисципліни 20
5. Список використаних джерел 41
6. Питання до підсумкового контролю 46
7. Модульна контрольна робота 51
8. Конспект лекцій 56
9. Додатки 347

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Метою викладання навчальної дисципліни «Декоративна косметика та грим» є формування теоретичних узагальнених і систематизованих знань студента про історію становлення та розвитку мистецтва гриму, виховання майбутнього фахівця як всебічно розвинену творчу особистість, що володіє вмінням втілювати характер сценічного персонажа засобами гриму. Курс ставить за мету провести історичний огляд розвитку гримувального мистецтва; звернуть увагу студентів на значність гримування як засіб творчого розкриття та формування сценічного образу вистави що допомагає донести до глядачів ідейно-художній задум номера, продюсера, режисера, візажиста; знайомство з основних правилами та прийомами техніки гримування; знайомство з методикою роботи над створенням сценічного образу засобами гримування; розкриття творчих та естетичних можливостей студентів, розвиток смаку, почуття міри, фантазії.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Декоративна косметика та грим» є:

- надання студентам теоретичного матеріалу, необхідного для реалізації практичних завдань у процесі професійної діяльності;
- допомога у формуванні вміння створювати ескіз гриму сценічного героя та здійснювати його практичне втілення;
- напрацювання необхідних навичок створення художнього образу засобами гриму; розкриття психологічних, вікових, національних, соціальних характеристик сценічного героя на етапі перевтілення;
- формування навичок створення гриму сценічного персонажа відповідно до жанрових особливостей п’єси та ідейно-художнього задуму театральної вистави;
- дотримання правил гримування перед та після процесу його закінчення;
- наочне знайомство та практичне засвоєння різних схемам гриму;
- самостійна розробка ескізів майбутнього гриму та створення сценічного гриму зі стилем, жанром та характером вистави;
- навчити самостійно відбирати засоби виконання гриму.

Міжпредметні зв’язки

Під час вивчення курсу «Декоративна косметика та грим» застосовано принцип системності, тобто формується база для формування професійних компетенцій. Викладач застосовує міжпредметні зв’язки з іншими навчальними дисциплінами, спираючись на знання, здобуті студентами під час вивчення «Історія костюму та зачіски», «Кольорознавство», «Технологія перукарських робіт». Курс «Декоративна косметика та грим» вивчається паралельно з дисципліною «Спецкомпозиція», має передувати іншим обов’язковим, нормативним, фаховим дисциплінам, таким як «Матеріалознавство».

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні

знати:

- історію виникнення та розвитку мистецтва гриму;
- сутність основних понять дисципліни;
- анатомію людського обличчя;
- технічні засоби гримування;
- технічні прийоми нанесення гриму;
- значення гриму як завершального етапу створення сценічного образу;
- засоби та прийоми зміни анатомічної будови обличчя, відповідно до вимог створюваного сценічного образу;
- правила створення ескізу гриму сценічного персонажа;
- тенденції розвитку мистецтва гриму в сучасному театрі;
- специфіку та методи роботи при гримуванні;
- гігієну гриму, технічні засоби в гримуванні;
- прийоми живописного та скульптурно-об'ємного гримування;
- як використовувати світлотінь;
- чим відрізняються теплі та холодні тони, форму та пропорції тіла та обличчя, ескіз, різні схеми гриму.

уміти:

- працювати з літературним матеріалом (п'єсою, роллю) як основою для створення майбутнього художнього образу засобами гриму;
- створювати грим сценічного героя відповідно до його характеру;
- володіти технічними засобами гримування та прийомами нанесення гриму;
- самостійно створювати ескізи гриму майбутніх персонажів та узгоджувати свій задум з режисером і художником вистави у процесі професійного спілкування;
- створювати грим сценічного героя відповідно до його характеру та жанру літературного твору, взятого за основу творчого проекту;
- розуміти авторський і режисерський задум, транслювати його глядачам у процесі професійного спілкування;
- виконувати різні схеми гриму та володіти прийомами створення сценічного образу за допомогою гриму;
- самостійно розробляти ескізи майбутнього гриму, самостійно відбирати засоби виконання гриму, навчитися гримувати не тільки себе, а й інших;
- формувати культуру професійного спілкування як органічну складову професійної кваліфікації працівника мистецького закладу;
- використовувати в роботі над створенням гриму сценічного персонажа – героя театрального проекту здобутки і досягнення видатних майстрів, представників вітчизняних і зарубіжних театральних шкіл і мистецьких напрямів.

Шкала оцінювання навчальних досягнень: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
100-90	A	відмінно	зараховано
89-82	B	дуже добре	
82-75	C	добре	
74-65	D	задовільно	
64-50	E	достатньо	
49-35	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано
35-0	X	не зараховано з обов’язковим повторним вивченням дисципліни	

Тематичний план з дисципліни
«Декоративна косметика та грим»
***Спеціальність**: «Дизайн»*
***Спеціалізація:** "Перукарське мистецтво та декоративна косметка"*
(денна форма навчання, на основі повної загальної середньої освіти)

№ з/п	*Назва теми*	*Кількість годин*				
		Всього	*Теорет. заняття*	*Практичні заняття*	*Самос. роботи*	*Форма контролю*
1 семестр **Змістовний модуль – базові елементи гриму та макіяжу**						
1.	Значення гриму. Грим в стародавніх країнах. Історія театрального гриму. Технічні засоби гриму. Гігієна гриму.	2	2			Опитування
2.	Підготовка обличчя до макіяжу та гриму. Робота зі шкірою. Типи шкіри.	1	1			Опитування
3.	Живописні прийоми в гримі. Збільшення та зменшення форми кольором.	1	1		2	Опитування
4.	Коло кольорів. Кольоротипи зовнішності.	2	2		2	Опитування
5.	Моделювання та корекція обличчя. Моделювання та корекція форми брів.	2	2		2	Опитування
6.	Моделювання та корекція очей.	2	2		2	Опитування
7	Моделювання та корекція носу та губ	1	1		2	Опитування
8	Основні схеми та техніки в макіяжі та гримі.	1	1		1	Опитування
9	Виконання першого базового макіяжу «макіяж без макіяжу»: підготовка шкіри, нанесення тону,	1		1	1	Практика

	легка корекція обличчя, легка корекція очей.					
10	Виконання повсякденного макіяжу в тіньовій техніці	1		1	2	Практика
11	Виконання вечірнього макіяжу в тіньовій техніці в класичній схемі «Куточок»	2		2	2	Практика
12	Виконання денного макіяжу з трансформацією у вечірній макіяж.	2		2	2	Практика
13	Виконання темно-коричневого смокі айс в тіньовій техніці	2		2	2	Практика
14	Виконання чорного смокі айс в тіньовій техніці	2		2	2	Практика
15	Виконання макіяжу в схемі смокі з відблиском в тіньовій техніці	2		2	2	Практика
16	Виконання вечірнього макіяжу в олівцевій техніці.	1		1	2	Практика
17	Кремова корекція обличчя. Виконання вечірнього макіяжу в кремовій техніці.	1		1	2	Практика
18	Виконання макіяжу з використанням аквагриму.	2		2	2	Практика
	Модульний контроль	2	1	1		
	Всього за семестр	**30**			**30**	
	Всього разом	**60**				
2 семестр **Ознайомлення з живописними елементами гриму**						
19	Ознайомлення з гримом та професією гримера. Функції та призначення гриму. Технічні засоби, інструменти для гриму	4	4		2	Опитування
20	Техніка гримування. Схеми гриму. Анатомічні основи гриму. Пластична анатомія. Грим черепа.	4	2	2	2	Опитування

21	Сценічний грим. Грим хвороб і аномалій. Особливості театрального гриму.	4	2	2	2	Опитування
22	Зморшки, складки. Грим молодого та старого обличчя.	4		4	4	Опитування і практика
23	Грим товстого та худого обличчя.	2	2		2	Опитування і практика
24	Боді-арт, фейс-арт, Спец фарби для обличчя і тіла. Аквагрим, кремовий грим, спиртовий грим.	4	2	2	4	Опитування і практика
25	Колористика. Основи.	2	2		2	Опитування і практика
26	Технічні прийоми змішування кольорів на шкірі. Особливості роботи з різними видами живописного гриму.	2	2		2	Опитування і практика
27	Грим тварин на руках (кішки, собаки, лева, лисиці) тощо	4		4	2	Практика
28	Грим тварин на обличчі (кішки, собаки, лева, лисиці) тощо	4		4	2	Практика
29	Клоунський грим	2		2	2	Практика
30	Грим П’єро	2		2	2	Практика
31	Казковий грим	2		2		Практика
32	Фантазійний грим, живописний грим на Хелоуін	4		4	2	Практика
33	Робота з накладними матеріалами. Їх види.	4	1	3	2	Опитування і практика
34	Грим окремих частин тіла і обличчя. Скульптурний грим. Збільшення частин обличчя об’ємною технікою. Робота з пластичною масою (віск, пластилін, силікон)	4	1	3	2	Опитування і практика
35	Кров. Її види, застосування, особливості, використання.	2	1	1	2	Опитування і практика

36	Синці, опіки, подряпини. Анатомія розташування. Технічні прийоми лінійно-живописною технікою. Швидкі спецефекти.	4	1	3	2	Опитування і практика
37	Порізи, садна, припухлості, гулі. Анатомія розташування. Технічні прийоми об'ємною технікою. Виготовлення форм для силіконової накладки.	4	1	3	2	Опитування і практика
38	Декор як доповнення образу. Особливості національних елементів декору, націнальний грим.	2	2			Опитування і практика
39	Грим зі зміною статі.	2		2	2	Практика
40	Грим на Хеллоуін з накладними елементами.	4		4	2	Практика
41	Фантазійний грим з накладними елементами.	4		4		Практика
	Модульний контроль	2		2		Опитування і практика
	Всього за семестр	**76**			**44**	
	Всього разом	**120**				
3 семестр Грим та декоративна косметика						
42	Виконання вечірнього макіяжу	2		2	2	Практика
43	Виконання макіяжу розтушована стрілка	2		2	2	Практика
44	Виконання макіяжу в техніці каткріз на половину повіки. Виконання макіяжу в техніці каткріз на половину повіки.	2		2	2	Практика
45	Виконання макіяжу в техніці смокі айс.	2		2	2	Практика
46	Виконання макіяжу подвоєнні стрілки.	2		2	2	Практика
47	Виконання макіяжу з елементами гриму (фрукти)	2		2	2	Практика
48	Виконання макіяжу з	2		2	2	Практика

	елементами гриму (квіти)					
49	Виконання макіяжу з елементами гриму (Казкові герої)	2		2	2	Практика
50	Виконання макіяжу з елементами гриму (герої улюбленого кіно)	2		2	2	Практика
51	Виконання макіяжу з елементами гриму (3Д елементи на обличчі)	2		2	2	Практика
52	Виконання макіяжу з елементами гриму (3Д елементи на руках)	2		2	2	Практика
53	Виконання макіяжу з елементами об'ємного гриму	4		4	4	Практика
54	Виконання макіяжу з елементами живописного гриму.	2		6	2	Практика
	Модульний контроль	2		2		Практика
	Всього за семестр	**30**			**30**	
	Всього разом	**60**				
4 семестр Грим та декоративна косметика						
55	Виконання вечірнього макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в класичній схемі «Куточок»	2		2	2	Практика
56	Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «смокі айс»	2		2	2	Практика
57	Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «смокі з відблиском»	2		2	2	Практика
58	Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «відкритий і	2		2	2	Практика

	закритий кат кріз»					
59	Виконання макіяжу стрілка та розтушована стрілка	2		2	2	Практика
60	Виконання колор макіяжів різними техніками в різних. схемах	2		2	2	Практика
61	Грим різних видів черепа	2		2	2	Практика
62	Грим старого, молодого, товстого та худого обличчя	2		2	2	Практика
63	Грим тварин на руках та на обличчі (кішки, собаки, лева, лисиці)	2		2	4	Практика
64	Грим клоуна, грим П’єро, казковий грим	2		2	2	Практика
65	Грим зі спецефектами	4		4	4	Практика
66	Грим з накладними елементам	4		4	4	Практика
	Модульний контроль	2		2		Практика
	Всього за семестр	**30**			**30**	
	Всього разом	**60**				
	Всього з дисципліни	**166**			**134**	
	Всього загальний обсяг	**300**				

Тематичний план з дисципліни
«Декоративна косметика та грим»
***Спеціальність**: «Дизайн»*
***Спеціалізація:** "Перукарське мистецтво та декоративна косметка"*
(денна форма навчання, на основі базової загальної середньої освіти)

№ з/п	*Назва теми*	*Кількість годин*				
		Всього	*Теорет. заняття*	*Практичні заняття*	*Самос. роботи*	*Форма контролю*
1 семестр Змістовний модуль – базові елементи гриму та макіяжу						
1.	Значення гриму. Грим в стародавніх країнах. Історія театрального гриму. Технічні засоби гриму. Гігієна гриму.	2	2			Опитування
2.	Підготовка обличчя до макіяжу та гриму. Робота зі шкірою. Типи шкіри.	2	2			Опитування
3.	Живописні прийоми в гримі. Збільшення та зменшення форми кольором.	2	2			Опитування
4.	Коло кольорів. Кольоротипи зовнішності.	2	2			Опитування
5.	Моделювання та корекція обличчя. Моделювання та корекція форми брів.	2	2		1	Опитування
6.	Моделювання та корекція очей.	2	2		1	Опитування
7	Моделювання та корекція носу та губ	2	2		1	Опитування
8	Основні схеми та техніки в макіяжі та гримі.	2	2		1	Опитування
9	Виконання першого базового макіяжу «макіяж без макіяжу»: підготовка шкіри, нанесення тону,	2		2	1	Практика

	легка корекція обличчя, легка корекція очей.					
10	Виконання повсякденного макіяжу в тіньовій техніці	2		2	1	Практика
11	Виконання вечірнього макіяжу в тіньовій техніці в класичній схемі «Куточок»	2		2	1	Практика
12	Виконання денного макіяжу з трансформацією у вечірній макіяж.	2		2	1	Практика
13	Виконання темно-коричневого смокі айс в тіньовій техніці	2		2	1	Практика
14	Виконання чорного смокі айс в тіньовій техніці	2		2	1	Практика
15	Виконання макіяжу в схемі смокі з відблиском в тіньовій техніці	2		2	1	Практика
16	Виконання вечірнього макіяжу в олівцевій техніці.	2		2	1	Практика
17	Кремова корекція обличчя. Виконання вечірнього макіяжу в кремовій техніці.	2		2	1	Практика
18	Виконання макіяжу з використанням аквагриму.	2		2	1	Практика
	Модульний контроль	2	1	1		
	Всього за семестр	**38**			**14**	
	Всього разом	**52**				
2 семестр **Ознайомлення з живописними елементами гриму**						
19	Ознайомлення з гримом та професією гримера. Функції та призначення гриму. Технічні засоби, інструменти для гриму	2	2		1	Опитування
20	Техніка гримування. Схеми гриму. Анатомічні основи гриму. Пластична анатомія. Грим черепа.	2	2		1	Опитування

21	Сценічний грим. Грим хвороб і аномалій. Особливості театрального гриму.	2	2		1	Опитування
22	Зморшки, складки. Грим молодого та старого обличчя.	2		2	1	Опитування і практика
23	Грим товстого та худого обличчя.	2	2		1	Опитування і практика
24	Боді-арт, фейс-арт, Спец фарби для обличчя і тіла. Аквагрим, кремовий грим, спиртовий грим.	2		2	1	Опитування і практика
25	Колористика. Основи.	2	2		1	Опитування і практика
26	Технічні прийомі змішування кольорів на шкірі. Особливості роботи з різними видами живописного гриму.	2	2		1	Опитування і практика
27	Грим тварин на руках (кішки, собаки, лева, лисиці) тощо	2		2	1	Практика
28	Грим тварин на обличчі (кішки, собаки, лева, лисиці) тощо	2		2	1	Практика
29	Клоунський грим	2		2	1	Практика
30	Грим П’єро	2		2	1	Практика
31	Казковий грим	2		2	1	Практика
32	Фантазійний грим, живописний грим на Хелоуін	2		2	1	Практика
	Модульний контроль	2	1	1		Практика
	Всього за семестр	**30**			**14**	
	Всього разом	**44**				
3 семестр **Ознайомлення з елеементами скульптурно-обємного гриму**						
33	Робота з накладними матеріалами. Їх види.	4	1	3	2	Опитування і практика

34	Грим окремих частин тіла і обличчя. Скульптурний грим. Збільшення частин обличчя об'ємною технікою. Робота з пластичною масою (віск, пластилін, силікон)	4	1	3	2	Опитування і практика
35	Кров. Її види, застосування, особливості, використання.	2	1	1	2	Опитування і практика
36	Синці, опіки, подряпини. Анатомія розташування. Технічні прийоми лінійно-живописною технікою. Швидкі спецефекти.	4	1	3	2	Опитування і практика
37	Порізи, садна, припухлості, гулі. Анатомія розташування. Технічні прийоми об'ємною технікою. Виготовлення форм для силіконової накладки.	4	1	3	2	Опитування і практика
38	Декор як доповнення образу. Особливості національних елементів декору, націнальний грим.	2	2			Опитування і практика
39	Грим зі зміною статі.	2		2	2	Практика
40	Грим на Хеллоуін з накладними елементами.	4		4	2	Практика
41	Фантазійний грим з накладними елементами.	2		2		Практика
	Модульний контроль	2	1	1		Опитування і практика
	Всього за семестр	**30**			**14**	
	Всього разом	**44**				
4 семестр Грим та декоративна косметика						
42	Виконання вечірнього макіяжу	4		4		Практика
43	Виконання макіяжу розтушована стрілка	4		4		Практика
44	Виконання макіяжу в техніці каткріз на половину повіки. Виконання макіяжу в	4		4	2	Практика

	техніці каткріз на половину повіки.					
45	Виконання макіяжу в техніці смокі айс.	4		4	2	Практика
46	Виконання макіяжу подвоєнні стрілки.	4		4	1	Практика
47	Виконання макіяжу з елементами гриму (фрукти)	4		4	2	Практика
48	Виконання макіяжу з елементами гриму (квіти)	4		4	2	Практика
49	Виконання макіяжу з елементами гриму (Казкові герої)	4		4	2	Практика
50	Виконання макіяжу з елементами гриму (герої улюбленого кіно)	4		4	1	Практика
51	Виконання макіяжу з елементами гриму (3Д елементи на обличчі)	4		4	1	Практика
52	Виконання макіяжу з елементами гриму (3Д елементи на руках)	4		4	1	Практика
53	Виконання макіяжу з елементами обємного гриму	4		4	1	Практика
54	Виконання макіяжу з елементами живописного гриму.	6		6	1	Практика
	Модульний контроль	2		2		Практика
	Всього за семестр	**56**			**16**	
	Всього разом	**72**				
5 семестр Грим та декоративна косметика						
55	Виконання вечірнього макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в класичній схемі «Куточок»	6		6		Практика
56	Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в	6		6	2	Практика

	схемі «смокі айс»					
57	Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «смокі з відблиском»	6		6		Практика
58	Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «відкритий і закритий кат кріз»	6		6	2	Практика
59	Виконання макіяжу стрілка та розтушована стрілка	6		6	2	Практика
60	Виконання колор макіяжів різними техніками в різних. схемах	6		6	2	Практика
61	Грим різних видів черепа	6		6		Практика
62	Грим старого, молодого, товстого та худого обличчя	4		4	2	Практика
63	Грим тварин на руках та на обличчі (кішки, собаки, лева, лисиці)	6		6	2	Практика
64	Грим клоуна, грим П’єро, казковий грим	6		6		Практика
65	Грим зі спецефектами	6		6	2	Практика
66	Грим з накладними елементам	6		6	2	Практика
	Модульний контроль	2		2		Практика
	Всього за семестр	**72**			**16**	
	Всього разом	**88**				
	Всього з дисципліни	**226**			**74**	
	Всього загальний обсяг	**300**				

ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. Значення гриму. Грим в стародавніх країнах. Історія театрального гриму. Технічні засоби гриму. Гігієна гриму

Грим як засіб творчого розкриття та формування сценічного образу. Історичний огляд шляху розвитку гриму. Грим і макіяж на сцені та в кіно. Грим як елемент сценографії та естетичного наповнення образу. Makeup у вокальному мистецтві. Грим на естраді та музичному театрі. Грим як компонент сценічного образу. Стартовий набір гримера. Пензлі для макіяжу. Види і особливості ворсу. Типи пензлів та їх призначення. Догляд, дезінфекція та правильне очищення пензлів. Матеріали, які використовують для виконання макіяжу. Основний набір косметики в кейсі візажиста.

Завдання для самостійної роботи:

Підготувати реферат на тему: «Біографія відомих світових візажистів». Музи макіяжу. Обрати одного з всесвітньо відомих візажистів та підготувати доповідь. Обрати види іннструменту для гримера і описати його функції та призначення.

Питання до семінару:

1. Історія макіяжу у Стародавньому Єгипті?
2. Типи клієнтів, як з ними працювати?
3. Як правильно відмовити в обслуговуванні?
4. В чому проявлялися особливості прикрашання тіла древніх єгиптян?
5. Хто виготовляв косметику в Давньому Єгипті?
6. Який внесок зробила остання цариця Древнього Єгипту Клеопатра в розвиток культури прикрашання тіла?
7. Якою повинна бути ідеальна людина з точки зору давніх греків?
8. Як прикрашали своє обличчя жінки Давньої Греції?
9. Якими досягненнями могли пишатися давні римляни в сфері косметології та макіяжу?
10. Порівняйте рівень розвитку різних держав Давнього світу? Як він відрізняється і в чому є схожість?
11. Які пензлі потрібні для роботи гримера?
12. Чим відрізняються штучні пензлі від натуральних?
13. Як вибрати пензлі для макіяжу?
14. Як доглядати за пензлями?
15. Чим можна мити пензлі?

Використані джерела та література:

1. Бойченко С. П. Грим: історія, технологія, мистецтво. Київ: Мистецтво, 2012. 320 с.
2. Галицька О. В. Основи професійного макіяжу. Харків: Фактор, 2018. 256 с.
3. Грим і декоративна косметика: навчальний посібник / за ред. О. В. Герасименко, Л. П. Захарова, С. М. Соколова. Київ: Либідь, 2019. 256 с.

ТЕМА 2. Підготовка обличчя до макіяжу та гриму. Робота зі шкірою. Типи шкіри

Що таке шкіра? Будова та функції шкіри. Основні типи шкіри та її стани, як визначити свій тип і стан шкіри. Подразнення шкіри, види захворювань шкіри. Робота з проблемною шкірою. Вікові зміни шкіри. Особливості макіяжу для кожного типу шкіри.

Завдання для самостійної роботи:

Визначити свій тип шкіри обличчя та описати його. Поділитися на пари і визначити самостійно тип шкіри один одного і підібрати правильний догляд.

Питання до семінару:

1. Що таке шкіра?
2. Функції шкіри.
3. Які типи шкіри ви знаєте?
4. Які плюси та мінуси сухої шкіри?
5. Які плюси та мінуси комбінованої шкіри?
6. Які плюси та мінуси жирної шкіри?
7. Що таке купероз?
8. Що таке акне?
9. Що таке пігментація?
10. Як працювати з жирною шкірою?

Використані джерела та література:

1. Галицька О. В. Основи професійного макіяжу. Харків: Фактор, 2018. 256 с.
2. Мельник А. В. Секрети професійного макіяжу. Дніпро: Акцент, 2020. 275 с.
3. Ткаченко В. Л. Практичний курс візажу. Чернівці: Букрек, 2018. 240 с.
4. Усик Н. В. Макіяж для початківців. Луцьк: Вежа, 2019. 220 с.

ТЕМА 3: Живописні прийоми в гримі. Збільшення та зменшення форми кольором

Зображувальні прийоми, які використовуються в макіяжі. Поняття тіні, напівтіні, світла, віблиска. Рельєф обличчя, основні групи рельєфу.

Завдання для самостійної роботи

Намалювати на папері всі прийоми, які використовуються в макіяжі (світло, тінь, світлотінь, відблиск, контраст, тон)

Питання до семінару:

1. Що таке зображувальні засоби живопису?
2. Що таке тінь?
3. Що таке світло?
4. Що таке напівтінь?
5. Що таке відблиск?
6. Що таке лінія?
7. Що таке рефлекс?

Використані джерела та література:

1. Гретчен Девіс, Мінді Холл Посібник візажиста, техніки для кіно, телебачення, фотографії та театру: посібник. Київ. Fockal press, 2012. 320 с.
2. Галицька О. В. Основи професійного макіяжу. Харків: Фактор, 2018. 256 с.
3. Грим і декоративна косметика: навчальний посібник / за ред. О. В. Герасименко, Л. П. Захарова, С. М. Соколова. Київ: Либідь, 2019. 256 с.
4. Дяченко Л. І. Теорія та практика гриму. Львів: Світ, 2015. 288 с.

ТЕМА 4. Коло кольорів. Кольоротипи зовнішності

Коло кольорів. Теплі та холодні кольори. Хроматичні та ахроматичні кольори. Контрастні кольори. Гармонія колірних сполучень. Як підібрати колірну гаму макіяжу та типи колориту зовнішності. Тип зовнішності «зима». Тип зовнішності «весна». Тип зовнішності «літо».
Тип зовнішності «осінь».

Завдання для самостійної роботи: намалювати коло кольорів використовуючи тільки три основні кольори.

Питання до семінару:

1. Що таке коло кольорів?
2. Які кольори називаються основними?
3. Які кольори називаються вторинними?
4. Які кольори називаються третинними?
5. Які кольори називаються доповнюючі?
6. Скільки кольорів в колі кольорів?
7. Для чого потрібно використовувати коло кольорів?
8. Що таке хроматичні кольори?
9. Що таке ахроматичні кольори?
10. Які кольори називаються контрастними?

Використані джерела та література

1. Ліза Елдридж Писана краса: Історія макіяжу. Київ, 2019.
2. Остін Шоу Колір: посібник з дизайну. Харків, 2020.
3. Мельник А. В. Секрети професійного макіяжу. Дніпро: Акцент, 2020. 275 с.
4. Енн Гемблз Колористика в стилі. Київ, 2022.
5. Іттен Йоганнес Мистецтво кольору. Київ, 2019.
6. Кароль Джексон Кольори, що пасують вам. Львів, 2020.

ТЕМА 5. Моделювання та корекція обличчя. Моделювання та корекція форми брів

Анатомія та пропорції обличчя. Вертикальне зонування обличчя. Лінійний ритм. Основні форми обличчя та методи їх корекції. Популярні техніки корекції обличчя: контуринг, стробінг, бронзінг, дрейпінг, бейкінг. Аналіз форми брів. Види та форми брів. Асиметрія брів. Формула та схема побудови ідеальної форми брів. Оформлення брів за допомогою декоративної косметики. Корекція брів.

Завдання для самостійної роботи

Виконати всі варіанти корекції обличчя. Вивчити правило корекції. Відпрацювати на практиці корекцію обличчя.
Виконання корекції брів з урахуванням всіх вимог щодо корекції. Замалювати в зошит схему ідеальної форми брів.

Питання до семінару:

1. Які основні лінії обличчя?
2. Які форми обличчя ви можете назвати?
3. Яка форма обличчя вважається ідеальною?
4. Як корегувати квадратне обличчя?
5. Як корегувати прямокутне обличчя?
6. Як корегувати грушеподібне обличчя?
7. Як корегувати трикутне обличчя?
8. Що таке контурінг?
9. Що таке стробінг?
10. Що таке бейкінг?
11. Які брови підходять круглому обличчу?
12. Які брови підходять квардратному обличчу?
13. Які брови підходять овальному обличчу?
14. Що таке асиметрія брів?
15. Які є види асиметрії?
16. Як правильно будувати форму брів?

Використані джерела та література:

1. Галицька О. В. Основи професійного макіяжу. Харків: Фактор, 2018. 256 с.
2. Ковальчук І. М. Мистецтво макіяжу: від основ до майстерності. Одеса: Астропринт, 2019. 310 с.
3. Момчилова А. Науково-теоретичні засади дослідження гриму в мистецьких практиках. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»: зб. наук. пр.* Київ: Видав. Центр КНУКіМ. 2018. Вип. 38. С. 259–268.
4. Федорова Л. С. Професійний макіяж: техніки та секрети. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2021. 310 с.

ТЕМА 6. Моделювання та корекція очей

Основні форми очей. Визначення типу очей. Макіяж очей. Техніки і схеми нанесення тіней. Сім основних схем нанесення тіней. Основні правила корекції очей.

Завдання для самостійної роботи

Виконати на практиці корекцію очей за відповідними правилами.
Самостійне виконання корекції очей. Замалювати в зошит схеми корекції очей.

Питання до семінару:

1. Які види очей ви можете назвати?
2. Яка форма ока вважається ідеальною?
3. Які очі бувають по формі?
4. Які очі бувають по відстані між ними?
5. Які очі бувають по розташуванню?

6. Які очі бувають по посадці?
7. Що таке схема макіяжу?
8. Перерахуйте основні схеми макіяжу очей?

Використані джерела та література:

1. Галицька О. В. Основи професійного макіяжу. Харків: Фактор, 2018. 256 с.
2. Сидоренко О. Г. Історія гриму та макіяжу. Полтава: Оріяна, 2016. 260 с.
3. Технологія парфумерно-косметичних продуктів: навчальний посібник / за ред. С. В. Кулик, Н. М. Гринько, І. Ю. Кравченко. Київ: Видавництво НУХТ, 2021. 312 с.

ТЕМА 7. Моделювання та корекція носу та губ

Основні форми носу. Правила корекції різних форм носу. Оформлення та корекція носу за допомогою декоративної косметикі.Підготовка губ до макіяжу. Асиметрічні губи. Основні алгоритми побудови губ.

Завдання для самостійної роботи

Виконати на практиці корекцію носа за відповідними правилами. Самостійне виконання корекції носа. Замалювати в зошит схеми корекції носа.

Виконати на практиці корекцію губ за відповідними правилами. Самостійне виконання корекції губ. Замалювати в зошит схеми корекції губ.

Питання до семінару:

1. Які форми носу ви знаєте?
2. Як правильно коригувати ніс?
3. Чим робити корекцію носу?
4. На яку форму не можна наносити хайлайтер?
5. Як зробити кривий ніс?
6. Основні форми губ?
7. Як збільшити губи?
8. Як зменшити губи?
9. Як правильно коригувати губи?
10. Які схеми корекції губ ви знаєте?

Використані джерела та література:

1. Найда Н. ДНК Макіяжу. Київ, 2021.
2. Галицька О. В. Основи професійного макіяжу. Харків: Фактор, 2018. 256 с.
3. Чорна І. В. Макіяж: мистецтво та техніка. Кропивницький: Імекс-ЛТД, 2018. 250 с.

ТЕМА 8. Основні схеми та техніки в макіяжі та гримі

Поняття схеми макіяжу. Поняття техніки макіяжу. Основні схеми макіяжу. Основні техніки макіяжу. Олівцева техніка. Кремова техніка. Акварельна техніка. Тіньова техніка. Комбінована техніка. Класична схема макіяжу. Схема макіяжу смокі айз. Схема макіяжу кат кріз.

Завдання для самостійної роботи

Замалювати всі схеми макіяжів.

Питання до семінару:

1. Що таке схема макіяжу?
2. Що таке техніка макіяжу?
3. Чим відрізняється техніка від схеми?
4. Які техніки макіяжу існують?
5. Що таке олівцева техніка?
6. Що таке акварельна техніка?
7. Що таке комбінована техніка?

Використані джерела та література:

1. Галицька О. В. Основи професійного макіяжу. Харків: Фактор, 2018. 256 с.
2. Чорна І. В. Макіяж: мистецтво та техніка. Кропивницький: Імекс-ЛТД, 2018. 250 с.

ТЕМА 9. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання першого базового макіяжу «макіяж без макіяжу»: підготовка шкіри, нанесення тону, легка корекція обличчя, легка корекція очей

Показова модель викладача.

Аналіз клієнта. Визначення типу обличчя, підготовка обличчя. Пілбір тонального засобу для клієнта. Правильне нанесення тону. Правила нанесення пудри. Легка корекція обличчя, а саме правила нанесення хайлайтера, скульптора та румян. Легка корекція очей, а саме затемнення орбітальної складки повіки кольором наближеним до шкіри. Фарбуємо вії тушшю, оформлюємо губи. Прозорий блиск на губи.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 10. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання повсякденного макіяжу в тіньовій техніці

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 11. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ.

Виконання вечірнього макіяжу в тіньовій техніці в класичній схемі «Куточок»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 12. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання денного макіяжу з трансформацією у вечірній макіяж.

Закріплення минулих тем. Робимо денний макіяж і трансформуємо його у вечірній. Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 13. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання темно-коричневого смокі айс в тіньовій техніці

Показова модель викладача. Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 14. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання чорного смокі айс в тіньовій техніці

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 15. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу в схемі смокі з відблиском в тіньовій техніці

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 16. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання вечірнього макіяжу в олівцевій техніці.

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 17. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Кремова корекція обличчя. Виконання вечірнього макіяжу в кремовій техніці

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.ґ

ТЕМА 18. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу з використанням аквагриму

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 19. Ознайомлення з гримом та професією гримера. Функції та призначення гриму. Технічні засоби, інструменти для гриму

Історичний огляд шляху розвитку гриму. Грим і макіяж на сцені та в кіно. Грим як елемент сценографії та естетичного наповнення образу. Makeup у вокальному мистецтві. Грим на естраді та музичному театрі. Грим як компонент сценічного образу. Боді-арт та брендінг. Підготовчий етап. Інструменти та прилади для роботи. Гігієна гриму. Міміка та грим. Схеми гриму. Припрацювання окремих деталей обличчя. Основні характеристики гримирувальних фарб. Допоміжні матеріали та засоби гриму

Завдання для самостійної роботи

Підготувати доповідь на тему історичних фактів гриму, обрати країну і знайти цікаві історичні факти. Вивчити матеріал, орієнтуватися в пензлях та інструментах.

Питання до семінару:

1. Звідки пішли первічні форми театрального гриму?

2. Описати найважливіші атрибути гриму в китайському та японському театрі?
3. Значення маски с гримі. Для чого вона потрібна, де використовують?
4. Дати визначення хто такий гример?
5. В чому полягає професія гримера?
6. Дати коротку характеристику віковому, національному, історичному, портретному та характерному гриму?
7. Чим відрізняється живописний грим від об'ємного?
8. Для чого потрібні пензлі для гриму?
9. Які бувають пензлі для гриму?
10. Що таке аерограф?
11. Чим відрізняється пуховка від спонжа?
12. Які повинні бути пензлі для тіней?

Використані джерела та література:

1. Федорова Л. С. Професійний макіяж: техніки та секрети. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2021. 310 с.
2. Хоменко Ю. П. Стилістика та макіяж. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2020. 280 с.
3. Цимбалюк О. М. Грим у театрі та кіно. Рівне: Волинські обереги, 2017. 300 с.

ТЕМА 20. Техніка гримування. Схеми гриму. Анатомічні основи гриму. Пластична анатомія. Грим черепа

Світловий та світлотіньовий малюнок. Колористика. Підбір тону. Особливості кольору гриму у взаємодії з естрадним та театральним освітленням. Особливості роботи візажиста з різними формами та структурами обличчя. Анатомічні основи гриму. Міміка і мязи. Дослідження обличчя. Розробка ескізу та гримирування. Особливості та характерні ознаки.

Завдання для самостійної роботи

Вивчити і закріпити теоретичний матеріал. Намалювати грим черепа

Питання до семінару:

1. Які техніки гримування можете назвати?
2. Що таке світловий малюнок?
3. Що таке світлотіньовий малюнок?
4. Як підібрати тон?
5. Скільки існує технічних прийомів гримування.
6. Де знаходиться круговий м'яз ока.
7. До яких типів відносять тканина мімічних лицьових м'язів.
8. Чим ми можемо додати хорактеру в гримі.
9. Чим на обличчі відрізняється гнів від суму.
10. Які кольори гриму ми повинні використовувати для промалювання зморшок.

Використані джерела та література:

1. Грим і декоративна косметика: навчальний посібник / за ред. О. В. Герасименко, Л. П. Захарова, С. М. Соколова. Київ: Либідь, 2019. 256 с.
2. Енн Гемблз Колористика в стилі. Київ, 2022.
3. Іттен Йоганнес Мистецтво кольору. Київ, 2019.

4. Кароль Джексон Кольори, що пасують вам. Львів, 2020.
5. Ковальчук І. М. Мистецтво макіяжу: від основ до майстерності. Одеса: Астропринт, 2019. 310 с.

ТЕМА 21. Сценічний грим. Грим хвороб і аномалій. Особливості театрального гриму

Сценічний макіяж і. грим. Особливості та специфіка. Важкість та недоліки сценічного гриму. Визначення різноманітних хвороб та аномалій, їх особливості. Нюанси в роботі, правильне нанесення гриму на обличчя. Театральний грим. Особливості театрального гриму. Види театрального гриму.

Специфіка тееатрального гриму. Історія театрального гриму.

Завдання для самостійної роботи:

Зробити сценічний макіяж. Виконати грим хворої людини відповідно її захворювання. Описати схему послідовності виконання даного грим. Виконати театральний грим. Описати схему послідовності виконання даного гриму.

Питання до семінару:

1. Які моменти потрібно враховувати при сценічному макіяжі.
2. Скільки часу займає сценічний грим?
3. Які особливості при виконанні сценічного макіяжу?
4. В чому важкість в сценічному макіяжі?
5. Які хвороби та аномалії можна показати гримом?
6. Яка схема послідовності виконання гриму хвороб?
7. Які нюанси в роботі?
8. Як правильно наносвти і змивати грим?
9. Які особливості при виконанні театрального гриму?
10. В чому важкість тееатрального гриму?
11. Скільки часу займає театральний грим?

Використані джерела та література:

1. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.
2. Джонс Роберт. Майстер клас з макіяжу: повний курс макіяжу для всіх рівнів від початківця до професіоналів. Київ: Find wind press, 2017. 288 с.
3. Василько В. С. Про перевтілення в мистецтві актора. Київ, 1976. 230 с.
4. Річард Корсон Сценічний грим. 10-е вид. Бостон: Pearson, 2019. 432 с.
5. Романенко Т. С. Візаж: мистецтво перевтілення. Запоріжжя: Дике Поле, 2017. 290 с.

ТЕМА 22. Зморшки, складки. Грим молодого та старого обличчя

Пошук на обличчі основних зморшок. Віковий грим. Різновиди обличчя. Грим дитячого, молодого та старого обличчя. Самостійне виконання гриму.

Завдання для самостійної роботи:

Виконати грим людини старшого віку – різновид вікового гриму. Описати схему послідовності виконання даного гриму.

Виконати грим молодого (дитячого) гриму. Описати схему послідовності виконання даного гриму.

Питання до семінару:

1. Як шукати зморшки?
2. Чим малювати зморшки?
3. Як змінити колір брів?
4. Як зробити зморшки?

Використані джерела та література:

1. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.
2. Річард Корсон. Сценічний грим. 10-е вид. Бостон: Pearson, 2019. 432 с.
3. Романенко Т. С. Візаж: мистецтво перевтілення. Запоріжжя: Дике Поле, 2017. 290 с.
4. Дж. Х. Мастін. Історія театрального гриму // Кембриджська історія виконавських мистецтв / за ред. Р. Вілсона. Кембридж: Cambridge University Press, 2018. С. 152–178.

ТЕМА 23. Грим товстого та худого обличчя

Повне, худе обличчя. Лінія та світлотінь у підкресленні образу. Поняття «від світлого до темного». Половина – повне обличчя, друга половина – худе. Ілюстративний матеріал основних мімічних виразів обличчя. Самостійне виконання техніки «від світлого до темного».

Завдання для самостійної роботи Виконати грим худого (та товстого) гриму. Описати схему послідовності виконання даного гриму.

Питання до семінару:

1. Що таке лінія?
2. Що таке світлотінь?
3. Як зробити поступовий перехід від світлого і темного?
4. Що роблять темні тони?
5. Що роблять світлі тони?

Використані джерела та література:

1. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.
2. Гретчен Девіс, Мінді Холл Посібник візажиста, техніки для кіно, телебачення, фотографії та театру: посібник. Київ, 2012. 320 с.
3. Дж. Х. Мастін. Історія театрального гриму // Кембриджська історія виконавських мистецтв / за ред. Р. Вілсона. Кембридж: Cambridge University Press, 2018. С. 152–178.

ТЕМА 24. Боді-арт, фейс-арт, Спец фарби для обличчя і тіла. Аквагрим, кремовий грим, спиртовий грим

Поняття боді-арту. Поняття фейс-арту. Види спеціальних фарб для обличчя і тіла. Аквагрим, кремовий грим, спиртовий грим.

Завдання для самостійної роботи

Виконати фейс-арт, боді-арт. Описати послідовність.

Питання до семінару:

1. Що таке боді-арт?
2. Що таке фейс-арт?
3. Як обрати спец фарби для гриму?
4. Що таке аквагрим?
5. Чим відрізняється спиртовий грим та кремовий грим?

Використані джерела та література:

1. Василько В. С. Про перевтілення в мистецтві актора. Київ, 1976. 230 с.
2. Дж. Х. Мастін Історія театрального гриму // Кембриджська історія виконавських мистецтв / за ред. Р. Вілсона. Кембридж: Cambridge University Press, 2018. С. 152–178.
3. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.
4. Цимбалюк О. М. Грим у театрі та кіно. Рівне: Волинські обереги, 2017. 300 с.

ТЕМА 25. Колористика. Основи.

Коло кольорів. Теплі та холодні кольори. Хроматичні та ахроматичні кольори. Контрастні кольори. Гармонія колірних сполучень

Завдання для самостійної роботи

Намалювати коло кольорів використовуючи тільки три основні кольори.

Питання до семінару:

1. Що таке коло кольорів?
2. Які кольори називаються основними?
3. Які кольори називаються вторинними?
4. Які кольори називаються третинними?
5. Які кольори називаються доповнюючі?
6. Скільки кольорів в колі кольорів?
7. Для чого потрібно використовувати коло кольорів?
8. Що таке хроматичні кольори?
9. Що таке ахроматичні кольори?
10. Які кольори називаються контрастними?

Використані джерела та література:

1. Енн Гемблз Колористика в стилі. Київ, 2022.
2. Іттен Йоганнес Мистецтво кольору. Київ, 2019.
3. Кароль Джексон Кольори, що пасують вам. Львів, 2020.
4. Мельник А. В. Секрети професійного макіяжу. Дніпро: Акцент, 2020. 275 с.

ТЕМА 26. Технічні прийоми змішування кольорів на шкірі. Особливості роботи з різними видами живописного гриму

Технічні прийоми змішування кольорів на шкірі. Живописний грим. Особливості живописного гриму.

Завдання для самостійної роботи: намалювати живописний грим.

Питання до семінару:

1. Що таке живописні прийоми гриму?
2. Які живописні прийоми ви можете назвати?
3. Які прийоми змішування кольорів?

Використані джерела та література:

5. Енн Гемблз Колористика в стилі. Київ, 2022.
6. Іттен Йоганнес Мистецтво кольору. Київ, 2019.
7. Кароль Джексон Кольори, що пасують вам. Львів, 2020.
8. Мельник А. В. Секрети професійного макіяжу. Дніпро: Акцент, 2020. 275 с.
9. Остін Шоу Колір: посібник з дизайну. Харків, 2020.

ТЕМА 27. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим тварин на руках (кішки, собаки, лева, лисиці) тощо

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Виконати схематично грим тварини (кішки, собаки, лева, зебри, лисиці, зайця, жаби тощо Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 28. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим тварин на обличчі (кішки, собаки, лева, лисиці) тощо

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Виконати схематично грим тварини (кішки, собаки, лева, зебри, лисиці, зайця, жаби тощо

ТЕМА 29. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Клоунський грим

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 30. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим Пєро

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 31. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Казковий грим

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи:

Казковий грим. Казкова краса.

Підібрати ілюстративний матеріал до казкового героя. Виконати грим живописними засобами (Іван Царевич, СімбадМореплавець, Снігуронька, Василіса Премудра, Попелюшка, Дід Мороз, Івасик Телесик, Котигорошко тощо). Описати схему послідовності виконання даного гриму.

Казкова потворність. Підібрати ілюстративний матеріал до казкового героя. Виконати грим живописними засобами грим «Казкова потворність». Грими (злий цар, зла королева, чаклун, відьма, горбун, мачуха тощо). Описати схему послідовності виконання даного гриму

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 32. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Фантазійний грим, Живописний грим на Хеллоуін

Фантазійний грим – один із складних гримів. Його використання в циркових та естрадних шоу, театральних виставах, кінострічках.

Практичне відпрацювання студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

На задану тему по ілюстративному матеріалу розробити схему виконання фантазійного гриму. Виконати грим (водяний, фея, німфа, русалка). Описати схему послідовності виконання даного гриму.

ТЕМА 33. Робота з накладними матеріалами. Їх види

Накладні матеріали. Матеріали для виготовлення накладок. Види накладок. Як працювати з різними видами накладок.

Завдання для самостійної роботи

Проаналізувати методичну, наукову літературу, записати. Пошукати методи виготовлення накладок в домашніх умовах.

Питання до семінару:

1. Що таке пластична накладка?
2. Для чого потрібна пластична накладка?
3. Які накладки бувають?
4. Які види накладок ви можете назвати?
5. Де використовують накладки?
6. З яких матеріалів виготовляють накладки?

Використані джерела та література:

1. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.
2. Мельник І. О. Грим як засіб художньої виразності в театрі і кіно: дис. … канд. мистецтвознавства. Київ: КНУКіМ, 2021. 230 с.
3. Сидоренко І. Г. Використання гриму у сучасному кіно: основні тенденції. Кіно і театр: мистецтвознавчі аспекти. 2021. № 7. С. 89–97.

4. Тарасенко В. П. Спеціальні ефекти у театральному гримі: технології створення. *Вісник Луганської національної академії мистецтв*. 2018. № 2. С. 23–31.
5. Яковенко О. С. Грим та спецефекти у кіно. Миколаїв: Іліон, 2018. 290 с.

ТЕМА 34. Грим окремих частин тіла і обличчя. Скульптурний грим. Збільшення частин обличчя обємною технікою. Робота з пластичною масою (віск, пластилін, гумоз,силікон)

Поняття скульптурного гриму. Збільшення форми гриму. Як працювати з пластичною масою. Поняття воску, гумозу та силікону.

Завдання для самостійної роботи

Повторити техніку та послідовність нанесення скульптурних деталей на обличчя, їх фіксацію та затушування, зняття. Описати схему послідовності виконання даного гриму.

Питання до семінару:

1. Що таке скуптурно-обємний грим?
2. Де він використовується?
3. Що таке віск для гриму, його особливості?
4. Що таке гумоз для гриму?
5. Що таке силікон для гриму? Де він використовується?

Використані джерела та література:

1. Василько В. С. Про перевтілення в мистецтві актора. Київ, 1976. 230 с.
2. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.
3. Яковенко О. С. Грим та спецефекти у кіно. Миколаїв: Іліон, 2018. 290 с.

ТЕМА 35. Кров. Її види, застосування, особливості, використання.

Поняття крові в грімі. Види та застосування крові. Особливості крові. Використання крові в гримі.

Завдання для самостійної роботи

1. Дослідити різні види гримувальної крові та створити порівняльну таблицю їхніх характеристик.
2. Підготувати ескізи макіяжу з використанням різних типів крові.
3. Практично відпрацювати техніки нанесення крові на шкіру та одяг.
4. Провести тестування стійкості гримувальної крові в різних умовах (світло, вологість, температура).

Питання до семінару:

1. Які основні види гримувальної крові та їх відмінності?
2. Як правильно підібрати консистенцію крові для різних сцен?
3. Які техніки нанесення гримувальної крові існують?
4. Як забезпечити безпеку використання крові при контакті зі шкірою та слизовими оболонками?
5. Які методи видалення гримувальної крові є найбільш ефективними?
6. Як використання різних відтінків крові впливає на реалістичність образу?

Використані джерела та література:

1. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.
2. Мельник І. О. Грим як засіб художньої виразності в театрі і кіно: дис. … канд. мистецтвознавства. Київ: КНУКіМ, 2021. 230 с.
3. Сидоренко І. Г. Використання гриму у сучасному кіно: основні тенденції. *Кіно і театр: мистецтвознавчі аспекти*. 2021. № 7. С. 89–97.
4. Тарасенко В. П. Спеціальні ефекти у театральному гримі: технології створення. Вісник Луганської національної академії мистецтв. 2018. № 2. С. 23–31.
5. Яковенко О. С. Грим та спецефекти у кіно. Миколаїв: Іліон, 2018. 290 с.

ТЕМА 36. Синці, опіки, подряпини. Анатомія розташування. Технічні прийоми лінійно-живописною технікою. Швидкі спецефекти

Поняття синяку, опіків, подряпин в гримі. Анатомія розташування синяків. Швидкі спецефекти.

Завдання для самостійної роботи

1. Синці. Створіть синяк на обличчі, що виглядає свіжим. Які кольори ви будете використовувати?

- Як додати ефект припухлості до гриму синця?

2. Опіки:

- Виконайте грим для імітації опіку другого ступеня на руці. Опишіть використовувані матеріали та техніки.
- Як ви будете додавати деталі, щоб опік виглядав реалістично?

Питання до семінару:

1. Що таке синяк з точки зору гриму? Як створити реалістичний синяк за допомогою декоративної косметики?
2. Які кольори використовуються для створення синця на різних стадіях загоєння (свіжий синяк, кілька днів після травми, загоєння)?
3. Які техніки нанесення гриму застосовуються для імітації синців?
4. Опишіть процес створення гриму для імітації першого, другого та третього ступенів опіків.
5. Які матеріали та інструменти використовуються для створення текстури обпаленої шкіри?
6. Як додати реалістичності опіку, використовуючи грим та декоративну косметику?

Використані джерела та література:

1. Сидоренко О. Г. Історія гриму та макіяжу. Полтава: Оріяна, 2016. 260 с.
2. Шевченко А. О. Професійний грим: від класики до сучасності. Суми: Університетська книга, 2019. 270 с.
3. Яковенко О. С. Грим та спецефекти у кіно. Миколаїв: Іліон, 2018. 290 с.

ТЕМА 37. Порізи, садна, припухлості, гулі. Анатомія розташування. Технічні прийоми обємною технікою. Виготовлення форм для силіконової накладки

Поняття порізів. Поняття саден. Поняття припухлостей. Анатомія розташування. Технічні прийоми. Виготовлення форм.

Завдання для самостійної роботи

Створіть глибокий поріз на руці.

Прикріпіть та загримуйте накладку для створення образу казкового персонажа (наприклад, ельфа або монстра). Які кроки та матеріали будуть залучені?

Питання до семінару:

1. Які матеріали потрібні для створення реалістичних порізів на шкірі?
2. Опишіть кроки створення порізу за допомогою латексу та фарб.
3. Як створити ефект кровотечі та загоєння порізу?
4. Що таке накладки в гримі та для чого вони використовуються?
5. Які матеріали використовуються для виготовлення накладок (наприклад, з латексу, силікону)?
6. Як правильно прикріпити накладки до шкіри та зробити їх максимально непомітними?

Використані джерела та література:

1. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.
2. Джонс Роберт Майстер-клас з макіяжу: повний курс макіяжу для всіх рівнів від початківця до професіоналів. Київ: Find wind press, 2017. 288 с.
3. Гончарук Т. О. Теорія та практика кіногриму. Львів, 2020.

ТЕМА 38. Декор як доповнення образу. Особливості національних елементів декору, націнальний грим

Поняття декру. Особливості національних елементів декору. Національний грим.

Завдання для самостійної роботи

1. Дослідити традиційні декоративні елементи обраної культури та підготувати ескіз образу з використанням національного гриму.
2. Вивчити символіку та значення кольорів у різних етнічних культурах.
3. Розробити макіяж із використанням українських національних мотивів (орнаменти, кольори, аксесуари).
4. Підготувати аналіз сучасних тенденцій використання національного декору в модній індустрії.
5. Провести практичну роботу: створення гриму на тему: «Етнічний стиль у сучасному мистецтві№».

Питання до семінару:

1. Яку роль відіграє декор у створенні завершеного образу?
2. Які основні види національного гриму існують?
3. Чим відрізняється національний декор різних культур?
4. Як поєднати сучасні тенденції макіяжу з традиційними етнічними мотивами?

5. Які елементи макіяжу є найбільш характерними для української культури?
6. Які матеріали використовуються для створення національного декору в різних країнах?
7. Як вибрати правильний декор, щоб передати автентичність образу?

Використані джерела та література:

1. Василько В. С. Про перевтілення в мистецтві актора. Київ, 1976. 230 с.
2. Гончарук Т. О. Теорія та практика кіногриму. Львів, 2020.
3. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. Київ: Fockal press, 2008. 344 с.

ТЕМА 39. Грим зі зміною статі

Виконати грим протилежної статі еклектично (дівчата виконують грим чоловічої статі, а хлопці – жіночої). Описати схему послідовності виконання даного гриму.

Завдання для самостійної роботи: намалювати грим іншої статі.

Питання до семінару:

1. Як змінити стать за допомогою гриму?
2. Що змінити в зовнішності?
3. За допомогою чого змінити очі?
4. Як намалювати щетину?
5. Як намалюваті вуса?

Використані джерела та література:

1. Василько В. С. Про перевтілення в мистецтві актора. Київ, 1976. 230 с.
2. Гончарук Т. О. Теорія та практика кіногриму. Львів, 2020.
3. Джонс Роберт Майстер-клас з макіяжу: повний курс макіяжу для всіх рівнів від початківця до професіоналів. Київ: Find wind press, 2017. 288 с.
4. Романенко Т. С. Візаж: мистецтво перевтілення. Запоріжжя: Дике Поле, 2017. 290 с.

ТЕМА 40. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим на Хеллоуін з накладними елементами

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 41. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Фантазійний грим з накладними елементами.

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 42. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання вечірнього макіяжу

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 43. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання макіяжу розтушована стрілка

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 44. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання макіяжу в техніці каткріз на половину повіки. Виконання макіяжу в техніці каткріз на всю повіку

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 45. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання макіяжу в техніці смокі айс

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 46. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання макіяжу подвоєнні стрілки.

Показова модель викладача

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 47. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання макіяжу з елементами гриму (фрукти)

Показова модель викладача

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 48. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ

Виконання макіяжу з елементами гриму (квіти)

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 49. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу з елементами гриму (Казкові герої)

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 50. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу з елементами гриму (герої улюбленого кіно)

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 51. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу з елементами гриму (3Д елементи на обличчі)

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 52. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу з елементами гриму (3Д елементи на руках)

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 53. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу з елементами об’ємного гриму

Показова модель викладача.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 54. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу з елемеентами живописного гриму

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 55. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання вечірнього макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в класичній схемі «Куточок»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 56. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «смокі айс»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 57. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «смокі з відблиском»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 58. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «відкритий і закритий кат кріз»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 59. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання макіяжу стрілка та розтушована стрілка

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 60. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Виконання колор макіяжів різними техніками в різних схемах

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 61. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим різних видів черепа

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 62. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим старого, молодого, товстого та худого обличчя

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 63. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим тварин на руках та на обличчі (кішки, собаки, лева, лисиці)

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 64. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим клоуна, грим Пєро, казковий грим

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 65. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим зі спецефектами

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 66. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ
Грим з накладними елементам

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Основна література

1. Альберс Йозеф Взаємодія кольорів. Львів, 2019.
2. Анна Робертсон Декоративна косметика в історичному контексті // Енциклопедія б'юті-індустрії / за ред. Л. Джонсона. Нью-Йорк: Beauty Research House, 2020. С. 89–114.
3. Боббі Браун Посібник з макіяжу: для всіх – від початківця до професіонала. Нью-Йорк: Grand Central Life & Style, 2008. 221 с.
4. Бойченко С. П. Грим: історія, технологія, мистецтво. Київ: Мистецтво, 2012. 320 с.
5. Буман Г., Фридевольд Б. Декоративна косметика та грим: підручник. Київ: Фоліант, 2022. 256 с.
6. Василько В.С. Про перевтілення в мистецтві актора. Київ, 1976. 230 с.
7. Вейн Годдард, Тамі Шрайбер Таємниці макіяжу: професійний підхід. Нью-Йорк: Wiley, 2012. 320 с.
8. Галицька О. В. Основи професійного макіяжу. Харків: Фактор, 2018. 256 с.
9. Гнатюк О. В. Використання натуральних компонентів у декоративній косметиці: дис. … канд. хім. Наук. Одеса: ОНУ ім. І. І. Мечникова, 2019. 198 с.
10. Гретчен Девіс. Мінді Холл Посібник візажиста, техніки для кіно, телебачення, фотографії та театру: посібник. Київ, 2012. 320 с.
11. Грим і декоративна косметика: навчальний посібник / за ред. О. В. Герасименко, Л. П. Захарова, С. М. Соколова. Київ: Либідь, 2019. 256 с.
12. Гриценко О. П. Мюзикл «Кэтс» ЕлойдаУэбера: грим, перуки, стиль, художні образи та їх вирішення. *Сценічне та музичне мистецтво: циркові та естрадні жанри. Науково-методичний аспект: матеріали XI наук.-практ. конф. КМАЕЦМ*. Київ, 2021.
13. Гриценко О.П. Особливості різновидів гриму в сучасних шоу програмах. *Сценічне та музичнемистецтво: циркові та естрадні жанри. Науково-методичний аспект: матеріали X наук.-практ. конф*. Київ, 2018.
14. Гьоц Альсман Дизайн макіяжу для сцени та екрана. Лондон: Laurence King Publishing, 2021. 320 с.
15. Дебрені Тодд Спеціальні ефекти гриму для сцени та екрану. Виготовлення накладних протезів. США. Fockal press, 2008. 344 с.
16. Дж. Х. Мастін. Історія театрального гриму // Кембриджська історія виконавських мистецтв / за ред. Р. Вілсона. Кембридж: Cambridge University Press, 2018. С. 152–178.
17. Джейн Лабу Наука про косметику: складники, технології та тренди. Лондон: Cosmetic Science Press, 2017. 275 с.
18. Джулія Кона Основи гриму: від теорії до практики. Чикаго: Stage Makeup Publishing, 2018. 288 с.
19. Дяченко Л. І. Теорія та практика гриму. Львів: Світ, 2015. 288 с.

20. Елдрідж Л. Фарба для обличчя: історія макіяжу. Нью-Йорк: Абрамс Імідж, 2015. 240 с.
21. Емма Холмс. Розвиток технологій у виробництві косметики. *International Journal of Beauty Technology*. 2021. Т. 12, № 2. С. 103–119.
22. Енн Гемблз Колористика в стилі. Київ, 2022.
23. Іваненко Н. М. Сучасні технології створення театрального гриму. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Мистецтвознавство*. 2020. № 3. С. 45–52.
24. Іттен Йоганнес Мистецтво кольору. Київ, 2019.
25. Кароль Джексон Кольори, що пасують вам. Львів, 2020.
26. Кевін Окойн Обличчя наперед. Нью-Йорк: Little, Brown and Company, 2000. 176 с.
27. Кетрін Беннетт. Інновації у SFX-гримі для кіно. *Журнал кіно та спецефектів*. 2020. Т. 15, № 2. С. 112–129.
28. Ковальчук І. М. Мистецтво макіяжу: від основ до майстерності. Одеса: Астропринт, 2019. 310 с.
29. Коломієць О. В. Використання декоративної косметики у сценічному мистецтві. *Мистецтвознавчі дослідження*. 2020. №2. С. 78–85.
30. Корі Бішоп Макіяж для кожного дня та особливих випадків. Лондон: HarperCollins, 2019. 192 с.
31. Лан Нгуєн-Грреаліс Мистецтво і макіяж. Лондон: Laurence King Publishing, 2015. 240 с.
32. Ліза Елдрідж Фарба для обличчя: історія макіяжу. Нью-Йорк: Abrams Image, 2015. 240 с.
33. Маріан Ньюман Мистецтво макіяжу та догляду за обличчям. Лос-Анджелес: Fashion Book, 2021. 310 с.
34. Мельник А. В. Секрети професійного макіяжу. Дніпро: Акцент, 2020. 275 с.
35. Мельник І. О. Грим як засіб художньої виразності в театрі і кіно: дис. … канд. мистецтвознавства. Київ: КНУКіМ, 2021. 230 с.
36. Мері Вонг Вплив макіяжу на психологію людини // Сучасні дослідження краси та моди / за ред. Дж. Тейлор. Берлін: Fashion Studies Press, 2022. С. 135–162.
37. Міледі Стандарт макіяжу. Бостон: Cengage Learning, 2012. 678 с.
38. Морріс Р. Макіяж: найкращий посібник. Сідней: Allen & Unwin, 2008. 279 с.
39. Найда Н. ДНК Макіяжу. Київ, 2021.
40. Рибак Т. С. Вплив декоративної косметики на стан шкіри: дис. … канд. біол. наук. Львів: ЛНУ ім. І. Франка, 2020. 215 с.
41. Річард Корсон Сценічний грим. 10-е вид. Бостон: Pearson, 2019. 432 с.
42. Роберт Джонс Майстер-клас з макіяжу: повний курс для всіх рівнів. Беверлі, Массачусетс: Fair Winds Press, 2017. 240 с.
43. Романенко Т. С. Візаж: мистецтво перевтілення. Запоріжжя: Дике Поле, 2017. 290 с.

44. Сидоренко О. Г. Історія гриму та макіяжу. Полтава: Оріяна, 2016. 260 с.
45. Соловйова Н. А. Технології нанесення сценічного гриму: дис. … канд. мистецтвознавства. Харків: ХДАК, 2018. 205 с.
46. Технологія парфумерно-косметичних продуктів: навчальний посібник / за ред. С. В. Кулик, Н. М. Гринько, І. Ю. Кравченко. Київ: Видавництво НУХТ, 2021. 312 с.
47. Ткаченко В. Л. Практичний курс візажу. Чернівці: Букрек, 2018. 240 с.
48. Томпсон. А Еволюція б'юті-трендів у модних показах // Сучасні тренди у сфері моди та краси / за ред. Л. Кім. Париж: Fashion Research Press, 2020. С. 87–109.
49. Усик Н. В. Макіяж для початківців. Луцьк: Вежа, 2019. 220 с.
50. Федорова Л. С. Професійний макіяж: техніки та секрети. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2021. 310 с.
51. Френ Кокс Косметика та макіяж: довідник з догляду за шкірою та візажу. Париж: Beauty Press, 2020. 256 с.
52. Хоменко Ю. П. Стилістика та макіяж. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2020. 280 с.
53. Цимбалюк О. М. Грим у театрі та кіно. Рівне: Волинські обереги, 2017. 300 с.
54. Чорна І. В. Макіяж: мистецтво та техніка. Кропивницький: Імекс-ЛТД, 2018. 250 с.
55. Шаркіна А. Г. Дисертація грим у модних інноваціях XXI століття: художні засоби і технології: дис. ... доктора філософії: спец. 022 Дизайн. Київ. КНУКіМ, 2021. 206 с.
56. Шаркіна А. Практики гриму в fashion-інноваціях: специфіка, функції. *Art and design*. 2020. №3. С. 13–144.
57. Шевченко А. О. Професійний грим: від класики до сучасності. Суми: Університетська книга, 2019. 270 с.
58. Щербакова М. Ю. Макіяж для всіх: поради професіонала. Херсон: Олді+, 2021. 230 с.
59. Юрченко В. І. Секрети візажу. Черкаси: Вертикаль, 2020. 260 с.
60. Яковенко О. С. Грим та спецефекти у кіно. Миколаїв: Іліон, 2018. 290 с.

Додаткова література

1. Джонатан Лі Цифровий макіяж в епоху CGI. *Журнал медіа-естетики*, 2019. Т. 8, № 1. С. 21–35.
2. Дихнич Л., Шаркіна А. Історичний та інноваційний досвід в системі освіти і практики художника-гримера. *Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору: спеціальний тематичний випуск XV Міжнародної науково-практичної конференції «Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору» (м.Київ, 26–28 листопада).* Київ: Гнозис, 2020. Кн. 2. Том I (86) 16 С. 155–164.
3. Дихнич Л., Шаркіна А., Харченко А. Засоби вираження індивідуальності людини у стародавніх цивілізаціях. *Матеріали III міжнар. конф.*

Актуальні проблеми сучасного дизайну (м. Київ, 22 квітня 2021). Київ: КНУТД, 2021. Т. 1. С. 28–31.
4. Івлєва Н. В. Еволюція образу очима гримера: історія макіяжу та зачіски. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв*, 2021. №3 (15). С. 45–58.
5. Кевін Річардсон. Вплив декоративної косметики на сприйняття обличчя. *Psychology of Beauty Journal*, 2020. Т. 15, № 1. С. 77–91.
6. Ковтун О. М. Еволюція декоративної косметики: від стародавніх традицій до сучасності. *Мистецькі студії*, 2020. № 5. С. 52–61.
7. Ліза Магер Роль макіяжу у формуванні ідентичності. *Журнал культурних досліджень*, 2017. Т. 32, № 4. С. 47–62.
8. Момчилова А. Грим у модних інноваціях. *Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences*, VII (34), I.: 205. Budapest. 2019.
9. Момчилова А. Науково-теоретичні засади дослідження гриму в мистецьких практиках. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство» : зб. наук. пр*. Київ: Видав. центр КНУКіМ. 2018. Вип. 38. С. 259–268.
10. Петренко О. Ю. Використання аерографії у візажі та гримі. *Актуальні проблеми дизайну та мистецтва*, 2021. Т. 9, № 2. С. 78–85.
11. Савченко Л. П. Історичний розвиток гриму та його застосування у театрі. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв*, 2019. № 4. С. 33–41
12. Сара Блейк Натуральні інгредієнти в декоративній косметиці. *Journal of Cosmetic Science*, 2019. Т. 47, № 3. С. 58–72.
13. Сидоренко І. Г. Використання гриму у сучасному кіно: основні тенденції. *Кіно і театр: мистецтвознавчі аспекти*, 2021. № 7. С. 89–97.
14. Тарасенко В. П. Спеціальні ефекти у театральному гримі: технології створення. *Вісник Луганської національної академії мистецтв*, 2018. № 2. С. 23–31.
15. Фролова Н. С. Грим як елемент сценічного образу в оперному театрі / Н. С. Фролова // Мистецтво та дизайн. – 2020. – № 3. – С. 112–120.

Нормативні документи (ДСТУ, ГОСТ, ISO)

16. ДСТУ ISO 22716:2015 Косметика. Належна виробнича практика (GMP). Настанови щодо належної виробничої практики. –[Чинний від 2015-12-01]
17. ДСТУ 4765:2007 Косметичні засоби. Терміни та визначення понять. – [Чинний від 2008-01-01]
18. ДСТУ EN 14683:2020 Маски медичні. Вимоги та методи випробування. – [Чинний від 2020-07-01]
19. ДСТУ 4093-2002 Косметичні вироби. Загальні технічні умови
20. ДСТУ ГОСТ 29188-91 Продукція парфумерно-косметична. Визначення масової частки етилового спирту
21. ДСТУ ГОСТ 31460-2012 Косметика. Оцінка ефективності сонцезахисних засобів
22. ГОСТ 31679-2012 Косметичні засоби. Методи мікробіологічного аналізу
23. ГОСТ 31692-2012 Косметика. Визначення вмісту важких металів

24. ISO 24444:2019 Cosmetics – Sun protection test methods
25. ISO 16128-1:2016 Guidelines on natural and organic cosmetics
26. ISO 11930:2019 Evaluation of the antimicrobial protection of a cosmetic product

Електронні інформаційні ресурси

1. Державний класифікатор України. КВЕД 20.42 Виробництво парфумерних і косметичних засобів. *Офіційний сайт Держстату*, 2022. URL: https://www.ukrstat.gov.ua/
2. Книжкова палата України імені Івана Федорова – http://www.ukrbook.net/
3. Майкл Сіммонс. Етична косметика: майбутнє б'юті-індустрії. *Sustainable Beauty Journal*, 2021. URL: https://www.sustainablebeautyjournal.com/ethical-makeup
4. Міністерство охорони здоров'я України. Гігієнічні вимоги до косметичних засобів. *МОЗ України*, 2023. URL: https://moz.gov.ua/
5. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського, електронні фахові видання – www.nbuv.gov.ua
6. Олівія Кларк Історія косметичних брендів та їхній вплив на індустрію. *Cosmetic Industry Review*, 2022. URL: https://www.cosmeticindustryreview.com/brands-history
7. Пет Макграт. Тренди в редакційному макіяжі. *Makeup Artist Magazine*, 2023. URL: https://www.makeupartistmag.com/editorial-makeup-trends
8. Рік Бейкер. Спецефектний грим: від теорії до практики. *Hollywood FX Journal*, 2022. URL: https://www.hollywoodfxjournal.com/special-effects-makeup
9. Шарлотта Доусон Як змінюються тренди в декоративній косметиці. *Beauty Trends Today*, 2023. URL: https://www.beautytrendstoday.com/makeup-trends
10. Шарлотта Тілбері. Майбутнє краси. *Vogue Beauty*, 2021. URL: https://www.vogue.com/article/future-of-beauty

КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ

Питання до підсумкового контролю
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декоративна косметика та грим»

для студентів спеціальності 022 «Дизайн»
Напрям: 02 «Культурна та мистецтво»
Освітньо-професійна програма
«Перукарське мистетцво та декоративна косметика»

Київ-2024

ПИТАННЯ ДО ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Питання для самоконтролю. Перша атестація

1. Що є анатомічною основою театрального гриму?
2. На які групи розподіляються м`язи обличчя?
3. Які кістки черепа формують овал обличчя?
4. Форми обличчя.
5. Види шкіри обличчя.
6. Міміка обличчя.
7. Основні мімічні композиції.
8. Типи обличчя і все, що пов’язується з цим поняттям.
9. Технічні засоби театрального гриму?
10. Види гримувальних інструментів, підготовка робочого місця.
11. Що таке розтушовка? Правила користування нею.
12. Що таке накладка? Правила використання.
13. Що таке гумоз? Правила його використання.
14. Якими бувають гримувальні фарби? Яким чином потрібно змішувати гримувальні фарби для отримання потрібного тону?
15. За допомогою чого накладається загальний тон на обличчя?
16. Порядок одягання перуки.
17. Основні прийоми гримування.
18. Живописний прийом гримування. Засоби, що використовуються при його виконанні.
19. Залежність прийомів гримування від жанру сценічного твору.
20. Скульптурно-об`ємний прийом. Засоби, що використовуються при його виконанні.
21. Основні правила гігієни перед початком накладання гриму.
22. Підготовка обличчя до накладання гриму.
23. Навіщо перед гримуванням обличчя покривають шаром вазеліну?
24. Від чого залежить колір загального тону який накладається на обличчя?
25. Правила нанесення рум`ян під час гримування.

Питання для самоконтролю. Друга атестація

1. Роль гриму у створенні художнього образу.
2. Два основних етапи роботи над гримом персонажу.
3. Навіщо потрібна анкета персонажу перед початком створення гриму?
4. На основі якої інформації повинен базуватися ескіз гриму персонажа?
5. Якими засобами грим знімається з обличчя?
6. Дезінфекція гримувального приладдя.
7. Особливості гриму молодого жіночого обличчя.
8. Грим молодого чоловічого обличчя.
9. Особливості гриму повного обличчя?

10. Прийоми перетворення повного обличчя на худе.
11. Особливості гриму старого жіночого обличчя.
12. Особливості гриму старого чоловічого обличчя.
13. Залежність активності міміки обличчя від національної приналежності.
19. Створення портретного гриму. Накладання загального тону, нанесення рум`ян.
20. Прийоми зміни трикутного обличчя на овальне.
21. Що таке мімічні зморшки?
22. Прийоми нанесення зморщок на обличчя.
23. Як за допомогою гриму нанести шрами на обличчя?
24. Зміна форми брів, очей, лоба, носа, щік, підборіддя.
25. Зміна форми обличчя за допомогою технічних засобів гриму.
26. Прийоми гримування за допомогою яких можна змінити форму брів.
27. На які частини поділяються брови?
28. Прийоми гримування за допомогою яких можна збільшити очі.
29. Прийоми гримування для збільшення губів.
30. За допомогою яких прийомів можна змінити форму носа?
31. Ознаки трапецієвидного обличчя.
32. За допомогою яких прийомів гримування можна змінити квадратну форму обличчя на овальну?

Завдання комплексної контрольної роботи

1. Що є анатомічною основою театрального гриму?
2. На які групи розподіляються м`язи обличчя?
3. Які кістки черепа формують овал обличчя?
4. Форми обличчя.
5. Види шкіри обличчя.
6. Міміка обличчя.
7. Основні мімічні композиції.
8. Типи обличчя і все, що пов’язується з цим поняттям.
9. Технічні засоби театрального гриму?
10. Види гримувальних інструментів, підготовка робочого місця.
11. Що таке розтушовка? Правила користування нею.
12. Що таке накладка? Правила використання.
13. Що таке гумоз? Правила його використання.
14. Якими бувають гримувальні фарби?
15. Яким чином потрібно змішувати гримувальні фарби для отримання потрібного тону?
16. За допомогою чого накладається загальний тон на обличчя?
17. Порядок одягання перуки.
18. Основні прийоми театрального гриму.
19. Живописний прийом гримування. Засоби, що використовуються при його виконанні.

20. Залежність прийомів гримування від жанру сценічного твору.
21. Скульптурно-об’ємний прийом. Засоби, що використовуються при його виконанні.
22. Основні правила гігієни перед початком накладання гриму.
23. Підготовка обличчя до накладання гриму.
24. Навіщо перед гримуванням обличчя покривають шаром вазеліну?
25. Від чого залежить колір загального тону який накладається на обличчя?
26. Правила нанесення рум’ян при гримуванні.
27. Накладання загального тону, нанесення рум`ян.
28. Прийоми зміни трикутного обличчя на овальне.
29. Що таке мімічні зморшки?
30. Прийоми нанесення зморщок на обличчя.
31. Як за допомогою гриму нанести шрами на обличчя?
32. Зміна форми брів, очей, лоба, носа, щік, підборіддя.
33. Зміна форми обличчя за допомогою технічних засобів гриму.
34. Прийоми гримування за допомогою яких можна змінити форму брів.
35. На які частини поділяються брови?
36. Прийоми гримування за допомогою яких можна збільшити очі.
37. Прийоми гримування для збільшення губів.
38. За допомогою яких прийомів можна змінити форму носа?
39. Ознаки трапецієвидного обличчя.
40. За допомогою яких прийомів гримування можна змінити квадратну форму обличчя на овальну?
41. Якими засобами грим знімається з обличчя?
42. Дезінфекція гримувального приладдя.
43. Особливості гриму молодого жіночого обличчя.
44. Грим молодого чоловічого обличчя.
45. Особливості гриму повного обличчя?
46. Прийоми перетворення повного обличчя на худе.
47. Особливості гриму старого жіночого обличчя.
48. Особливості гриму старого чоловічого обличчя.
49. Залежність активності міміки обличчя від національної приналежності.
50. Створення портретного гриму.
51. Грим як невід’ємна частина сценічного образу.

Технологія гриму
Питання для самоконтролю

1. Технічні засоби театрального гриму?
2. Види гримувальних інструментів, підготовка робочого місця.
3. Що таке розтушовка? Правила користування нею.
4. Що таке накладка? Правила використання.
5. Що таке гумоз? Правила його використання.
6. Якими бувають гримувальні фарби?
7. Яким чином потрібно змішувати гримувальні фарби для отримання

потрібного тону?
8. За допомогою чого накладається загальний тон на обличчя?
9. Порядок одягання перуки.
10. Основні прийоми театрального гриму.
11. Живописний прийом гримування. Засоби, що використовуються при його виконанні.
12. Залежність прийомів гримування від жанру сценічного твору.
13. Скульптурно-об'ємний прийом. Засоби, що використовуються при його виконанні.
14. Основні правила гігієни перед початком накладання гриму.
15. Підготовка обличчя до накладання гриму.
16. Навіщо перед гримуванням обличчя покривають шаром вазеліну?
17. Від чого залежить колір загального тону який накладається на обличчя?
18. Правила нанесення рум`ян при гримуванні.
19. Накладання загального тону, нанесення рум'ян.
20. Прийоми зміни трикутного обличчя на овальне.
21. Що таке мімічні зморшки?
22. Прийоми нанесення зморщок на обличчя.
23. Як за допомогою гриму нанести шрами на обличчя?
24. Зміна форми брів, очей, лоба, носа, щік, підборіддя.
25. Зміна форми обличчя за допомогою технічних засобів гриму.
26. Прийоми гримування за допомогою яких можна змінити форму брів.
27. На які частини поділяються брови?
28. Прийоми гримування за допомогою яких можна збільшити очі.
29. Прийоми гримування для збільшення губів.
30. За допомогою яких прийомів можна змінити форму носа?
31. Ознаки трапецієвидного обличчя.
32. За допомогою яких прийомів гримування можна змінити квадратну форму обличчя на овальну?

КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ

Модульна контрольна робота
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декоративна косметика та граим»

Спеціальність 022 «Дизайн»
Напрям: 02 «Культурна та мистецтво»
Освітньо-професійна програма
«Перукарське мистетцво та декоративна косметика»

Київ-2024

Питання до контролю з дисципліни «Декоративна косметика та грим»

1.Технічні засоби гриму:
Варіанти відповіді (1):
а) матеріали та пристосування, за допомогою яких відбувається процес гримування;
б) визначення виразних можливостей обличчя;
в) прийоми нанесення гримувальних фарб на обличчя;
г) розподіл загального тону у процесі гримування.

2.Окреслення основних мімічних схем обличчя.
Варіанти відповіді (2):
а) система м'язів, що керує мімічними рухами обличчя;
б) нанесення на обличчя загальних контурів складок для фіксації певного емоційного стану;
в) підготовка обличчя до гримування;
г) аналіз динамічної роботи обличчя.

3.Технічні прийоми гримування.
Варіанти відповіді (3.):
а) живописний, скульптурно-об'ємний;
б) окреслення основних мімічних виразів;
в) змішування гримувальних фарб;
г) нанесення великої кількості вазеліну.

4. Світлотінь у гримі.
Варіанти відповіді (4):
а) прийом підкреслення найбільш характерних рис обличчя та зміна його форми;
б) аналіз динамічної роботи обличчя;
в) анатомічна основа гриму;
г) засоби гримування.

5.Анатомічна основа гриму.
Варіанти відповіді (5):
а) загальний характер форми обличчя і черепа;
б) ескіз майбутнього гриму;
в) окреслення основних мімічних виразів;
г) схема нанесення рум'ян.

6.Ескіз майбутнього гриму.
Варіанти відповіді (6):
а) анатомічна основа гриму;
б) підготовка обличчя до гримування;

в) створений актором живописний портрет майбутнього персонажа відповідно до запропонованих обставин;

г) канони гримування.

7.Класифікація косметики за Р.О.Фрідманом.

Варіанти відповіді (7):

а) розподіл загального тону у процесі гримування;

б) декоративна (побутова, професійна), лікувальна, профілактична;

в) канони гримування;

г) загальний характер форми обличчя і черепа.

8. Запропоновані обставини.

Варіанти відповіді (8):

а) ескіз майбутнього гриму;

б) біографія персонажа, подана автором п'єси;

в) створений актором живописний портрет майбутнього персонажа;

г) канони гримування.

9. Канони гримування.

Варіанти відповіді (9):

а) правила нанесення гриму за традиційними загальноприйнятими схемами;

б) Франсуа Тальма та його реформа;

в) класифікація м'язів обличчя;

г) порядок зняття гриму.

10.Суть реформи Франсуа Тальма.

Варіанти відповіді (10):

а) відповідність внутрішнього характеру сценічного образу та його зовнішнього втілення засобами гримування;

б) порядок нанесення гриму на обличчя;

в) класифікація м’язів обличчя;

г) прийоми зміни форми обличчя.

Варіанти завдань

ВАРІАНТ 1.

1. Що є анатомічною основою театрального гриму?
2. Яким чином потрібно змішувати гримувальні фарби для отримання потрібного тону?
3. Якими засобами грим знімається з обличчя?

ВАРІАНТ 2.

1. На які групи розподіляються м’язи обличчя?
2. Яким чином потрібно змішувати гримувальні фарби для отримання

потрібного тону?
3. За допомогою яких прийомів гримування можна змінити квадратну форму обличчя на овальну

ВАРІАНТ 3.
1. Форми обличчя.
2. Основні правила гігієни перед початком накладання гриму.
3. Особливості гриму старого чоловічого обличчя.

ВАРІАНТ 4.
1. Види шкіри обличчя.
2. Основні прийоми театрального гриму.
3. Основні мімічні композиції.

ВАРІАНТ 5.
1.Технічні засоби театрального гриму?
2. Від чого залежить колір загального тону який накладається на обличчя?
3. Особливості гриму старого жіночого обличчя.

ВАРІАНТ 6.
1.Основні прийоми театрального гриму.
2.Прийоми зміни трикутного обличчя на овальне.
3.Грим молодого чоловічого обличчя.

ВАРІАНТ 7.
1.Види гримувальних інструментів.
2. Підготовка робочого місця до гримування.
3. Яким чином потрібно змішувати гримувальні фарби для отримання потрібного тону?

ВАРІАНТ 8.
1. Живописний прийом гримування. Засоби, що використовуються при його виконанні.
2. Правила нанесення рум`ян при гримуванні.
3. Прийоми гримування за допомогою яких можна збільшити очі.

ВАРІАНТ 9.
1. Залежність прийомів гримування від жанру сценічного твору.
2. Прийоми нанесення зморщок на обличчя.
3. Особливості гриму повного обличчя?

ВАРІАНТ 10.
1.Основні правила гігієни, яких потрібно дотримуватися перед початком накладання гриму.

2. Накладання загального тону, нанесення рум`ян.
3. Навіщо перед гримуванням обличчя покривають шаром вазеліну?

ВАРІАНТ 11.
1. Зміна форми брів, очей, лоба, носа, щік, підборіддя.
2. Якими засобами грим знімається з обличчя?
3. Що таке мімічні зморшки?

ВАРІАНТ 12.
1. Підготовка обличчя до накладання гриму.
2. Прийоми перетворення повного обличчя на худе, і навпаки.
3. За допомогою чого і як накладається загальний тон на обличчя?

ВАРІАНТ 13.
1. Прийоми гримування за допомогою яких можна змінити форму брів.
2. Особливості гриму повного обличчя?
3. Створення портретного гриму.

КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ

Конспект лекцій
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декоративна косметика та грим»

Спеціальність: 022 «Дизайн»
Напрям: 02 «Культурна та мистецтво»
Освітньо-професійна програма
«Перукарське мистетцво та декоративна косметика»

Київ-2024

ТЕМА 1. ЗНАЧЕННЯ ГРИМУ. ГРИМ В СТАРОДАВНІХ КРАЇНАХ. ІСТОРІЯ ТЕАТРАЛЬНОГО ГРИМУ

Історія гриму

Одним з компонентів вистави, засобів створення сценічного образу є грим. Він допомагає акторові творити художній образ, більш глибоко і яскраво показати його внутрішні якості за допомогою зовнішнього вираження. Грим допомагає розкрити ідейно-художній задум вистави і є як би зовнішньої оболонкою художнього образу, безпосередньо пов'язаний зі стілістикою, жанром, характером даного спектаклю. В залежності від бачення режисера, художника, їх методів роботи над виставою, а також від гри актора, грим може змінюватися.

Де і коли зародилося мистецтво гриму, сказати неможливо. З давніх часів люди вдавалися до різних магічних розфарбовувань за допомогою рослинних фарб із соку трав і листя, кольорових крейд, глин. У негритянських та індіанських общинах до малюнків на обличчі додавали татуювання на тілі. Грим видозмінювався в різні історичні періоди: то мав вигляд декоративної косметики, то форму масок. Так, в театрах Стародавньої Греції та Риму з величезними залами для глядачів маски стали необхідністю для акторів. Маски робили вилицьптори, існував спеціальний каталог масок. Виготовлялися вони з дерева, шкіри, картону, гіпсу, мали переважно карикатурні риси. Вирази облич на масках було нерухомим. Хоча маска була умовна за характером виконання, часто їй надавали портретну подобу. Маски були незручними під час гри акторів з частими перевдяганнями. Тому з'явилися здвоєні, строєні маски, що дозволяли моментально змінювати один сценічний образ на інший.

Актори в країнах Сходу гримували собі обличчя дуже майстерно, і часто цей грим плутали з маскою. В індійських театральних виставах «катхакалі» актори накладали на обличчя рисовий клейстер в кілька шарів. Коли маса підсихала, на неї наносили пензликом малюнок. Характерно, що в Індії, Китаї, Японії існувала умовно-символічна розмальовка обличчя. Глядачі, побачивши загримовані обличчя, відразу розуміли характер персонажів. У китайському імператорському театрі синій і пурпурний кольори означали силу і відвагу, зеленим кольором гримували обличчя розбійників, оскільки вони жили в лісах, чагарниках. Білий колір означав злу й підступну людину, червоний - навпаки, підкреслював чесність і справедливість.

Крім кольорів смислове значення мав і малюнок гриму. Всі жіночі ролі виконували хлопчики. Їхні обличчя акуратно рум'янили, білили, брови і очі підводили сурмою. Фарби японського та китайського театрів відрізнялися від європейських. Вони розводились водою і в них додавали масла.

Існували особливі канони гриму, яким повинні були слідувати актори, які прийшли в трупу вони давали підписку, що точно будуть виконувати

традиційні схеми гриму. Грим наносився на обличчя долонями рук, пальцями, пензликами. В японському театрі «Кабукі» одягали маски. Вони строго визначали дійову обличчя. Бували спектаклі, в яких загримовані актори виконували ролі разом з незагримованими.

За часів середньовіччя театральне дійство було перенесено до церкви, на паперть. У середньовічних містеріях акторам, що виконували роль нечистої сили – чортів, сатани, доводилося до невпізнаності гримуватися, вдаючись до допомоги сажі, вугілля, рослинних фарб, перетворюючи власні обличчя в маску.

У 50-х роках ХХ ст. зі спрощенням декораційного художнього оформлення спектаклю грим втратив своє значення. Багато акторів перестали гримуватися, забуваючи про те, що сама специфіка театральної вистави, освітлення сцени вимагає гримування. У 80-і роки театральні постановки знову стали декоративними, пройшов час порожньої сцени та сірих облич. Гримувальне мистецтво довело, що є значущою частиною театрального мистецтва, без якої немає справжнього театрального дійства.

Історія театрального гриму: грим у стародавніх країнах

Театральний грим має давню історію, яка сягає корінням у ритуальні та сценічні традиції стародавніх цивілізацій. У різних культурах макіяж і фарбування обличчя використовували не лише для вистав, а й у ритуалах, обрядах та святкуваннях.

Стародавній Єгипет

Ряд археологічних і етнографічних пам’ятників засвідчують про те, що в Єгипті косметика була відома уже за 2000-3000 років до нашої ери. Декоративна косметика була доступна тільки для цариць і фараонів, а також для їхнього бальзамування. Правителі Єгипту фараони вибирали собі в дружини не тільки знатних, але і красивих цариць, обожнюючи грим.

Існували і в Єгипті «Інститути краси», масажистки, торговці гримом (флакончики від якого, а також і коробочки від рум’ян, зберігаються зараз в багатьох музеях світу), нанесення мазій на тіло єгиптяни довели до високого мистецтва, в тому числі і лікувального. Основою все можливих припарок, натираній, бальзамів, мазій, мінеральних красителів, благовонній

служили: смоли, тертий малахіт, сульфід сурми, теракот, рослини, на пів дорогоцінних і дорогоцінні камінці, слонова кістка, кістки та внутрішні органи різних тварин, а також для зволоження, дезинфекції шкіри та захисту її від сонця використовувався жир вола та овечий жир, оливкове, кунжутне, касторове масла. Для досягнення м'якої, гладкої шкіри без зморшок єгиптянки використовувались креми на основі тертої крейди.

А з неприємним запахом з ротової порожнини боролись за допомоги сосательных цукерок з пастили (цукор) з міри (рослина), ягід можевельника, родзинки, клей з баранячого рога і ладан. Велике значення придавали і особистій гігієні, наприклад, Клеопатра приймала ванни для пом'якшування шкіри з молока ослиці. Косметичні засоби володіли лікувальними та декоративними властивостями. Їх застосовували всі прошарки населення, а мистецтвом виготовлення займались шамани, знахарі, жреці. Єгиптяни перетворили процес нанесення косметики в цілий ритуал.

Єгиптяни знали секрети приготовлення яскравих, іллюмінірованих, сяючих фарб, які видобували з раковин або морських молюсків. Рецепти виготовлення порошків, які дають шкірі матовість та приховуючи природні дефекти та недоліки шкіри, зберігали в глибокій таємниці. Єгиптянки фарбували очі чорними порошками «косметикою», підбровний простір покривали мідним купоросом або мілко тертим малахітом, також, для того, щоб підкреслити верхнє віко чоловіки та жінки користувались сумішшю зеленої меді и сирнистим свинцем, рудою. Така фарба для вік (репелент) придавала очам не тільки велику, красиву мигдалевидну форму, але і застосовували як засіб для відлякування комах, служила ліками від нагноєння очей і від трахоми. Користувались єгиптянки і білилами для придання обличчю блідноті, для щік використовували оранжево – червоні рум'яна, виготовленні з сировини рослин та кущів, також рум'янились і фарбували губи порошком з червоної глини, долоні, підошви і нігті на руках і ногах покривали рожевою хною. Змивали бруд попелом, товченою цеглою або піском.

В силу серйозного відношенню до ритуалів в Стародавньому Єгипті гримувались не тільки живі. Кожного дня з благо війно ретельно прикрашали косметикою статуї богів. Таж саме робили с теми, хто відправився в інший світ. Для макіяжу мертвих існували спеціальні сосуди, мазі і гримерні приналежності.

У Стародавньому Єгипті (близько 3000–30 рр. до н.е.) грим використовували не лише в повсякденному житті, а й у релігійних церемоніях і театралізованих дійствах. Основні елементи:

• Чорна та зелена фарба (виготовляли з вуглецю та малахіту) для підведення очей, що символізувало захист і могутність.

• Охра та червона вохра для рум'янців і фарбування губ.

Жерці та актори, які брали участь у виставах на честь богів (наприклад, Осіріса), також використовували яскравий грим для підкреслення ролей.

З Єгипту косметика проникла в Грецію, а пізніше в Рим.

Стародавня Греція – культ краси

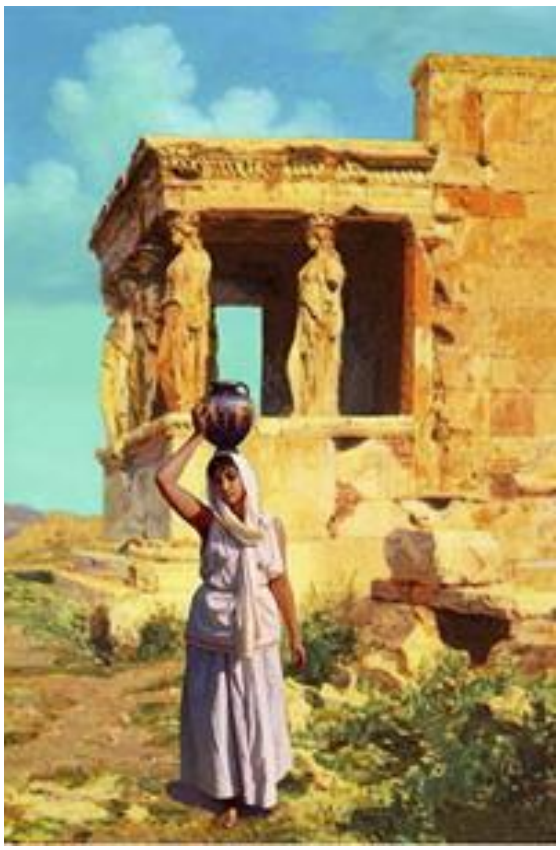

На відміну від Єгипту прагнення до краси тут розділяли всі прошарки суспільства. Також греки розповсюджували в Європі багато косметичних засобів та рецептів, а також культ тіла, бані і поняття про красу. Найбільшу увагу приділялось догляду за тілом. Жінки та чоловіки займались спортом, так, як канони грецької естетики не допускали ні пишних форм, ні об'ємних грудей. Пристрасть за доглядом тіла відбувалась в банях. Банній процедурі предшествовали різноманітні фізичні вправи.

Косметика в Стародавній Греції і Римі була обов’язковим доповненням костюму.

Грим в Греції і Римі був умірянним, людським, т. я. через мірне вживання косметики являлось ділом публічних жінок, яких було багато в Стародавньому Світі. Тільки грекам ми зобов’язані появленню білої пудри на основі свинцю, якою користувались аж до 19 століття. Її накладали товстим прошарком на обличчя, і вона придавала людині загадковий вигляд, одночасно приховуючи наслідки шкіряних захворювань, хоча свинець, в кінці кінців, довершував руйнування, принесені хворобою. Основою макіяжу гречанок складали чорна та голуба фарба для очей, щічки рум'янили карміном, губи и нігті фарбували в один тон, вживали велику кількість білил, пудри для плеч та рук, обличчя, порошки для вій і очей, духи. Ароматичні есенції, духи, квіткові масла розміщували в керамічні витончені флакони. Полірованні бронзові дзеркала були предметом розкоші та коштували дуже дорого. Косметичні засоби зберігали в красиво розписаних сосудах, які часто являлись произведениями мистецтва. В Стародавній Греції не тільки жінки, але і чоловіки слідкували за своєю зовнішністю.

У Давній Греції (V–IV ст. до н.е.) театральний грим був важливим елементом драматичних вистав. Основні особливості:

• Використання білих і червоних фарб (виготовлених з глини та свинцевих білил) для позначення характерів.

• Маски, що закривали все обличчя, часто розфарбовували для створення певних емоцій.

Грецькі актори грали на відкритих сценах, тому маски з гримом допомагали глядачам краще розрізняти персонажів.

Стародавній Рим

В різні періоди розвитку Римської держави, особливо під час Імперії, на косметичні товари тратились дуже великі суми грошей. Завдяки торговим зв'язкам з Єгиптом і Середнім Сходом, в Рим привозили велику кількість екзотичних білил, тіней для вік, засобів для видалення або фарбування волосся, а також для волосся мазі з ефірно - масленої рослини майорану, лосьйонів з мигдального масла та молоком, кремів, екзотичних мазій, масла з пальмового дерева, для рук – м'ятні масла, зубний порошок з меленого рога та пензи, а для боротьби зі зморшками рекомендували помаду з льняного маслу з жиром, видаленим з ноги бичка . Особливо цінились порошки і мазі, які нібито надавали шкірі відблиск золота, привезений з Єгипту. Їм приписували магічні здібності.

Римські жінки натирали обличчя, спину, груди та руки крейдовим порошком, змішаним зі свинцевими білилами для надання шкірі білизни. Рум'янець на щоках наводили за допомоги винних дріжджів і охри. Очі та брови підводили спеціальними чорними олівцями, грифелями, сажею. Для наведення всієї цієї краси римляни тримали спеціальних рабів. Також римлянки прибігали до народних способів. На ніч вони накладали на свої щоки печений хліб і під час ранішнього туалету, служанка, в першу чергу видаляла з господарки прилиплий хліб. Потім обличчя умивалось молоком ослиці, якому приписувалась сила, зберігаючи красивий колір шкіри. Деякі вчені стверджують, що деякі римлянки вмивали своє обличчя до 70 разів в день.

Також стародавні римляни часто прибігали до використанню сильних відбілюючи фарб для волосся, та часто опинялись лисими. Однак перед тим, як дама повинна була надіти парик, вона часто намагалась виправити діло за допомоги пікантних бальзамів та втирання з навозу. Римлянки буквально були помішані на білокурому волоссю.

Римський театр (III ст. до н.е. – V ст. н.е.) успадкував традиції грецького. Тут також використовували маски, але з'явилася і практика нанесення гриму:

• Білила та вохра застосовувалися для створення різних типажів персонажів.

• Вугілля та сажею підводили брови та очі.
• Актори фарбували обличчя в яскраві кольори, щоб їх було видно навіть у великих амфітеатрах.

В епоху Середніх віків – занепад естетики

Жінка серенрьовіччя відчула на собі наслідки епохи відміченою суровим нравом, нескінченними війнами та епідеміями. Полки хрестоносців, повертались з аравійських земель, привезли в Європу східні косметичні засоби і серед них освіжаючу рожеву воду, яка виготовлювалась з пелюстків троянди за особливим рецепту. Тонкий, приємний аромат навіював спогади про чудову квітку. Професор анатомії Генріх Мондвіл у книзі про косметику, створеним їм для знатних осіб в 1306 році, писав про вплив ароматичних засобів на стан людини, стверджував в їх магічній силі. Також різні походи познайомили, рицарів та їх супутниць з мусульманським та арабським гримом - насурмленими пишними бровами, підведення очей, темним ротом и навіть розфарбуванням рук і ніг, що і сьогодні збереглося в тих країнах.

На протязі часу привички за доглядом та гігієною тіла все більш ослаблювали, духи з сильним ароматом все частіше стали служить заміною елементарної гігієні тіла.

Середньовіччя та Відродження: від заборони до розквіту
Середньовіччя (V–XV ст.)

• Театральне мистецтво переживало занепад через церковні заборони, а разом із ним – і грим.
• Однак у релігійних містеріях актори використовували натуральні фарби (зола, вохра) для позначення персонажів (наприклад, чорний – диявол, білий – ангел).

Епоха Відродження - новий розквіт естетики

Естетика досягає неабияких вершин витонченості у всіх сферах творчості, краси, а тому і жіноча естетика становиться частиною гармонії, охоплює життя Італії в епоху Ренесансу, ця країна перетворилась в Європейський центр елегантності.

Ідеалом краси знатних італійських дам було тіло округлих форм, велике відкрите чоло, ледве помітні брови і шкіра білого відтінку (уникали загару), білокуре волосся було синонімом доброго смаку, і щоб зробити їх такими виготовлювали найдивовижніші суміші з екстрактів. Як у жінок, так і у чоловіків красивим вважається відкрите високе чоло. Тому приходили до вищипування брів і навіть вій, щоб не порушувати плавності ліній; білок очей з синім відтінком, очі – достатньо великі та випуклі, віки і очні впадини повинні мати білу шкіру з ледве помітними жилками, губи повинні бути не дуже тонкі і красиво лежать одна на другій. Шия біла довга, плечі широкі.

Епоха Відродження (XV–XVI ст.)

• Відродження театру принесло розвиток гриму.

• В Італії з’являється комедія дель арте, де актори використовували виразний макіяж і маски.

• Грим стає популярним у придворних виставах, використовуються білила, червоні та рожеві фарби.

Індія

Індія представляла собою країну багату сировиною для мистецтва краси. З давніх часів декоративна косметика користувалась в Індії при проведення релігійних обрядів і в биту. Індійці фарбували брови в червоний колір (із сандалового дерева) пальці ніг, підошви, нігті та соски фарбували також в червоний колір. Квітами і шафрановою пудрою користувалися кожного дня. Чоловіки носили довге волосся і довгі бороди, які для краси фарбували в різні кольори: білий, зелений, синій, пурпуровий. Доглядали за шкірою за допомоги ефірних масел, які виготовлювались з рослинних екстрактів в косметичних цілях.

Китай

Традиція Китаю в косметиці, як і в багато іншому, нараховують багатовікову історію. Її естетичні канони зупинились на базі жінки з бездоганним виконування гриму і з максимально доглянутою шкірою. Макіяж китайських красунь складався з нанесення тонкого прошарку пудри рожевого, червоного або оранжевого кольору. Очі підводили паличками,

вмащували в туш. Також, щоб більш схожими на бліду луну, дами вищипували вії і брови, голили волосся навколо чола. Шкіру обробляли кремами, виготовленими з м'якоті фруктів, чайних масел, або тваринних жирів. Для духів використовували квіти жасмин, камелії або ароматичні види древесини, наприклад пачулі, а також мускус.

Особливу увагу приділяли і красі нігтів – довгі, пофарбовані в червоний колір, вони вважалися свідчицям багатства.

У Китаї (династія Тан, VII–X ст.) зародився класичний оперний театр, де грим відігравав важливу роль.

• Яскраві фарби (червона, чорна, синя, зелена) використовували для позначення характеру персонажа.

• Червоний – чесний і сміливий герой, чорний – суворий і рішучий, синій – жорстокий та непередбачуваний.

• Виготовляли грим із натуральних матеріалів: мінералів, рослинних барвників і тваринних жирів.

Японія

«Країна східного сонця» випробувала на собі вплив мистецтва краси і косметики Китаю. Догляд за тілом в Японії тісно зв’язано з релігійним життям, а потім чоловіки і жінки, там завжди відносились з повагою в світі е пстетики. Масла, пігменти і пудри з фарбуючим сафіора в числі інших косметичних засобів користувались японками для створення привабливої зовнішності. Виразність очей придавала туш, за волосся слідкували самим найкращим образом, т. я. чорне, блискуче та пишне волосся були символом не заповзятої краси.

Японія: театр Но та Кабукі

У японських традиційних театрах Но (XIV ст.) і Кабукі (XVII ст.) грим набув високої майстерності:

• Біла основа (ошіроі) – створювала ефект порцелянового обличчя.

• Червоні та чорні лінії – підкреслювали емоції та характер героя.

• Кумадорі – спеціальний стиль гриму в Кабукі, що означав надзвичайні риси персонажа (герой, демон, дух).

17-18 століття. Франція, Англіія

В Європі косметичні засоби широко застосовували в різні прошарки населення. в кінці 17 століття і на протязі всього 18 століття парижанки були закохані в рум’яна. І навіть чоловіки рум’янились не хуже дам. А знатні дами розмальовували собі не тільки губи, щоки, брови, але навіть вуха, плечі і руки.

Але з часом рум’яна почали відходити, тому що Жозефіна, дружина Наполеона 1, ввела в користування суміш білил з рум’янами. Сам імператор затвердив цю моду.

В 17 столітті, з’явилась мода на пудру, торгівля з Китаєм ввела в моду білу рисову пудру, яка була в масовому користуванні в 18 столітті, тоді

пудрили не тільки обличчя, але і перуки і зачіски, захищали від пудри тільки дорогоцінний одяг. Таким чином, в Франції придворні Людовика 14 дами та кавалери нагадували кокетливих, крупних, фарфорових, розмальованих ляльок, т. я. пудра, рум'яна і парики білого кольору використовували всі в різні роки.

Англійська королева Єлизавета I, щоб підкреслити природну блідність, накладала на обличчя маски: з яєчного білка, гіпсу, глини і білого свинцю, що і зародило моду безкровне обличчя, і чим товстіший був прошарок, тим краще. Єлизавета вимальовувала голубі кровоносні судини на білому обличчі (чолі). Білизна обличчя, на відміну від християнської червоно щоки, вказувала на благодійне походження по цій причині, дворяни приховувались від сонячних променів.

В 17 та 18 століття все це неякісне харчування, розпутне життя та пудра з білого свинцю, сприяло тому, що на обличчях благородних осіб з'являлись прищі та осипи, які не могла приховати жодна косметика. Виникла мода на пластирі та мушки. Їх, як правило, вирізали в формі маленьких кружечків або фігурок з чорного або червоного шовку, тафти, бархату, та наклеювали їх на поражені частини обличчя та тіла, показуючи тим самим і знаки коханим. Положення кожної мушки означало розположення духу або серця, що робило признання в коханні більш наглядним. Такого ж роду надійними прикрасами служили накладні брови з мишиної шкірки або ворсу куниці. Їх охоче носили і жінки і чоловіки.

Тим часом перукарі створювали ексцентричні перуки і зачіски. На головах модниць зводились багатоповерхові лабіринти з рамок, волосся, тримаючись на клеї з свинного жиру. Споруди подібних конструкцій супроводжувались великими незручностями, так що зачіски намагались не чіпати до тих пір, поки вони не розпадалися самі собою. Було природнім, що в волосяних лабіринтах находили приют воші, блохи і таракани, а знайти в особистій зачісці мишине гніздо було звичайним ділом.

Інтерес до Італії та Сходу вніс в модний грим більш яскраві фарби рум'ян і губної помади. Для цього використовували самі різні фарбники. Наприклад, щоки рум'янили вишнею, малиною, буряком, брови чорнили сажею, вугіллям або фарбували тертою цеглою, а для білизни обличчя використовували муку. Також білу шкіру підкреслювали гримом зубів, їх фарбували в жовтий колір.

Застосовувалась також так названа трав'яна косметика, яка зберігалась на протязі століть, це пахучі трави, настої, порошки з товчених пелюстків та листя.

Стародавній театральний грим еволюціонував від простих ритуальних розфарбувань до складних систем символіки. У кожній культурі він мав свої особливості, але головна ідея залишалася незмінною – допомагати глядачеві краще розуміти персонажа і його емоції.

XVII–XIX століття: грим у театрі та нові матеріали

Бароко та класицизм (XVII–XVIII ст.)

• У театрах Європи грим стає складним мистецтвом.

• Актори використовують білу основу (свинцеві білила), рум'яна, чорні фарби для підкреслення брів.

• Театр Кабукі в Японії розвиває кумадорі – стилізований грим для вираження характеру персонажів.

XIX століття: професійний театральний грим

• Поява газового освітлення змусила акторів змінити техніку гриму – він став м'якшим, природнішим.

• Використовувалися рослинні фарби, крохмаль, пудра.

• Французький актор Луї Люм'єр винайшов спеціальні гримувальні засоби для сцени.

XX століття: поява кінематографа та розвиток індустрії гриму

Німе кіно (1910–1930-ті)

• Перші кіноактори використовували театральний грим, але він виглядав неприродно.

• Розробляються нові тональні креми та спеціальні пудри для зйомок.

• Макс Фактор створює "гнучкий грим", який природно виглядає в кадрі.

Золотий вік Голлівуду (1930–1960-ті)

• Розвиток кольорового кіно змінив підхід до гриму.

• Макс Фактор і Ben Nye розробили косметику для камери, яка не спотворювала кольори.

• З'явився спецефектний грим – латексні накладки, фальшиві рани.

Період 1970–2000-х

• Грим у кіно стає реалістичнішим.

• Розвивається SFX makeup (спецефектний грим) – створення реалістичних ран, монстрів, інопланетян.

• У театрі та моді грим перетворюється на мистецтво (приклад – творчість Пат Макграт).

XXI століття: цифрові технології та нові тренди

• HD-грим – адаптований для високої чіткості камер.

• Неоновий і ультрафіолетовий грим – популярний на фестивалях та в шоу.

• 3D-грим – створюється за допомогою цифрових технологій та друку.

• Використання натуральних, екологічних продуктів у гримі.

Історія гриму – це шлях від ритуальних фарб до високотехнологічного мистецтва. З кожною епохою він змінювався відповідно до потреб театру, кіно, моди та суспільних тенденцій. Сьогодні грим – це не просто засіб зміни зовнішності, а потужний інструмент самовираження та творчості.

Види гриму в сучасному світі

Грим грає величезну роль у спектаклях, виставах, будучи одним з провідних компонентів образу. Грим допомагає розкривати характер ролі актора. Допомагає йому у роботі над роллю. Грим змінюється залежно від методу режисерської роботи над спектаклем, оформленням, а також від манери гри актора. Роботу над ним можна розділити на два етапи: знаходженням гриму та його виконання.

Втілення гриму на обличчі актора вимагає певної послідовності, порушення якої може призвести до погіршення роботи. Спочатку необхідно підготувати робоче місце та інструменти. Потім готуються фарби, готуватиметься й обличчя. Далі наноситися основний тон та рум'яна. Опрацьовуються основні деталі обличчя: брови, очі, ніс, губи, підборіддя, щоки, лоб тощо. Таким чином, формуються образи акторів та мімів.

У сучасному театральному мистецтві грим надзвичайно різноманітний. Його характер залежить від багатьох чинників: жанру та стилю спектаклю, режисерської концепції, загального декоративно-образотворчого рішення (включаючи розробку костюмів та світлову партитуру), а також фізичних даних актора та його пластичного трактування образу.

У найзагальнішому вигляді типи гриму можна розділити на «**реалістичний**» та «**умовний**».

Головна мета **реалістичного** гриму – досягнення високого ступеня життєподібності зображуваного персонажа. Тут можна виділити цілу низку напрямків гриму:

1. Віковий (штучне старіння чи омолодження особи, коли реальний вік актора не відповідає віку персонажа);

2. Національний (пов’язаний з расовими та національними особливостями персонажів, які не відповідають антропологічному типу актора).

У виконанні національного макіяжу слід керуватися такими національними ознаками: структура обличчя, окремі її частини, розріз очей, відтінок шкіри та колір волосся.

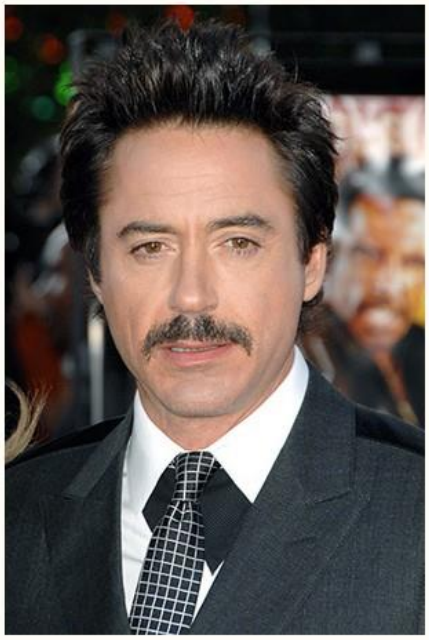

Національний грим має бути насамперед суворо реалістичним, без зайвого підкреслення та перебільшення національних особливостей.

3. Історичний (коли зовнішність персонажів коригується у зв'язку з канонами або особливостями конкретного історико-соціального середовища вистави: використання принципів макіяжу «галантного» або «срібного» століття, що істотно відрізняються від сучасного макіяжу).

4. Портретний (при зображенні конкретного персонажу).

5. Характерний (для відображення яскравих особливостей зовнішності чи психологічного складу персонажу).

Найбільш поширеними характерними гримами є такі, які допомогають виявити домінуючі риси характеру ролі: злість чи заздрість, скупість чи жорстокість, легковажність чи дурість тощо.

Перш ніж розпочати створення характерного гриму, треба дуже ретельно розібратися у змісті ролі, визначити світогляд персонажа, зрозуміти його ставлення до оточуючого. І зовнішні ознаки – вік, національність, стан здоров’я, – зрозуміло, мають велике значення для зовнішності, але в першу чергу необхідно точно визначити характер, внутрішню сутність образу, щоб дуже тонко, лаконічно та виразно підкреслити це гримом.

Однак, незважаючи на складність будь-якого людського характеру, в основі його майже завжди лежить риса, яка має більшу перевагу.

Грим персонажів повинен відповідати сценічному образу всієї вистави загалом, він має бути так органічно пов'язаний з декораціями та костюмами, щоб усе оформлення вистави було єдине та нагадувало картину, написану пензлем одного художника, в одній певній манері.

Під час розробки реалістичного гриму часто неможливо обмежуватися зміною особи; гримуються всі відкриті ділянки тіла, насамперед - руки та область декольте. Скажімо, коли молода актриса відіграє вікову роль, то гладка, без зморшок шия може зруйнувати правдоподібність образу. Так само актор, який виконує роль мавра Отелло, не може вийти на сцену з білими, незагримованими руками.

Принципи **умовного** гриму засновані на відмові від реалістичних традицій, на перебільшенні окремих рис, особливостей, якостей персонажа або на використанні стилістики конкретної естетичної течії. Основні напрямки умовного гриму:

1. Жанровий (вибілена особа П'єро в комедії дель арте; «маскові» грими класичних театрів Сходу; використання традицій античних трагедій; клоунські намальовані посмішки на все обличчя; тощо);

2. Гротескний, або ексцентричний (доведений до максимуму принцип характерного гриму:

3. Казковий, чи фантастичний (що використовується під час втілення вигаданих персонажів, чи «олюднених» образів: Баба-Яга чи Кощій Безсмертний у казках).

Також існують 2 методи гриму: живописний та об'ємний (пластичний).

Живописні прийоми гриму припускають використання лише фарб для імітації об’єму – потрібні западини та опуклості просто малюються на обличчі, і змінюється колір шкіри. Такий грим, як правило, застосовується для театру та сцени, завжди дуже грубий та умовний.

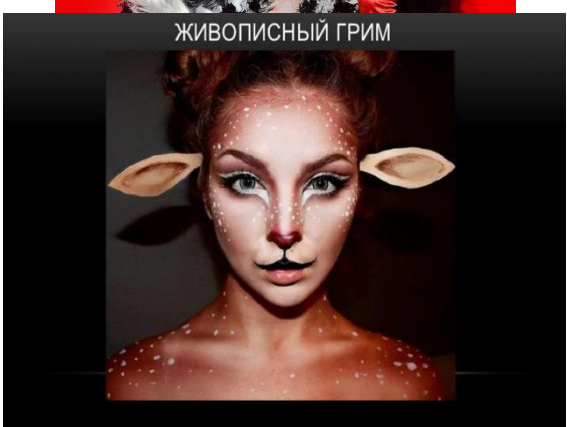

Гримерні матеріали та фарби, що наносяться на шкіру, повинні бути безпечними та гіпоалергенними, і повинні змиватися без особливих труднощів та шкоди для здоров'я.

Об’ємний грим передбачає використання наклейок, наліпок та підтяжок, а також постижерних виробів (вуса, бороди, перуки). Вони дуже важливі для створення образу.

Виготовлення накладних вусів або борід – це дуже кропіткий процес, що вимагає великої кількості часу та акуратності.

Він полягає в тому, що за допомогою маленького гачка, на найтонший тюль, нав’язується волосся майже на кожну комірку. Цей процес називається «тамбурування».

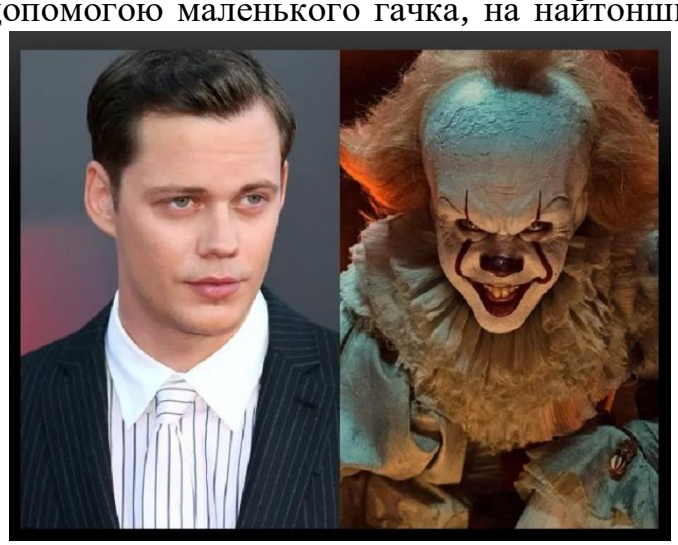

Перуки робляться найчастіше з використанням тресу – шнура з особливим чином сплетеного волосся. Трес нашивається рядами на шапочку-основу для перуки – монтюр.

Також нерідко для зміни прикусу використовуються навіть вставні щелепи та накладні ікла, виготовлені із стоматологічних матеріалів. Нині поняття об'ємного гриму повністю ототожнюється із поняттям пластичного гриму.

ТИПИ ГРИМУ

1. Театральний грим

Використовується в театрах для створення виразних образів персонажів.
• Класичний театральний грим – підкреслює міміку, робить обличчя актора виразнішим.
• Грим за характером ролі – змінює вік, риси обличчя або зовнішність відповідно до образу.
• Масковий грим – стилізований, наближений до традиційного гриму, наприклад у японському Кабукі.

2. Кінематографічний грим

Застосовується у фільмах та серіалах для створення реалістичних персонажів.
• Б'юті-грим – підкреслює природну красу актора.
• Віковий грим – додає зморшки, змінює контури обличчя, використовується для омолодження чи старіння персонажів.
• Фізіологічний грим – імітує шрами, синці, опіки, шкіру з різними текстурами.
• Фантастичний та фентезійний грим – створює нереалістичних персонажів (міфічні істоти, прибульці, демони).

3. Телевізійний та фото-грим

Розроблений для того, щоб добре виглядати на камерах та при сильному освітленні.
• HD-грим – використовує високоякісні матеріали, щоб не було помітно дефектів при зйомці у високій роздільній здатності.
• Нюдовий грим – максимально природний, створює ефект відсутності макіяжу.
• Глем-грим – яскравий і виразний, з блискітками та ефектами світлотіні.

4. Художній (креативний) грим

Використовується для мистецьких проєктів, модних показів, реклами.
• Боді-арт – малюнки на тілі, що перетворюють людину на живу картину.
• Фейс-арт – художній розпис обличчя з використанням яскравих кольорів та складних візерунків.
• Неоновий грим – світиться в темряві під ультрафіолетовими лампами.

5. Фестивальний та сценічний грим

Включає грим для музичних фестивалів, карнавалів, танцювальних шоу та виступів.

• Карнавальний грим – яскравий, насичений, з використанням блискіток та пір’я.
• Діджейський та рейв-грим – використовує неонові та флуоресцентні фарби.

6. Спеціальні види гриму
Застосовуються у вузьких сферах.
• Камуфляжний грим – використовується у військових та спортивних цілях (наприклад, маскування для мисливців або солдатів).
• Медичний грим – допомагає приховувати шрами, пігментацію, вади шкіри (використовується в дерматокосметології).
• Грим для спецефектів (SFX makeup) – застосовується в кіно та театрі для створення реалістичних пошкоджень шкіри, монстрів, мутантів тощо.

Сучасний грим є надзвичайно різноманітним і використовується в різних сферах: від театру та кіно до моди та мистецтва. Завдяки розвитку технологій і косметичних засобів він стає ще більш реалістичним і вражаючим.

Пластичний грим передбачає наклеювання на шкіру еластичних накладок. Основні матеріали для їх виготовлення - різні види силікону, латексу (як правило, спіненого), желатинові суміші, поліуретани та інші еластичні матеріали. Раніше широко використовувався спінений латекс, але на сьогоднішній момент його витісняє силікон. Усі деталі цього гриму намагаються максимально наблизити до людської плоті, що дозволяє використовувати цей грим у кіно.

boredpanda.com
boredpanda.com

ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ ГРИМУ. ГІГІЄНА ГРИМУ

Технічні засоби гриму

Технічні засоби гриму – це інструменти, матеріали та методики, що використовуються для створення професійного гриму в театрі, кіно, телебаченні, моді та мистецтві. Вони допомагають змінювати зовнішність, створювати спецефекти, коригувати особливості обличчя та забезпечувати довговічність макіяжу.

1. **Основні інструменти для нанесення гриму**

Пензлі

• Натуральні або синтетичні, різних форм і розмірів.

• Використовуються для нанесення тональної основи, розтушовки тіней, промальовування деталей.

Губки та спонжі

• Латексні, силіконові або поролонові – для рівномірного нанесення кремових продуктів.

• Аеропухівки – використовуються для нанесення пудри та створення рівномірного покриття.

Аерограф

• Пристрій для розпилення фарби на шкіру, створює гладкий і рівний тон.

• Використовується у HD-гримі, боді-арті, кіно- та телевізійному гримі.

Шпателі та палички

• Використовуються для змішування гриму, нанесення воску, клею, латексу.

Аплікатори та ватні палички

• Допомагають наносити грим у важкодоступних місцях і коригувати помилки.

2. Матеріали для створення гриму

Тональні засоби та основи

• Кремові, рідкі, піноподібні – використовуються для створення основного покриття.

• HD-фонди – спеціальні тональні основи для високоякісної зйомки.

Пудри та фіксатори

• Розсипчаста та компактна пудра – для закріплення макіяжу, матування шкіри.

• Закріплюючі спреї та фіксатори – продовжують стійкість гриму, використовуються у театральному та кінематографічному гримі.

Фарби та пігменти

• Аквагрим – водорозчинний, легко змивається.

• Масляний грим – більш стійкий, використовується в театрі та кіно.

• Алкогольні фарби – для спецефектного гриму, водостійкі та довговічні.

• Флуоресцентні та неонові фарби – світяться під ультрафіолетовим світлом.

Контуринг і корекція

• Скульптуруючі креми, пудри – для зміни форми обличчя, корекції рис.
• Глітери, стрази, блискітки – використовуються в креативному гримі, шоу-бізнесі.

3. Спецефектний грим (SFX makeup)

Латекс та силікон
• Рідкий латекс – для створення ран, шрамів, зморшок, текстури шкіри.
• Силіконові накладки та протези – використовуються для змінення обличчя та тіла (наприклад, у фантастичних фільмах).
Гелі та воски
• Гримувальний віск (наприклад, Derma Wax) – для моделювання шрамів, ран, деформацій.
• Гелеві склади – для імітації опіків, пухирів.
Штучна кров, слиз, піт
• Синтетична кров – використовується для реалістичних поранень.
• Гелі для створення поту та жиру – застосовуються в кіно та театрі.
Клей для гриму
• Spirit Gum, Pros-Aide – використовуються для приклеювання борід, вусів, перук, латексних та силіконових накладок.
Штучне волосся
• Виготовляється з натурального або синтетичного матеріалу.
• Використовується для створення перук, борід, брів, вусів.

4. Технічні прийоми нанесення гриму

Базові техніки
• Градієнтна розтушовка – створює плавні переходи кольорів.
• Контуринг і освітлення (highlighting & shading) – змінює риси обличчя за допомогою світлотіні.
• Стробінг – створення ефекту сяючої шкіри.

Техніки спецефектного гриму
• Накладання латексу – імітація шрамів, порізів, старіння.
• 3D-грим – використання накладних деталей для зміни зовнішності.
• Фарбування за допомогою аерографа – створення реалістичних ефектів (наприклад, синців, вен).

5. Технологічні новинки у гримі
• HD та 4K-грим – спеціально розроблені засоби, які не помітні на камерах з високою роздільною здатністю.
• 3D-друк у гримі – створення накладних деталей для персонажів кіно та театрів.

• Динамічний грим – використовує температурочутливі або світлочутливі матеріали, що змінюють колір залежно від умов.

Сучасні технічні засоби гриму охоплюють широкий спектр матеріалів, інструментів і технологій, що дозволяють створювати будь-які образи – від класичного театрального макіяжу до складних кінематографічних спецефектів. Завдяки інноваціям у косметиці, спецефектах і цифрових технологіях, грим став не лише засобом зміни зовнішності, а й справжнім мистецтвом.

рум'ян засоби для демакіяжу, грим.

Гігієна гриму, підготовка обличчя до гриму. Демакіяж спец. засобів

Щоб уникнути інфекційних шкірних захворювань, кожен, хто гримується, повинен дотримуватися гігієнічних правил. Неприпустиме колективне користування гримувальним приладдям – воно має бути суто індивідуальним.

Приступаючи до практичних занять з гриму, педагог повинен ретельно оглянути очі, шкіру обличчя та руки учня та натурниці/моделі. Якщо на обличчі натурниці незначна ранка, подряпина або прищі, то ці місця слід попередньо продезінфікувати (змастити гримувальним лаком – він містить спирт і при висиханні утворює захисну плівку, яка захистить шкіру від інфекції).

Слід враховувати, що на шкіру обличчя впливають хімічні, механічні та інші подразники. На шкірі обличчя безліч найрізноманітніших бактерій. Непоодинокі випадки, коли на перших заняттях у деяких на шкірі обличчя з'являються ознаки різних подразнень. Причиною цього є незвичне та невміле використання технічними прийомами гриму, а також надмірне втирання фарб у шкіру. Буває і так, що учень шорсткими пальцями, не помічаючи того, дряпає шкіру і тим самим дратує її. Згодом учні набувають технічних навичок накладання гриму на обличчя, і подразнень та небажаних ефектів більше не буває.

Чистота та акуратність робочого місця гримера – одна з основ професіоналізму. Але не тільки порядок та красиво розкладені фарби на столі визначають якість та безпеку цієї послуги. Вирішальний фактор – гігієна та дезінфекція. Всі ми живі люди, і як будь-яка людина, залишаємо «частку» себе скрізь. І не лише любов до дітей чи радість від клієнта, а мікроорганізми, волосся, лусочки шкіри тощо. Без належної чистоти та обробки, все «погане» з однієї людини потраплятиме до іншої, страждатимуть матеріали та погіршуватиметься якість послуги гриму.

І перш ніж заглиблюватися в тему, розберемося в базових поняттях, про які йтиметься далі мова.

1. Бактерії – це дрібні організми, що мають клітинну будову, здатні розмножуватися поза живим тілом і за багатьох умов.

2. Віруси – це неклітинний інфекційний агент, який живе усередині живої клітини. Поза живою клітиною що неспроможні розмножуватися і існувати.

Для знищення на поверхні шкіри або предметів бактерій та вірусів необхідна санітарно-гігієнічна та бактерицидна обробка, що включає: очищення, дезінфекцію та стерилізацію.

3. Дезінфекція – знезараження, знищення хвороботворних мікробів за допомогою спеціальних засобів.

4. Стерилізація – повне звільнення різних речовин, предметів, харчових продуктів від живих мікроорганізмів.

Людська шкіра досить ніжна, для обробки її використовується менш агресивні засоби дезінфекції – антисептики, а обробка називається антисептичною.

Головна мета антисептика або дезінфікуючої речовини – зруйнувати оболонку клітини. Оболонка руйнується, отже бактерія зможе розмножитися, а вірус вижити.

Про діючі речовини.

Дезінфікуючі речовини поділяються на різні категорії залежно від виду (рідкі, спреї, гелі тощо), за сферою застосування (професійні або побутові), та за типом діючої речовини (спирт, хлор, феноли, альдегіди, перекис водню, тощо).

Списки рекомендованих до застосування дезінфікуючих засобів можна знайти в інтернеті на офіційних державних сайтах для кожної конкретної сфери застосування.

Для дезінфекції шкіри використовують антисептики, готові склади з діючими антибактеріальними речовинами, серед яких згідно з рекомендаціями Всесвітньої Організації Охорони здоров'я (ВООЗ): хлоргексидин 5%, етанол 70%, полівідон йод 10%.

На темі розчину йоду зупинятись не будемо, з ним знайомі всі з дитинства. А решту розберемо докладно, оскільки воно максимально підходить до сфери роботи гримера.

Антисептики.

Є два види антисептиків: спиртовмісні та водні. Спиртовмісні. На основі етилового, ізопропілового, пропілового спирту чи комбінації.

- висока ефективність: знищує більшість бактерій;
- швидка дія: потрібно 30 секунд на гігієнічну обробку;
- Універсальність: руки, невеликі поверхні, предмети;
- широкий асортимент (з кондиціонерами, віддушками, пом'якшуючими компонентами тощо).

Крім того, спирт добре випаровується і не вимагає змивання. Але при цьому є суттєві мінуси – запах та подразнення шкіри.

Водні антисептики, вони ж безспиртові. Розчини на водній основі з активними бактерицидними речовинами у строгому відсотковому співвідношенні (хлоргексидин біглюконат 5% наприклад).

- дезінфекція ран та слизових;
- менш ефективні, ніж спиртові;
- потребують більше часу витримки для ефективної обробки;
- більш м'які для шкіри.

Усі антисептики відносяться до речовин з поверхневою активністю (ПАР), а значить вони можуть викликати подразнення шкіри, а також алергічні реакції. Слід про це пам'ятати.

Про інші відомі засоби.

Мірамістін. Не має доведеної ефективності та не входить до переліку найбільш ефективних, економічних та безпечних лікарських засобів ВООЗ.

Тому його застосування виключно на розсуд майстра, і немає жодних гарантій, що він працює, або не працює.

Перекис водню. Також немає доведеної ефективності як антисептик. Так, його застосовують для обробки ран, але для зменшення кількості мікроорганізмів та очищення від забруднень. Читаємо інструкцію до препарату! А ще перекис дуже агресивний.

Обробка: очищення, дезінфекція.

Чистота запорука здоровя. Особливо при роботі з людьми та їхньою шкірою.

На жаль у реєстрах професій немає гримера, аквагримера, візажиста. Значить і немає жодних нормативно-правових актів та санітарних норм.

Етапи та тип обробки залежить від ступеня взаємодії зі шкірою та слизовими клієнта. Гримери працюють виключно зі шкірою, не чіпаючи безпосередньо слизові оболонки (виключенням є краплі для очей, спецефекти з кров'ю з носа, ротової порожнини та спеціалізовані капи на зуби), не пошкоджують шкірні покриви, не взаємодіють із кров'ю людини. Це означає, що згідно СанПіну не потрібна стерилізація інструментів. І з цього ж пункту не потрібне оброблення агресивними дезінфікуючими складами.

Етапи очищення зводяться до:

1. механічного очищення;
2. дезінфекції антисептичними речовинами.

Гігієна рук та робочого місця залишається згідно СанПіна та рекомендацій ВООЗ.

І. Пензлі.

Після кожного замовлення слід виконувати такі дії з пензлями:

★ Варіант 1.

• ретельно промиваємо пензлі з милом під проточною водою. Важливо, щоб мило попадало глибоко у ворс, не забувайте мити живець(рукоятку);

• обробляємо пензлі в дезінфікуючому розчині на основі 70% етанолу. Необхідно опустити пензель на 30 секунд разом із металевою частиною – "гільзою";

• просушуємо пензлі вниз ворсом або горизонтально.

★ Варіант 2.

• ретельно промиваємо пензлі з милом під проточною водою. Важливо, щоб мило попадало глибоко у ворс, не забувайте мити живець;

• обробляємо пензлі в дезінфекційному розчині на основі хлоргексидину. Необхідно опустити пензель на 15 хвилин разом із металевою частиною – «гільзою»;

• ретельно промиваємо пензлі під проточною водою; просушуємо їх вниз ворсом або горизонтальному положенні.

Додатково раз на місяць можна кип'ятити чисті кисті. Даний спосіб чудово допомагає відновити форму ворсу та додатково дезінфікує. Необхідно занурити щітку щетинкою в киплячу воду на 5-10 секунд, уникаючи

занурення у воду металевої частини, щоб не розплавився клей. Сформувати руками гострий кінчик та залишити сушитися.

Під час роботи ретельно промивати ворс пензлика немає можливості, і тут можуть допомогти косметичні очищуючі серветки для пензлів, антисептики в спреях, косметичні експрес-очищаючі розчини. Вони мають бути на спиртовій основі! Застосовувати суворо за інструкцією. Також є рекомендація мати 2-3 комплекти основних кистей, щоб мати можливість обробляти кисті і давати їм просохнути.

Слід намагатися не занурювати пензель після дотику до обличчя знову в фарбу. Так, у професійних фарбах для аквагриму міститься антибактеріальний компонент (і не один!), але безпека клієнта понад усе.

ІІ. Спонжі.

Шок-контент, який засмутить багатьох: спонжі не дезінфікуються 100%! Через пористу структуру немає можливості видалити повністю всі забруднення та бактерії всередині губки. Звідси випливає суворе правило:

ОДНА ЛЮДИНА – ОДНА ГУБКА!

★ Варіант 1.

• Одноразові спонжі! На жаль, це найбезпечніший варіант.

★ Варіант 2.

• ретельно промиваємо спонж проточною водою видаляючи фарбу і забруднення;

• промиваємо спонж із милом;

• замочуємо у розчині хлоргексидину на 15 хвилин;

• ретельно промиваємо водою;

• просушуємо;

• змінюємо спонжі кожні 3 місяці.

Додатково можна прати спонжі на максимальній температурі в пральній або посудомийній машині.

Спонжем не ліземо до губ і слізним мішечкам на очах, повторно на спонж намагаємося не набирати фарби.

Губи фарбуємо лише одноразовими аплікаторами!

Для пензлів та спонжів можна використовувати і стерилізатори, але це дорого. Однак якщо у вас вдома є апарат, то ним можна користуватися строго згідно з інструкцією.

Не використовуйте спиртові антисептики для спонжів. Спирт важко випаровується з пір, а при промиванні можна лише знизити концентрацію, не видаливши повністю антисептик.

ІІІ. Фарби.

У професійних фарбах для аквагриму містяться антибактеріальні речовини. Потрібні вони для того, щоб у фарбі не розмножувалися мікроорганізми і фарба довго зберігалася. Тому дуже важливо правильно зберігати фарби для аквагриму:

• Висушуйте фарби після роботи. Закрита баночка аквагриму – це справжня чашка Петрі (лабораторний сосуд, застосовуваний у мікробіології та хімії);

• після того, як фарби просохли, зберігайте їх прикритими від попадання пилу та бруду;

• після роботи протирайте фарби від забруднень (видаляйте верхній шар). Не використовуйте тканини для очищення, щоб у фарбі не залишилися ворсинки.

• не рекомендується обробка будь-якими антисептиками, тому що можлива хімічна реакція на поверхні фарби – невідома. Спиртові антисептики можуть зруйнувати фарбу, водні вимагають змивання та витримки.

IV. Робоче місце та особиста гігієна.

Стіл та робоча поверхня.

Стіл досить протирати антисептиком із вмістом 70% спирту. Можна використовувати одноразові скатертини, тканинні та клейончасті скатертини в роботі. Окрім безпеки, це виглядає естетично.

Намагайтеся обробляти та інші поверхні в роботі, з якими контактують клієнти і ви самі (стільці, поручні, стенди тощо).

Руки

Не забувайте мити руки із милом. Використовуйте косметичні антисептики для обробки рук. Вони не так сушать руки та містять віддушки. Можна використовувати одноразові рукавички. Але пам'ятайте, що після кожного клієнта руки все одно треба обробляти. А також крізь пори рукавичок проникає ряд вірусів, тому після рукавичок важливо помити руки або обробити їх.

Ще один важливий момент, який варто пам’ятати. Ми захищаємо насамперед себе та оточуючих від того, що є у клієнтів.

Додаткові поради

Не забувайте про особисту гігієну – це ваша візитна картка. Фартухи, акуратний робочий одяг, акуратний манікюр та загальний доглянутий вигляд приваблює клієнтів. Чистоту та порядок на робочому місці видно здалеку, як і вас самих, і це один із перших критеріїв оцінювання. Грамотна дезінфекція додасть вам ще більше впевненості та убезпечить кожного.

Декілька порад, яких теж важливо дотримуватися для безпечної роботи:

• не працюйте з поганим самопочуттям;

• не працюйте з клієнтами, у яких є прояви простудних захворювань;

• не малюйте на обличчях із висипаннями, почервоніннями, акне та ранами;

• малюйте лише на чистій шкірі. Завжди можна запропонувати клієнтові серветку;

• використовуйте для пульверизатора та мийці для пензлів на замовлення питну воду без добавок (вода з-під крана не завжди чиста, якщо відсутні фільтри);

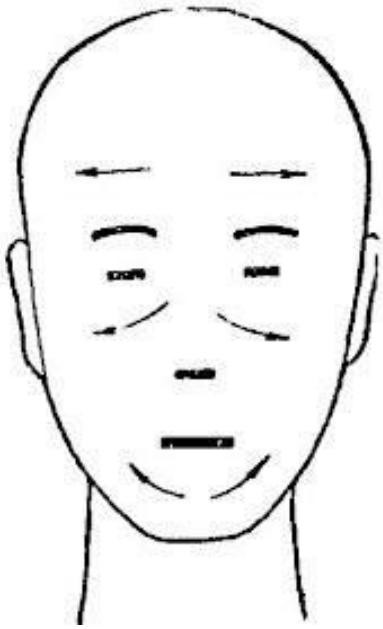

• купуйте вологі серветки із мінімумом “хімічних” добавок.

Не рекомендується додавати антисептики у воду в мийці або пульверизаторі, яким ви активуєте фарбу. Водні антисептичні розчини при менш низькій концентрації втрачають свою ефективність, а спиртові можуть бути небезпечними. Користуйтеся звичайною питною водою, якщо прагнете максимальної чистоти.

І пам'ятайте: все добре в міру! Не заливайте все навколо антисептиками, читайте інструкції та дотримуйтесь правил.

Гримувальні фарби абсолютно нешкідливі, тому що вони складаються з мінеральних та рослинних фарб та жирів. Але вони потребують акуратного поводження.

Правила нанесення гримувальних фарб на обличчя та користування приладдям для гриму поділяються на гігієнічні та технічні.

До гігієнічних правил належать такі: обличчя перед гримуванням має бути абсолютно чистим. Бажано протерти шкіру одеколоном, розбавленим водою або вазеліном. Руки необхідно попередньо добре вимити.

Все приладдя для гриму — фарби, розтушовки, пензлі, вазелін тощо — повинно бути абсолютно чистим. Інакше вони забруднюватимуть і дратуватимуть шкіру.

Як при гримуванні, так і при розгримуванні в жодному разі не слід втирати фарбу в шкіру. Її треба наносити легко і в одному напрямку: зверху вниз по обидва боки носа (рис. 3).

При знятті гриму обличчя покривається вазеліном або іншим жиром (тільки несолоним), витирається і запудрюється.

Вмиватися після гриму потрібно теплою водою, оскільки вона, розширюючи пори нашої шкіри, розчиняє частинки жирових речовин, що залишилися після гриму та вазеліну. Холодна вода, звужуючи пори, затримує ці частинки.

Нежирові фарби, як, наприклад, морилка, білила та інші, виготовлені на воді, одеколоні, гліцерині тощо, змиваються теплою водою з милом.

Технічні прийоми гриму

Гримувальний процес - творчий, він досить складний, вимагає спеціальної підготовки, а це можливо тільки тоді, коли досить грунтовно вивчена техніка гримування і накопичений достатній досвід. Збагнувши прийоми гримування, можна навчитися знаходити, визначати характер гриму і технічно грамотно його виконувати.

Існують два основних технічних прийому гримування: мальовничий і скульптурно-об'ємний. Кожен з них базується на конкретному вивченні пластичних особливостей обличчя.

Мальовничий **прийом** виконують, використовуючи гримувальні фарби Робота з фарбами багато в чому нагадує роботу живописця. Дотримуються ті ж самі принципи, що і в живописі, оскільки в них багато спільного. Колір, світлотінь, лінія відіграють велику роль, пов'язані між собою і доповнюють продажа приветодин одного. Оскільки жанр твору (опера, оперета, драма, цирк, естрада) надає певний вплив при виборі гриму, то характер гриму змінюється. У цирку і на естраді можна використовувати лінійні грими, які іноді називають умовними. Вони відрізняються тим, що в них відсутня площинно-живописна виразність, немає чіткого вираження об'ємних форм, а лише графічність зображення, колір використовується в чистому вигляді, без відтінків і переходів з однієї тональності в іншу.

Скульптурно-об’ємний **прийом** гриму відрізняється від живописного тим, що в ньому використовують крім фарб наліпки, наклейки, аплікації, підтяжки, постижерні вироби. При його виконанні багато спільного з роботою над скульптурою. Використовуючи скульптурно-об’ємний прийом гриму, можна змінити обличчя до повної невпізнанності, чого не можна зробити в мальовничому прийомі. В скульптурно-об’ємномуприйомі використовують різноманітні матеріали: вату, пап'є-маше, шкіру, пробку, пластичні деталі, постижерні вироби. Особливо наочно це може проявитися при гримуванні казкових персонажів у виставах-казках, феєричних і циркових виставах.

ТЕМА 2. ПІДГОТОВКА ОБЛИЧЧЯ ДО МАКІЯЖУ ТА ГРИМУ. РОБОТА ЗІ ШКІРОЮ. ТИПИ ШКІРИ

Основні типи шкіри та її стани, як визначити свій тип і стан шкіри

Кожній дівчині важливо знати свій тип шкіри, оскільки від цього залежить і вибір правильного догляду за шкірою та вибір навіть найпростіших косметичних засобів. До того ж, з віком типи шкіри обличчя можуть змінюватися, і виявити ці зміни не так легко.

Безумовно, сама структура шкіри в усіх людей приблизно однакова, відрізняється лише інтенсивність роботи сальних залоз. Від цього і залежить, як виглядає ваша шкіра, який тип шкіри у вас і який їй потрібен догляд.

Існує чотири основні типи шкіри:

– суха

- Нормальна

– жирна

- Комбінована

Кожен тип має свої характеристики і вимагає особливих засобів догляду.

НОРМАЛЬНА ШКІРА

«Нормальна шкіра» – це загальновживаний термін для позначення добре збалансованої шкіри. Науковий термін для здорової шкіри – eudermic. Т-зона (лоб, підборіддя і ніс) може бути трохи жирна, але в цілому вироблення шкірного сала і вологи збалансоване, і шкіра не є ані дуже жирною, ані надміру сухою. Нормальна шкіра добре збалансована: не занадто жирна, чи надміру суха.

Нормальний тип шкіри – найбільш безпроблемний. Шкіра цього типу виглядає здоровою. Вона рівного, матового кольору не має жодних яскраво виражених дефектів, практично не доставляє проблем при зміні погоди,

потребує мінімального догляду. Пори невеликі, жирний блиск з’являється незначною кількістю протягом дня. Достатньо лише підтримувати оптимальний баланс епідермісу та пити достатньо води, аби попередити зневоднення.

Нормальній шкірі властиві:

- дрібні пори
- відмінна циркуляція крові
- шовковиста, м'яка і гладенька текстура
- свіжий рожевий колір, його прозорість та рівномірність
- відсутність плям

Не схильна до надмірної чутливості. З віком нормальна шкіра може ставати сухішою.

Переваги: Вміст вологи та жиру в ній збалансований. Роздратування з’являється нечасто.При правильному догляді за цим типом шкіри зморшки не з’являються до старості, маленькі пори, рідко з’являються прищі.

Недоліки: практично ні при правильному догляді, якщо не вживати сонцем і достатньо зволожувати шкіру. Головне − не порушити природний жировий баланс закупорюванням пор, що може статися при поганому очищенні шкіри.

СУХА ШКІРА

Що означає суха шкіра?

Слово «суха» використовується, щоб описати тип шкіри, який виробляє менше шкірного сала, ніж нормальна шкіра. Через відсутність шкірного сала, сухій шкірі не вистачає ліпідів, яких вона потребує для утримання вологи та формування захисного бар’єру проти зовнішніх впливів. Це призводить до порушення бар'єрної функції.

Суха шкіра (ксероз) існує в тому або іншому ступені тяжкості і в різних формах, які не завжди можна чітко розрізнити. Суха шкіра є грубою на дотик і тьмяною на вигляд.

Від сухості шкіри страждають значно більше жінок, ніж чоловіків, а з віком будь-яка шкіра стає сухішою. Проблеми, пов'язані з сухою шкірою, дуже поширені, на них припадає 40% відвідувань лікарів-дерматологів.

Суха шкіра виглядає красиво – вона матова та ніжна, їй не властивий жирний блиск, а пори практично не помітні. Має матовий відтінок, характеризується зниженим вмістом жиру. Вона чутлива і тонка, легко лущиться і схильна до подразнень. На ній швидко з'являються зморшки, особливо навколо очей, оскільки шкіра втрачає еластичність. Зміна погоди відразу ж позначається лущенням на шкірі, з віком роздратування виявляються все помітнішими, рано виникають зморшки, шкіра практично не утримує таку необхідну вологу.

Така шкіра має маленькі вузькі пори, часті лущення, відрізняється реактивністю та потребує особливого догляду. Дуже часто є відчуття стягнутості, свербіж, почервоніння чи наявність судинної сіточки.

Переваги: на ній рідко з’являються прищі та вугри, майже не помітні пори, матовий тон.

Недоліки: при неправильному догляді рано з’являються зморшки, виникають лущення та роздратування в холодну пору року, відчуття стягнутості після вмивання.

Сухій шкірі частно притаманні грубість і жорсткість на дотик. Літні жінки з сухою шкірою мають більш виражені поверхневі і глибокі зморшки.

Зволоження шкіри відбувається в результаті утриманя води у глибоких

шарах та випаровування.

Шкіра постійно втрачає воду через:

- Пітливість: активне виділення води із залоз, викликане спекою, стресом і фізичною активністю.
- Трансепідермальна втрата води (ТЕВВ): природний пасивний спосіб втрати води, у який шкіра втрачає приблизно пів літра води в день із глибших шарів.

Сухість шкіри спричиняє відсутність:

- природних зволожуючих факторів (ПЗФ) – особливо сечовини, амінокислот і молочної кислоти, які зв'язують та утримують воду.
- ліпідів епідермісу, таких як цераміди, жирні кислоти і холестерин, що необхідні для здорової бар'єрної функції шкіри.

У результаті цих чинників бар'єрна функція шкіри може опинитися під загрозою.

Як визначити різні ступені сухої шкіри

Суха шкіра класифікується від сухішої, ніж зазвичай, і аж до сухої та дуже сухої шкіри. Шкіра на підошвах ніг стає сухою і потрісканою.

ЖИРНА ШКІРА

Що таке жирна шкіра?

Слово «жирна» використовується, щоб описати тип шкіри з підвищеним виробленням шкірного сала. Таке надлишкове вироблення відоме як себорея. Це найпоширеніший тип шкіри. У власниць цього типу шкіри спостерігається підвищена секреція сальних залоз. Така шкіра має характерний жирний блиск і дуже помітні великі пори. Пил і бруд буквально чіпляються до неї. І, як наслідок, для цього типу шкіри характерні різні висипи та прищі.

Для жирної шкіри характерними є плями.

Ряд чинників, які викликають надмірне вироблення шкірного сала:

- генетика
- гормональні зміни та дисбаланси
- медикаментозне лікування
- стрес
- косметика, яка призводить до утворення комедонів (засоби для макіяжу, які викликають подразнення)

Жирна шкіра характеризується збільшених і видимими порами. Вугрі часто з’являються в Т-зоні, особливо в період статевого дозрівання.

Для жирної шкіри характерними є:

- збільшені, чітко видимі пори
- жирний блиск
- потовщена, бліда шкіра: кровоносних судин може не бути видно

Жирна шкіра схильна до утворення комедонов (чорних і білих вугрів), а також акне у різних формах. За легкого ступеню тяжкості певна кількість комедонів з'являється на обличчі і часто на шиї, плечах, спині і грудях.

За помірного і тяжкого ступеня з'являються папули (маленькі вузлики без видимих гнійників) і пустули (середнього розміру вузлики з помітними білою або жовтою точкою в центрі) і шкіра стає червоною та запаленою.

Старіння відбувається повільніше за рахунок самозволоження шкірних салом, хоча цей процес може порушитись у разі зневоднення. Також від недостатнього чи, навпаки, надмірного очищення, бар’єрні та видільні функції порушуються, що призводить до частих висипань.

Переваги: не схильна до утворення зморшок, тому надлишок шкірного сала оберігає її від висушування, жирна шкіра довго залишається молодою! Вона практично нечутлива до погодних умов (при правильному догляді та захисті).

Недоліки: характерний жирний блиск, великі та дуже розширені пори, вугрі, помітні капіляри.

КОМБІНОВАНА ШКІРА

У комбінованої шкіри тип шкіри змінюється в Т-зоні і на щоках.

Комбінована шкіра, як випливає з назви, – це шкіра, якій властиві всі типи. Жирна Т-зона (лоб, ніс і підборіддя) і сухі щоки свідчать про так звану комбіновану шкіру.

У комбінованої шкіри тип шкіри змінюється в Т-зоні і на щоках. Так звані Т-зони можуть істотно відрізнятися у різних людей: від дуже вузької до розширеної ділянки.

Для комбінованої шкіри властиві:

- жирна Т-зона (лоб, підборіддя і ніс)

- розширені пори в цій ділянці, можливо, з плямами або прищами
- нормальна та суха шкіра щік

Жирні ділянки комбінованої шкіри спричинені надмірним виробленням шкірного сала. Сухі ділянки комбінованої шкіри викликані відсутністю шкірного сала і відповідним ліпідним дефіцитом.

Шкіра виглядає здоровою, з рівною структурою та жирними ділянками, великими порами в ділянці Т-зони, яка проходить через лоб, ніс та підборіддя. Можливі ділянки сухості на щоках, в області очей та на скронях. У цьому випадку, кожній зоні необхідний свій, індивідуальний догляд, залежно від її типу шкіри. У щоденному догляді можна змішувати косметичні засоби обох типів, але наносити зонами. Можливе неоднорідне забарвлення шкіри.

Переваги: при правильному догляді зморшки не з'являються довго.

Недоліки: вимагає більш ретельного та різноманітного догляду.

ТАКОЖ ШКІРА МОЖЕ МАТИ РІЗНІ СТАНИ:

Чутливий стан зазвичай викликаний порушенням захисного бар’єру. Шкіра швидко реагує на зовнішні фактори почервоніннями, подразненнями та лущеннями. Гідроліпідний та мікробіотичний баланс у такому випадку порушений, до такого процесу варто підходити комплексною. Але під час такого стану шкіра може також надмірно жирніти і мати висипання, тобто тип - жирний, а стан – чутливий.

Проблемна шкіра (акне, комедони, чорні цятки, будь-які запалення) теж не залежить від типу, але найчастіше, такий стан провокується значним виділенням шкірного жиру, надмірним чи недостатнім очищенням,

неправильним підбором косметики чи з’являється через внутрішні процеси організму та зміни у гормональному стані.

Зневоднена шкіра – це ознака недостатньої кількості води у клітинах дерми та порушення захисного шару. Такий стан може бути у власниць різних типів шкіри: для нього характерний низький **тургор**, в’ялість та втрата тонусу, глибокі зморшки та заломи, жовтуватий/сірий колір обличчя. Для розв'язання такої проблеми недостатньо тільки зволоження – особливо важливо зміцнювати захисний шар та слідкувати за режимом пиття води.

Чи може змінитися тип шкіри протягом життя?

Зазвичай, тип шкіри закладений генетично, але під дією різних факторів може тимчасово змінюватись її стан. Саме це може стати причиною помилкового визначення типу шкіри. Причини різні: зміна гормонального фону, способу життя, харчування чи наявність великого стресу для організму.

Як визначити тип шкіри самостійно:

Найпростіший та найшвидший метод - за допомогою серветки.

1. Треба очистити шкіру обличчя від макіяжу та забруднень, використовуючи звичні для себе засоби.
2. Не наносити після вмивання тоніку, крему чи інших косметичних продуктів та зачекати 30 хвилин.
3. Взяти кілька сухих матуючих або простих серветок та прикладати їх на кілька секунд до підборіддя, щік, носа та лоба.

- Якщо всі серветки залишилися без слідів жиру - у вас сухий тип шкіри
- Жир лишився на серветках лише у ледь помітній кількості - у вас нормальний тип.
- Помітні жирні сліди залишилися на серветках, які прикладали до Т-зони – значить, у вас комбінована шкіра
- Якщо жирними залишилися всі серветки – у вас жирний тип.

Важливо зауважити, що такий метод дає лише поверхневе уявлення про свій тип шкіри. Вона може мати теж різні стани та особливості.

ТЕМА 3. ЖИВОПИСНІ ПРИЙОМИ В ГРИМІ. ЗБІЛЬШЕННЯ ТА ЗМЕНШЕННЯ ФОРМИ КОЛЬОРОМ

Зображальні засоби живопису, які використовуються в макіяжі

Правильний макіяж можна порівняти з живописом, а обличчя жінки з чудово виконаним макіяжем – із справжнім витвором мистецтва. Великий класик сказав чудові слова: «Краса врятує світ». І жінки, щодня створюючи цей недовговічний витвір мистецтва під назвою «макіяж», вносять у наш світ частинку цієї краси, щедро даруючи її всім навколишнім.

Але будь-яка краса повинна підкорятися певним канонам, продиктованим вродженим почуттям прекрасного,які даровані людині. Тому і макіяж необхідно вибудовувати за певними правилами, робити його гармонійним, уникати дисонансів. Макіяж повинен підкреслювати природну красу обличчя, а не спотворювати її. Подібно до мальовничого твору він повинен відповідати певному жанру, не допускаючи змішування стилів. Оволодіння правильним нанесенням макіяжу не вимагає від жінки якихось незвичайних талантів – достатньо мати смак, прагнення красиво виглядати і мати трохи вільного часу.

І результат не забариться. Опанувавши навички грамотного макіяжу, ви вже скоро помітите, як часто на вас зупинятимуться захоплені погляди, як впевнено ви почуватиметеся у повсякденній обстановці, на вечірках і у свято. Продовжуючи аналогію макіяжу з живописом, необхідно додати, що багато прийомів, що використовуються в ньому, подібні до прийомів художників. У макіяжі також використовуються лінії, поєднання кольорів та відтінків, тінь і світло, гра півтіні та відблиску. Необхідно мати ясне уявлення про ці образотворчі засоби – це перший крок до оволодіння мистецтвом макіяжу.

В основі роботи над макіяжем лежить живописний прийом, робота з фарбами. В макіяжі застосовується всі зображальні засоби живопису: малюнок, світло, тінь, світлотінь, рефлекс, колір, відбиск, лінія, тон та контраст.

Приступаючи до макіяжу потрібно встановити його ритм, визначити лінії їх направлення в залежності від морфології обличчя, малюнку деталей (брів, очей, губ, форми лоба, носа, підборіддя).

Лінія.

Якщо ми говоримо про обличчя як твір мистецтва, порівнюємо його з картиною, то не можна не відзначити важливість лінії в цьому полотні. Колір, відблиски, тіні – все це дуже важливі образотворчі засоби правильного макіяжу, *але саме лінія надає макіяжу чітких окреслень, розкриває всю виразність обличчя, його індивідуальність. Лінії створюють ті самі акценти, без яких наша картина не заграє по всій своїй пишноті.* Вони надають макіяжу завершеності, визначеності образу. Крім того, лінії створюють загальний контур для всього макіяжу, спрямовують та

організують його в єдине ціле. Лінії використовують для формування контуру губ, очей, брів.

Правильно створений контур губ зорово змінює їхню форму – збільшує вузькі губи або приховує зайву їхню повноту, вирівнює невідповідність по ширині верхньої та нижньої губи. Правильно нанесений контур очей також зорово коригує їхній розріз – розширює або звужує очі, створює певний стиль («лисичка», «східна красуня»). Не так різко, але все ж таки виражені лінії нанесення рум'ян – це відіграє істотну роль у зоровій корекції форми обличчя (приховує зайву повноту щік, пом'якшує вилиці, що різко виступають, «округлює» квадратні або трикутні обличчя і т.п.). Лінія брів підкреслюється олівцем, від чого стає чіткішою.

Світло.

Світло не можна назвати у сенсі засобом макіяжу. Це скоріше допоміжний ефект, який необхідно враховувати під час його нанесення. Адже світло відіграє далеко не останню роль у зоровому сприйнятті обличчя – його рельєфу, обсягу. У цьому неважко переконатися, якщо розглянути своє обличчя у дзеркалі за різних положень джерела світла. Якщо світло йтиме знизу – обличчя виглядатиме зовсім інакше, ніж при верхньому чи бічному освітленні: ті чи інші частини обличчя то візуально висуватимуться на передній план, то западатимуть. Тому при нанесенні правильного макіяжу дуже важливо, щоб світло падало рівномірно і не спотворювало об'єктивну картину. Для цього, наприклад, у театральних гримерних лампочках розташовують по всьому периметру дзеркала. А професійні фотографи при зйомці дуже ретельно виставляють світло, щоб підкреслити переваги моделі і не спотворити його.

Відблиск.

Розмова про світло не випадково випередила розгляд такого образотворчого засобу макіяжу, як відблиск. Маючи уявлення про рельєф свого обличчя і про те, як подати його найбільш вигідно, стає ясною необхідність створення на обличчі світлових акцентів, які називаються відблисками. Прийом блікування було відкрито живописцями. Він використовувався надання предметам на полотні об'єму.

До того як цей прийом почав застосовуватися, полотно виглядало плоским і умовним, не могло передати зорового відчуття природності. ***Відблиск – це відображення світла опуклою поверхнею.*** Якщо подивитися на освітлену плоску поверхню, то ви побачите рівномірне її освітлення, на опуклій поверхні світло концентрується у вигляді яскравої світлої плями - відблиску. З розвитком мистецтва правильного макіяжу прийом блікування успішно запозичений з живопису. ***Цілі прийому ті ж самі – створити об'єм, візуально змінити рельєф обличчя, роблячи його більш привабливим для погляду.***

Нерідко риси обличчя мають деякі недоліки - близько поставлені або дуже глибоко посаджені очі, щоки, що запалі, вузький лоб, занадто маленьке

підборіддя, які можна виправити нанесенням відблисків, висвітленням окремих ділянок обличчя. Адже світліші ділянки візуально наближаються і розширюються, набувають більшого обсягу. Для коригування рельєфу макіяжу обличчя за допомогою відблисків і висвітлення ділянок дуже добре підходять тональні креми або пудри з ефектом мерехтіння або вмістом світловідбиваючих частинок.

Можна також використовувати для цих цілей тональний засіб або пудру, які на один – два тони світліші за основний тональний засіб. Слід враховувати, що найтемніші ділянки обличчя – це носогубні складки, крила носа, очні западини, западини на щоках у худорлявих жінок, які роблять обличчя занадто різким, візуально старять його. Тому необхідно об'єктивно оцінити свою особу та при правильному нанесенні макіяжу користуватися світлим консилером (маскуючий засіб, коректор), світлими матовими тінями, перламутровою помадою для виділення відповідних ділянок обличчя.

Тінь.

Ще один найважливіший прийом для зорової корекції рельєфу та форми обличчя. Тінь за своєю дією та ролі у правильному макіяжі є прийомом, протилежним відблиску. Якщо перший прийом служить розширення, виділення, надання обсягу, наближення, то мета другого – ховати, приховувати, зменшувати, віддаляти. Так, наприклад, за допомогою затінення можна візуально звузити занадто широке обличчя, «заховати» повні щоки. Якщо обличчя кругле - за допомогою тіні можна візуально трохи подовжити його, зробити овальним. Важке велике підборіддя, яке не фарбує жінку, за допомогою тіні можна зорово скоригувати, зробити його вужче. Квадратне обличчя можна згладити, заокруглити.

Якщо вам здається, що у вас завеликий ніс – його форму також можна скоригувати за допомогою грамотного затінення. Якщо у вас надто опуклі очі – можна зорово зменшити їх, наклавши на верхню повіку матові тіні темного відтінку, а на ділянку під бровами – світлі, можливо перламутрові, щоб очі не «провалилися». Затінення при правильному нанесенні макіяжу також маскують деякі інші недоліки зовнішності – непропорційно високий лоб, складки у губ, старі обличчя, і т. п.

Для затінення застосовують тональний засіб або пудру, які на один – два тони темніші за основні, темні тіні, темну губну помаду. Таким чином, гра відблисків і тіней на обличчі допоможе вам створити максимально привабливий образ. Ті частини, які необхідно збільшити, ви виділятимете світлою плямою, ті ж, які необхідно сховати або зменшити, – затінювати. Головне – навчитися грамотно застосовувати ці прийоми, разом із деякими іншими хитрощами макіяжу.

Напівтінь.

Розташування півтіні на обличчі залежить від будови обличчя. На обличчі, як і на полотні художника, не повинно існувати різких переходів від світла до тіні – це зробить контраст надто різким, а обличчя неприродним. На

їхньому кордоні знаходиться область півтіні. Крім того, є ділянки обличчя, рельєф яких без правильного макіяжу та додаткових засобів передбачає наявність напівтіні. До таких ділянок відносяться віскі, ямочки на щоках, ділянка між бровами, іноді крила носа, якщо його форма не загострена.

Світло – це освітлена частина предмету. Найсвітліші зони обличчя - це зони найбільшого об'єму тобто: центр чола , надбровний та підбровний простір , найбільш виступаюча ділянка вилиці, спинка носа, підборіддя.

Тінь – затемнена, неосвічена його частина. Розрізняють особисту тінь (тінь на предметі) та падаючу тінь (тінь від предмету).

Світлотінь – це поступовий перехід від тіні до світла (те місце на предметі по якому світло скользить).

Відблиск – це най світліша пляма, яку наносять на саму випуклу частину предмету, з ціллю придати йому більшого об’єму. За рахунок освіченості однієї частини людське око сприймає предмет об’ємним.

Рефлекс – це світло, відображене на особисту тінь предмету від плоскості або від другого предмету стоячого поряд.

Тон – засіб передачі простору. Чим більше тонів ми бачимо, тим плавніший перехід і мякіше розтушовка. Чим меньше тонів, тим контрастніше обєкт і жорсткіше перехід.

Контраст (різниця) 2-х тонів дозволяє створювати об’єм та глибину. Для зображення об’єму та глибини використовують різні тони, як світлі, так і темні.

Обличчя людини – це готовий об’єм зумовлений анатомією . Візажист імітує збільшення або зменшення об’єму за допомогою професійної косметики.

Темні кольори візуально звужують, віддаляють, поглиблюють.

Світлі – розширюють , збільшують приближають.

Теплі візуально здаються ближче і об'ємніше ніж холодні .

Для зменшення певних ділянок обличчя використовують засоби на 2-3 тони темніші за шкіру , а для збільшення на 2-3 тони світліші. Це можуть бути жирні текстури, сухі або кремоподібні.

Саме цей прийом використовують візажисти при моделюванні обличчя та його деталей. Отож основним завданням будь якого майстра макіяжу полягає не тільки в тому , щоб наблизити обличчя клієнта до ідеалу але й не зробити його плоским.

Макіяж якраз існує для того, щоб за допомогою світлих і темних тонів моделювати обличчя, усувати невеликі недоліки і при необхідності змінювати форми. ***Головне, що треба завжди пам’ятати, – темні тони звужують, поглиблюють, віддаляють, а світлі – розширюють, наближають, збільшують. Тому, якщо на обличчі хочуть щось візуально зменшити, поглибити, звузити, на потрібні ділянки обличчя наносять темні тони, а якщо необхідно «висунути», збільшити, розширити – висвітлюють.***

Отже, найпростіший об'єкт для розбору світлотіні - це куля (на фото посередині зліва), на ньому відразу ж видно напрям світла, відблиск, світлі ділянки, власну тінь (тінь на об'єкті), тінь, що падає (тінь від об'єкта від самої кулі) і рефлекс

Відблиск світло напівтінь

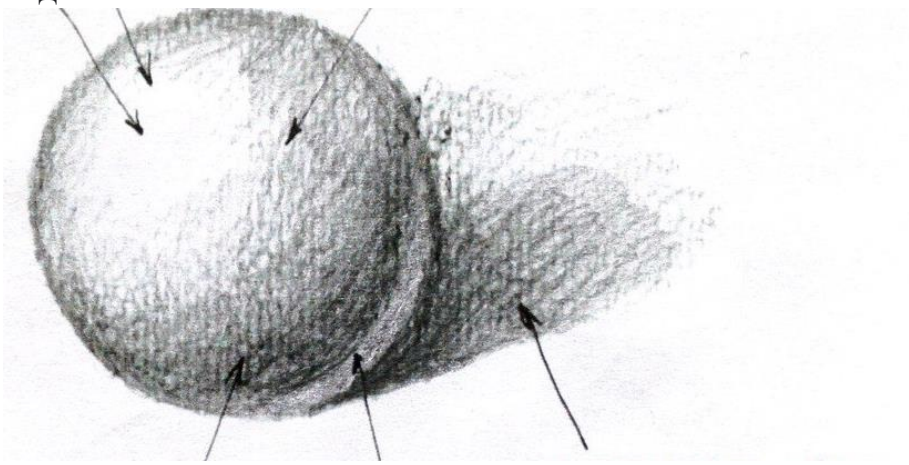

Особиста тінь рефлекс падаюча тінь

І якщо зі світлом більш-менш зрозуміло, воно знаходиться з боку джерела світла,
а тінь – у протилежній йому частині об'єкта.

Рефлекс – це відбите світло від сусідніх предметів і з'являється воно у тіні предмета(це важливо!) У живописі рефлекси будуть кольоровими, відбивають колір предметів навколо, а графіку-це відповідно світлий відблиск у тіні.
Походить він через те, що сусідній предмет також освітлений світлом і відкидає, відбиває своє світло на «сусідів».

СВІТЛОТІНЬ

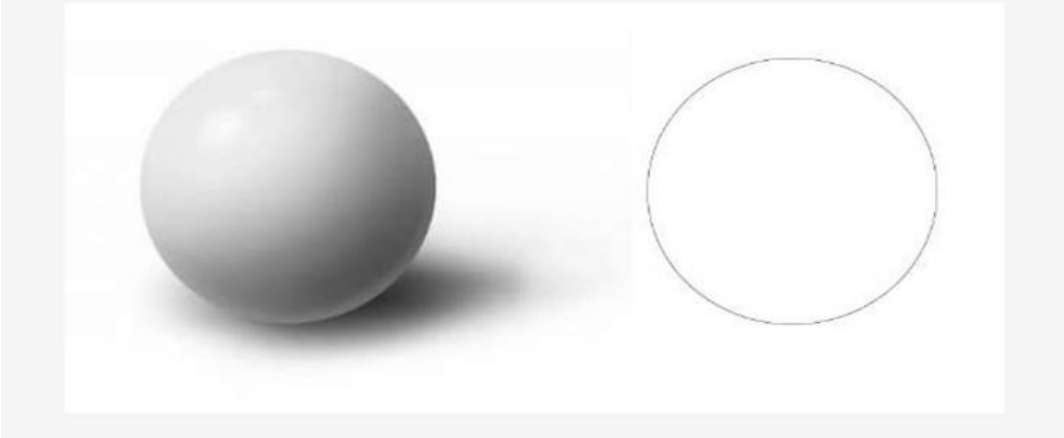

ВІДБЛИСК

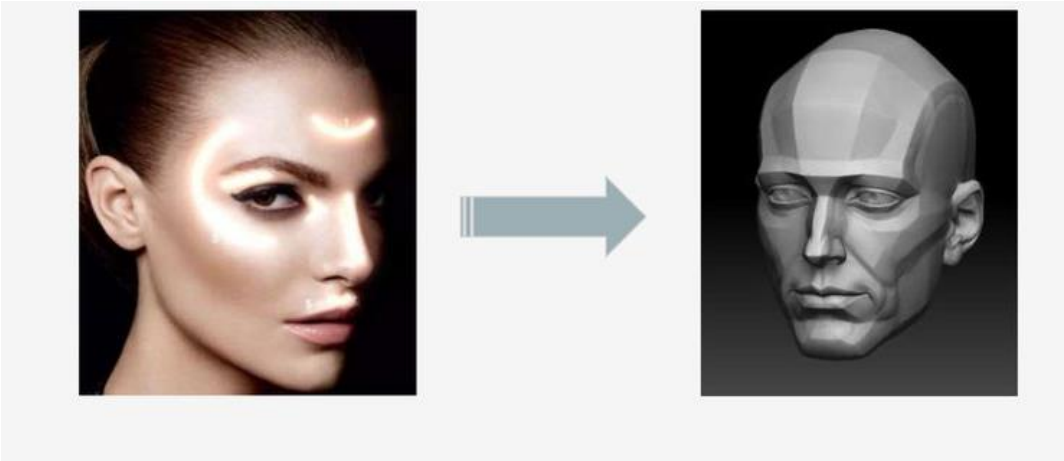

ПРИНЦИП ПАРАЛЕЛЬНИХ ЛІНІЙ

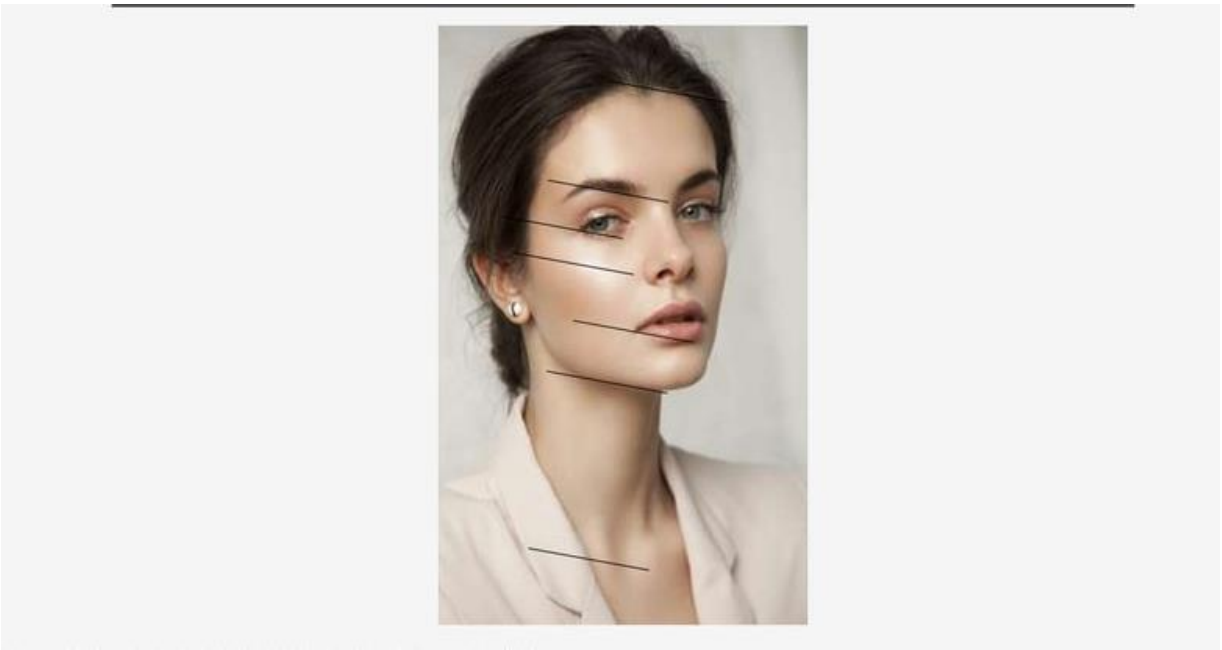

Лінійний ритм в макіяжі

Пропорції обличчя

Дарма що пропорції обличчя у різних людей мають свої особливості можна виділити типові загальні риси (в залежності від характеру обличчя вони можуть відрізнятись).

Ідеальна (або класична) форма обличчя передбачає дотримання кількох правил:

1) Відстань від підборіддя до основи носа, від основи носа до брів, від брів до верху чола – рівні. (Не знаючи цього часто чоло малюють низьким).
2) Розмір вуха також відповідає цьому відрізку. Вертикальна лінія, що проходить через так званий третє око, розділяє обличчя на дві рівні симетричні половинки.
3) Губи знаходяться приблизно на третину ближче до носа, чим до підборіддя. Нижня губа частіше більша за верхню.
4) Очі повинні розташовуватися на такій відстані, щоб між ними могло поміститися ще одне око, тобто довжина ока дорівнює відстані між очима. Причому такою ж повинна бути й ширина носа.

В основі макіяжу лежить живопис, просто тому, що макіяж припускає роботу з фарбами. Тому всі поняття та образотворчі засоби живопису — малюнок, лінія, світло, тінь, відблиск, колористика – використовуються і в макіяжі.

♦ Лінія. За допомогою лінії в живопису будується простір на площині, окреслюються межі предметів, фігур. У макіяжі лінії окреслюють брови, очі та губи. Дуже важливо правильно визначити напрямок всіх ліній на обличчі.

♦ Світло. Світлими малюються освітлені місця зображеного предмета. самі світлі ділянки на обличчі – лобові горби, вилиці, спинка носа і підборіддя.

♦ Тінь. Це найбільш затемнена частина предмета. На обличчі це основа носа, ділянку під нижньою щелепою, очі.

♦ Напівтінь. Це поступовий перехід від тіні до світла. Крила носа, носо-губні складки, скронева зона, підвилична впадина – частини обличчя, які злегка затінені.

♦ Блік. Світла (матова або блискуча) пляма, яку візажист наносить на саму опуклу частину обличчя, щоб надати їй об'єм. На обличчі такі відблиски можна розставляти там, де потрібно підкреслити об'єм, візуально збільшити частини обличчя.

Тепер подумаймо, навіщо застосовувати всі ці мальовничі методи в макіяжі.

Людське око сприймає світ об'ємним, реагуючи на освітленість предметів. Використовуючи темні та світлі кольори в макіяжі, ми можемо моделювати своє або обличчя клієнта. Зробити щось більш виразним, щось візуально збільшити або зменшити.

Необхідно знати, що темні тони звужують, поглиблюють контури, віддаляючи сам предмет, а світлі – розширюють, наближають і збільшують його. З цієї причини всі частини, які бажано візуально зменшити, поглибити, звузити, покривають темним тоном або пудрою, а то, що хочуть збільшити, розширити, – навпаки, висвітлюються.

За допомогою ліній ми окреслюємо контур предметів, фігур, створюємо лінійний ритм. Лінії в макіяжі ми можемо назвати: брови, очі, губи, лінія росту волосся. Дуже важливо правильно побудувати лінійний ритм всіх деталей обличчя в залежності від морфологічних особливостей.

Лінійний ритм – основна всього макіяжу в цілому. Цією інформацією володіють лише профі візажисти.

Лінійний ритм – це основний напрямок рухів ключових елементів макіяжу (брова, тушевка, стрілка, вилиця і т.д.)

Лінійний ритм задається паралельними лініями – висхідними та спадаючими. Наприклад: брови, нижнє та верхнє повіко, підскулова впадина, підчелюсна лінія, лінія на губах – «дуги купідона». Макіяжу очей також притаманний лінійний ритм.

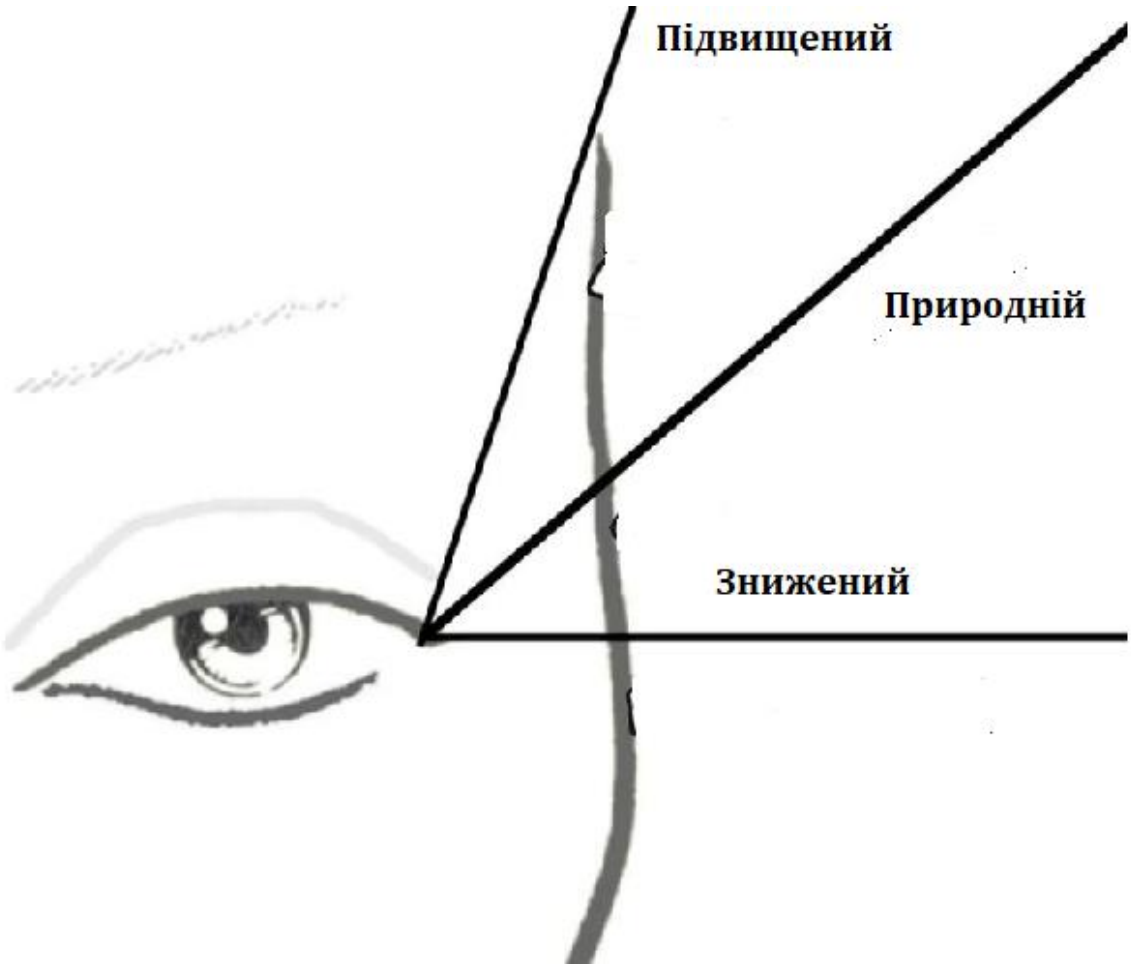

Мал. 2 Фото лінійного ритму в макіяжі

Види лінійних ритмів

Відповідно до лінійного ритму повинні йти верхня і нижня лінії брови.

У правильному (гармонійному) макіяжі всі лінійні ритми збігаються. А саме тримаються паралельно, копіюю напрямки один одного. Такі як спрямовуюча тушевка, стрілка, корекція на вилиці, верхня та нижня лінія брови тощо.

Висхідні лінії в макіяжі. Спадаючі лінії в макіяжі

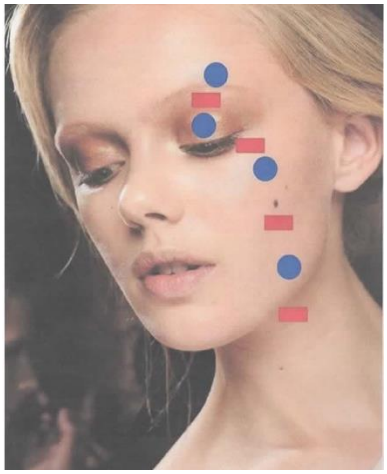

Рельєфність обличчя створює ритм об'ємів та впадин

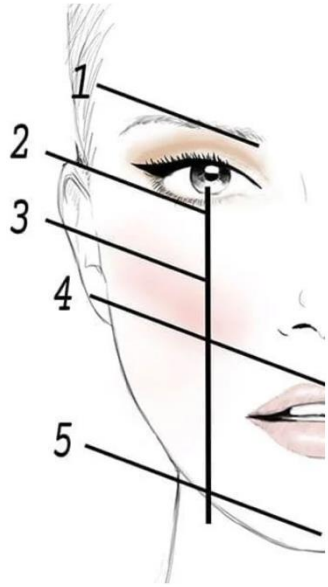

Мал. 3 - Схема відповідності усіх ритмів

ТЕМА 4. КОЛО КОЛЬОРІВ. КОЛЬОРОТИПИ ЗОВНІШНОСТІ

Колористика та її застосування у гримі. Основи колористики.

Стандартний кейс гриму містить два номери фарб тілесного кольору, які призначені для загального тону. Але це зовсім не означає, що ними треба користуватися в такому вигляді, як вони продаються. Найчастіше їх змішують разом чи підмішують до них фарби інших кольорів, домагаючись потрібного тону.

Було б помилково рекомендувати стандартні, однакові для всіх випадків кольори. Але чого слід дотримуватися обов'язково – це співвідношення фарб. Воно залежить від загального тону. Цей загальний тон повинен лише послаблюватись або посилюватися. Тому всі відтінки, що застосовуються в гримі одного обличчя, складаються з одних і тих же кольорів фарби з величезною перевагою темного для впадин і світлого для опуклостей.

При сірому з жовтизною загальному тоні колір для западин і зморшок можна скласти з коричневої і сірої або синьої фарби. Щоб висвітлити фарбу, до неї додають загальний тон; щоб підсилити фарбу, додають бакан. При червонувато-коричневому тоні колір для западин і зморшок складається із суміші бакана з коричневою фарбою, куди знову додається загальний тон. Фарба для опуклостей у першому випадку складається шляхом домішування до загального тону жовтого, у другому – рожевого з жовтизною.

При змішуванні фарб необхідно враховувати пропорції кольорів. Потрібний відтінок досягається додаванням одного, то іншого кольору. Тут давати поради та вказувати пропорції марно. Освоїти змішування фарб можна лише практичним шляхом.

Слід нагадати, що біла та чорна фарби служать для посилення того чи іншого кольору. Суміш жовтої та червоної фарб дає помаранчеву, поєднання синьої та жовтої – зелену, а червоною з синьою – фіолетову фарбу.

Коли мова йде про косметику, можна легко забути про важливість науки, яка стоїть за її використанням. Часто, ми повністю зосереджуємо увагу на новинках гламурних пігментів та модних аплікаторів. Звичайно ж, це все також важливо. Але усе ж, немає нічого важливіше за розуміння кольору. Знати теорію кольорів – це обов'язок кожного професійного візажиста, художника-гримера, та просто любителів мистецтва макіяжу. Теорія кольорів надзвичайно складна та має багато напрямків.

Колірні Моделі

Для початку варто згадати, що існує багато колірних моделей за типом медіуму, у якому використовуються кольори. В нашому випадку, мова йде про колірну модель RYB (від англ. Red, Yellow, Blue – Червоний, Жовтий, Блакитний, яку зазвичай використовують спеціалісти, які працюють з декоративною косметикою та фарбами. Ви також, можливо, чули про колірну модель CMY – Ціан (блакитний), Маджента (пурпуровий) та Жовтий, або CMYK, де остання літера скорочення позначає ключовий колір (Чорний). Ці системи використовуються для графіки та друку на принтерах.

Також, варто згадати RGB (від англ. Red, Green, Blue – червоний, зелений, синій) – колірну модель, яка використовується в електронних системах накшталт телебачення та комп'ютерів, а також у фотографії. Основна відмінність між ними - це те, що за системою RYB, ми дивимося на колір у справжньому світі, а також можемо до нього доторкнутися як, наприклад, до обличчя або до яблука. Такі кольори називаються субтрактивними. Інші кольори створюються чимось, чого ми не можемо торкнутись - наприклад, світло, райдуга, відображення та кольорові цифрові

зображення на екрані. Такі кольори називаються адитивними. Саме тому, ми по-різному сприймаємо кольори створені світлом та іншими фізичні шляхами утворення кольорів. Звичайно, з тої ж причини, те як ми бачимо грим та інші фізичні кольори через камеру або на екрані, може відрізнятися від того, як ми сприймаємо ці кольори очима.

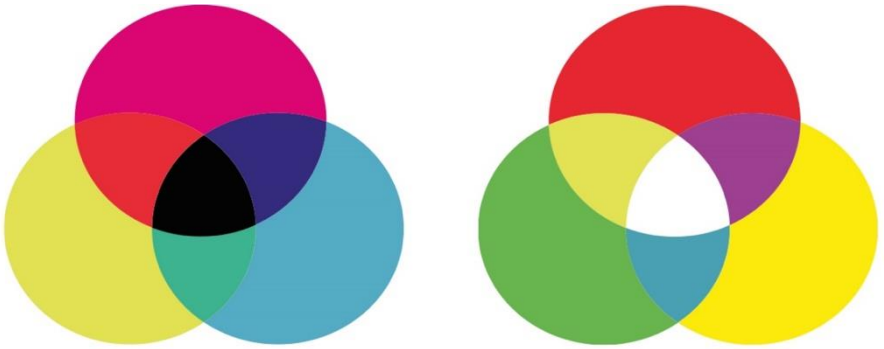

CMYK - Subtractive Color RGB - Additive Color

Коло Кольорів (Колірний Круг)

Отже, почнемо з базової моделі, на якій базується змішування субтрактивних кольорів. Дану версію кола кольорів розробив Ісаак Ньютон у 1666 році.

Коло кольорів показує логічну послідовність 12 кольорів або відтінків та

як вони взаємопов'язуються, що допомагає проілюструвати теорію кольору в найпростіший спосіб. Це інструмент, який дає нам змогу зрозуміти як саме кольори співвідносяться один з одним та як вони сприймаються людським оком. Це є основою у роботі з косметикою. ***Коло кольорів існує для того, щоб показати як взаємодіють основні кольори, а також кольори та відтінки які їх пов'язують.***

Колірна Термінологія.

Для початку, необхідно дати визначення основним термінам.

КОЛІР класифікується за трьома характеристками:

- **ТОН,**
- **ЯСКРАВІСТЬ**

- **НАСИЧЕНІСТЬ**.

ТОН це колір у чистому вигляді. Тони - це всі основні, вторинні та третинні кольори на колі кольорів.

ЯСКРАВІСТЬ це відносна тьмяність чи яскравість кольору (також відома, як градація відтінків сірого, про яку ви можете прочитати далі).

НАСИЧЕНІСТЬ це рівень яскравості або тьмяності кольору.

Отже, беручи ці терміни на озброєння, потрібно детальніше розібрати класифікацію кольорів та відтінків.

Комбінування Кольорів.

1. ОСНОВНІ кольори – це ті кольори, які неможливо створити шляхом

1.Primary Colors

2. Secondary Colors

3. Tertiary Colors

4. Complementary

5. Analogous

змішування інших кольорів. У цьому випадку, це червоний, жовтий та синій.

2. ВТОРИННІ кольори це тони, які створюються шляхом змішування найбільш насичених відтінків окремих основних кольорів. Ці кольори є: помаранчевий (поєднання червоного та жовтого), фіолетовий (поєднання синього та червоного) та зелений (поєднання жовтого та блакитного).

3. ТРЕТИННІ кольори – це тони, які утворюються у результаті змішування основного та вторинного кольорів. Це червоно-помаранчевий, жовто-оранжевий, жовто-зелений, синьо-зелений, синьо-фіолетовий та червоно-фіолетовий. Разом, основні, вторинні та третинні утворюють дванадцять кольорів колірного круга.

4. ДОПОВНЮЮЧІ кольори – це кольори, які при змішуванні один з одним утворюють сірий колір. Їх також називають «протилежними» або «доповняльними» кольорами, бо вони знаходяться в протилежних позиціях на колі кольорів.

5. ПОДІБНІ кольори – це група з трьох кольорів, які розташовані поруч на колірному колі та є поєднанням основного, вторинного та третинного кольорів або відтінків.

Колірна система Мансела

Ось тут ми переходимо до цікавіших речей. Усім візажистам та

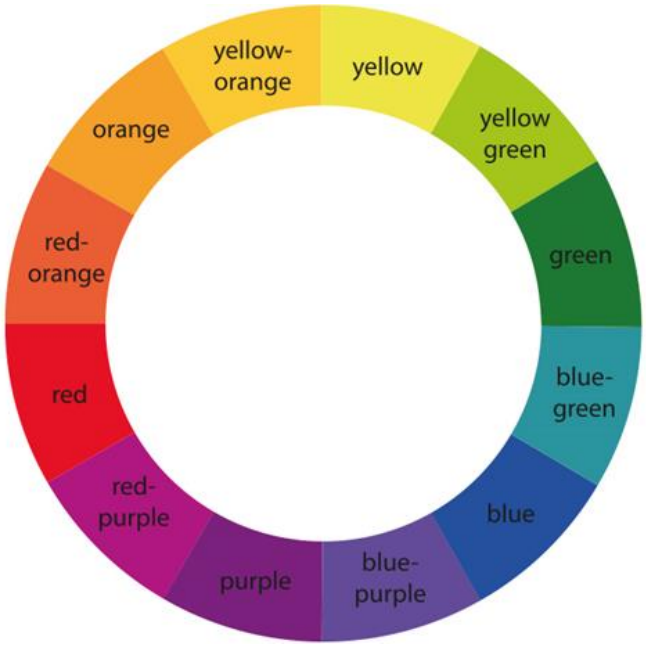

художникам-гримерам відомо про важливість чорного та білого кольорів, але в цьому прикладі їх немає. Давайте гіпотетично повернемо кольорове коло горизонтально та дослідимо наступний рівень.

Можна уявити, що коло кольорів - це куля, що обертається навколо осі.

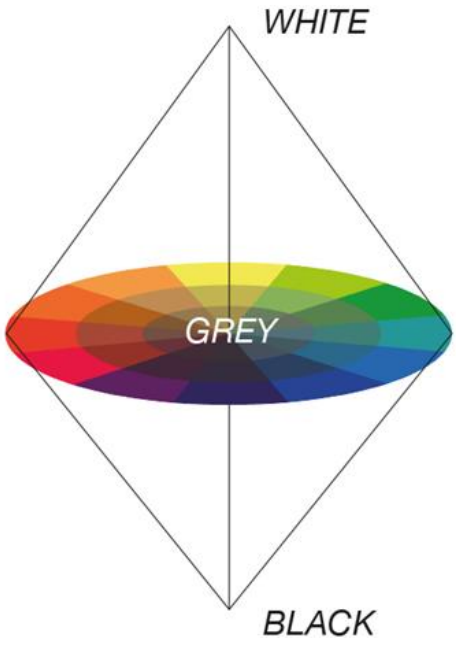

Білий знаходиться у верхній частині кулі, а чорний - у нижній. У результаті поєднання чорного та білого утворюється сірий, тому сірий розташований у центрі кола. Саме це дозволяє нам створювати відтінки, тони, тіні або кольори.

ВІДТІНОК – додавання до кольору або колірного тону різних ступенів білого, що робить його світліше.

Тінь - додавання до кольору або колірного тону різних ступенів

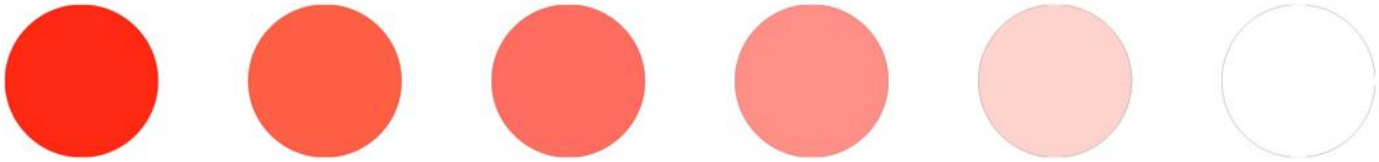

чорного, що робить його темніше.

Тон – додавання до кольору або колірного тону різних ступенів сірого,

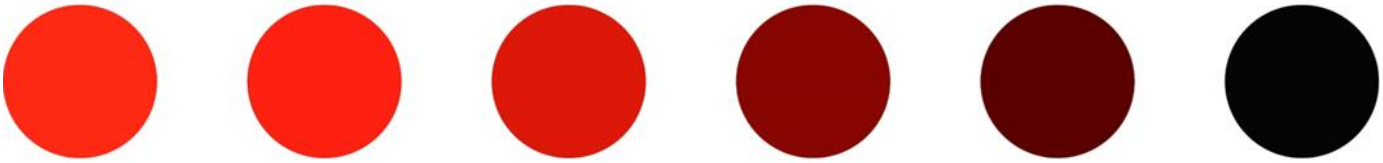

що робить колір тьмяним або менш яскравим.

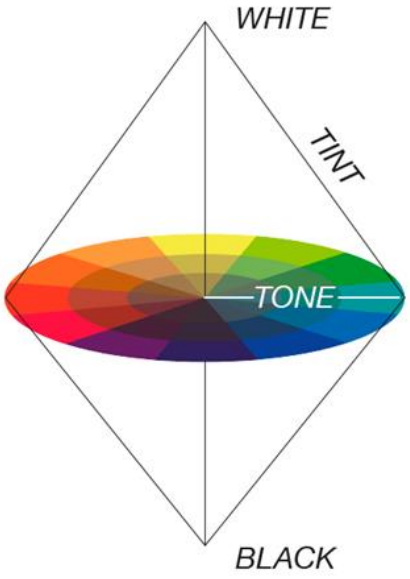

Тон Шкіри, Підтон & Колір Шкіри.

Всі кольори поділяються на теплі та холодні. Це пов’язано з тим, як ми їх сприймаємо. Холодні кольори та відтінки мають меншу довжину світлової

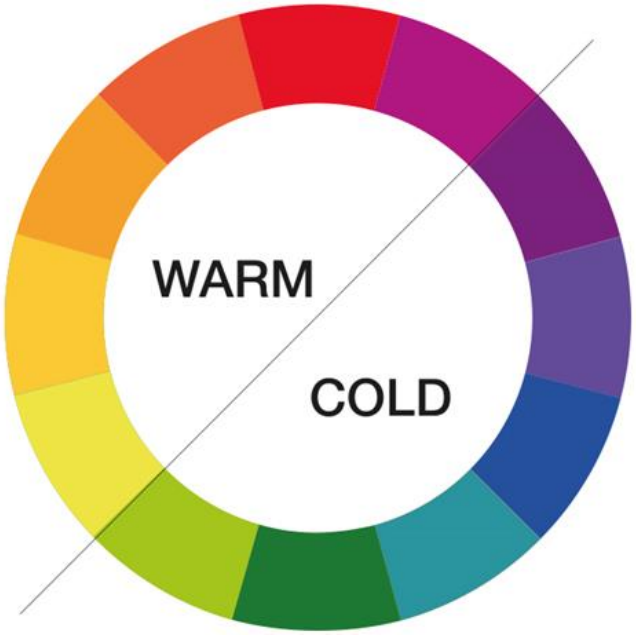

хвилі - ми зазвичай сприймаємо їх як більш спокійні та м’які. Теплі кольори та відтінки мають більшу довжину світлової хвилі, які можуть поширюватися у просторі. Саме тому ми сприймаємо їх як більш виразні та ефектні.

Для початку слід розуміти як колір пов’язаний зі шкірою.

ТОН ШКІРИ, який також називають **КОЛЬОРОМ ШКІРИ** - це основний колір, який ми бачимо коли дивимось на шкіру. Це домінуюче забарвлення шкіри. Тон визначається кількістю меланіну у шкірі. Меланіни – це темні пігменти в нашому тілі, які визначають наскільки в нас світле або темне волосся, очі та колір шкіри. Також існує поняття **ПІДТОНУ**. Для багатьох людей це термін не зовсім зрозумілий, особливо що стосується шкіри та змішування кольорів.

Підтони – це менш помітні або приглушені відтінки, які дає шкіра. Вони не змінюються під впливом освітлення, засмаги або інших видів зовнішнього впливу.

Один з найпростіших шляхів визначити підтон – подивитися на вени на зап’ясті. Колір вен – це і є підтон шкіри.

Синій або рожево-червоний – ХОЛОДНИЙ ПІДТОН.

Синьо-зелений НЕЙТРАЛЬНИЙ ПІДТОН.

Зелений або оливковий – ТЕПЛИЙ ПІДТОН.

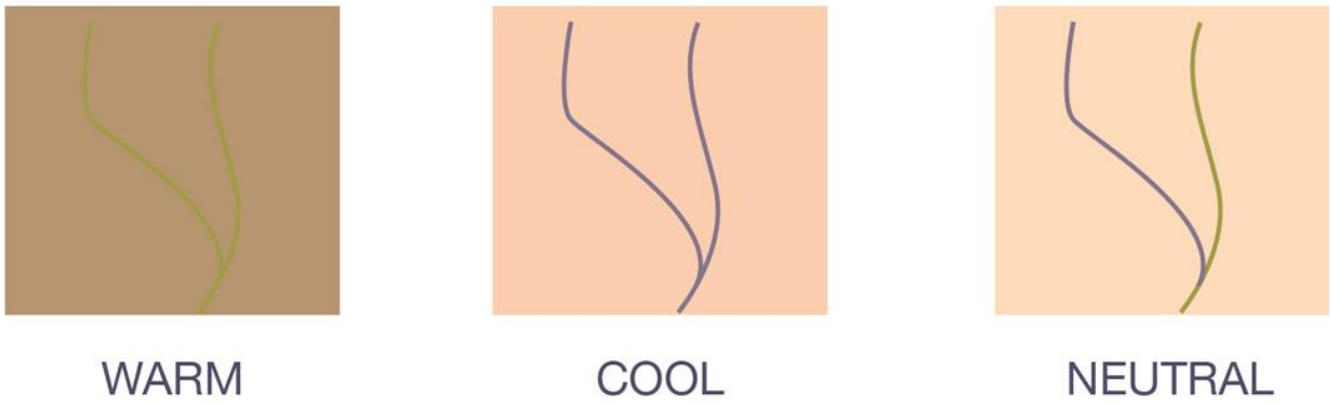

Колірна Корекція.

Існує хибна думка, що люди зі світлою шкірою мають холодний підтон шкіри, а люди з темною – теплий підтон. Але це не так. Можна знайти людей з темною шкірою, але холодним підтоном і навпаки. Це одна з причин, чому іноді тональна основа начебто підходить до тону шкіри, але при нанесенні дає сіруватий, жовтий або теплий відтінок. Це результат того, що люди неправильно розуміють поняття підтону, тому потрібно знати точно знати та розуміти що це таке. Що стосується кола кольорів, усі тони шкіри можна знайти у спектрі від жовто-помаранчевого до червоного. Тони шкіри з холодним підтоном зазвичай мають червоно-рожевий відтінок, а тони з теплим підтоном мають жовтуватий відтінок. Темні тони шкіри та тіні (контури) знайти серед тіней, тоді як світлі тони шкіри можна шукати серед відтінків. Тони шкіри також різняться за насиченістю, а отже можуть бути посеред відтінків та тонів, але завжди у спектрі від жовто-помаранчевого до червоного.

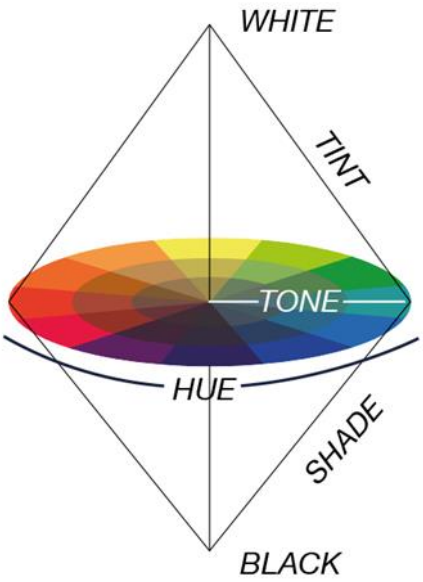

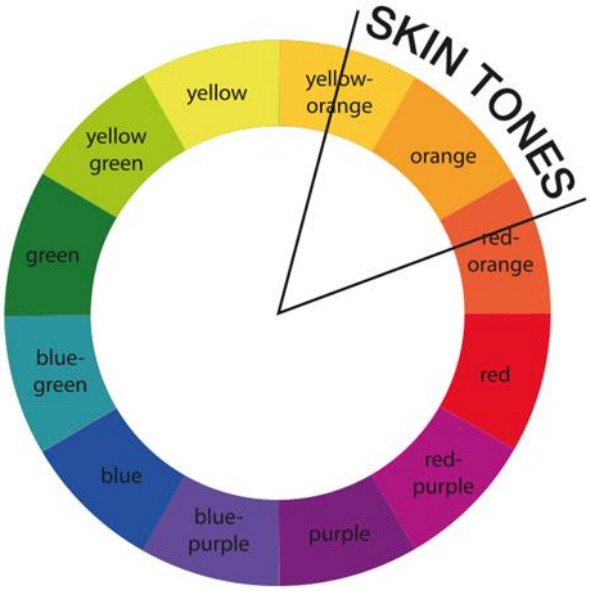

Використання коректорів кольору для досягнення рівномірного тону шкіри по всьому обличчю або тілу є поширеною практикою в мистецтві макіяжу. Сюди входить маскування темних кіл під очима, синців, гіперпігментації, захворювання вітиліго, захворювання розацеа – загалом, усе що створює контраст на шкірі. Саме тому важливо добре розуміти теорію кольорів, особливо доповнюючих кольорів. Раніше ми вже згадували, що доповнюючі кольори нейтралізують один одного, а отже, озброївшись знанням цієї теорії, можна досягти корекції кольору шкіри.

На цьому зображенні ви може побачити коло кольорів та **ПАЛЕТКУ КОНСИЛЕРІВ** ‘Нейтралізатор’. Як ви можете помітити, кожен колір, необхідний для корекції пігментації тону шкіри, є на палетці. Також, палетка має нейтралізатор для регулювання інтенсивності кольору в залежності від

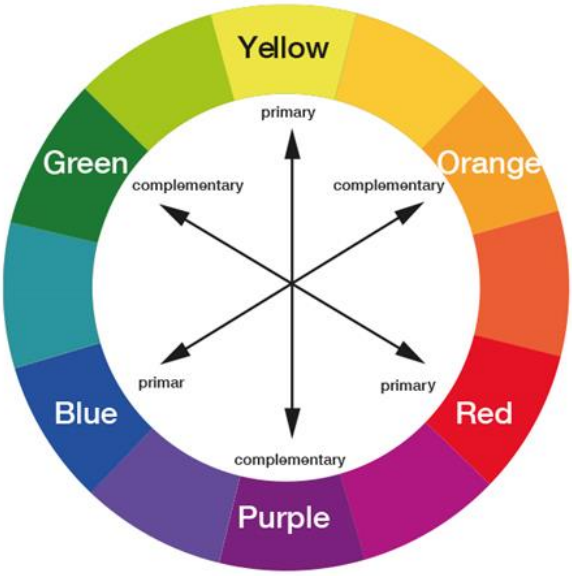

того, наскільки насичений контрастний колір потрібно використати для ефективної корекції. Це можна визначити виключно в кожному

індивідульному випадку відразу після того, як ми визначимо тон та підтон шкіри.

Вплив Світла.

Коли мова йде про макіяж та грим, важливим елементом в теорії кольорів є те, як освітлення впливає на колір шкіри як з макіяжем, так і без нього. Світло – це вирішальний елемент, який слід враховувати при нанесенні будь-якого кольору на шкіру. Це має надзвичайний вплив на те, як цей колір буде сприйматися оком.

Незалежно від джерела світла або тону шкіри, лише від 4% до 7% процентіі видимого світла відбивається від поверхні шкіри. Решта світла

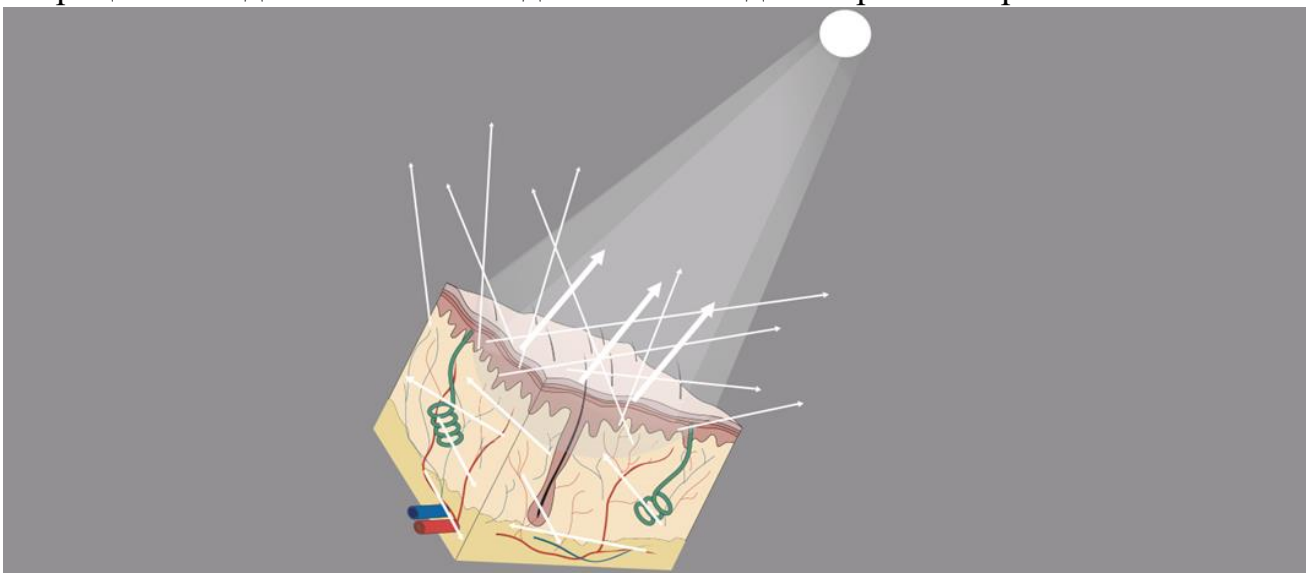

проникає під шкіру до дерми та розсіюється через у результаті дифузного відбиття. Це часткове поглинання та відбиття світла у різні напрямки і дає нашій шкірі її природній блиск та напівпрозорий вигляд.

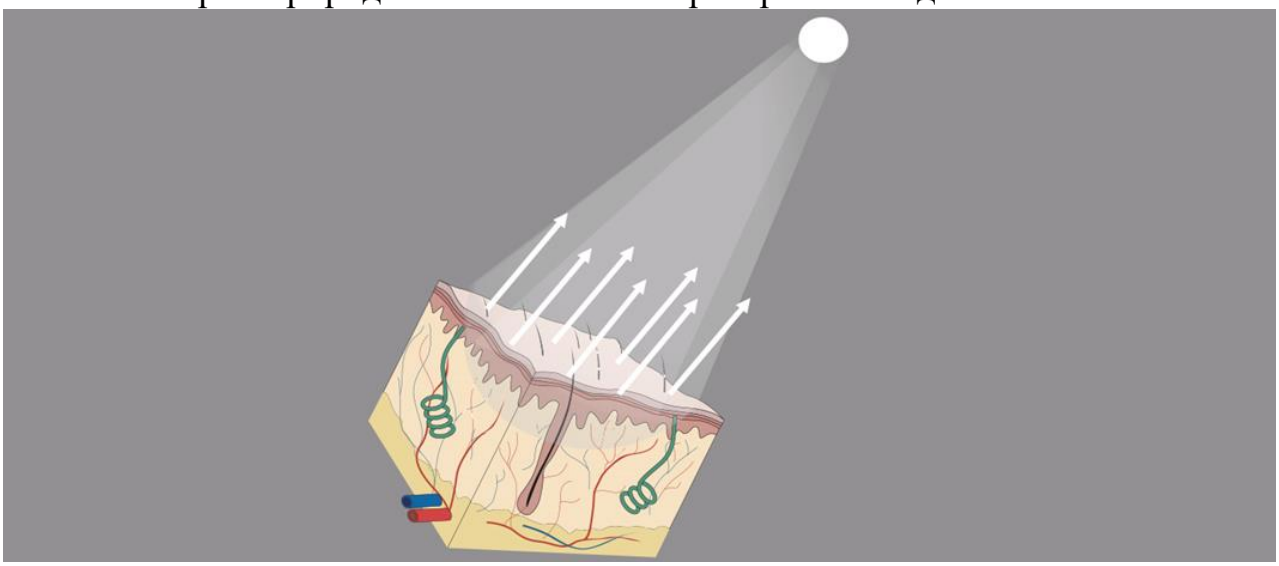

Для досягнення мети маскування недоліків, ми зазвичай використовуємо високопігментовані консилери. Це робить шкіру більш непрозорою, ніж натуральна шкіра, і тому одразу після нанесення вона починає повністю відбивати світло, що призводить до штучності макіяжу та руйнує ефект

природньої корекції. Отже, питання. Яким чином уникнути цю проблему? А відповідь проста – використовуючи теорію кольорів.

Температура Кольору

Даний приклад показує ефект холоднішого природнього світла на

відміну від теплішого штучного. Оригінальне зображення було сфотографовано зі спалахом приблизно в 4200 Кельвінів. Оскільки освітлення налаштовано на холодне, більш синє світло, воно активно нейтралізує теплі відтінки у шкірі та макіяжі. Розуміючи теорію кольорів, ми знаємо, що сині відтінки є доповнюючими для жовто-помаранчевих – а отже, нейтралізують їх. Через це, усе може виглядати суворо та різко, без балансу теплих кольорів, що надає неприваблівий вигляд.

Натомість, коли дивимося на обличчя у світлі від свічки, теплі відтінки та контраст на обличчі виглядають більш привабливо. Наша найголовніша порада вам – завжди, наскільки це можливо, наносити макіяж при денному світлі. Денне світло чисте та розподіляється рівномірно, а також дає нам повний спектр кольорів, демонструючи макіяж у найточніших деталях.

При натуральному освітленні буде більш помітно, якщо тон невірно підібрано або нанесено нерівномірно. В такому випадку, ви зможете контролювати насиченість та глибину кольору макіяжу, і тоді він все ще буде виглядати бездоганно при будь-якому освітленні. Теорія кольорів вимагає взяти велику кількість інформації на озброєння, але лише з цим знанням ви зможете в повній мірі опанувати мистецтво макіяжу. Пам’ятайте – справа боїться майстра.

ОСНОВНІ КОЛЬОРИ.

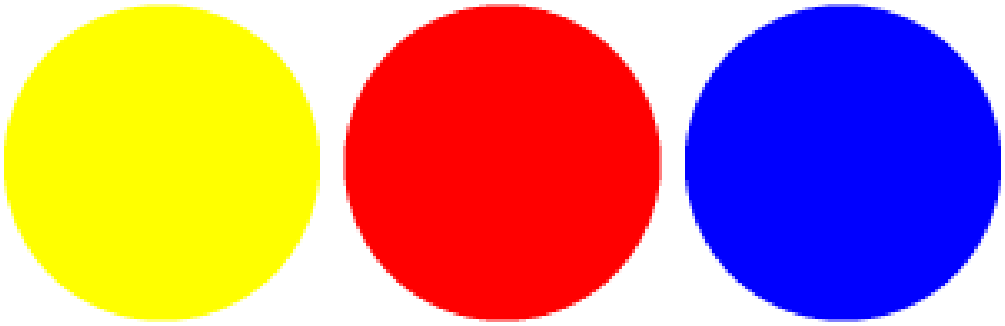

ДОДАТКОВІ КОЛЬОРИ.

помаранчевий = жовтий + червоний

фіолетовий = червоний + синій

зелений = синій + жовтий

ПОХІДНІ КОЛЬОРИ

Похідними називаються ті кольори, які виходять при змішуванні одного основного кольору (жовтий, червоний або синій) з одним із додаткових кольорів (помаранчевий, фіолетовий або зелений). Похідними кольорами є наступні шість кольорів кольору:

жовто-зелений = желтый (основной) + зеленый (дополнительный)

жовто-помаранчевий = жовтий (основний) + помаранчевий (додатковий)

червоно-помаранчевий = червоний (основний) + помаранчевий (додатковий))

червоно-фіолетовий = червоний (основний) + фіолетовий (додатковий)

синьо-фіолетовий = синій (основний) + фіолетовий (додатковий)

синьо-зелений = синій (основний) + зелений (додатковий)

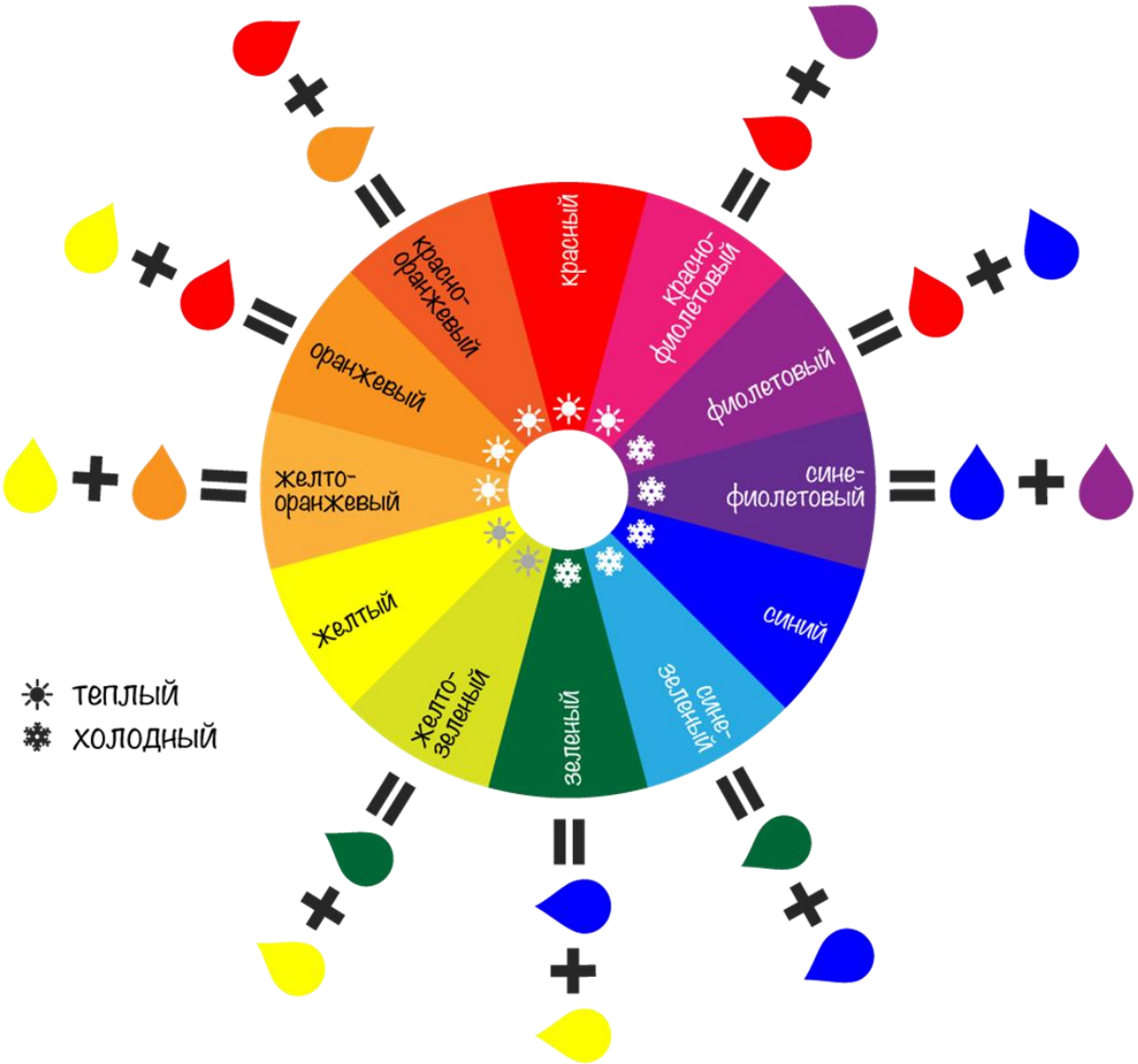

Всі кольори, розташовані на колі, можна поділити на світлі і темні

До світлих відносяться такі кольори: жовтий (основний); помаранчевий, зелений (додаткові); червоно-жовтогарячий, жовто-зелений, жовто-жовтогарячий, синьо-зелений (похідні).

Тоді як темними кольорами є червоний, синій (основні); фіолетовий (додатковий); червоно-фіолетовий, синьо-фіолетовий (похідні).

Крім того, всі кольори, розташовані на кольоровому колі, поділяються на теплі та холодні.

Колірний круг складається з шести теплих та шести холодних кольорів.

Теплими є ті кольори, у яких жовта складова переважає над синьою: червоний, жовтий (основні); помаранчевий (додатковий); червоно-жовтогарячий, жовто-жовтогарячий, червоно-фіолетовий (похідні).

Холодними відповідно є ті кольори, в яких синя складова переважає над жовтою: синій (основний); фіолетовий, зелений (додаткові); жовто-зелений, синьо-зелений, синьо-фіолетовий (похідні).

АХРОМАТИЧНІ І НЕЙТРАЛЬНІ КОЛЬОРИ.

Чорний і білий кольори, а також всі розташовані між ними області сірих тонів, є ахроматичними, нейтральними або безбарвними кольорами (далі – ахроматичні кольори), де найяскравішим ахроматичним кольором є білий, а темнішим – чорний.

Чорний і білий кольори універсальні, і поєднуються з усіма іншими кольорами колірного кола, за рідкісними винятками. Ахроматичний (сірий)

колір або нейтральний коричневий колір, що не є ахроматичним, можна отримати шляхом змішування основного кольору з додатковим, а тон (насиченість) одержаного сірого або коричневого кольору залежить від пропорцій, в яких змішуються зазначені кольори.

КОНТРАСТНІ КОЛЬОРИ

Контрастними кольорами прийнято вважати два кольори, між яким на колірному колі знаходяться 3 проміжні кольори.

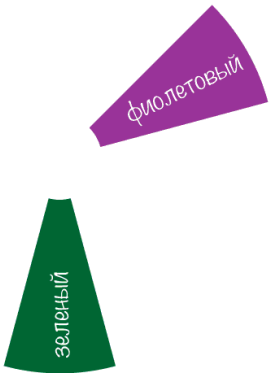

Ці поєднання є максимально яскравими та нав'язливими, в яких один колір підкреслює глибину іншого. При цьому рухатися по колу для визначення контрастних кольорів можна як за годинниковою стрілкою, так і проти годинникової стрілки. Таким чином, для кожного кольору можна підібрати 2 контрастні.

З групи основних кольорів контрастними один до одного є всі кольори: жовтий, червоний і синій. Тобто зазначені кольори можуть поєднуватися в будь-якій комбінації в парі (червоний та синій; червоний та жовтий; жовтий та синій) або, за бажання, у трійці.

З групи додаткових кольорів контрастними один до одного є також всі кольори: помаранчевий, зелений і фіолетовий. Тобто зазначені кольори можуть поєднуватися в будь-якій комбінації в парі (помаранчевий та зелений; помаранчевий та фіолетовий; зелений та фіолетовий) або, за бажання, у трійці.

З групи похідних кольорів можна скласти наступні контрастні трійки кольорів (при цьому зовсім необов'язково використовувати трійки — два кольори також чудово виглядають разом):

Червоно-жовтогарячий – синьо-фіолетовий – жовто-зелений

Жовто-жовтогарячий – червоно-фіолетовий – синьо-зелений

Жовто-зелений – червоно-жовтогарячий – синьо-фіолетовий

Синьо-зелений – червоно-фіолетовий – жовто-жовтогарячий

Чим відрізняються кольори-антагоністи від контрастних кольорів, запитаєте ви? По суті, й ті й інші утворюють найяскравіші пари разом, та їх поєднання дають нам простір для фантазії, творчості та самовираження у підборі одягу та макіяжу.

СУСІДНІ КОЛЬОРИ

3 відтінки, що знаходяться поруч один з одним на колірному колі, також чудово поєднуються між собою.

Такі відтінки дуже добре працюють у моно-макіяжі, тобто коли вам потрібно виконати макіяж в одній кольоровій гамі.

ВІДТІНКИ

Напевно, ви запитуєте, де ж на цьому кольоровому колі такі відтінки, як хакі, шоколад, вишня, слива, винний, рожевий тощо? Справа в тому, що ці відтінки виходять шляхом

змішування кожного з 12 кольорів кола з нейтральним сірим, при цьому за тон відповідає ступінь його сірості:

• якщо змішати червоно-фіолетовий з білим, що є найсвітлішим ахроматичним відтінком, ми отримаємо рожевий;

• якщо змішати червоно-фіолетовий з темно-сірим з ахроматичних лінійки, отримаємо вишневий.

Монохромні кольори

Монохроматичні кольори – комбінації яскравості та насиченості в межах одного й того ж кольору.

До речі, бежеві і коричневі тіні найчастіше застосовуються у весільному макіяжі, тому що найбільше гармонують з кольором людської шкіри – це приклад поєднання монохроматичних кольорів.

Монохромна палітра:

Ця колірна схема формує палітру із відтінків одного кольору.

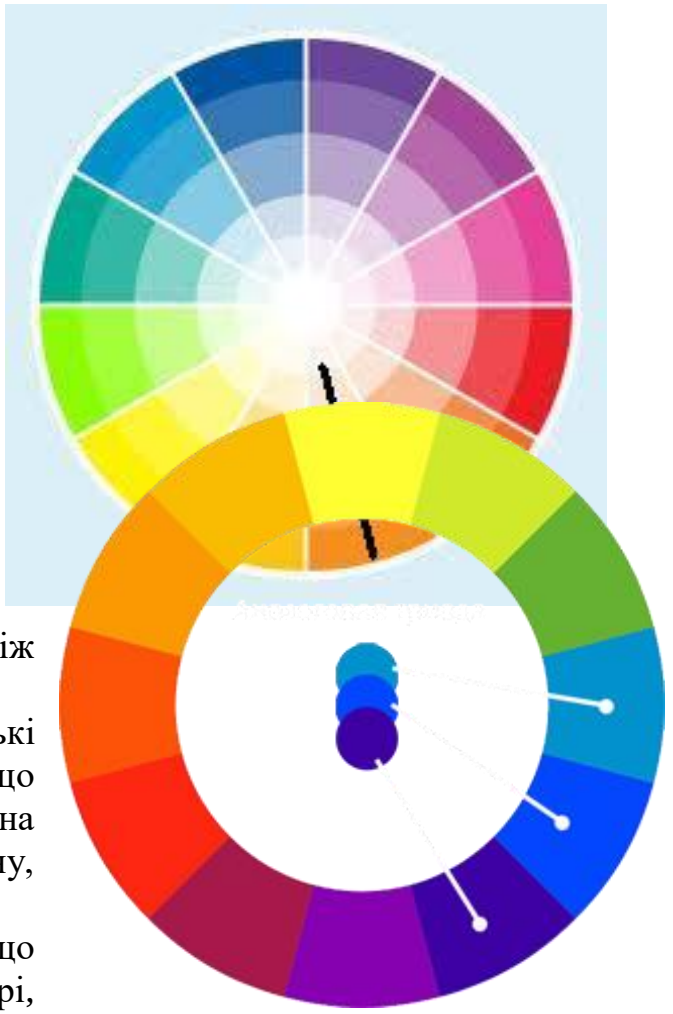

Він у будь-якому випадку виглядає вишукано та доречно. До того ж завжди надає образу оригінальності, наголошує на природній красі, не відволікаючи увагу від твого обличчя на яскраві фарби косметики.

Споріднені кольори (аналогова тріада) будь-які три кольори, що йдуть один за одним на колірному колі, наприклад блакитний, синій, фіолетовий.

Використовуючи принцип аналогової, тріади завжди можна досягти найбільш плавного переходу між кольорами.

Аналогічна тріада або Близькі кольори: Три або чотири кольори, що знаходяться поруч один з одним на колірному колі, створюють розслаблюючу, гармонійну палітру.

Оскільки відтінки настільки схожі, що можна зберегти спокій фарб на шкірі, граючи з прозорістю та текстурою. Приклад: для демонстрації використовується червоно-фіолетовий, червоний, червоно-жовтогарячий (будь-які три або чотири сусідні кольори працюють). Щоб надати цьому виду деякий акцент, для губ використовувався чистий пурпуровий.

Класична тріада

три рівновіддалені по колірному колу кольори (перебувають у вершинах рівностороннього трикутника), наприклад помаранчевий, зелений та фіолетовий.

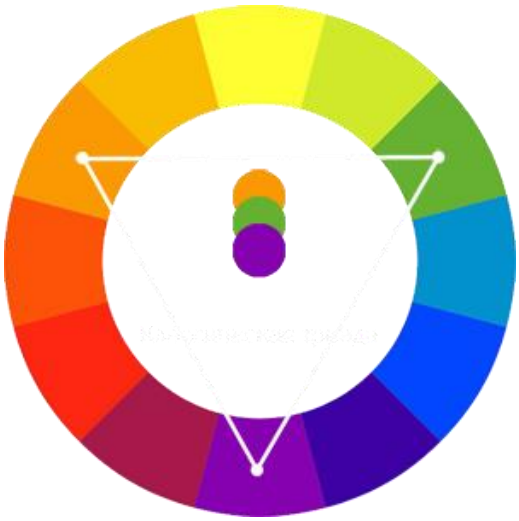

Класична тріада – тріадні кольори: Варіант для сміливих. Тріадна колірна схема грає відразу з декількома зухвалими кольорами.

Ця палітра поєднує кольори, розташовані зовсім у різних частинах колірного кола, зазвичай це вторинні відтінки зеленого, фіолетового та оранжевого кольору.

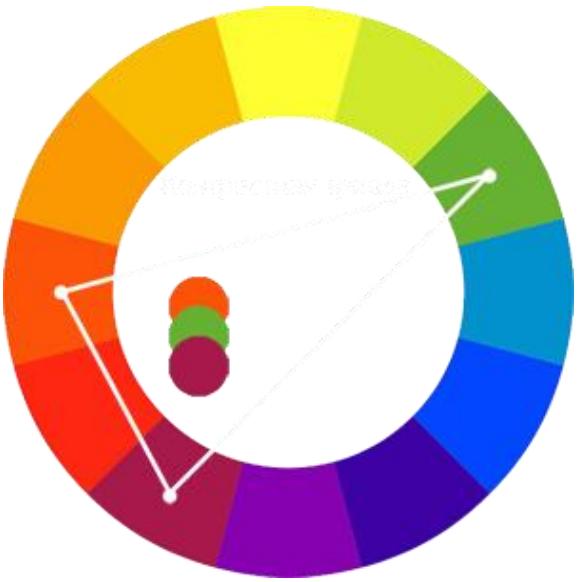

Контрастна тріада

Береться один колір і доповнюється двома сусідніми кольорами для компліментарного йому, наприклад, червоно-оранжевий, червоно-фіолетовий і зелений.

Чотири кольори можна поєднувати між собою за прямокутною та квадратною схемою, коли кольори є вершинами прямокутника (квадрату), вписаного у колірне коло.

Поєднуючи кольори, можна грати з їх яскравістю та насиченістю, отримуючи сотні різних комбінацій. Та й працювати, суворо прив'язуючись до колірного кола, було б теж не зовсім правильно – у творчості потрібно покладатися на смак та інтуїцію та іноді найнесподіваніші поєднання кольорів дозволяють створити надзвичайно гарний образ.

ТЕМА 5. МОДЕЛЮВАННЯ ТА КОРЕКЦІЯ ОБЛИЧЧЯ

Кілька слів про рум’яни
Існує безліч рекомендацій щодо нанесення рум'ян для кожного типу обличчя. Але які б форми накладення не пропонувалися (трикутники, ромби, прямокутники і т.д.), для розширення обличчя рум’яна наносяться в горизонтальному напрямку, щоб звузити – по діагоналі. ***(Будь-які горизонтальні лінії розширюватимуть обличчя, діагональні/вертикальні – звужувати. Ця особливість зорового сприйняття використовується також при макіяжі брів, губ, нанесенні тіней і т.д.)***
Щоб додати повноти обличчі (зробити вилиці більшими/ширшими):
- рум’яна наносяться на яблучка щік у формі кола
- рум’яна наносять у формі горизонтальної вісімки (пензлем малюють горизонтальну вісімку, захоплюючи центр щоки з переходом на вилицю)
Щоб зробити обличчя візуально тоншим:
- рум’яна наносяться у формі трикутника по діагоналі від скроні до кутів рота (складіть губи в поцілунку, нанесіть рум'яна частково на вилицю, частково під вилицю в утворилися западинки)
Тепер конкретно щодо кожного типу обличчя.

Еталоном краси вважається овальне обличчя, але представницям прямокутного або серцеподібного особи не варто засмучуватися, тому що завдяки макіяжу дану форму можна швидко змінити. Часто для цього потрібно всього лише нанесення базової основи, і колір шкіри тут же вирівнюється. Для отримання потрібної форми обличчя існують свої особливості нанесення макіяжу:
Існує вісім форм обличчя:

- 2 види «широких» обличчя (з переважанням горизонтального розміру)
- 6 видів «подовжених» (вертикальний розмір переважає над горизонтальним).

Ширина обличчя визначається лише на рівні скронь. А *висота* – це відстань від верхньої точки чола до нижньої точки підборіддя. Також визначають ще два додаткові горизонтальні розміри – ширина чола і ширина підборіддя.

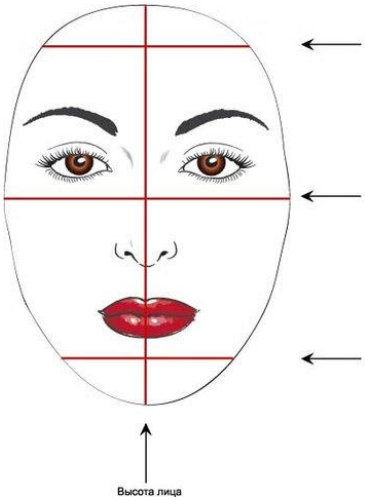

«Широкими» вважаються кругле і квадратне обличчя (відстань між крайніми точками вилиць на рівні скронь – ширина обличчя – приблизно дорівнює висоті обличчя).

До «подовжених» – овальне, прямокутне, подовжене, трикутне, трапецеподібне, ромбоподібне.

1) **Овальна форма** – це ідеальна форма обличчя, яка не потребує коригування

2) **Обличчя круглої форми**

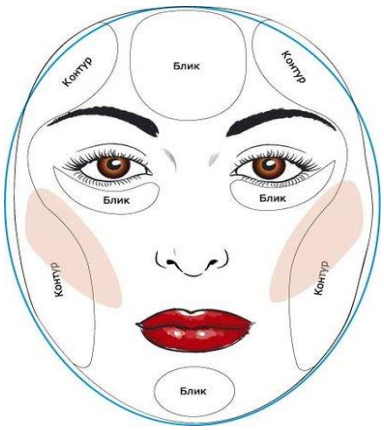

Ознаки: ширина обличчя приблизно дорівнює його довжині; така особа найширша в щоках (обличчя виглядає коротше і ширше за інших)
Мета корекції: звузити обличчя

Як коригуємо: темний тон наноситься майже по всьому периметру обличчя із «заходом» на щоки, щоб візуально зменшити їх об'єм і цим подовжити обличчя. Особливість - зона контуру з боків більше, ніж за всіх інших типах особи.
Рум'яна: наносяться на вилицю у формі трикутника

3) **Обличчя прямокутної форми**

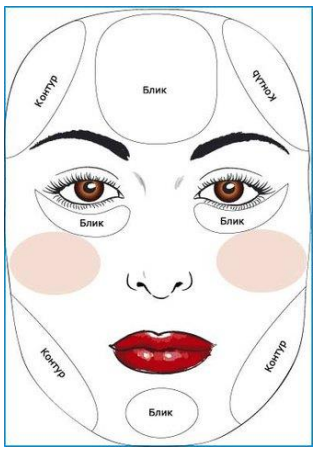

Ознаки: лоб, вилиці та підборіддя мають практично однакову ширину. Вертикальний розмір переважає горизонтальний. Таке обличчя характеризується чітко вираженим прямокутним підборіддям і чолом.
Мета корекції: пом'якшити кути.
Як коригуємо: контуром затемняються кути широкого чола та кути нижньої щелепи.
Рум'яна: за допомогою рум'ян потрібно розширити обличчя в області вилиць, щоб воно здавалося більш овальним.
Рум'яна наносяться у формі горизонтальної вісімки.

4) Обличчя квадратної форми

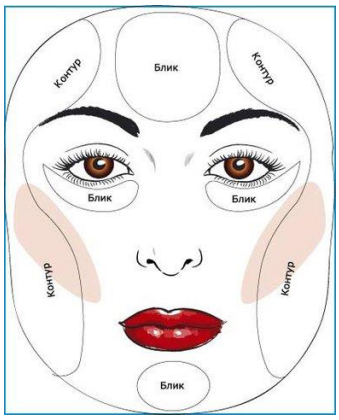

Ознаки: лоб, вилиці та підборіддя мають практично однакову ширину. Вертикальний розмір приблизно дорівнює горизонтальному. Обличчя виглядає кутастим і широким/коротким (поєднує ознаки широкого і прямокутного обличчя; тому коригуємо – ширину і кути).
Мета корекції: пом'якшити кути; візуально звузити/витягнути обличчя.
Як коригуємо: контуром затемняють периметр обличчя, щоб зробити його вже, плюс пом'якшуємо кути широкого чола та кути нижньої щелепи.
Рум'яна: наноситься у формі трикутника

5) Трикутне обличчя (серцеподібне обличчя)

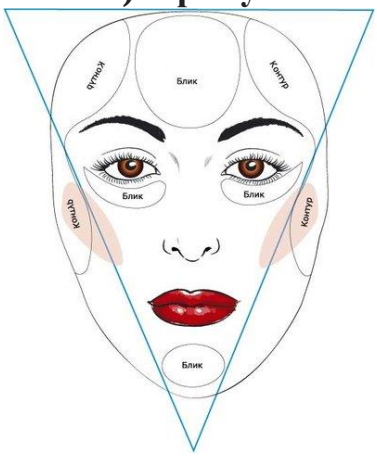

Ознаки: широке в області чола і звужується до загостреного підборіддя (виходить перевернутий трикутник); вилиці та лоб однакові по ширині; вертикальний розмір переважає горизонтальний.
Мета корекції: пом'якшити загострене підборіддя; врівноважити широку верхню частину обличчя з більш вузькою та довгою нижньою.
Як коригуємо: Контуром потрібно постаратися звузити лоб і область вилиць, щоб візуально врівноважити з вузьким підборіддям (контур не повинен опускатися сильно нижче вилиць, щоб ще сильніше не завузити нижню частину обличчя). Підборіддя висвітлюють за допомогою відблиску, щоб візуально його розширити.
Рум'яна: наноситься у формі трикутника

6) Трапецеподібне обличчя (обличчя у формі груші)

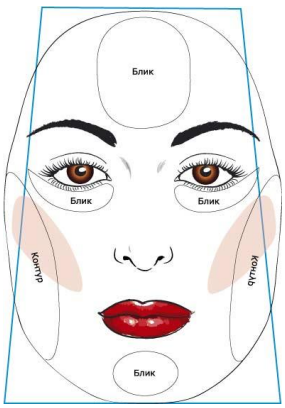

Ознаки: вузьке чоло, обличчя широке в області щік/вилиць і підборіддя.
Мета корекції: візуально звузити важку нижню зону.
Як коригуємо: контуром намагаються затемнити область щік та нижньої щелепи. На область чола наноситься лише відблиск.
Рум'яна: наноситься у формі трикутника

7) Ромбоподібне обличчя

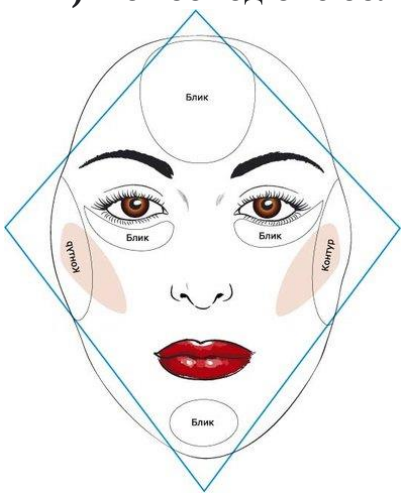

Ознаки: обличчя широке у вилицях або скронях, чоло невисоке і вузьке, обличчя звужується до гострого підборіддя.
Мета корекції: завузити область вилиць, щоб врівноважити з вузьким чолом та підборіддям.
Як коригуємо: зона контуру захоплює лише область скронь. На підборіддя та лоб наносяться відблиски.
Рум'яна: наноситься у формі трикутника

8) Подовжене обличчя (вузьке обличчя)

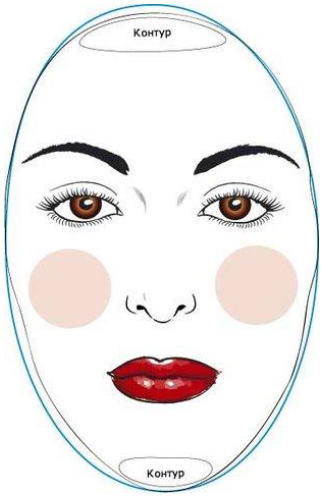

Ознаки: Вертикальний розмір сильно переважає горизонтальний (найдовший тип обличчя).
Мета корекції: візуально вкоротити обличчя.
Як коригуємо: контур наноситься на область підборіддя та по лінії росту волосся. Це допоможе візуально вкоротити обличчя.
Рум'яна: за допомогою яких можна розширити область вилиць і врівноважити пропорції обличчя. Рум'яна наносяться на яблучка щік (у формі кола) або розтушовують у горизонтальному напрямку (горизонтальна вісімка).

Мета корекції обличчя - не «втиснути» обличчя в жорсткі рамки класифікації, а навчитися робити його більш гармонійним та пропорційним. Якщо ви не можете віднести себе до якогось певного типу, то просто спробуйте коригувати окремі області – широке обличчя завузьте за допомогою рум'ян та контуру, важку нижню щелепу пом'якшіть контуром тощо.

Якщо результат вас задовольняє, то ви на правильному шляху!

Загалом, не зациклюйтеся на класифікації, це лише допомога, а не самоціль скульптурування обличчя.

Порада:

Як контур можна використовувати бронзер. Якщо його відтінок здається вам занадто темним, розбавте його своєю мінеральною пудрою.

Щоб створити ефект м'якого фокусу на центрі обличчя, скористайтеся ілюмінайзером. Він пожвавлює обличчя і надає йому природного, здорового сяйва.

МОДЕЛЮВАННЯ ТА КОРЕКЦІЯ ФОРМИ БРІВ

Форми брів

Гармонійне поєднання брів з очима, губами, овалом надає обличчю чарівність. Брови здатні створити або зруйнувати цю чарівність, підкреслити красу і привабливість очейї або, навпаки, надати обличчю небажане вираз, посилити ті чи інші Його недоліки.

Весь макіяж може втратити сенс, якщо брови оформлені неправильно. Тому необхідно знати як їх будову, форми і лінії, так і правила їх оформлення.

Залежно від густоти, брови бувають.

Будова, густота, форма і положення брів.

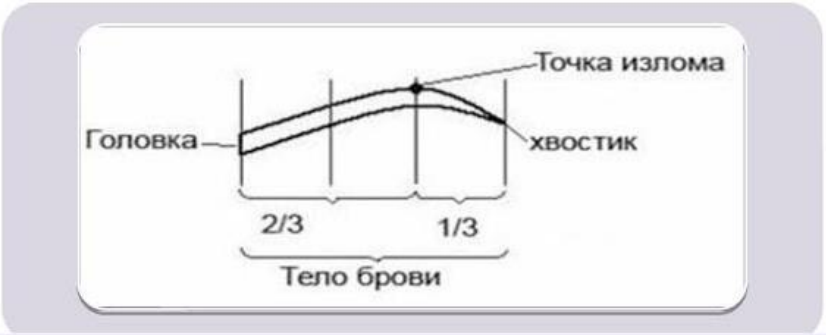

У будові брів розрізняють наступні частини:а) головка - потовщена частина, що знаходиться у перенісся, що не густа і не сильно пофарбована;б) тіло - середня, найбільш сильно пофарбована частину;в) хвіст - зовнішня, слабо пофарбована тонка частина

В залежності від положення

Інструкційно-технологічна картка.
Форма бріа.в

№ п/п	*Назва операції*	*Технологічна послідовність*	*Зображення*
1.	*Пряма форма брів.*	*Найпопулярніша і поширена форма брів серед жінок. Такі брови ідеально доповнюють видовжене обличчя, бо форма брів візуально зменшує обличчя і додає йому форму овалу.*	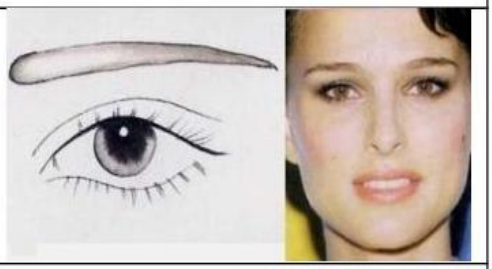
2.	*Форма брів - кругла*	*Допомагають пом'якшити вираз обличчя, надають округлість і хитро приховують різкі риси. Вам добре підійдуть круглі брови, якщо у вас гостре підборіддя. Візуально підборіддя стане гладше.*	
3.	*Форма брів – різкий злам*	*Така форма брів, особливо з різким зламом, буде відмінно привертати увагу і ставити акцент на верхній частині обличчя. При такій формі ви стаєте молодше. У виразі обличчя з'явиться рішучість. Візуально обличчя широке і округле або ромбовидное стане вузьким і більш жіночним. Важливо дотримуватися грані, високий або гострий злам можуть надати обличчю фальш. Особа буде виглядати не природним. Дуже добре буде виглядати, якщо у вас широка нижня щелепа або широкий ніс.*	

4.	*Форма брів - м'який злам*	*Така форма більше скидається на злам, але має дуже важлива відмінність. Щоб зробити обличчя більш жіночним і м'яким, надайте зламу ніжніший, округлий вигляд.*	
5.	*Форма брів - вигнута*	*Дуже сподобається неординарним особистостям. Така форма брів випромінює впевненість і професіоналізм в особі. Дуже підходить жінкам з круглим і квадратним обличчям.*	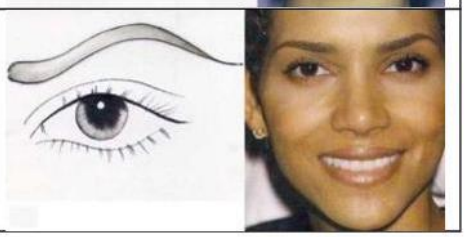

Інструкційно-технологічна картка.

Правила корекції обличчя за допомогою брів.

№ п/п	*Назва операції*	*Технологічна послідовність*	*Зображення*
1.	*Кругле обличчя*	*Для круглого обличчя сама підходяща форма брів - зламана, з високим підйомом і коротким кінчиком. Але вам не слід робити злам брови дуже гострим - він буде тільки підкреслювати округлість вашого обличчя. Не робіть за формою круглі брови, що повторюють контури особи.*	
2.	*Овальне обличчя*	*Якщо у вас продовгувата овальна форма обличчя, то сама підходящі брови - це прямі і горизонтальні, трохи заокруглені, віддалені від перенісся брови. Форми брів з високою дугою вам краще не робити.*	
3.	*Трикутне обличчя*	*Серед форм брів для трикутного обличчя стилісти радять злегка підняті рівномірно вигнуті форми брови, середньої довжини. Прямі брови не рекомендуються.*	
4.	*Квадратне обличчя*	*Для квадратного обличчя довгі, високо підняті вгору вигнуті дугоподібні брови. Протипоказані тонкі брови*	

1. Висхідні брови візуально подовжують обличчя, надають жвавість, доброзичливість, молодять.
2. Дугоподібні - не викликають змін в обличчі.
3. Горизонтальні - розширюють обличчя. При густих бровах - створюється враження суворості.
4. Падаючі брови надають обличчю сумний вираз.

5. Брови з далеко розташованими головками розширюють верхню частину обличчя. При близько посаженних очах, рекомендується вискубати голівку, щоб візуально як би "розтягти" очі.
6. Брови з близько розміщеними головками звужують верхню частину обличчя і візуально зближують очі ("саджають на ніс").
7. Дрібні риси обличчя і тонкі губи гармонійно поєднуються з тонкими бровами. Великі риси "вимагають" широкої брови.
8. Колір брів повинен бути на 1-2 тони темніше або світліше волосся. При інтенсивній зміні природного кольору волосся слід змінити і колір брів.

Слід знати про те, що брови надають обличчю особливий вираз:

- ✓ Завищені брови додадуть Вам здивований вигляд;
- ✓ Низькі широкі - сердитий;
- ✓ Короткі можуть і омолодити і надати безглуздий вигляд;
- ✓ Опущені кінці додадуть похмурий вигляд (тому зовнішній край брови повинен бути трохи вище внутрішнього).

Вищипування брів.

Інструкційно-технологічна картка.
Техніка вищипування брів

№ п/п	*Назва операції*	*Інструменти*	*Технологічна послідовність*	*Зображення*
1.	*Визначення початку брови*	*Олівець*	*Візьміть олівець і прикладіть його вертикально по лінії від крила носа до внутрішнього куточка ока. Початок брови - там, де олівець перетинає її.*	
2.	*Визначення найвищої точки брови*	*Олівець*	*Прикладіть олівець у напрямку від крила носа до зіниці (по нижньому краю). Там, де олівець перетне брову, буде найвища її точка і вигин*	
3.	*Визначення закінчення брови*	*Олівець*	*Прикладіть олівець у напрямку від крила носа до зовнішнього куточка ока. Там, де олівець перетнув брову і буде її закінчення. Ці точки можна промальовувати олівцем і по*	

			ним окреслити контур майбутніх бажаних брів.	
4.	*Протирання брів антисептиком*	*Ватний диск, антисептик*	*Перед вищипуванням рекомендується на 1-2 хвилини до брів покласти ватні диски, змочені в гарячому відварі ромашки, або прикласти кубики льоду. Це зробить процедуру вищипування менш болючою і допоможе уникнути подразнення шкіри.*	
5.	*Вищіпування брів*	*Пінцет, ватний диск*	*Отже, пальцями однієї руки натягніть шкіру біля брови, в іншій руці пінцет, вищипуйте волоски по одному і тільки у напрямку росту волосся. Волосок потрібно захопити біля кореня і видалити різким рухом.* *- Брови вищипувати завжди тільки знизу, верхню сторону не чіпаємо.* *- Зрощені брови ще нікого не прикрашали, тому ретельно прибираємо всі зайві волоски з перенісся, а внутрішній край брови робимо округлим.* *- Зовнішній край брови повинен бути трохи вище внутрішнього.*	
6.	*Корекція помилки при вищіпуванні брів*	*Пінцет, ватний диск*	***Помилки при вищипуванні брів.*** *Зайві волоски видалені тільки на зовнішніх частинах брів. В результаті лінії брів не вийшло плавними, брови залишаються занадто важкими біля носа. зверніть увагу на пряму лінію від А до В і коротку спрямовану вгору лінію від В до С.Поки ефект "відкритого" око не достатньо помітний.*	
7.	*Корекція помилки при вищіпуванні брів*	*Пінцет, ватний диск*	*.Якщо ви з'єднаєте прямою лінією точки А і С і приберете волоски нижче цієї лінії і кута В, то помітите, наскільки подовжилася лінія скосу після того, як вона стала безперервної від А до С.*	

8.	*Кінцевий результат*	*Пінцет, ватний диск*	*А це те що ми прагнули отримати. Між оком і бровою відкрилося значно більший простір, який дає бажаний ефект "відкритих" очей Малюнок брів тепер являє собою одну довгу безперервну лінію, яка піднімається вгору до свого піку і потім м'яко падає вниз.*	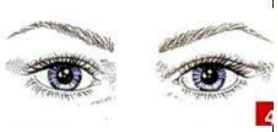
9.	*Кінцевий результат*	*Ватний диск*	*По закінченні - протріть шкіру спиртовим лосьйоном і змастіть заспокійливим кремом (з ромашкою, календулою, алое). Якщо поверх брови є зайві волоски їх можна знебарвити - для цього змочіть ватяну паличку в перекису водню і змастіть їх, потім промийте водою.*	

Не рекомендується вищипувати брови:

- В період менструації (через підвищеної чутливості в ці дні);
- Якщо є гнійники навколо очей або запалення самих очей (можна занести інфекцію);
- Безпосередньо перед нанесенням макіяжу.

У домашніх умовах корекцію брів не рекомендується робити:

- Бритвою станком;
- Воском, цукровою пастою;
- Депіляційним кремом.

Ви можете ненароком видалити «не ті» волоски, а відростати вони будуть 2-3 тижні.

Брови рекомендується причісувати щіточкою вгору і до скроні. Для того щоб закріпити форму брів можна використовувати лак або гель для волосся. Нанесіть трохи засобу для укладання на кінчики пальців або щіточку і пригладьте брови.

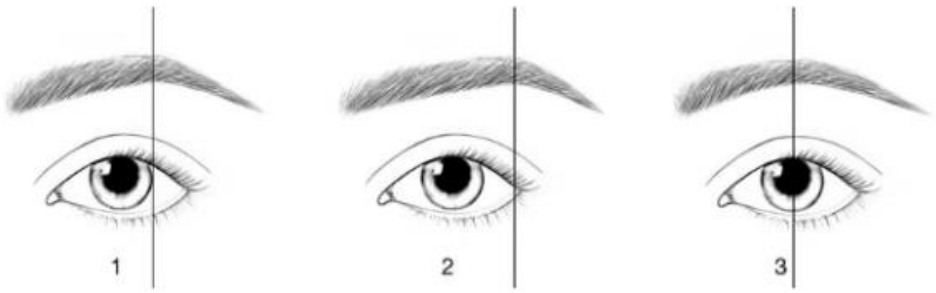

Підбір олівця для брів.

Олівець повинен бути більш-менш твердим і гостро заточеним, щоб їм можна було промальовувати штрихи. Для того, щоб олівець добре підточити, його потрібно на кілька хвилин помістити в морозильну камеру, а потім відразу підточити. Деякі жінки люблять користуватися м'яким олівцем, щоб одночасно з корекцією підфарбовувати волоски. Однак вони не враховують при цьому, що можна не розрахувати і провести занадто жирні смуги, зробивши брови темніше, ніж хотілося б. Це надає бровам неприродний вигляд, вони будуть занадто різко виділятися на обличчі.

Олівець може бути звичайним косметичним, який вимагає постійного заточування, а може бути і механічним - висувним. Користування тим чи іншим видом залежить від індивідуального смаку людини. Правда, механічний олівець не дає таких тонких смужок, як гостро заточений класичний олівець для брів.

Вибираючи колір олівця для брів, слід врахувати колір волосся на голові. Ідеальний класичний варіант - олівець для брів чорного кольору. Проте останнім часом є набагато більше можливостей для підбору найбільш відповідного відтінку. Перерахуємо гармонійні варіанти:

Для жінок з темним волоссям підійде чорний олівець для брів.

Для дами з рудим, русявим і каштановим волоссям ідеальним буде темно-коричневий колір олівця.

Світленьким добре підійде сірий**,** попелясто-коричневий або темно-бежевий олівець.

Сучасний прийом макіяжу, коли використовують два близьких відтінку олівця. Тоном темніше фарбують брови ближче до перенісся, а другу половину брови фарбують більш світлим тоном. При цьому стежать за переходом кольору, промальовуючи в середині брови обома тонамипо черзі кілька штрихів.

При підводці брів враховуйте також колір шкіри: чим світліше шкіра, тим світліше повинен бути відтінок олівця. Виняток становлять чорняві красуні з блідою шкірою обличчя. Однак таким, як правило, потрібна корекція не за допомогою олівця, а за допомогою пінцета для брів.

Фарбування брів олівцем.

Для правильної корекції на негустих бровах волосинки потрібно причесати донизу, прокреслити в потрібних місцях штрихи і щіточкою обережно причесати брови. Так досягається легке розтушовування олівцевих смужок, і вони стають практично непомітними, зливаючись з волосками брів. Слід лише дотриматися одного правила: штрихи проводяться у відповідності з напрямком росту брів і паралельно волосинкам.

Прийоми коригування брів олівцем.

- ✓ Штрихування одним кольором;
- ✓ Штрихування світлим тоном по всій довжині брови і подштріховка по нижньому краю брови більш темним тоном;
- ✓ Штрихування світлим тоном по всій довжині брови і штрихування на тон темніше від перенісся до середини брови.
- ✓ Підмальовування брів на порожніх проміжках між волосками.

При будь-якому вибраному способі коригування брів потрібно враховувати одне правило: фарбувати брови можна лише після накладення тонального крему або пудри.

Інструкційно-технологічна картка.
Техніка корекції брів за допомогою тіней.

№ п/п	Назва операції	Інструменти	Технологічна послідовність	Зображення
1.	Брова до корекції	Скошена кисть для корекції	Некоректована брова.	
2.	Фарбування середини брови	Скошена кисть. тіні	Темно-коричневі тіні наносяться плоскою натуральню кистю, відступаючи 1/3 брови від початку головки і легкими штрихами формувати потрібну форму, особливо приділяючи увагу найвищої точки брови (зламу)	
3.	Фарбування кутика брови	Скошена кисть. тіні	Профарбовується хвостик	
4.	Фарбування голівки	Скошена кисть. тіні	Сіро-коричневою тінню профарбовується голівка брови легкими штрихами горизонтальними рухами. Тінь для цього краще завжди вибирати на 1-2 тони світліше попередньої, для більш природного вигляду, так як на початку брови волоски завжди світліше і рідше	
5.	Брова в готовому вигляді	Скошена кисть. тіні	Теж саме зробити з другою бровою. Якщо у вас є шрами або десь не вистачає волосків, опрацьовуйте ці місця олівцем у колір тіней, краще це робити гостро відточеним олівчиком, імітуючи невистачаючі волосинки.	

Правильна форма брів допомагає створити індивідуальний образ і стиль. Вони не тільки роблять погляд більш виразним, але і візуально коригують недоліки і підкреслюють переваги.

БУДОВА БРОВИ

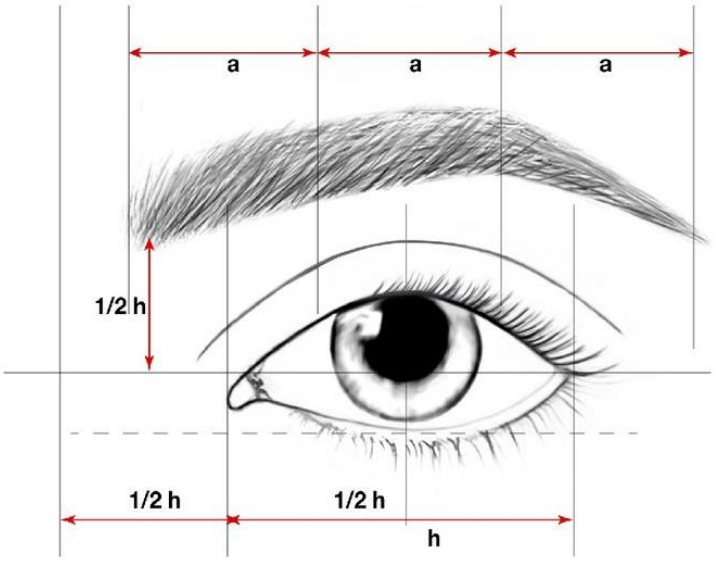

Аналіз обличчя:

Овальне обличчя. Вибирайте горизонтальні брови з плавним, досить м'яким вигином. Не піднімайте злам брови занадто високо, інакше ризикуєте надмірно подовжити і витягнути візуально обличчя. Кінець брови повинен бути трохи загостреним. Не робіть брови занадто прямими і широкими, оскільки це зробить обличчя суворим.

Кругле обличчя . Тут вам варто підняти брову. Замість плавного півкола треба віддати перевагу лінії з вираженим зламом. Початок брови має бути відносно широким, а з точки зламу брову слід поступово звужувати. Знайте міру, не робіть занадто різких неприродних ліній.

Квадратне обличчя. Пом'якшити жорсткі лінії нижньої частини обличчя дозволять дугоподібні брови з плавним переходом. Чіткі злами, тонкі гострі лінії в даному випадку – невдалий вибір, від них краще відмовитися. Не бійтеся зробити брови досить широкими і виразними, тільки пам'ятайте про м'якість і плавность ліній.

Витягнуте обличчя Щоб не зробити обличчя ще більш вузьким і довгим, потрібно, перш за все, відмовитися від високих дуг брів. Візуально розширити обличчя і врівноважити пропорції допоможуть прямі брови.

Трикутне обличчя (обличчя в формі серця). Тут, незважаючи на моду, прямі брови – невдалий вибір. Трохи підніміть брови і надайте їм рівномірний плавний вигин. Підняті злегка закруглені лінії дозволять врівноважити верхню і нижню частину обличчя, пом'якшать широкий лоб.

Працюючи над лінією своїх брів, не забувайте, що існують і інші нюанси, які потрібно врахувати. Потрібно проаналізувати стан брови, а саме:

- **довжина брови;**
- **густота і довжина волосків;**
- **плотність волосків;**
- **направлення росту волосків;**

- **правильність попередньої корекції.**

Занадто короткі лінії роблять погляд трохи зворушливим, сумним і наївним. Занадто довгі брови здатні зробити тебе візуально старше. В роботі з бровами дійсно кожна деталь важлива.

Колір брів підбирається в залежності від кольору волосся і відтінку шкіри, а форма залежить від типу обличчя, анатомії очей, носу. При цьому визначається ідеальна довжина і ширина брів, надається правильна форма, колір і густота.

Важливий акцент, де починається і де закінчується **«ідеальна брова».** Отже, береться олівець для брів і ще один будь-який олівець. Прикладаєтьсяолівець до правого крила носа.

Олівець при цьому тримайте чітко вертикально. І будуємо ідеальну форму брів згідно найпопулярнішій формулі на сьогоднішній день:

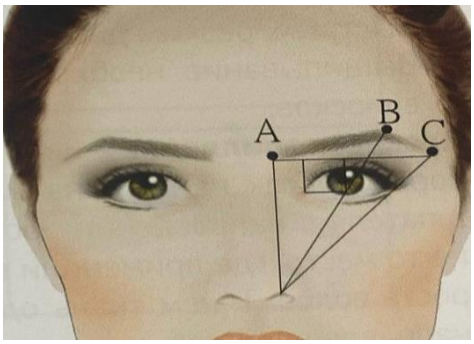

А – лінія. початку брови; виводимо лінію від краю кінчика носу. вертикально верх і отримуємо точку початку брови.

В – найвища точка брови (апекс, пік); виводимо лінію від краю кінчика носу через зрачок до пересічення з бровою.

С – кінець брови; виводимо. лінію від краю кінчика носу через зовнішній куток ока.

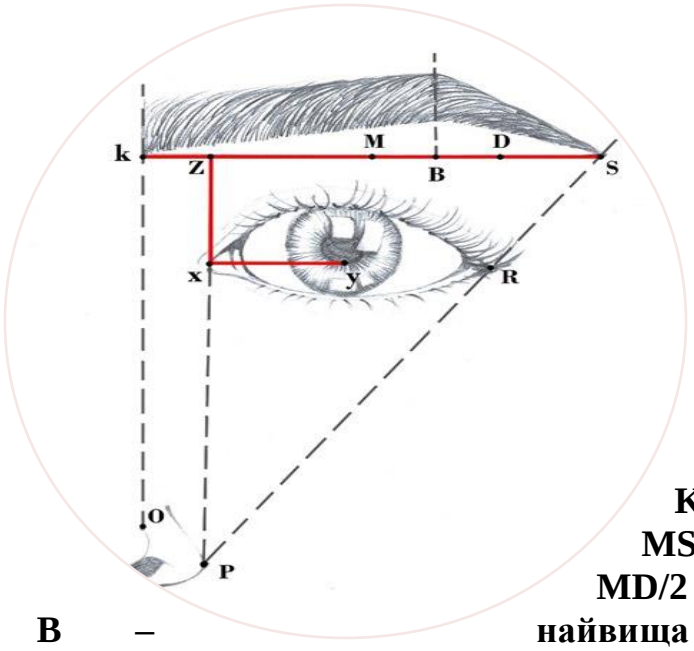

XY=XZ

O – точка пірсингу

K – «початок» брови

P – кут носу

R - кут ока

S – «кінець» брови

KS – вісь брови

KS/2 = M

MS/2 = D

MD/2 = B

B – найвища точка брови

KB = 2/3 довжина брови

BS = 1/3 довжина брови

Форма брови, показана на малюнку, вважається класичною. На жаль, в практиці зустрічаються форми, далекі від ідеалу, проте і їх можна відкоригувати.

Варіації форм брів можуть бути різними. Все залежить від моди, яка диктує нам, як ми повинні виглядати. Пам’ятаєте? «Брова повинна бути тоненька, як ниточка». Сьогодні ця мода сімдесятих-вісімдесятих років не особливо актуальна. В сучасній моді брови повинні виділятися на обличчі, так само як і губи. Брови можуть бути: будиночком, вигнутими, дугоподібними, зі зламом, горизонтальними або висхідними.

- **будиночком** – ця варіація має помітний трикутник посередині брови, роблячи погляд більш відкритим.
- **вигнута** – цей варіант брови різко вигинається до верху, низу більш гострий перехід від ніжки брови до верху.
- **дугоподібні** – ці брови м'яко згинаються по всій довжині, вони помякшують гострі вилиці, але з ними обличчя може стати здивованим або сумним
- **зі зламом** – ця форма брови відбувається з класичною, але її кінчик більш тонкий, ніж підстава брови, ближче до другої третини брови – злам.
- **горизонтальні** – цей вид брови буде витягнутий по лінії горизонту без різних зламів, лінія проста, витягнута.
- **висхідні** – форма брови, яка стрімко йде вгору, кінчик більш звужений і летить по брови вгору.

ТЕМА 6. МОДЕЛЮВАННЯ ТА КОРЕКЦІЯ ОЧЕЙ

Морфологія та корекція очей

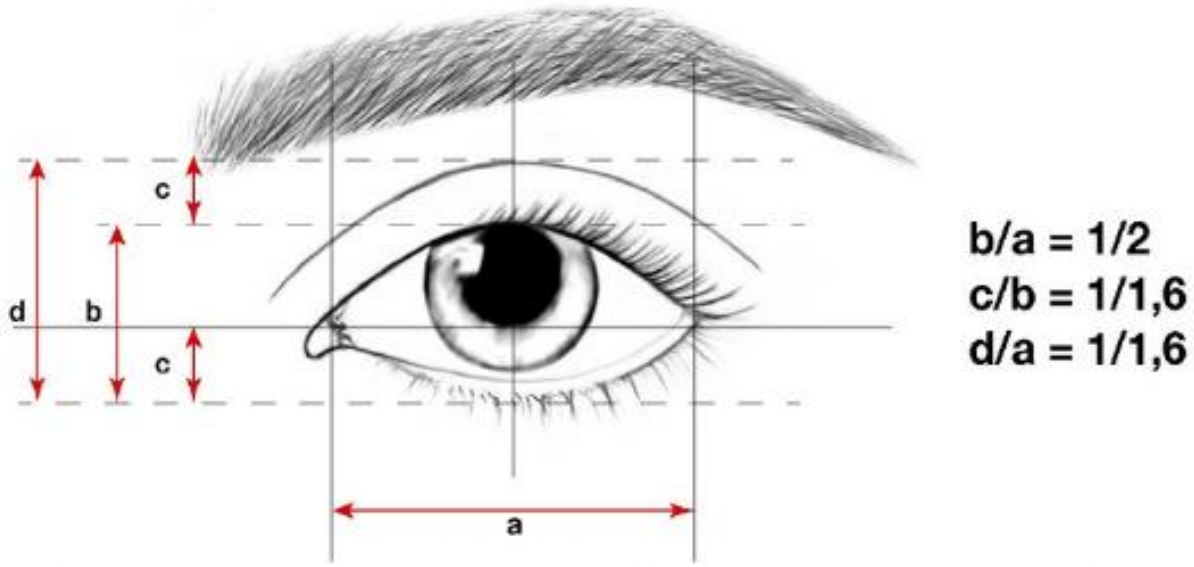

Очі - це дзеркало душі, тому для того, щоб виглядати розкішно, нам варто візуально збільшити ці дзеркала. Більш того, в цьому випадку ваше обличчя і ніс будуть здаватися менше.

Візуально збільшити очі можна за допомогою дуже простого способу - правда, можливо, вам доведеться чимало попрактикуватися, щоб все виходило ідеально. Але як тільки ви освоїте цей спосіб, ви зможете за лічені хвилини робити ваші очі просто приголомшливими.

Макіяж крок за кроком або як правильно наносити макіяж на обличчя

Коли мова йде про макіяж обличчя, мається на увазі робота з його шкірою з метою поліпшення кольору, вирівнювання рельєфу і корекції форм. І щоб макіяж обличчя став для вас прикрасою, виконувати його необхідно дотримуючись ряду базових правил.

Правила нанесення макіяжу:

1. Перед тим як приступати до нанесення макіяжу, слід ретельно промити шкіру гелем з теплою водою, позбавивши її від бруду, жиру і пилу
2. Виконувати макіяж необхідно при гарному освітленні
3. Для кожного засобу використовуйте свій інструмент

Послідовність нанесення макіяжу:

1. Очищення шкіри
2. Нанесення основи під макіяж
3. Вирівнювання тону, приховування дрібних нерівностей і недоліків консілером або тональним кремом

4. Підкреслення контурів чола, скул і підборіддя скульптором, рум'янами і пудрою
5. Промальовування брів
6. Оформлення очей. В першу чергу задіюються тіні, після - підводка (в разі, якщо планується робити стрілки)
7. Робота з віями. За необхідності нанесіть туш
8. Робота з губами. Обведіть контур губ, після - нанесіть на них помаду або блиск

Макіяж очей

Згідно з опитуваннями, перше, на що звертають увагу багато чоловіків при зустрічі з представницею прекрасної статі, - це очі. Саме тому макіяж очей займає у дівчат особливе місце в підготовці свого образу.

За допомогою макіяжу очей можна:

- поліпшити зовнішній вигляд очей;
- підкоригувати їх форму;
- зробити їх більш виразними.

Важливо знати якого типу око, з якими ви працюєте і, виходячи з цього зрозумієте, як потрібно правильно наносити макіяж очей (розширити, розсунути, підняти і т.п.). На другому етапі ознайомтеся з технікою, а на третьому із схемами нанесення макіяжу.

Етапи в макіяжі очей:

• I. Визначення типу очей;
• II. Техніка макіяжу очей;
• III. Схеми нанесення макіяжу

Етап І. Визначення типу очей

Тіні, підводка, туш, олівець та інше використовуються як для краси, так і для коригування очей і наносяться на різні очі по-різному.

Існує багато форм очей. Одні очі потрібно збільшити в розмірах, інші наблизити один до одного, треті потрібно підняти і т.д..Тому переходемо далі і визначаємо форму очей.

КЛАСИФІКАЦИЯ ОЧЕЙ

⇓

по формі	**по відстані між ними**	**по розташуванню осі**	**по посадці**
-мигдалеві -круглі -вузькі	-нормально посажені -близько посажені -широко посажені	-горизонтальні -падаючі -висхідні	-нормальні -випуклі -глибоко посаджені

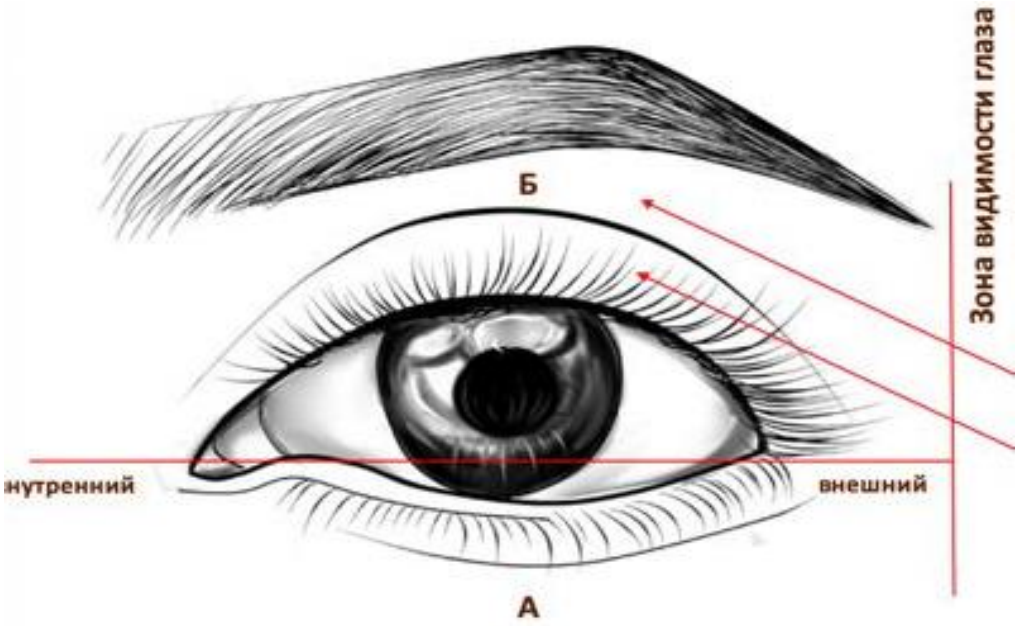

Б -найвища точка
А -нижній обєм ока
В – нерухома повіка

Г- рухома повіка

1) ***Визначення форми очей***

По формі очі можуть бути:

А) Мигдалеподібна форма очей

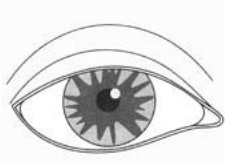
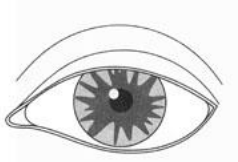

Мигдалеподібна форма очей - це форма мигдального горіха. Зверніть увагу, що це все око не тільки білок.

Б) Кругла форма очей

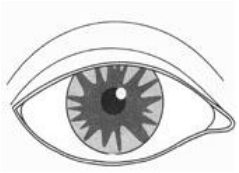
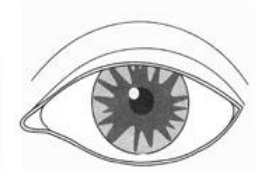

Якщо очі схожі на коло, це кругла форма очей.

В) Щілинна (вузька) форма очей

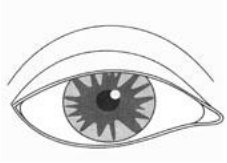
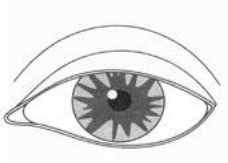

Вузькі очі по висоті менші, ніж мигдалеподібні.

Мигдалеві

Круглі

Вузькі

2) ***Визначення відстані між очима***

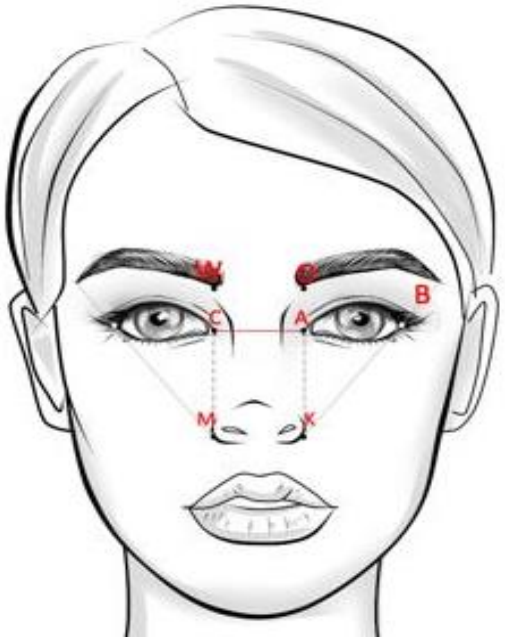

AB= довжина ока
AC= відстань між очима
KM = ширина носу
OW=відстань між бровами

OW=AC=AB=MK

Очі на відстані між ними:

А) Нормально поставлені очі - це ті очі, між якими можна візуально помістити ще одне око.

Б) Близько поставлені очі. Іноді називають їх близько посаджені очі - це очі, відстань між якими менша за довжину самого ока.

В) Широко поставлені очі. Іноді називають їх широко посаджені очі - це очі, відстань між якими більша за довжину самого ока.

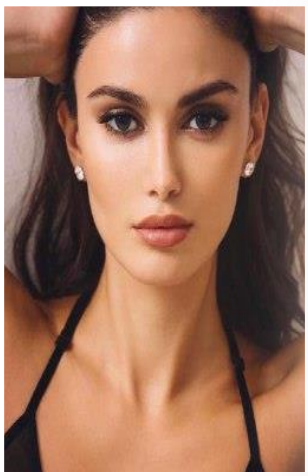

Близько посажджені.

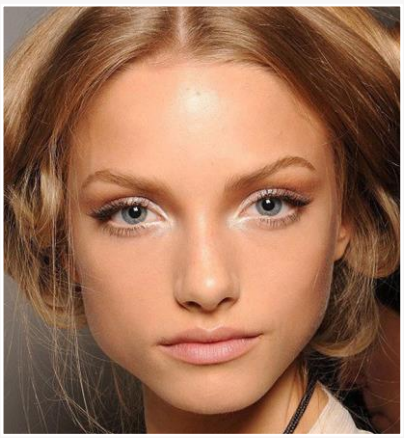

Нормально посаджені

Широко посаджені

3) ***Визначення розташування осі***

Так само очі бувають різні за розташуванням осі (умовної прямої, що йде через зовнішній і внутрішні куточки очей).

Види (типи) розрізу очей:
А) Горизонтальні (Класичний розріз очей) – коли куточки очей розташовані на одній прямій.
Б) Падаючі (Європейський розріз очей) - вісь спадаюча (зовнішній куточок ока нижче внутрішнього).
В) Висхідні (Східний (азіатський) розріз очей) Східні (азіатські, висхідні) очі - вісь висхідна (зовнішня ділянка очей вище внутрішнього).

Падаючі

Висхідні.

Горизонтальні

4) ***Визначення посадки очей***

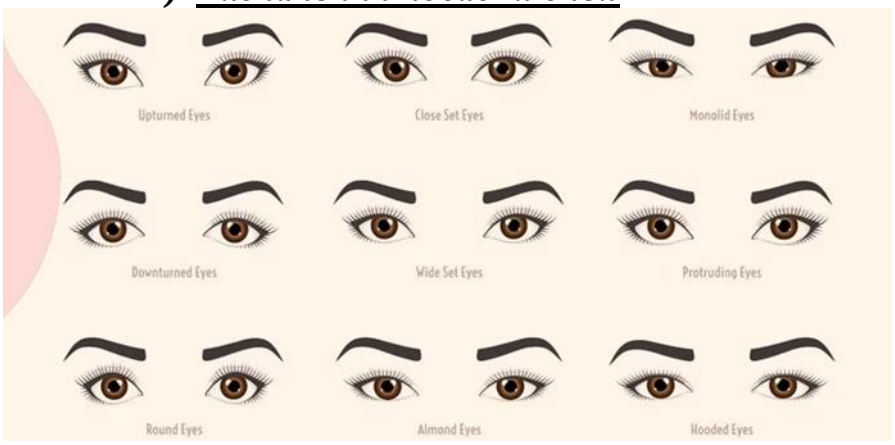

Види очей залежно від їх посадки: на викочуванні (опуклі), глибоко посаджені та нормальні.
Випуклі очі – очі з такою посадкою дуже об'ємні, а повіки виступають на тлі обличчя.
Глибоко посаджені очі розташовані глибоко в западинах очей. Очі прикриті очницею (брови нависають над очима).
Нормальні очі - визначте, що у вас нормальні очі методом виключення (у вас нормальні очі, якщо ваші очі не опуклі (на викаті) і не глибоко посаджені).
Очі з нависаючою складкою повіки, бувають, що на око напливає складка повіки. Складка може напливати по всьому оку чи частково.

Глибоко посаджені.

Нормально посаджені

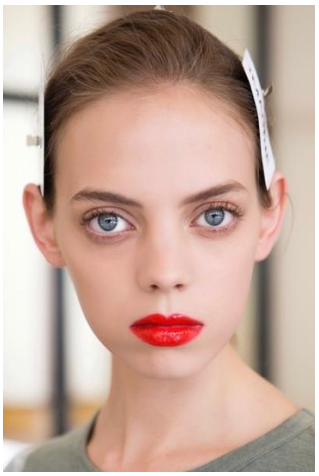
Випуклі очі.

Корекція очей

• Етап ІІІ. Схеми нанесення макіяжу в залежності від особливостей очей

Для того, щоб зробити очі привабливими, потрібно коригувати форму, представляючи ідеальну, або підкреслювати індивідуальні особливості очей, якщо вони незвичайні і красиві.

Очі можуть поєднувати різні ознаки. Виділіть найбільш яскраву ознаку і ознайомтеся з 10 схемами корекції очей.

НАПРАВЛЕННЯ ТУШОВКИ ДЛЯ КОРЕКЦІЇ ОКА

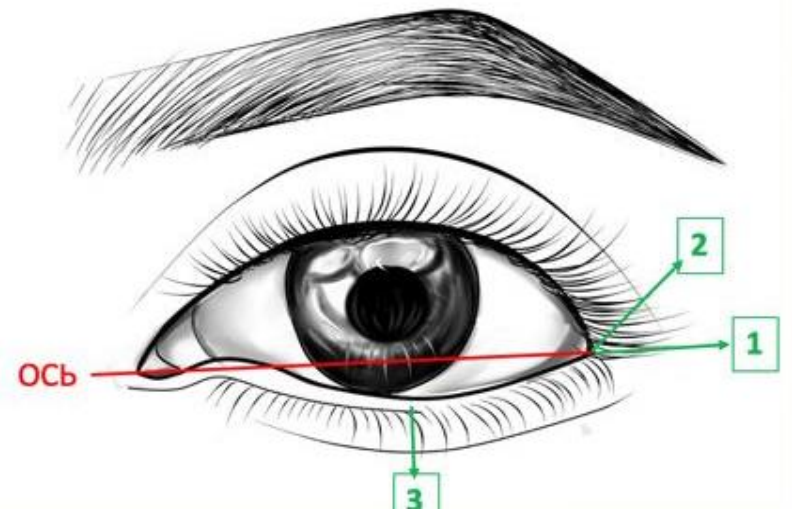

1- ПОДОВЖУЄМО
2 - ЗБІЛЬШУЄМО
3 - РОЗШИРЯЄМО

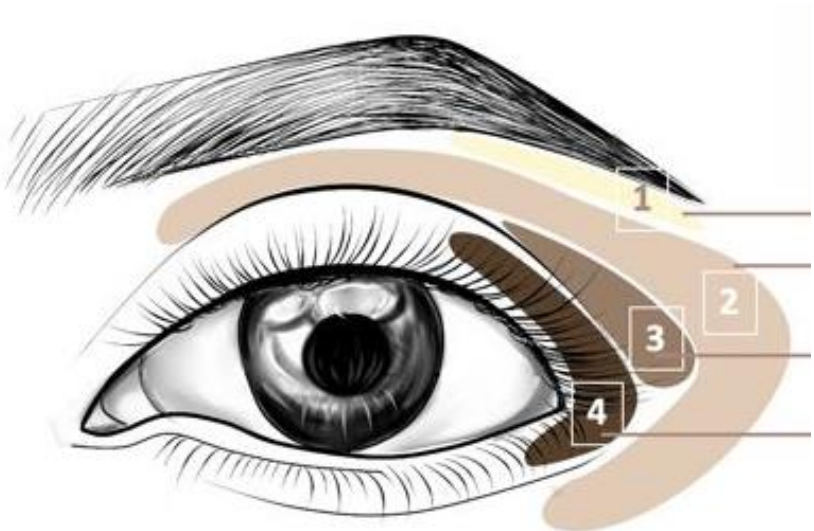

- СВІТЛО

- ПЕРЕХІДНИЙ
- РОЗТУШОВОЧНИЙ

Око ділиться на декілька областей.

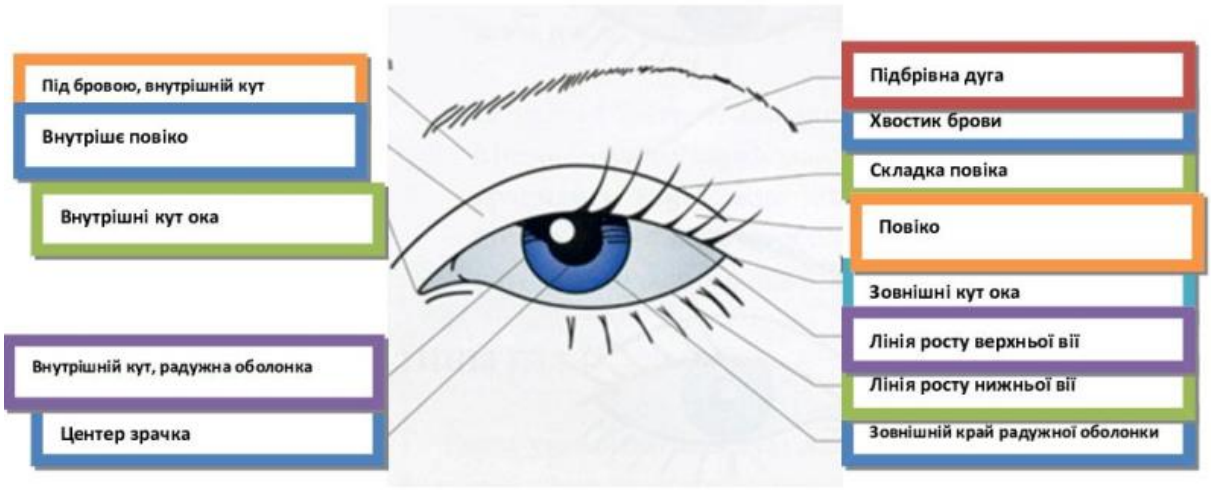

Очі коригуються лінією, тінню, відблисками, акцентами. Їхнє поєднання залежить від виду макіяжу для очей. У цьому розділі ми ознайомимо з кожним способом корекції.

Техніка нанесення контуру очей (Дізнаєтесь як можна підкреслити очі за допомогою нанесення контуру, як можна візуально змінювати форму очей, використовуючи нанесення контуру) 10 різних видів ліній контуру.

Техніка нанесення тіней для очей (техніка нанесення тіней поетапно (три етапи: тінь-основа, тінь-контур, тінь-акцент) та розтушовування тіней

Остаточне підведення очей (За допомогою підведення контур ока не тільки підкреслюється, а й коригується (можна створити будь-яку форму ока). З підведенням очі виглядають виразніше, а вії здаються густішими.

Туш для очей (як правильно нафарбувати очі тушшю)

Тіні під колір очей (Як підібрати колір тіней в залежності від кольору очей).

Створення контуру на очах.

Макіяж очей починається з нанесення контуру, який коригує не тільки форму очей, але і його положення по відношенню до інших частин обличчя.

Нижче наводиться кілька варіантів промальовування контуру олівцем, кожен з яких створює різні візуальні ефекти в залежності від конкретного типу очей.

Контур очей

Контур очей види:

• Внутрішній контур ока – цим контуром можна зробити очі більш контрастними або можна візуально збільшити білок;

• Середній контур ока – використовується олівець для очей: чорний, сірий, сіро-коричневий, при цьому форма ока не коригується

• Зовнішній контур ока – застосовується для зорового збільшення очей будь-якої форми

• Контур «човник» − для зорового подовження та завуження очей (для круглих очей)

• «Розривний» контур – цей контур добре виглядає при щілинних (вузьких) очах, оскільки оптично збільшує їх.

Контур очей

№ п/п	*Назва операції*	*Технологічна послідовність*	*Зображення*
1.	*Контур вздовж лінії росту верхніх вій.*	При цьому типі контуру горизонтальна вісь ока зміщується вгору і очей візуально здається вище. Якщо подбровного область істотно перевищує 2/3 загальної відстані від верхнього війкового краю до лінії брови, такий варіант контуру ідеальний	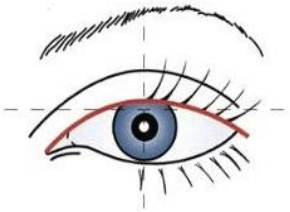
2.	*Контур уздовж лінії росту верхніх вій на 1 / 3.*	Контур уздовж лінії росту верхніх вій на 1/3. У цьому випадку горизонтальна вісь зміщується вгору, а вертикальна - вправо. Цей тип контуру підходить у випадку близько посаджених очей і візуально «розширює» відстань між очима.	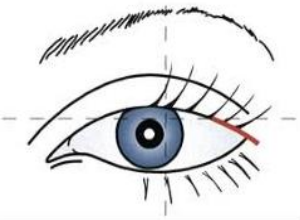
3.	*Контур уздовж лінії росту верхніх вій на 1/3 і на 1/3 уздовж лінії росту нижніх ресніц*	.Контур уздовж лінії росту верхніх вій на 1/3 і на 1/3 уздовж лінії росту нижніх вій. Цей варіант контуру зміщує вертикальну вісь вправо, сприяючи візуальному збільшенню відстані при близько посаджених очах.	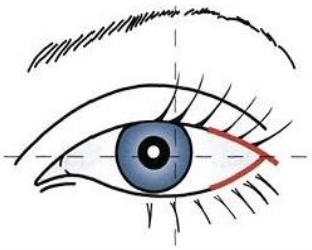
4.	*Контур уздовж лінії росту верхніх вій на 1/3 і повна підводка уздовж лінії росту нижніх вій.*	Контур уздовж лінії росту верхніх вій на 1/3 і повна підводка уздовж лінії росту нижніх вій. Цей тип контуру сприяє візуальному зміщення горизонтальній осі вниз, що підходить для очей з неширокою подбровной областю	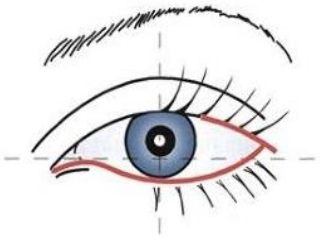
5..	*Повний контур уздовж лінії росту верхніх вій і підводка на 1/3 уздовж лінії росту нижніх вій*	.Повний контур уздовж лінії росту верхніх вій і підводка на 1/3 уздовж лінії росту нижніх вій. Цей варіант візуально збільшує очі і підходить для очей, за формою близьких до ідеальних.	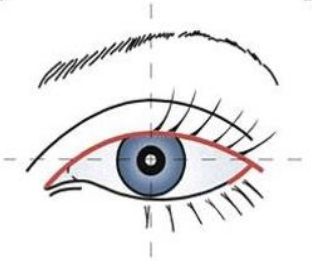
6.	*Повний контур уздовж лінії росту верхніх вій і вздовж лінії росту нижніх вій*	Повний контур уздовж лінії росту верхніх вій і вздовж лінії росту нижніх вій. Повний контур застосуємо для вузьких, «щілиновидних» очей, тому що візуально збільшує їх. Підводити очі слід по слизовій оболонці уздовж лінії росту вій. Для досягнення більшого ефекту слід використовувати самі світлі тони олівця для	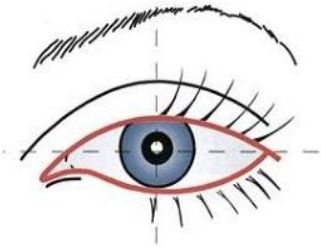

№ п/п	Назва операції	Технологічна послідовність	Зображення
1.	*Великі і круглі очі:*	Їх чарівність підкреслить стрілка яскрава і широка. Проведіть її над лінією росту вій від внутрішнього куточка ока до зовнішнього, поступово роблячи ширше. А кінець стрілки злегка закруглите вгору.	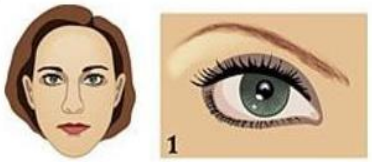
2.	*Очі поставлені нормально або близько*	Внутрішній куточок не окреслюється - лінія контуру починається приблизно від першої вії. Стрілка ведеться, як можна ближче до лінії росту вій, і виходить за край не більше як на три міліметри. На нижньому повіку проводимо лінію приблизно на третину від зовнішнього куточка. Потім лінії ретельно розтушовуємо. Якщо очі маленькі і близько посаджені, то зробити їх більш виразними можна, наклавши на внутрішню частину верхньої повіки і на нижню повіку тіні світлих відтінків. Лінію підводки краще почати з середини до скронь.	
3.	*Широко розставлених очах*	У цьому випадку контур ведеться по верхньому повіку, окреслюючи і внутрішній і зовнішній куточки. А нижній - від середини до зовнішнього куточка ока. Щоб зблизити широко посаджені очі, намалюйте стрілку по всій верхній повіці, виводячи у внутрішнього куточка ока ширше, а у зовнішнього вуже.	
4.	*"Понуро" опущені зовнішні куточки очей*	Підведіть верхню повіку від зовнішнього кінця до середини, підкресливши куточок, а нижню повіку яскравішою промалюйте у внутрішньому куточку. А найкраще, стрілку малюйте тільки по верхньому повіку ока.	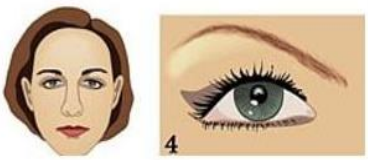
5..	*Підняті зовнішні куточки очей ("котячі", "єгипетські", "східні")*	Але якщо ця піднесеність в надлишку, очі здаються розкосими. Надати їм більш приземлену форму можна, підкресливши підведенням нижню повіку - приблизно від середини до зовнішнього куточка, а верхню повіку навпаки - від середини до внутрішнього куточка.	
6.	*Вузькі глибокопосад жені очі*	Допоможе товста блискуча лінія підводки верхньогог повіка не дуже темного кольору, розтушовані вгору і до скронь. А ось подовжувати лінію за куточки очей не варто, так само як і підводити очі знизу. Це оптично ще більше звузить їх.	

Макіяж очей залежно від форми очей.

№ п/п	Назва операції	Технологічна послідовність	Зображення
1.	*Опуклі очі.*	Зробити глибше опуклі очі можна використанням тіней матових і темних, неяскравих тонів. Всю верхню повіка відтінюються малопомітними тіннями. Тіні в цьому випадку розтушовують вертикально. Обов'язково підкреслюють і край нижньої повіки. У макіяжі використовують прийом контрасту. Вибирають два тони тіней. На поверхню повік наносять за допомогою аплікатора нейтральні тони (наприклад, бузковий, коричневий). Темний тон накладають на складки повік і акуратно розтушовують його до скронь. Темним контурним олівцем підводять нижній край повіка. Можна використовувати олівець чорного кольору. Форма брів особливої ролі не грає, тому її можна залишити природною.	
2.	*Глибоко посаджені очі*	При макіяжі слід як би наблизити, використовуючи світлі тіні. На верхню повіку, починаючи від внутрішнього кута ока і аж до брів, наноситься тінь дуже світлого кольору; розріз очей підкреслюється смужкою фарби тільки у зовнішнього кута ока. Вії сильно підфарбовуються тушшю, завдяки чому очі стають виразнішими. При глибоко посаджених очах рекомендується застосовувати штучні вії.	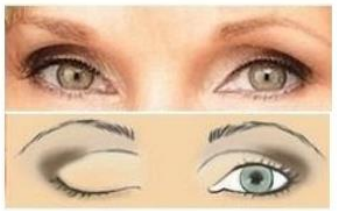
3.	При *падаючих очах*	За допомогою тіней можна «підняти» опускаються зовнішні куточки, що додають сумний, скорботний вираз. Тіні наносять у напрямку до скронь вгору. Кольорова пляма посилюється у верхнього кута ока. По верхньому повіку очей проводять контур, починаючи від середини. Контур піде вище падаючої лінії, прямуючи до скроні. Контур нижнього повіка буде прагнути з'єднатися з верхнім також вище точки зовнішнього кута ока.	
4.	*Широко розташовані очі.*	Для підводки використовують два тони тіней - темні і світлі, контраст створює певний ефект. У внутрішнього кута ока за допомогою аплікатора накладають тіні більш темного тону, а від середини повіка до скронь наносять більш світлий тон. Для зменшення відстані між бровами «головки» брови забарвлюють уривчастими рухами олівцем коричневого або чорного кольору, ближче до перенісся	

5.	*Близько розташовані очі.*	Для підводки використовують світлі тіні. За допомогою аплікатора їх наносять на внутрішній куточок ока до складки повіка. Завдяки висвітленню відстань між очима ілюзорно збільшується. Більш темні тіні наносять на простір, від середини ока вгору до брів. Нижню повіку підкреслюють тінями темного кольору, наносячи їх від середини повіка до зовнішнього кута ока. При такому типі очей і зрощених бровах волоски брів вищипують пінцетом, збільшивши тим самим відстань між «головками».	

Колір очей та підбір тіней.

Щоб робити це вдало, скористайся колірним кругом. Для цього, знайдіть на колірному колі свій відтінок очей і визначте колір, який знаходиться діаметрально протилежно вашому. Ці кольори називаються вторинними (або контрастують). Коли вторинні кольори розташовуються поруч, кожен з них змушує сусідній колір виглядати яскравіше і контрастніше. Відповідно, використовуючи для тіней вторинні кольори, ви зробите ваші очі сяючими і виразними.

№ п/п	*Назва операції*	*Технологічна послідовність*	*Зображення*
1.	*Карий колір очей.*	Дівчатам з карими очима підійдуть тіні кольору хакі, темно-сливові, рожево-бежеві, фіалкові, сіро-коричневі, каштанові і сині відтінки	
2.	*Світло-карі, медові або бурштинові очі*	Власницям світло-карих, медових або бурштинових очей підійдуть лілові, фіолетові, бежево-коричневі, сіро-коричневі, жовті, лососеві, бордові і зелені відтінки тіней.	
3.	*Темно-карі або чорні очі*	Власницям темно-карих або чорних очей підійдуть сині, пастельно-рожеві, рожево-коричневі, сірі, фіолетові, коричневі і весняно-зелені відтінки	

4.	*Каро-зелені або горіхово-зелені очі*	Дівчатам з каре-зеленими або горіхово-зеленими очима підійдуть зелені, ментолові, коричневі, приглушено фіолетові та рожеві відтінки.	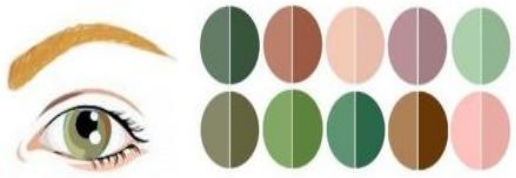
5.	*Сіро-зелені очі*	Власницям сіро-зелених очей варто звернути увагу на бежево-рожеві, помаранчеві, рожеві, фіолетові, сіро-коричневі, коричневі, сірі та чорні відтінки.	
6.	*Світло-блакитні або сірі очі*	Дівчатам зі світло-блакитними або сірими очима підійдуть сірі, блакитні, сині, рожеві, бежеві, помаранчеві, коричневі, пастельно-лілові, коричневі, сірі зелено-блакитні відтінки тіней.	
7.	*Каро-блакитні або зелено-блакитні очі*	Власницям каре-блакитних або зелено-блакитних очей варто зупинити свій вибір на зелених, сірих, коричневих і синіх відтінках.	

8.	*Тіні для синіх очей*	Дівчатам з синіми очима підійдуть сині, сірі, жовті, коричнево-верблюжі, фіолетові і смарагдові відтінки.	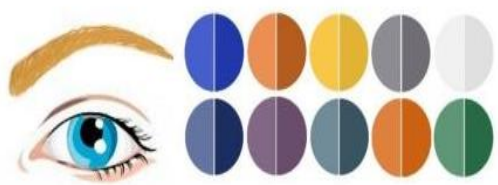

Нанесення туші на вії.

Важливо знати, що для кожного типу вій підходить своя щіточка для нанесення туші. Якщо ви - володарка коротких вій, виберіть щіточку з коротким ворсом і силіконові кисті. Правило просте: чим довше ваші вії, тим об'ємніше буде ваша щіточка.

- Спіралеподібні жорсткі силіконові щіточки підходять тільки для густих і жорстких вій. Рідкі і тонкі вони будуть склеювати.
- Пухнаста щіточка і якісна туш в тандемі зроблять вії пухнастими і об'ємними.
- Туш для об'єму містить в складі віск і має щільну, тягучу структуру. Вона покриває тонким шаром кожен волосок, додаючи невистачаючого об`єму.
- Якщо хочете ефекту закручених об'ємних вій - купуйте туш з вигнутою і пишною щіточкою.
- Вії постійно ламаються? Вибирайте косметику з вітаміном Е, В5, кератином і пантенолом в складі.
- Водостійку туш використовуйте тільки за призначенням, а не щодня, так як вона має підсушуючу дію.

1. ***Якщо у вас короткі, прямі і не занадто густі вії***, не варто очікувати, що туш зробить з ними чудо. Але то, як і яку туш ви використаєте, зіграє важливу роль. Такому типу вій не рекомендується використовувати туш з подовженням що надає віям об`ємного ефекту: швидше, ви отримаєте на виході незрозумілу форму кінців і рідкі, але товстенькі «ковбаски», що лише акцентує увагу оточуючих на «неідеальній» формі ваших вій.

Для надання вашому погляду виразності, а віям додаткового об'єму, буде достатнім забарвити їх стійкою фарбою саме в чорний колір. При цьому ваші брови можуть і повинні бути світліше вій - це до теми про важливість акценту. Крім того, власницям такого типу вій не рекомендують використовувати на кожен день туш коричневого кольору.

2. ***Якщо ваші вії досить довгі, але при цьому прямі***, ви сміливо можете звертатися за допомогою щипців для холодного підкручення вій біля коріння або ж, що набагато зручніше, зробити біозавивку вій, щоб уникнути щоденних мук. Для такого типу вій рекомендується використовувати класичну чорну туш, яка швидко сохне і максимально фіксує вії.

3. ***Коли ваші вії в міру довгі, густі і підкручені від природи***, вам під силу досягти будь-якого ефекту з безлічі запропонованих брасматиків. Тут має значення те, наскільки правильно ви використовуєте туш, і як саме - в залежності від бажаного результату. Наприклад, і це актуально для будь-якого типу вій, завжди починайте фарбувати вії буквально від самого коріння. Саме там повинен бути зосереджений продукт - це «фундамент» ваших вій, який буде, по-перше, утримувати їх, і вії не скажуть вашим очам: «Прощавай» і, по-друге, будуть нероздільні і створять той самий wow- ефект.

- Для того щоб розділити вії після нанесення туші, можна скористатися щіточкою від старої туші. Але вона повинна бути попередньо вимита з милом і добре висушена. Мити її потрібно і після кожного використання, щоб уникнути неприємних наслідків у вигляді роздратування очей або зіпсованого грудочками макіяжу.

- Поєднання різних видів туші прийнятно, якщо ви використовуєте для цього не одну щіточку, а різні. Так, можна наносити спочатку подовжуючу туш, а після її висихання туш, що збільшує обєм. Надлишки засобу можна видалити за допомогою чистої щіточки. Не варто проходити повз кольорової туші, тим більше що останнім часом вона в тренді. Але наносити її потрібно правильно, тобто поверх чорної туші. Інакше такий макіяж буде занадто кричущим і вульгарним. Особливо неприродно він виглядає на білявках. До речі, ним же для денного макіяжу краще використовувати не чорну, а темно-коричневу туш. Підкрутити вії за допомогою спеціальних щипців можна і після того, як вії нафарбовані, а туш висохла. Для цього потрібно нагріти подкручіувач феном, а потім затиснути вії. Пам'ятайте, що щипчики не повинні бути надто гарячими, щоб не пошкодити вії..
- Деякі дівчата для додання віям додаткового об'єму перед нанесенням туші припудюют їх. Це допомагає домогтися потрібного ефекту, але іноді через пудри можуть утворюватися грудочки.
- ІЩоб погляд був чарівним і виразним нафарбувати можна тільки верхні вії, а нижні підкреслити лише легкими мазками. Це «відкриє» очі і візуально збільшить їх.
- Нову туш можна наносити таким способом: піднесіть щіточку до вій і поморгайте на неї. Це дозволить рівно нафарбувати вії, уникаючи їх склеювання.

ТЕМА 7: МОДЕЛЮВАННЯ ТА КОРЕКЦІЯ НОСУ ТА ГУБ

Ніс (лат. nasus, дав.-гр. ῥίς) — орган, початковий відділ дихальних шляхів у людей розташований на обличчі, що виконує роль дихання, сприйняття запаху та мовлення. Більша видима назовні частина носа складається з носового хряща. Назовні ніс покритий шкірою. Всередині ніс складається з покручених коридорів з рецепторами. Форма носа багато у чому показує обриси та красу обличчя людей.

Ніс – чи не головна особливість нашого обличчя. Більшість жінок незадоволені його формою, довжиною, наявністю горбинки і тд. Серед основних форм носа виділяють: короткий і широкий, вузький і довгий ніс, ніс з горбинкою, великий округлий і асиметричний ніс.

1.	*Корекція короткого та широкого носу*	*Кисті, світлий та темний коректор*	*Власницям короткого і широкого носу при виконанні корекції необхідно затемнювати бічні стінки і частина ширини крил в півтон, а спинку до основи носа - висвітлити. Якщо ж ніс зовсім не широкий, а просто маленький, необхідно нанести на всю його поверхню світлий тон для додання оптичної виразності.*	
2.	*Корекція вузького та довгого носу*	*Кисті, світлий та темний коректор*	*При вузькому і довгому носі слід розширити його спинку «висвітлювачем», а бічні стінки і ніздрі затемнити до бажаної довжини. Також допомогти «вкоротити» ніс може і звичайна пудра натурального кольору. Нанесена на ніс, вона вже візуально зменшує його розміри, оскільки маскує природний блиск.*	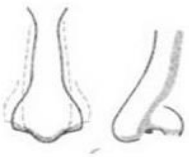
3.	*Корекція курносого носу*	*Кисті, світлий та темний коректор*	*Для того щоб виправити форму кирпатого носу, потрібно затушувати його нижню площадку темною пудрою або рум'янами, злегка затемнити перенісся і саме опукле місце (кінчик носа), а спинку по всій увігнутій поверхні, навпаки, висвітлити.*	
4.	*Корекція носу з горбинкою*	*Кисті, світлий та темний коректор*	*Горбочок на носі прибирають за допомогою її затемнення і ретельного розтушування. Щоб візуально «випрямити» спинку носа, в першу чергу її необхідно обмежити з обох сторін двома паралельними лініями, використовуючи більш темний тон. Нагорі лінії необхідно довести до перенісся, плавно перевівши їх в лінію брів. Крім цього, саму спинку носа потрібно буде висвітлити.*	
5.	*Корекція великого та круглого*	*Кисті, світлий та темний коректор*	*При корекції великого округлого носа необхідно затемнити бічні стінки в сторону центру спинки, а крила носа - в півтінь. Асиметричний ж ніс можна «збалансувати» за допомогою нанесення світлих і темних коректорів на бічні сторони, вирівнюючи їх по відношенню до центру.*	

Корекцію з використанням двох відтінків краще застосовувати тільки для вечірнього макіяжу. Для денного макіяжу використовуйте тільки відблиск, або ж робіть контур легким і ледве помітним, а всі переходи між відтінками максимально плавними. І пам'ятайте, головний секрет будь корекції - це ретельне розтушовування.

Загальні поради для візуального зменшення носа

У першу чергу, потрібно привернути увагу до інших частин обличчя. За допомогою макіяжу зробіть ОЧІ БІЛЬШЕ, правильно відкоригує БРОВИ, а також зробіть губи більш пухкими або просто надайте їм більшої виразності.

Якщо у вас ніс з горбинкою, його можна візуально скоректувати за рахунок чубчика.

Але якщо у вас широкий ніс, то чубчик вам протипоказана. Ваше завдання максимально відкрити своє обличчя. Чим більше обличчя буде відкрито, тим менше буде на цьому обличчі здаватися ніс.

Інструкційно-технологічна картка.
Корекція носу сухими коректорами.

№ п/п	*Назва операції*	*Інструменти*	*Технологічна послідовність*	*Зображення*
1.	*Нанесення контурного відтінку*	*Середня кругла кисть*	*Наносимо контурний відтінок. Починаємо безпосередньо під бровою і ведемо вертикально вниз до крил носа.*	
2.	*Корекція крил носа*	*Середня кругла кисть*	*Крила носа зафарбуйте другим за тоном відтінком.*	
3.	*Розтушування крил носа*	*Кругла скошена кисть*	*Розтушуйте кистю. Кисть повинна бути чистою. Розтушовуйте ретельно, щоб не було чітких контурів засобу.*	
4.	*Освітлення носу по довжині*	*Хайлайтер*	*По всій довжині носа, починаючи від перенісся, нанесіть хайлайтер. Якщо у вас дуже світла шкіра, то хайлайтер з готової контурної палетки може не підійти, бути не таким світлим.*	
5.	*Розтушування хайлайтеру*	*Хайлайтер*	*Добре розтушуйте. Порівняйте фото «До» і «Після». Ніс після коригування став рівнішим, з чіткими прямими формами, прибрані потовщення в середині, між крилами носа і переніссям. Не забудьте хайлайтер підсвітити слізники очей, це зробить ніс ще більш витонченим*	

Ніс - чи не головна особливість нашого обличчя. Більшість жінок незадоволені його формою, довжиною, наявністю горбочки і т. Д. Серед основних форм носа виділяють: короткий і широкий, вузький і довгий ніс, ніс з горбинкою, кирпатий, великий округлий і асиметричний ніс.
Корекція форми носа.

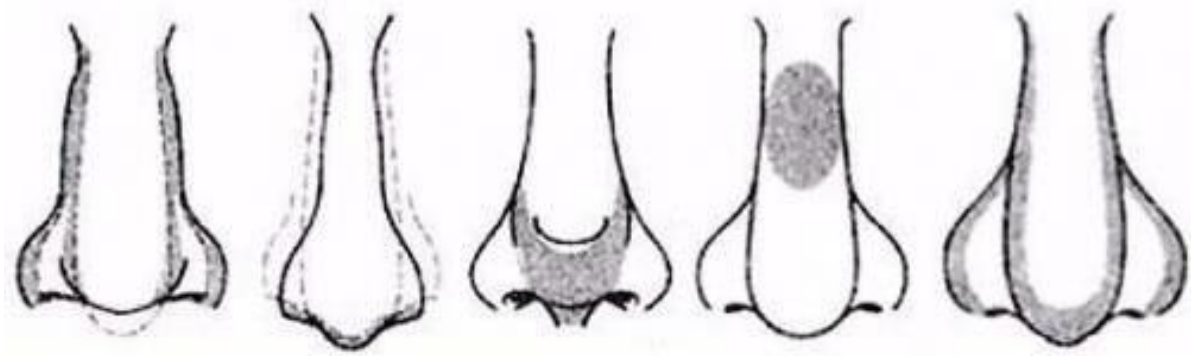

1 2 3 4 5

1) Короткий і широкий ніс
2) Вузький і довгий
3) Курносий кінчик
4) Горбинка на носі
5) Великий і круглий

Власницям короткого і широкого носа при виконанні корекції необхідно затемнювати бічні стінки і частина ширини крил в півтон, а спинку до основи

носа - висвітлити. Лише в тому випадку, якщо ж ніс зовсім не широкий, а просто маленький, необхідно нанести на всю його поверхню світлий тон для додання оптичної виразності.

При вузькому і довгому носі слід розширити його спинку «Висветлітелем», А бічні стінки і ніздрі затемнити до бажаної довжини. також допомогти «вкоротити» ніс може і звичайна пудра натурального кольору. Завдана на ніс, вона вже візуально зменшує його розміри, оскільки маскує природний блиск.

Для того щоб виправити форму кирпатого носа, потрібно затушувати його нижню площадку темною пудрою або рум'янами, злегка затемнити перенісся і саме опукле місце (кінчик носа), а спинку по всій увігнутій поверхні, навпаки, висвітлити.

Горбочок на носі прибирають за допомогою її затемнення і ретельної розтушовування. щоб візуально «випрямити» спинку носа, в першу чергу її необхідно обмежити по обидва боки двома паралельними лініями, використовуючи більш темний тон. Нагорі лінії необхідно довести до перенісся, плавно перевівши їх в лінію брів. Крім цього, саму спинку носа потрібно буде висвітлити.

При корекції великого округлого носа необхідно затемнити бічні стінки в сторону центру спинки, а крила носа - в півтінь. Асиметричний же ніс можна «збалансувати» за допомогою нанесення світлих і темних коректорів на бічні сторони, вирівнюючи їх по відношенню до центру.

Власницям «орлиного Носа» в першу чергу необхідно затемнити найбільш виступаючі його частини. У цьому випадку особливу увагу корекції брів приділяється. вони «формуються» у вигляді плавної лінії, злегка зрушеною до скронь.

Найчастіше невдоволення дівчат своїм носом зовсім невиправдано. Трапляється так, що дисгармонія виникає аж ніяк не через форми або розміру носа, а через непропорційності особи. Ось простий приклад: у дівчини коротка верхня губа, маленькі рот і підборіддя, і в цьому випадку ніс виглядає довгим, хоча насправді його розмір абсолютно нормальний. У подібній ситуації візажиста необхідно в першу чергу звернути увагу на справді "проблемні" частини обличчя і скорегувати їх.

Перш ніж приступати до виправлення недоліків, слід визначити, які саме моменти зовнішності Вас не влаштовують. Так як бувають різні варіанти: широке перенісся, великі крила носа, горбочок, надмірно довгий ніс, то в кожному окремому випадку існують свої нюанси нанесення тональних коректорів.

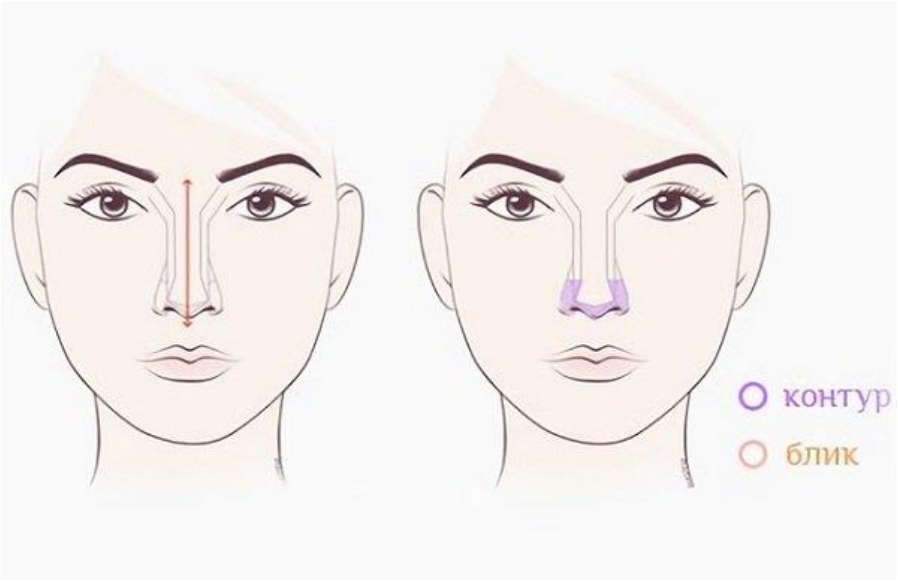

Кожна форма носа коригується різним способом

Виправити незначні недоліки форми носа можна такими способами:

- Широке перенісся - одна з найпоширеніших форм, яка потребує виправлення. Темною пудрою необхідно провести дві рівні не надто широкі лінії з боків від носа, починаючи від внутрішнього куточка брів. Світлим відблиском (це може бути пудра, тональний крем, тіні або хайлайтер) позначити спинку носа і підстава. Широким пензлем акуратно розтушувати обидва відтінку, домагаючись максимальної природності тони.
- Зробити плоский ніс більш рельєфним допоможе затемнення бічних поверхонь і самого кінчика. Світлим відблиском також виділяється центр носової кісточки.

Корекція плоського носу.

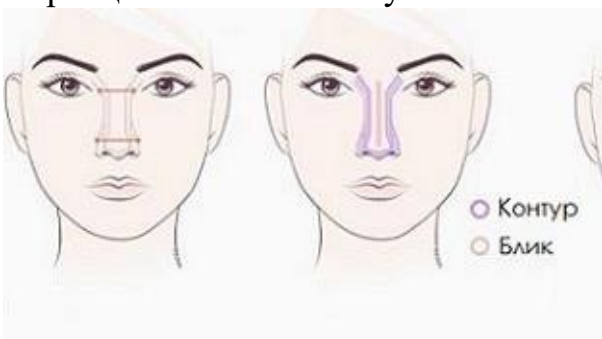

Корекція носу в формі трикутника

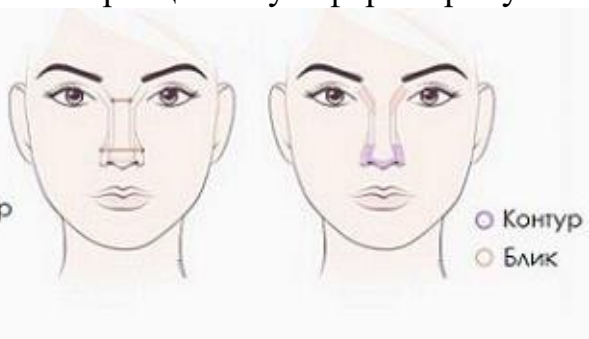

Корекція довгого носу

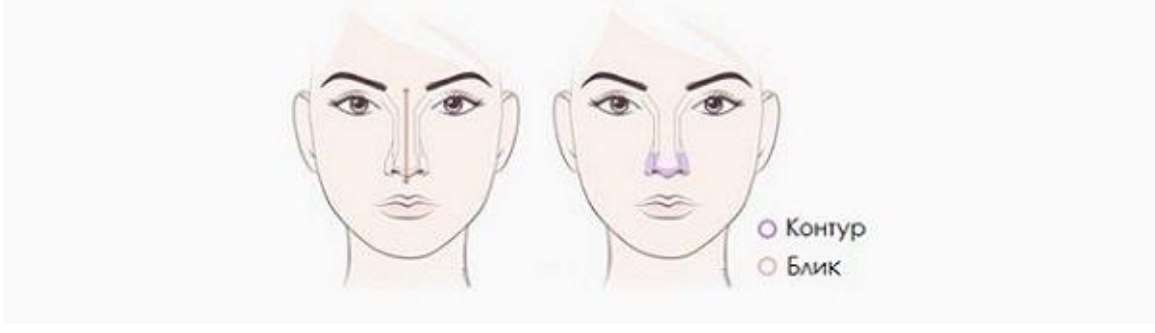

Корекція плоского, довгого і носа у формі трикутника

- Крім стандартних, бувають і цікаві форми носа, наприклад, трикутну форму можна зробити менш гострою шляхом нанесення темного тону на виступаючу частину ніздрів. Відблисками виділяємо область по обидва боки від перенісся - це візуально зробить ніс більш гармонійним.
- Занадто вузька форма носа також дуже просто виправляється за допомогою світлих відтінків коректора: їх слід поставити з боків від носа, зорово розширюючи його.
- Ніс з горбинкою не завжди прикрашає жінок, на відміну від чоловіків, тому представниці прекрасної статі прагнуть її замаскувати. Для цього найпомітніше місце на переніссі покривають темною пудрою або тональним кремом і ретельно розтушовують кордону кольору.

Корекція вузького носу. Корекція носу. З горбинкою

Виправлення травмованого носу

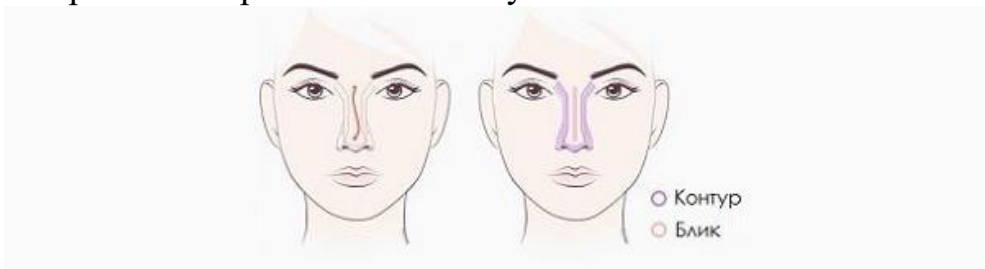

Корекція вузького, кривого і носа з горбинкою

- Довгий ніс можна зробити менш помітним на обличчі за допомогою темного відтінку пудри, який наносять на самий кінчик. Визначити точку нанесення просто: вона не повинна бути нижче уявної лінії, проведеної по верхній межі ніздрів. Візуально зменшити довжину можуть і темні тіні на нижньому столітті, об`ємна туш і виразні стрілки.

Форма носу

Моделювання носа

Спинка носу (світло)

Бокові сторони (напівтінь)

Основа (тінь)

Розрізняють наступні форми носа: з горбинкою, увігнутий (кирпоносий), грушеподібний, викривлений.

Відповідно до розміру ніс може бути:

- нормальним (якщо його довжина рівна 1/3 довжини обличчя, а ширина рівна величині ока по горизонталі);
- довгим (більший 1/3 довжини обличчя);
- коротким (менший 1/3 обличчя);
- широким (ширина носа більша розміру ока по горизонталі);
- вузьким(менший розміру ока).

При корекції носа важливо дотримуватися наступного правила: для того, щоб збільшити і виділити ніс, його потрібно висвітлити; для того, щоб зменшити і зробити більш непомітним - затемнити.

За допомогою Круглої кисті для пудри на спинку носа нанесіть двома-трьома довгими прямими рухами Компактну пудру світлого відтінку, а на бічні сторони і крила носа нанесіть короткими штрихами без проміжків між ними темніший відтінок. На завершення ретельно розтушуйте тіні за допомогою пухнастої кисті для пудри або рум’ян для того, щоб уникнути різких меж. Розтушовування можна проводити на етапі припудрювання обличчя. Маленьким тонким пензликом можна прибрати складки біля крил носа (це робиться за допомогою Компактної пудри світлого відтінку) або, навпаки, зробити крила рельєфнішими, намалювавши Пудрою темного відтінку чіткіші контури.

Існує декілька типів носів, які часто зустрічаються:

Довгий широкий ніс: ширину носа можна зменшити за допомогою затемнення його бічних сторін і крил, а довжину – за рахунок ще інтенсивнішого затемнення носа.

Короткий широкий ніс: світлий відтінок потрібно нанести на підставу носа, а також на перенісся. Темний відтінок наносьте, починаючи з крил і бічних сторін, потім на спинку носа.

Довгий вузький ніс: максимально затемніть підставу носа і висвітліть його бічні сторони.

Короткий вузький ніс: ретельно висвітліть з усіх боків, особливу підставу носа.

Ніс з горбинкою: існують два види горбовини - якщо горбовину видно тільки в профіль, то можна залишити її без корекції, якщо горбовина помітна в анфас, затемніть виступаючі її частини і проведіть ретельне розтушовування.

Увігнутий (кирпоносий) ніс: ретельно промальовуйте спинку носа Компактною пудрою світлого відтінку.

Грушеподібний ніс: коректується так само, як і широкий ніс, з тією лише різницею, що затемняються тільки крила, виключаючи бічні сторони.

Викривлений ніс: скоректуйте форму носа Компактною пудрою світлого відтінку в правильному напрямі, «непотрібні» деталі майстерно затемніть.

Макіяж губ.

Губи – другий за значимістю акцент на обличчі. Вони так само як і очі притягують до себе погляди. І якщо ваші губи далекі від ідеалу, макіяж губ – один з найпростіших способів підкоригувати їх і зробити візуально більш привабливими.

У професійному макіяжі оформлення губ є завершальним етапом створення образу. Для цього потрібна чиста лінія олівця та гладке нанесення помади, що можливе лише на гладких добре підготовлених губах. Ще на перших етапах підготовки обличчя до макіяжу потрібно подивитися на поверхню губ, і якщо є проблеми: сухі губи, з тріщинами, почервонілий контур і т.д. – потрібно за допомогою живильного або зволожуючого крему, спеціального гелю та інших препаратів усунути недоліки – затонувати чи припудрити губи.

Корекція форми губ

Перед нанесенням помади або блиску потрібно обвести контур губ, якщо його форма наближається до класичної або підкоригувати лінію олівцем контурним. Корекція форми губ показана малюнку:

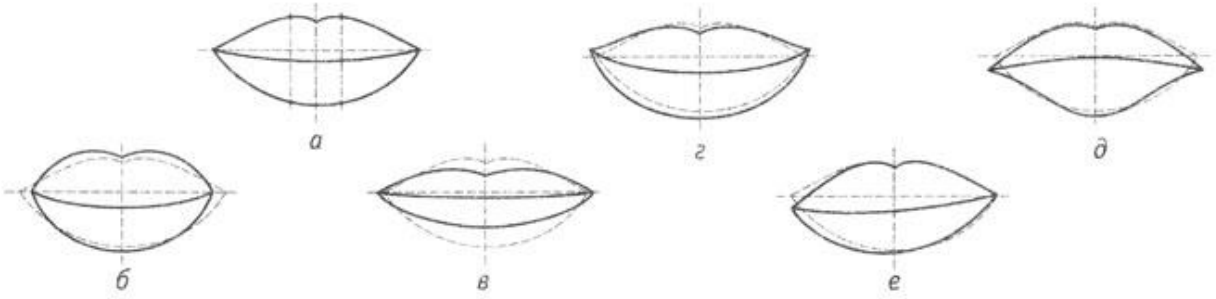

Розрізняють кілька типів форми губ

Ідеальна форма – «Лук Венери» (а). Куточки губ знаходяться на одній лінії, на верхній губі по центру виїмка, високі точки якої знаходяться на рівні борозенок та симетричні найнижчим точкам. Ширина верхньої губи відповідає ширині нижньої.

Занадто велика округла форма (б). На прохання клієнта можна трохи зменшити контур губ по всій формі на 1-2 мм.

Вузька форма (в). Необхідно обвести натуральний контур верхньої губи на 2 мм вище та збільшити нижню до 3 мм. При цьому куточки губ обводити не слід, а навпаки, на 1-2 мм скоротити. Попередньо справжній край губ необхідно ретельно припудрити.

Підняті куточки губ (г). Такі губи дуже омолоджують обличчя, їх можна не коригувати, але при обведенні олівцем верхню лінію краще не акцентувати, а малювати м'якшою.

Опущені куточки губ (д). Не слід доводити контур олівця до останніх точок куточків губ, а трохи підняти кінчики верхньої губи і вести лінії вниз.

Асиметричні губи (е). Потрібно добре замаскувати натуральний контур і намалювати новий більш симетричний формою близький до класичного.

Техніка виконання макіяжу губ

Проста техніка. Провести новий або обвести натуральний контур олівцем у тон або тон темніше. Розтушувати олівець ватяною паличкою до натурального відтінку. Пензликом для губ, закриваючи контур, рівномірно нанести помаду. Потім промокнути губи серветкою, не зрушуючи її, завдати блиску чи остаточної підводки. Можна і те, й інше.

Стійка техніка. Обвести олівцем контур чи заповнити помадою всю поверхню губ. Зверху додати блиск. Якщо олівець буде темнішим за помаду, то і відтінок губ стане темним, зі світлим олівцем відтінок ніжніший, якщо олівець у тон - колір помади виглядатиме більш насиченим.

Щільна техніка. Нанести на губи жирну базу, наприклад, гігієнічну помаду, обвести олівцем контур і повністю заповнити губи помадою. Промокнути губи та нанести ще один шар помади, закриваючи контур; повторно промокнути серветкою та нанести третій шар помади; промокнути та запудрити. Нанести остаточне підведення олівцем і покрити блиском. Щільну техніку часто виконують у професійному макіяжі, використовуючи червону або темну помаду. При такому оформленні губи виходять чіткими, насиченими кольорами, лаковими та дуже красивими.

Колір помади та контуру

- • Дуже світла та перламутрова помада, а також блиск оптично збільшують форму губ; темна та матова зменшують та додають вік. У віковому макіяжі краще використовувати соковиті відтінки помад: червоно-коричневі, соковито-рожеві – ягідну гаму.
- • Відтінками помад та олівців для губ також можна коригувати форму: Збільшити губи можна остаточним контуром світлішою за помаду (гарно виглядає в холодних відтінках), наприклад, лілова помада з рожевим контуром;
- Ефекту пухких губ можна досягти, якщо обвести контур губ підводкою темнішою за помаду, а на середину нанести блиск, або шляхом затемнення периферії губ і висвітлення центральної частини;
- Якщо маленькі губи, обов'язково потрібно покривати всю поверхню блиском;
- Вивернуті будуть губи, якщо контур і центр з'єднання губ зробити темнішим, а всю опуклу частину верхньої і нижньої губи висвітлити;
- •Контур губ у тон помади вважається класичним та підводиться тонким грифелем при фарбуванні губ червоною або темною помадою.

Макіяж губ або як збільшити губи за допомогою макіяж

Технологічно-інструкційна картка «Моделювання форми губів»

№	Малюнок	Технологічна послідовність	Необхідні косметичні засоби
1	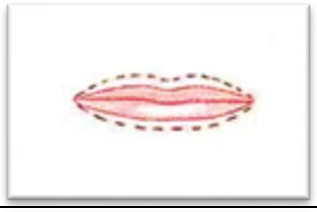	Маленькі губи підкоригувати треба олівцем, проведи лінію по зовнішньому краю власних губ.	Тональний або коригуючий засіб, пудра, олівець, помада, блиск.
2		Якщо губи здаються великими, то нанеси по краях губ тональний або коригуючий засіб, потім на 1-2 мм нижче природної лінії губ проведи лінію контурним олівцем.	Тональний або коригуючий засіб, пудра, олівець, помада.
3		Якщ вузькі губи, контурним олівцем проведи лінії навколо губ по зовнішньому краю власного контуру, збільшуючи висоту губ, але не ширину.	Тональний або коригуючий засіб, пудра, олівець, помада, блиск.
4		Якщо широкі губи, то контурним олівцем проведи лінію по внутрішньому краю природного контуру губ, при цьому залишивши куточки губ не зафарбованими.	Тональний або коригуючий засіб, пудра, олівець, помада, блиск.
5	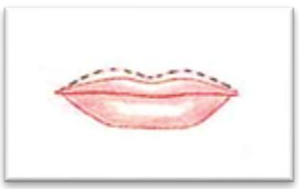	Якщо занадто велика нижня губа, закрась верхню губу, трохи заходячи за власний контур губ, а нижню губу - трохи не доходячи до власного контуру губ.	Тональний або коригуючий засіб, пудра, олівець, помада.
6		Якщо занадто велика верхня губа, закрась нижню губу, трохи заходячи за власний контур губ.	Тональний або коригуючий засіб, пудра, олівець, помада, блиск.
7	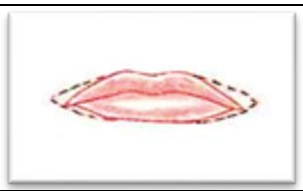	Якщо у губ опущені куточки, ти можеш скорегувати їх, відвернувши від них увагу за допомогою тонального засобу або пудри.	Тональний або коригуючий засіб, пудра, олівець, помада, блиск.
8		Якщо контур губ нерівний, ти можеш виправити це за допомогою олівця тілесного кольору або білого. Проведи ним лінію над власним контуром, а прямо під нею - лінію олівцем, який підходить до відтінку твоєї помади.	Тональний або коригуючий засіб, пудра, олівець, помада, блиск.

Інструкційно-технологічна картка.
Форма губ.

№ п/п	*Назва операції*	*Технологічна послідовність*	*Зображення*
1.	*Нормальні губи*	*Нормальні губи мають «лук Венери» (виразний природний контур) і рівномірні по ширині. Такі губи зазвичай не потребують моделюванні за допомогою контурного олівця.*	
2.	*Губи з піднятими куточками*	*Губи з піднятими куточками зазвичай корекції не потребують.*	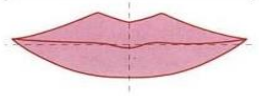
3.	*Губи з опущеними куточками*	*Для моделювання форми не наносьте контур на куточки рота: таким чином ви зможете відвернути увагу від опущених куточків. Рекомендується добре промальовувати нижній контур.*	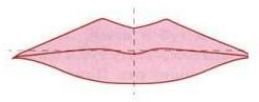
4.	*Тонкі (вузькі) губи*	*Для корекції можна провести контур на 1-2 мм вище або нижче основної лінії контуру губ. Потім нанести помаду. Збільшити губи можна за допомогою контуру або використовуючи дуже світлі, але в той же час яскраві відтінки помади. Для того щоб губи здавалися більш об'ємними, можна використовувати блискучу помаду або блиск для губ.*	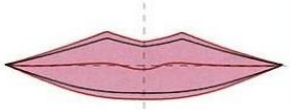
5.	*Асиметричні губи*	*За допомогою контуру можна вирівняти куточки рота і малюнок верхньої і нижньої губи. Крім того, використовуючи денний захисний рідкий крем, можна піднімати або опускати один куточок рота.*	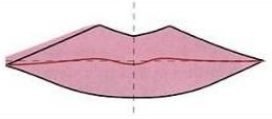
7.	*Повні (широкі) губи*	*На губи наноситься денний захисний рідкий крем, вирівнюючий контраст кольору шкіри і губ. Проведіть новий контур на 1-2 мм нижче основної лінії. Для таких губ рекомендується використовувати контурний олівець і помаду нейтральних, природних відтінків.*	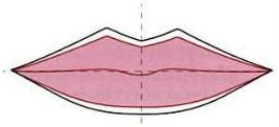
8.	*Губки «бантиком»*	*Для корекції потрібно попередньо нанести маскуючий засіб, який усуне контраст між кольором губ і шкіри. Потім провести контур, скорочуючи висоту губ і одночасно збільшуючи ширину рота. Помаду слід вибирати яскравих світлих тонів.*	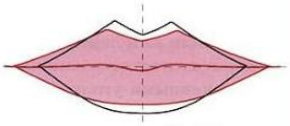
9.	*Нерівномірні губи*	*Промалюйте необхідний контур на 1-2 мм вище природного контура більш вузької губи. Варіант вирівнювання без контуру: нанесіть на вузьку губу помаду на 1-2 відтінки світліше.*	
10.	*М-подібні губи*	*Бажано змоделювати плавну форму в області «лук Венери» за допомогою Механічного олівця для губ.*	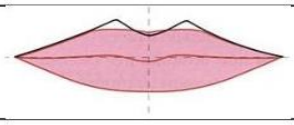

Універсальні поради для макіяжу губ.

Олівці для губ окреслюють форму рота. За допомогою губної помади можна трохи скорегувати форму губ, але основним коректором є олівець.

Олівець для губ повинен бути досить м'яким, щоб не пошкодити шкіру навколо рота, але при цьому не дуже жирним, щоб контур не розтікався. Він не повинен бути і занадто сухим, оскільки в цьому випадку намальований ним контур почне розтріскуватися, коли ви будете посміхатися або просто розмовляти.

Контурний олівець для губ повинен по тону збігатися з губною помадою. А сучасний макіяж губ такий, що олівця взагалі не повинно бути видно.

Професійні візажисти навіть відмовляються від вживання олівця і відразу малюють кистю форму губ.

Для того щоб приховати не зовсім білі зуби використовуйте губну помаду з ліловосинюватими відтінками (колір сливи, вина, фіалки). Пам'ятайте, що при нанесенні помади помаранчевих, коралових і коричневих відтінків - зуби виглядають жовтіше, ніж вони є.

Ніколи не застосовуйте жирні рум'яна як помада, а ось помаду, як рум'яна, використовувати цілком прийнятно.

В арсеналі засобів для макіяжу губ завжди повинен бути білий олівець, а так само олівець нейтрального світло бежевого або коричневого відтінку. В незалежності від типу помади. Білий олівець використовується для візуального збільшення губ. Нейтральні світло бежевий та / або коричневий олівці так само допомагають коректувати форму губ. Крім того, вони універсально підходять до будь-якої помади, допомагають створити природний макіяж губ.

Світлі кольори - візуально завжди збільшують губи, темні - зменшують.

Найпідступніший колір - рожевий. Ідеальний рожевий колір для вас - це колір ваших ясен.

Щоб олівець краще ліг на губи і виглядав природніше, його потрібно погріти в руках, пом'якшуючи грифель. Олівець для губ краще розтушовувати - занадто чіткі лінії виглядають неприродно.

Блиск для губ збільшує губи і робить їх більш пухкими.

При акценті на очі у вашому макіяжі, макіяж губ слід зробити більш природним і стриманим, і навпаки. Двох акцентів в макіяжі бути не повинно, тільки якщо ви не збираєтеся на Хелловін.

Щоб нафарбовані губи зробити благородно-матовими, на зімкнуті губи наклейте паперову серветку в один шар і рясно припудріть губи поверх неї. Серветка діє як сито: пропускає рівно стільки пудри, скільки потрібно, добре фіксуючи помаду і роблячи її матовою.

Від матової помади губи здаються трохи плоскими, а блискуча помада додає губам об'єм.

Інструкційно-технологічна картка.
Корекція губ

№ п/п	*Назва операції*	*Технологічна послідовність*	*Зображення*
1.	*Занадто вузькі губи*	*Зробивши загальний тон, особливо ретельно розтушуйте його біля рота. Злегка припудріть шкіру губ. Контурним олівцем або пензликом № 1, трохи вище своєї природної лінії губ, проведіть контурні лінії. Постарайтеся розташувати цю контурну лінію, щоб вона не потрапляла на волосяний покрив верхньої губи. Потрібно знайти оптимально правильне місце і форму, щоб губи здавалися повнішими. Зазвичай крайова лінія вузьких губ виражена яскраво - вона гостра, випуклої форми. Тому, контурну лінію потрібно зробити гранично чіткою. А що утворився проміжок між губою і лінією ретельно зафарбувати також контурним олівцем. Він більш щільний і в'язкий по консистенції, тому буде добре триматися на поверхні шкіри. Помаду підберіть точно такого ж тону як олівець і тоді саму губу ви зможете фарбувати помадою. Внутрішній край контурної лінії акуратно зведіть на губу. Обов'язково користуйтеся фіксуючим кремом для губ*	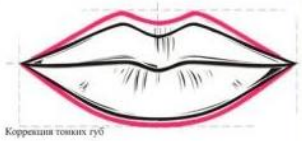
2.	*Занадто маленький рот*	*В цьому випадку контурну лінію проводимо відразу від куточків рота, виводячи її на потрібну висоту. Техніка малювання форми рота, та ж. Використовуйте або контурний олівець для всієї поверхні губ, або два шари помади, кому, що більше подобається. Ця корекція повинна бути виконана самим акуратним способом. Тому використовуйте пензлик для губ. Фарбувати губи треба відкривши рот літерою «О», завдаючи помаду і на кути рота. Правда тут потрібно зайвий раз подивитися в люстерко, щоб помада в куточках рота не розповзається і не згорталася. Ось тут*	

Техніка фарбування губ «омбре» №2

Чому техніка омбре працює при макіяжі губ.

Навіщо це потрібно, і які корисні функції може нести в собі такий макіяж:

1. Візуально збільшувати губи або робити їх більш «пухкими». Темний контур і світліша середина губ створює незвичайний ефект - губи моментально стають пухкими. За допомогою омбре будь-які, навіть самі тонкі губи, стануть яскравішими і об'ємніше.

2. Також можна і візуально зменшувати губи.

3. Роблячи акцент в потрібних місцях, візуально змінювати форму губ і тим самим навіть злегка змінювати пропорції обличчя (візуально).

4. Нарешті, це ще один спосіб внести розмаїтність у свій макіяж.

Такий макіяж, як виявилося, може бути дуже вживаним в повсякденному житті. Адже кожна дівчина може сама вибрати гаму і ступінь «градієнта». Можна використовувати непомітні кольори або зробити прехід кольорів дуже-дуже плавним, практично непомітним - немов відблиск. А образ в цілому все одно вже виходить іншим.

Можливостей розподілу кольорів на губах, при наявності фантазії, можна придумати безліч. В основному, звичайно, використовуються два кольори - це і зручно, і

ТЕМА 8. ОСНОВНІ СХЕМИ ТА ТЕХНІКИ В МАКІЯЖІ ТА ГРИМІ.

СІМ ОСНОВНИХ СХЕМ НАНЕСЕННЯ

В Інтернеті можна знайти чимало інформації про техніки, схеми та способи нанесення тіней. Одна проблема: немає єдиної, простої та універсальної класифікації всіх різновидів цих самих "бананів", "бабет" і "котячих очей". Є ще й плутанина у назвах видів (типів) макіяжу очей у різних авторів, а також заміни таких категорій як схема, вид та техніка нанесення макіяжу. **Під схемою чи типом макіяжу** я розумію відповідь на питання «що і куди наносити», **а під технікою** – «як, чим і в якій послідовності».

Зауважимо, що більшість запропонованих варіантів макіяжу очей, за винятком особливо авангардних і дизайнерських, по суті лише варіації декількох основних видів макіяжу очей.

Щоб було легше орієнтуватися і мати хорошу основу для власних експериментів, розглянемо сім базових схем нанесення тіней з прикладами.

<u>Крило (Fan Shape), а також «пташка».</u>

Можливо, крило – найпопулярніша техніка макіяжу очей, яка й заслуговує на назву «класичної».

Основна ідея в тому, щоб три різні за інтенсивністю відтінки одного кольору нанести і розтушувати на повіку у вигляді фігури, що нагадує крило.

Наносимо на зовнішню третину верхньої повіки найтемніший відтінок, далі, на центральну частину верхньої повіки накладаємо середній відтінок, найсвітліший - на внутрішню третину верхньої повіки. Добре розтушовуємо переходи між відтінками та висвітлюємо підбрівну область.

У тій же послідовності, за бажання, відтіняємо нижню повіку.

<u>Снігова «скляна» куля (Snow Glob), а також «сніжок»</u>

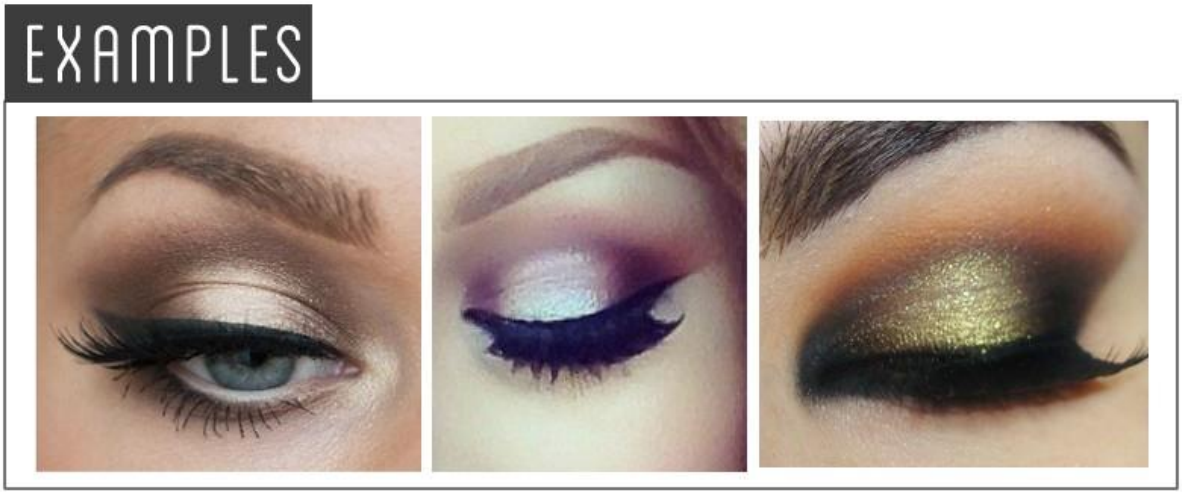

Таку назву схеми макіяжу рідко зустрінеш в укрнеті, а ось в англомовному сегменті так назвали одну з базових схем, призначенням якої є надати опуклості оку, висвітливши центр рухомої повіки.

Відмінність від попередньої схеми в тому, що замість переходу від світлого відтінку до темного, ми чергуємо відтінки за принципом темний-світлий-темний. Якщо в якості світлого відтінка використовувати гліттер, то ефект об'єму буде просто приголомшливим.
Почніть із темного відтінку у зовнішнього кута рухомої повіки, потім нанесіть світлий відтінок у центрі повіки і, нарешті, знову нанесіть темний відтінок на внутрішню частину верхньої повіки. Розтушуйте переходи між відтінками.

Для більшої глибини погляду можна аналогічним способом відтінити складку повіки

<u>Котяче око (Cat Eye)</u>

Цей тип макіяжу очей виділяє серед інших красиво зігнута стрілка, яку наносять за допомогою підводки, олівця чи темних тіней. Варіант із тінями замість підводки виглядає м'якше.

Нанесіть світлий відтінок як базу на всю рухливу повіку. За допомогою підводки, олівця або пензля намалюйте стрілку, витягаючи зовнішній кінчик у напрямку скроні. Розтушуйте різкі межі лінії.

Як варіант, можна використовувати додаткові проміжні відтінки тіней для створення плавного градієнта між світлим і темним відтінком.

<u>Відкритий Банан (Cut Crease)</u>

Зізнаюся, мені важко дати правильний переклад англомовною назвою схеми нанесення тіней «Cut Crease». Зрозуміло, що йдеться про затемнення та підкреслення складки повіки. З укрнета цього типу макіяжу найбільше відповідає «відкритий банан». Ще зустрічалася назва "Бабетта".

Вважається, що банан підходить більшості типів очей і робить їх дуже виразними.
Світлий базовий відтінок (можна з шиммером) накладається на всю верхню повіку. Потім темний відтінок наносимо в складку та розтушовуємо. Існує безліч технік красивого розтушування тіней у складці повіки - вибір залежить від ваших уподобань. Якщо нанести темний відтінок трохи вище складки, то можна, по-перше, вирішити проблему «нависаючої повіки», а по-друге, досягти ефекту «ляльковогопогляду»

<u>Закритий банан (Full Crease)</u>

Цей вид нанесення тіней схожий на попередній, за винятком того, що темні тіні накладаються також на область нижньої повіки, утворюючи букву V.

Нанесіть світлий нейтральний базовий колір на всю верхню повіку. Темний відтінок розтушуйте від зовнішнього кута до внутрішнього у складці і трохи вище. Також розтушуйте темний відтінок уздовж лінії зростання вій нижньої повіки. Для внутрішньої частини нижньої повіки можна використовувати світлий відтінок, а для середньої – проміжний.

Вважається, що схема «банан» найдраматичніше виглядає, якщо наноситься за допомогою олівцевої техніки.

Смокі айс (Smokey Eyes)

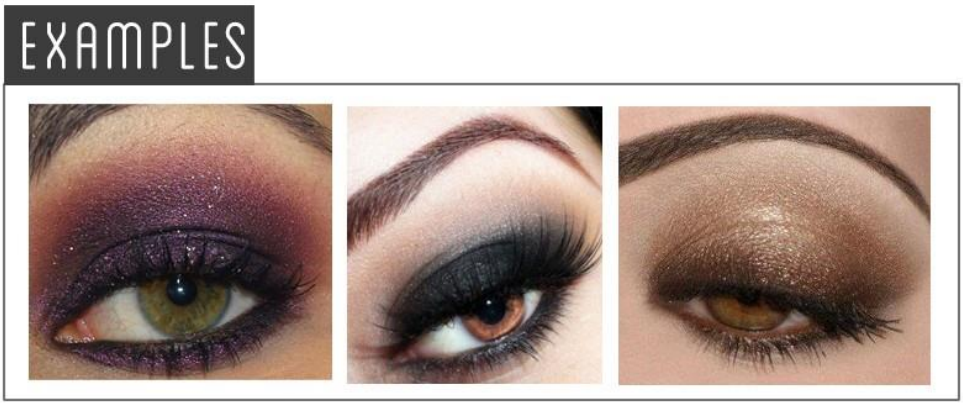

Назва схеми говорить сама за себе – створюється чуттєвий ефект димчастих очей. Макіяж смоки айс ідеальний для вечірнього виходу.

На рухому частину верхньої повіки наноситься темний відтінок, а вище складки розтушовується світліший. Також темним відтінком відтіняється нижня повіка вздовж лінії зростання в

<u>Каскад (Cascade)</u>

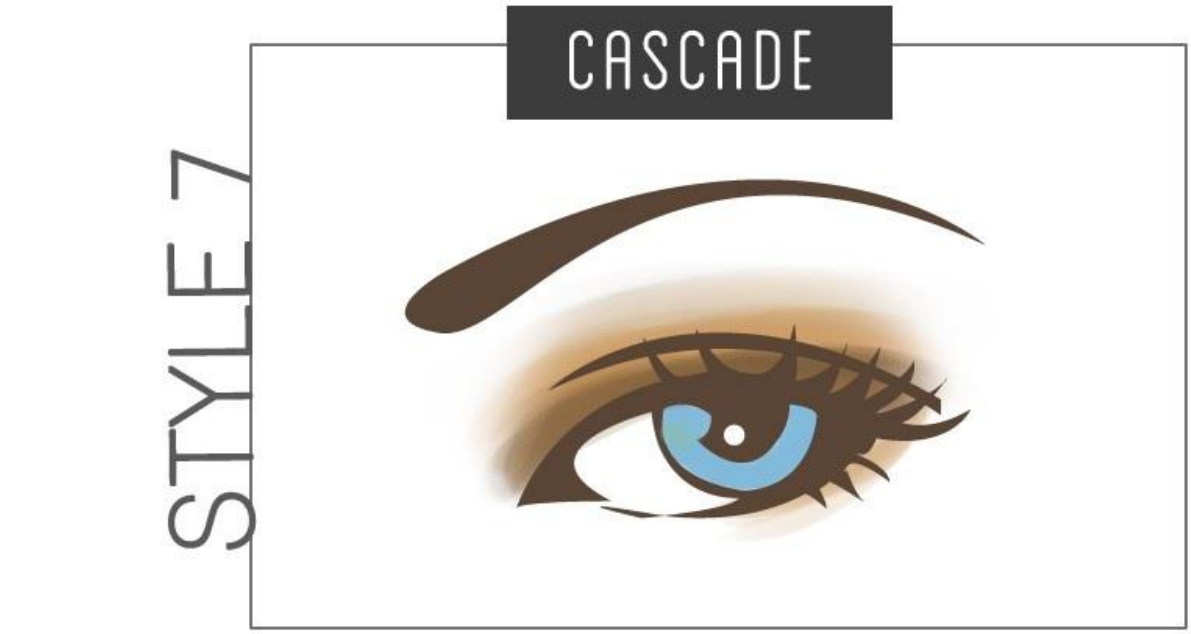

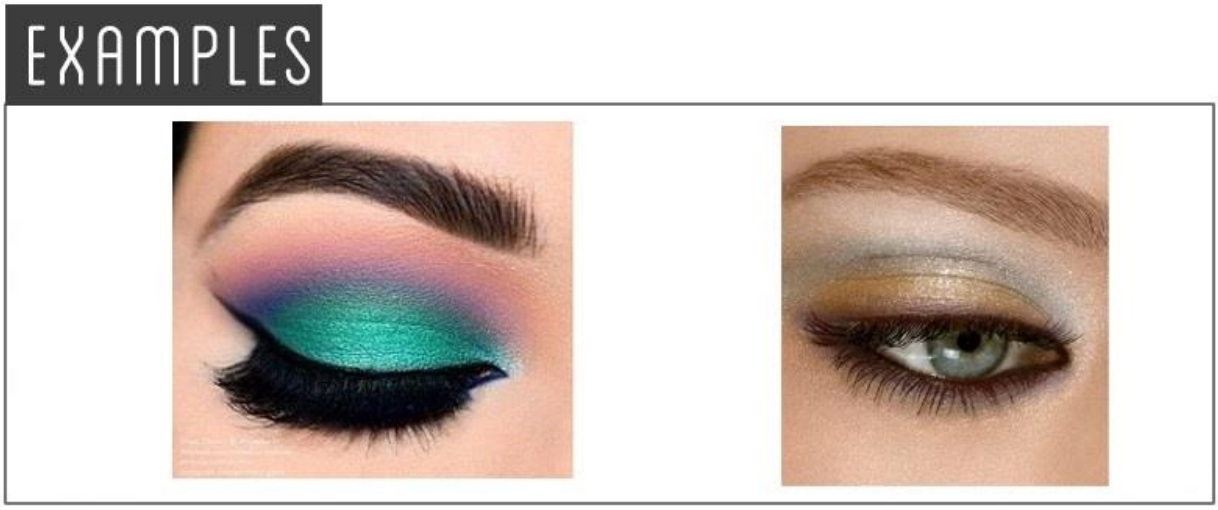

Цю схему макіяжу в укрнеті називають горизонтальною технікою (ну, або її окремим випадком). Найбільш виграшно виглядає з сяючими відтінками.
Каскад можна також розглядати, як різновид смоки айс, але так як ми маємо справу з яскравішими відтінками, то ефект від макіяжу виходить дещо інший - відчуття падаючого або висхідного світла, залежно від того, в якому напрямку йтиме градієнт від світлого до темного .
Ви можете почати з темного відтінку вздовж лінії зростання вій верхньої повіки, продовжити світлішим в середній частині повіки, і завершити каскад найсвітлішим відтінком вище за складку.
Можна вчинити і навпаки: найсвітліший відтінок нанести на рухому частину повіки і завершити темними відтінками у складці повіки і трохи вище.
Не забуваємо освітлювати підбрівну область та внутрішній куточок очей. Це стосується всіх семи схем макіяжу.

ТЕМА 9. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ ПЕРШОГО БАЗОВОГО МАКІЯЖУ «МАКІЯЖ БЕЗ МАКІЯЖУ»: ПІДГОТОВКА ШКІРИ, НАНЕСЕННЯ ТОНУ, ЛЕГКА КОРЕКЦІЯ ОБЛИЧЧЯ, ЛЕГКА КОРЕКЦІЯ ОЧЕЙ

Показова модель викладача.

Аналіз клієнта. Визначення типу обличчя, підготовка обличчя. Пілбір тонального засобу для клієнта. Правильне нанесення тону. Правила нанесення пудри. Легка корекція обличчя, а саме правила нанесення хайлайтера, скульптора та румян. Легка корекція очей, а саме затемнення орбітальної складки повіки кольором наближеним до шкіри. Фарбуємо вії тушшю, оформлюємо губи. Прозорий блиск на губи.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 10. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ ПОВСЯКДЕННОГО МАКІЯЖУ В ТІНЬОВІЙ ТЕХНІЦІ

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 11. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ ВЕЧІРНЬОГО МАКІЯЖУ В ТІНЬОВІЙ ТЕХНІЦІ В КЛАСИЧНІЙ СХЕМІ «КУТОЧОК»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 12. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ ДЕННОГО МАКІЯЖУ З ТРАНСФОРМАЦІЄЮ У ВЕЧІРНІЙ МАКІЯЖ

Закріплення минулих тем. Робимо денний макіяж і трансформуємо його у вечірній. Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 13. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ ТЕМНО-КОРИЧНЕВОГО СМОКІ АЙС В ТІНЬОВІЙ ТЕХНІЦІ

Показова модель викладача. Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 14. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ ЧОРНОГО СМОКІ АЙС В ТІНЬОВІЙ ТЕХНІЦІ

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 15. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ МАКІЯЖУ В СХЕМІ СМОКІ З ВІДБЛИСКОМ В ТІНЬОВІЙ ТЕХНІЦІ

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 16. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ ВЕЧІРНЬОГО МАКІЯЖУ В ОЛІВЦЕВІЙ ТЕХНІЦІ

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 17. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: КРЕМОВА КОРЕКЦІЯ ОБЛИЧЧЯ. ВИКОНАННЯ ВЕЧІРНЬОГО МАКІЯЖУ В КРЕМОВІЙ ТЕХНІЦІ

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.ґ

ТЕМА 18. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: ВИКОНАННЯ МАКІЯЖУ З ВИКОРИСТАННЯМ АКВАГРИМУ

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

ТЕМА 19. ОЗНАЙОМЛЕННЯ З ГРИМОМ ТА ПРОФЕСІЄЮ ГРИМЕРА. ФУНКЦІЇ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ ГРИМУ. ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ, ІНСТРУМЕНТИ ДЛЯ ГРИМУ

Що таке грим?

Грим — це мистецтво зміни зовнішності людини за допомогою косметичних засобів, фарб, накладних деталей та інших матеріалів. Він використовується в театрі, кіно, телебаченні, моді, мистецтві, а також у спецефектному гримі (SFX makeup) для створення фантастичних образів.

Функції гриму

Грим виконує різні функції залежно від сфери його застосування. Основні завдання гриму – змінювати зовнішність, покращувати виразність обличчя та створювати художні образи для театру, кіно, моди, телебачення та спецефектів.

Художня функція

Грим допомагає створювати персонажів і передавати їхню сутність через макіяж, кольори та текстури.

• Використовується в театрі, кіно, телебаченні, моді, мистецтві.

• Підкреслює характер героя (наприклад, темні кольори для лиходіїв, світлі для позитивних персонажів).

• Використовується у боді-арті та фантазійному гримі.

Приклади:

• Біла пудра і червоні губи у традиційному японському театрі Кабукі.

• Грим Джокера з фільмів – створення характерного лякаючого образу.

Виразна функція

Допомагає зробити риси обличчя більш помітними, особливо на великій сцені або екрані.

• У театрі грим необхідний, щоб глядачі з останніх рядів бачили емоції акторів.

• У кіно та телебаченні він робить обличчя виразнішим під світлом прожекторів та камер.

Приклади:

• Чіткий контуринг у театральному гримі для підкреслення міміки.

• Використання темних і світлих тонів у чорно-білому кіно.

Камуфляжна (корекційна) функція

Грим використовується для маскування недоліків шкіри, шрамів, темних кіл під очима або вікових змін.

• У б’юті-індустрії допомагає створити ідеальний тон шкіри.

• У медичному гримі використовується для приховування шрамів, опіків, вроджених дефектів.

Приклади:
• Камуфляжний грим для людей із вродженими особливостями або післяопераційними рубцями.
• Візажисти створюють бездоганний вигляд для моделей на фотосесіях.

Перетворювальна функція
Змінює вік, стать, національність або навіть біологічний вид персонажа.
• Використовується у кіно, театрі, моді, спецефектному гримі.
• Може старити або омолоджувати актора.
Приклади:
• Перетворення Бреда Пітта у старого чоловіка у фільмі "Загадкова історія Бенджаміна Баттона".
• Грим перевтілення актора у прибульця або монстра у фантастичних фільмах

Реалістична функція
Допомагає створити максимально реалістичний вигляд персонажа відповідно до його ролі.
• Підлаштовує образ до певної епохи чи культурного контексту.
• Використовується у історичних фільмах, реконструкціях, біографічному кіно.
Приклади:
• Відтворення автентичного макіяжу Стародавнього Єгипту у фільмах про Клеопатру.
• Реалістичний грим для військових фільмів, щоб відобразити бруд, подряпини, поранення.

Спецефектна функція (SFX-грим)
Використовується для створення фантастичних персонажів, імітації ран, опіків, зомбі, вампірів тощо.
• Використовує **латекс, силікон, штучну кров, воскові накладки**.
Приклади:
• Створення реалістичних шрамів та ран у фільмах жахів.
• Грим інопланетян у "Аватарі" за допомогою спецефектного гриму та CGI.

Символічна функція
Грим може виконувати сакральну або традиційну роль у культурних ритуалах.
• Використовується в **обрядових дійствах, національних традиціях, релігійних церемоніях**.
Приклади:
• Воїнський бойовий грим у племен Африки або індіанців.
• Біла основа та чорні брови у традиційному китайському театрі Пекінська опера.

Захисна функція
Деякі види гриму захищають шкіру від негативних впливів.
• У театральному світі грим може запобігати висиханню шкіри під софітами.
• SPF-грим захищає акторів під час зйомок на сонці.
Приклади:
• Грим на водостійкій основі для тривалих зйомок.
• Сонцезахисний макіяж для моделей, які працюють на відкритих майданчиках.

Грим виконує не лише декоративну функцію, а й допомагає акторам перевтілюватися, приховувати недоліки, підкреслювати риси та створювати нові образи. Завдяки технічним засобам та новітнім технологіям він постійно розвивається, стаючи невід'ємною частиною мистецтва та кіноіндустрії.

Призначення гриму

Грим — це не просто засіб зміни зовнішності, а важливий інструмент у театрі, кіно, моді та мистецтві. Його основне призначення – підкреслення або зміна зовнішності людини відповідно до конкретного образу, ролі чи потреби.

1. Театральне та кінематографічне призначення
Виразність на сцені
• Грим допомагає акторам виглядати більш виразно під яскравим сценічним освітленням.
• Підкреслює міміку, роблячи її видимою для глядачів у залі.
Створення персонажів
• Допомагає акторам перевтілюватися в історичних або вигаданих персонажів.
• Може змінювати вік, національність, риси обличчя, стать.
Реалістичність у кіно
• Грим маскує недоліки шкіри, щоб обличчя виглядало рівномірним у кадрі.
• HD-грим використовується для зйомок у високій роздільній здатності.

2. Художнє та естетичне призначення
Б'юті-грим та мода
• Підкреслює природну красу.
• Використовується у фотосесіях, показах мод, рекламах.
Боді-арт та креативний грим
• Створює складні художні образи на тілі та обличчі.
• Використовується у перформансах, фестивалях, шоу.

3. Спецефектний грим (SFX Makeup)
Імітація поранень, шрамів, старіння
• Використовується у фільмах жахів, бойовиках, історичних драмах.
• Створює ефект реалістичних травм, синців, опіків.
Фантастичні образи
• Використання латексу, силікону, фарб для створення монстрів, прибульців, міфічних істот.

4. Корекційне та маскувальне призначення

Камуфляжний грим
• Маскує шрами, опіки, вади шкіри (використовується у медицині та косметології).
• Використовується військовими для маскування в умовах бойових дій.
Медичний грим
• Допомагає людям, які перенесли операції або мають дерматологічні проблеми.

5. Традиційне та ритуальне призначення

Релігійні та культурні обряди
• Грим у племенах, що використовується під час свят та ритуалів.
• Театральні традиції, як у японському театрі **Кабукі** або китайській **Пекінській опері**.
Карнавальний грим
• Використовується у фестивалях (наприклад, на Венеційському карнавалі або Хелловіні).

6. Захисне призначення

Грим для захисту шкіри
• Водостійкий грим для зйомок у складних умовах.
• Сонцезахисний макіяж для моделей та акторів на відкритих майданчиках.

Призначення гриму залежить від сфери його застосування: у театрі та кіно він допомагає створювати образи, у моді підкреслює красу, у спецефектах змінює зовнішність, а у медицині – маскує недоліки. Це універсальний засіб, що поєднує мистецтво, технології та практичне застосування.

Професія гримера

Хто такий гример?
Гример — це спеціаліст, який створює професійний грим для акторів театру, кіно, телебачення, модних показів або фотосесій.

Основні обов'язки гримера

• Аналіз сценарію або образу персонажа.
• Підбір правильних косметичних засобів та матеріалів.
• Виконання гриму відповідно до вимог режисера або фотографа.
• Робота з перуками, накладними деталями (бороди, вуса, штучна шкіра).
• Корекція та підтримка гриму протягом зйомок або вистави.

Навички гримера

• Знання кольорознавства та технік нанесення макіяжу.
• Вміння працювати з різними текстурами та матеріалами.
• Навички у створенні спецефектного гриму.
• Розуміння основ анатомії обличчя та міміки.

Види гримерів

• **Театральний гример** – працює в театрі, створює грим, який добре видно на великій сцені.
• **Кінематографічний гример** – створює реалістичний грим для кіно та телебачення.
• **SFX-гример (спецефектний грим)** – спеціалізується на ранах, шрамах, фантастичних персонажах.
• **Фешн- та б'юті-гример** – працює в модній індустрії, створює макіяж для подіуму та зйомок

Грим – це не просто макіяж, а складне мистецтво, яке вимагає знань, навичок та професійних інструментів. Гример – це спеціаліст, який перетворює зовнішність людей, створюючи образи для театру, кіно, моди та спецефектів.

Призначення гриму залежить від сфери його застосування: у театрі та кіно він допомагає створювати образи, у моді підкреслює красу, у спецефектах змінює зовнішність, а у медицині – маскує недоліки. Це універсальний засіб, що поєднує мистецтво, технології та практичне застосування.

Технічні засоби гриму – це інструменти, матеріали та методики, що використовуються для створення професійного гриму в театрі, кіно, телебаченні, моді та мистецтві. Вони допомагають змінювати зовнішність, створювати спецефекти, коригувати особливості обличчя та забезпечувати довговічність макіяжу.

Інструменти та матеріали для гриму

Основні інструменти

1)Пензлі – різних форм і розмірів для нанесення тіней, фарб, контурингу. Натуральні або синтетичні, різних форм і розмірів.

• Використовуються для нанесення тональної основи, розтушовки тіней, промальовування деталей.

2)**Спонжі та губки** – для рівномірного нанесення тональних засобів.

Латексні, силіконові або поролонові – для рівномірного нанесення кремових продуктів.

Аеропухівки – використовуються для нанесення пудри та створення рівномірного покриття.

3) **Аерограф** – використовується для професійного гриму в кіно та боді-арті.

Пристрій для розпилення фарби на шкіру, створює гладкий і рівний тон.

Використовується у **HD-гримі, боді-арті, кіно- та телевізійному гримі**.

4) **Палітра та шпателі** – для змішування гриму. Використовуються для змішування гриму, нанесення воску, клею, латексу.

5) **Аплікатори та ватні палички**

• Допомагають наносити грим у важкодоступних місцях і коригувати помилки.

Матеріали для гриму

• Фонди, тональні основи, коректори – для створення базового покриття.

• Пудра – для закріплення гриму.

• Гримувальні фарби – аквагрим, масляний грим, спиртові фарби.

• Латекс, силікон, віск – для створення шрамів, ран, текстури шкіри.

• Клей для гриму – для приклеювання борід, перук, накладних деталей.

Аквагрим – водорозчинний, легко змивається.

• Масляний грим – більш стійкий, використовується в театрі та кіно.

• Алкогольні фарби – для спецефектного гриму, водостійкі та довговічні.

• Флуоресцентні та неонові фарби – світяться під ультрафіолетовим світлом.

• Скульптуруючі креми, пудри – для зміни форми обличчя, корекції рис.

• Глітери, стрази, блискітки – використовуються в креативному гримі, шоу-бізнесі.

• Рідкий латекс – для створення ран, шрамів, зморшок, текстури шкіри.

• Силіконові накладки та протези – використовуються для змінення обличчя та тіла (наприклад, у фантастичних фільмах).

• Гримувальний віск (наприклад, Derma Wax) – для моделювання шрамів, ран, деформацій.

• Гелеві склади – для імітації опіків, пухирів.

• Синтетична кров – використовується для реалістичних поранень.

• Гелі для створення поту та жиру – застосовуються в кіно та театрі.

Клей для гриму

• Spirit Gum, Pros-Aide – використовуються для приклеювання борід, вусів, перук, латексних та силіконових накладок.

Штучне волосся

• Виготовляється з натурального або синтетичного матеріалу.

• Використовується для створення перук, борід, брів, вусів.

Технічні прийоми нанесення гриму

Базові техніки
• Градієнтна розтушовка – створює плавні переходи кольорів.
• Контуринг і освітлення (highlighting & shading) – змінює риси обличчя за допомогою світлотіні.
• Стробінг – створення ефекту сяючої шкіри.
Техніки спецефектного гриму
• Накладання латексу – імітація шрамів, порізів, старіння.
• 3D-грим – використання накладних деталей для зміни зовнішності.
• Фарбування за допомогою аерографа – створення реалістичних ефектів (наприклад, синців, вен).

Сучасні технічні засоби гриму охоплюють широкий спектр матеріалів, інструментів і технологій, що дозволяють створювати будь-які образи – від класичного театрального макіяжу до складних кінематографічних спецефектів. Завдяки інноваціям у косметиці, спецефектах і цифрових технологіях, грим став не лише засобом зміни зовнішності, а й справжнім мистецтвом.

ТЕМА 20. ТЕХНІКА ГРИМУВАННЯ. СХЕМИ ГРИМУ. АНАТОМІЧНІ ОСНОВИ ГРИМУ. ПЛАСТИЧНА АНАТОМІЯ. ГРИМ ЧЕРЕПА

Технологія гриму

Гримувальний процес – творчий та достатньо складний, він потребує практики та вивчення техніки гримування. Існує два основних технічних прийоми гримування: живописний та скульптурно-об'ємний. Кожен з них потребує конкретного знання пластичних особливостей обличчя.

Живописний прийом виконують використовуючи гримувальні фарби. Робота з фарбами багато в чому нагадує роботу живописця. Дотримуються тих же принципів, як і в живописі, так як в них багато спільного. Колір, світлотінь, лінія грають важливу роль, зв'язані між собою та доповнюють одне одного. Так як жанр (опера, оперета, цирк, естрада, драма) чинять певний вплив на вибір гриму, то характер змінюється.

В цирку та на естраді можна використовувати лінійні грими, які інколи називають умовними. Вони відрізняються тим, що в них відсутня плоскісно-мальовнича виразність, немає чіткого вираження об'ємних форм, а лише графічність зображення, колір використовується в чистому вигляді без відтінків та переходів з однієї тональності в іншу. Яскравий лінеарний грим існує в театрі Кабукі, (Японія), який є незмінним впродовж багатьох століть.

Скульптурно-об'ємний прийом гриму відрізняється від живописного, тим що в ньому використовують, окрім фарб, різні наліпки, наклейки, аплікації, підтяжки, постижерні вироби. В його виконанні багато спільного з роботою над скульптурою по передачі об'ємної форми. Використовуючи скульптурно-об'ємний прийом гриму можна змінити обличчя до повної невпізнанності, чого не можна зробити в живописному прийомі. В скульптурно-об'ємному прийомі використовують різноманітні матеріали: вату, пап'є-маше, шкіру, пробку, пластичні деталі, постижерні вироби. Особливо наглядно це може проявитись при гримуванні казкових персонажів в виставах-казках, феєричних та циркових уявленнях.

Театральний грим буде успішним, лише тоді, коли дотримана повна гармонія між усіма компонентами.

Схеми гриму

Схеми гриму – це графічні або текстові інструкції щодо нанесення гриму для створення певного образу. Вони враховують освітлення, сцену, камери та інші фактори. Кожен вид гриму має свою специфічну схему нанесення.

1. Схема театрального гриму

Особливості:

- Використання контрастних кольорів.
- Посилення міміки за допомогою світлотіньової корекції.
- Яскравий макіяж для кращої видимості зі сцени.

Схема нанесення:

1. **Освітлені зони** – центр чола, верхня частина щік, підборіддя, спинка носа (використовується світлий тон).
2. **Затемнені зони** – боки носа, вилиці, лінія щелепи, складки біля очей (темний тон).
3. **Виділення очей та брів** – чорний або темний колір для підкреслення форми.
4. **Губи** – яскравий червоний або інший насичений відтінок залежно від ролі.

2. Схема кінематографічного гриму
Особливості:
• Натуральний вигляд.
• Легке моделювання рис обличчя.
• Мінімальна кількість продукту для реалістичності перед камерою.
Схема нанесення:
1. Основа – рівномірне нанесення тонального крему HD-якості.
2. Світлотіньова корекція – легкий контуринг для м'якого підкреслення вилиць, носа, щелепи.
3. Брови та очі – натуральне підкреслення форми без надмірного затемнення.
4. Матування – уникнення блиску на обличчі (особливо в Т-зоні).

3. Схема подіумного гриму (фешн-грим)
Особливості:
• Виразність та креативність.
• Використання яскравих кольорів та нестандартних форм.
• Чіткі або графічні лінії.
Схема нанесення:
1. Шкіра – створення ідеального тону, можливе використання хайлайтера.
2. Очі – акцентний макіяж (графічні стрілки, кольорові тіні, глітер).
3. Брови – можуть бути натуральними або вибіленими (залежно від тренду).
4. Губи – акцентні або нейтральні, залежно від образу.

4. Схема гриму для створення віку
Старіння
Особливості:
• Використання тіней для імітації зморшок.
• Тонування шкіри для передачі вікових змін.
Схема нанесення:
1. Основа – тьмяний відтінок шкіри для ефекту віку.
2. Зморшки – промальовування складок навколо очей, рота, на лобі (коричневими або сіруватими тонами).
3. Зміна контуру обличчя – затемнення вилиць для створення ефекту втрати об'єму.
4. Губи – матові, менш насичені кольори.

Омолодження
Особливості:
• Світлі відтінки для свіжості обличчя.
• Мінімальне затемнення.
Схема нанесення:
1. Освітлення шкіри – використання хайлайтера, світлих тонів.
2. Рум’яна – легкий природний рум’янець.
3. Губи – м’які, ніжні відтінки.

5. Схема спецефектного гриму (SFX Makeup)
Особливості:
• Використання латексу, силікону, воску.
• Створення імітації травм, шрамів, синців.
Схема нанесення:
1. Робота з текстурою – нанесення матеріалів для створення об’ємних ефектів (шрами, опіки, рани).
2. Колірна корекція – додавання червоних, фіолетових, синіх відтінків для створення ефекту крові або гематом.
3. Деталізація – використання тіней для реалістичності.
4. Фіксація – спеціальні лаки для стійкості гриму.
Схеми гриму дозволяють грамотно розподіляти світло і тінь на обличчі, створюючи необхідний ефект. Вони є ключовими інструментами для візажистів і гримерів у театрі, кіно, моді та мистецтві спецефектів.

Анатомічні основи гриму

Грамотне нанесення гриму базується на знанні анатомії людського обличчя та тіла. Розуміння структури кісток, м’язів, природних тіней і світлотіні допомагає створювати реалістичні та художні образи.

1. Будова обличчя

Обличчя людини складається з:

- **Кісткової основи** (черепа)
- **М’язів** (мімічних та жувальних)
- **Шкіри** (має різну текстуру, товщину, колір)

1.1. Кісткова структура

Кістки формують основу обличчя та визначають його форму. Основні частини:

- Лобова кістка – формує верхню частину обличчя.
- Виличні кістки – визначають форму щік.
- Очні ямки – впливають на форму очей.
- Носова кістка – задає форму носа.
- Щелепи (верхня і нижня) – визначають контури обличчя.

Вплив на грим:

- Контуринг обличчя ґрунтується на затемненні та освітленні виступаючих і заглиблених ділянок.

• Для створення ефекту старіння підкреслюються западини під очима, носогубні складки, щелепна лінія.

1.2. М’язи обличчя

Мімічні м’язи відповідають за рухи обличчя та емоційні вирази.
Основні м’язи:
• Лобний м’яз – створює зморшки на лобі.
• Круговий м’яз очей – відповідає за зморшки навколо очей.
• Виличні м’язи – піднімають кутики губ.
• Жувальні м’язи – формують контури щелепи.
• Круговий м’яз рота – відповідає за форму губ.
Вплив на грим:
• Для посилення виразності емоцій затемнюють та освітлюють зони м’язового руху.
• Для створення ефекту втоми або віку затемнюються м’язові впадини.

2. Природні тіні та світлотіньова корекція

Світлотінь відіграє ключову роль у формуванні об’єму обличчя.
• Світлі зони (освітлення) – лоб, спинка носа, верхня частина скул, підборіддя.
• Темні зони (затемнення) – западини щік, боки носа, скроні, нижня щелепа.
Вплив на грим:
• У театральному гримі тіні та світло перебільшують, щоб підкреслити риси обличчя.
• У кінематографічному гримі застосовується м’який контуринг.

3. Типи обличчя та їх гримування

Різні форми обличчя вимагають різної техніки гриму:
1. **Овальне** – універсальне, пропорційне (мінімальна корекція).
2. **Кругле** – затемнення боків для витягування форми.
3. **Квадратне** – пом’якшення кутів через світло і тінь.
4. **Трикутне** – затемнення скронь, освітлення підборіддя.
5. **Прямокутне** – затемнення лінії щелепи, освітлення середньої частини обличчя.

Вплив на грим:
• У кінематографі форма обличчя коригується гримом для гармонійного вигляду в кадрі.
• У театральному гримі змінюють форму обличчя залежно від ролі персонажа.

4. Особливості шкіри та її вплив на грим

• Товщина шкіри – у різних зонах шкіра має різну товщину (найтонша – навколо очей, найтовща – на лобі).

• Текстура – у молодої шкіри гладка поверхня, у старшої – зморшки та нерівності.

• Колір шкіри – підбір відтінків гриму залежить від кольоротипу людини.

Вплив на грим:

• Для створення вікових змін додають зморшки, пігментацію.

• Для здорового вигляду використовують хайлайтер і коригуючі засоби.

5. Анатомічні основи спецефектного гриму (SFX Makeup)

При створенні гриму для імітації травм, старіння або фантастичних образів враховуються особливості кісткової та м'язової структури.

5.1. Грим старіння

• Промальовування зморшок уздовж м'язових ліній.

• Затемнення западин для ефекту худорлявості.

5.2. Грим ран та пошкоджень

• Використання анатомічної точності для реалістичності (наприклад, розташування вен при синцях).

• Робота з шарами шкіри для імітації глибоких поранень.

Анатомічні знання дозволяють гримерам точно моделювати обличчя, змінювати його пропорції, імітувати емоції, вік або навіть пошкодження. Вони є основою для будь-якого виду гриму – від театрального до спецефектного.

Міміка і грим

Міміка – це рухи м'язів обличчя, які виражають емоції та стан людини. Вона відіграє ключову роль у гримі, особливо в театрі, кіно та спецефектах. Гример враховує природну міміку, щоб правильно підкреслити чи змінити вираз обличчя персонажа.

Оскільки мімічні м'язи активно рухаються, грим має бути адаптований таким чином, щоб:

• Не перекривати природну виразність обличчя.

• Не розтріскуватися і не розмазуватися під час руху.

• Посилювати або змінювати мімічні ефекти (наприклад, зморшки при старінні).

Грим у театрі та кіно має різний підхід до роботи з мімікою:

• У театральному гримі риси перебільшують, щоб виразність була видимою навіть здалеку.
• У кінематографічному гримі використовується м’яка корекція, оскільки камера передає найменші деталі обличчя.

Основні мімічні зони обличчя

Мімічні рухи створюються завдяки роботі певних м’язів. Вони впливають на те, як потрібно наносити грим.

Лоб

• Лобний м’яз піднімає брови, створюючи зморшки на лобі.
• Грим для старіння підкреслює ці лінії затемненням.

Очі

• Круговий м’яз очей формує зморшки при усмішці або напрузі.
• Грим може виділяти ці зморшки (наприклад, для ефекту старіння або стресу).

Щоки

• Затемнення під вилицями допомагає створити ефект худого або змарнілого обличчя.
• Для омолодження гримери додають рум’яна, які імітують природне почервоніння щік.

Губи та рот

• Круговий м’яз рота відповідає за рух губ, посмішку, піджаті губи (вираз злості чи задумливості).
• Для вираження віку чи емоцій грим може:
• Окреслювати складки навколо рота (ефект старіння).
• Освітлювати центр губ (для омолодження).
• Додавати темні відтінки губам (для створення похмурого або драматичного образу).

Ніс

• Рухи м’язів носа можуть створювати зморшки на переніссі.
• Грим може їх підкреслювати або згладжувати.
• Для зміни форми носа використовується світлотіньова корекція.

Підборіддя та щелепа

• Напруженість щелепних м’язів передає емоції злості, впевненості або тривоги.
• Для підкреслення мужності щелепу затемнюють, а для омолодження – пом’якшують лінії.

Як грим змінює сприйняття міміки

Посилення емоцій через грим

Гримери можуть зробити вираз обличчя більш читабельним:

• **Театральний грим** збільшує контрасти, щоб міміка була видимою здалеку.

• **Кінематографічний грим** коригує деталі обличчя, щоб підкреслити настрій персонажа.

Створення вікових змін

• Молодість: м’які риси, гладка шкіра, освітлення зон обличчя.

• Старість: зморшки, западини, затемнення шкіри для ефекту втрати пружності.

Маскування міміки (для ролей, що приховують емоції)

• У фільмах або театральних постановках деякі персонажі потребують “замороженого” виразу.

• Це досягається за допомогою згладжування міміки (матові текстури, корекція зморшок, вирівнювання тону).

Грим та виразні емоції

Різні емоції можна підсилити або змінити за допомогою гриму:

Емоція	Гримові техніки
Радість	Освітлення чола, щік, додавання рум’ян, м’які контури губ.
Гнів	Затемнення брів, підкреслення складок на чолі та переніссі, чіткі контури.
Смуток	Затемнення зони під очима, опущені кутики губ, блідість шкіри.
Втома	Темні кола під очима, бліда або тьмяна шкіра, зморшки на лобі.
Страх	Розширені очі за допомогою світлих відтінків, затемнення під очима, вибілені губи.

Міміка та грим взаємопов’язані: грим підсилює або змінює вирази обличчя, допомагаючи передати настрій персонажа. Професійний гример повинен враховувати м’язову структуру обличчя, природні тіні та емоційні вирази, щоб досягти потрібного ефекту в театрі, кіно чи спецефектах.

Для того щоб добре оволодіти мистецтвом гримування, необхідно уважно вивчити обличчя, анатомічну будову лицьової частини черепа, розташування м'язів, знати пластичну анатомію голови. Все це допоможе в роботі з гримом.

Мімічні м’язи та типажі емоційних станів

Людське обличчя – найскладніший, високорозвинений та ефективний засіб комунікації, що коли-небудь існував. Його функції було доведено до досконалості мільйонами років еволюції. Коли ми відчуваємо радість чи смуток, коли ми боїмося чи дивуємося – наші мімічні м'язи скорочуються та розслабляються з абсолютною точністю та у досконалій гармонії. Вони передають наше емоційне послання до навколишнього світу. Лише одна посмішка може сказати нам більше, ніж тисяча слів.

Класифікація мімічних м'язів.

Існує кілька критеріїв, за якими класифікуються мімічні м'язи обличчя для зручності опису їхньої будови та роботи. Для їх вивчення з різних ілюстрацій зручніше рухатися зверху вниз – від чола до підборіддя, орієнтуючись на природні отвори – очі, ніздрі, рот, слухові проходи. Переважно це парні, симетрично розташовані структури, а разом із жувальними м'язами вони відносяться до групи м'язів голови.

Розглянемо докладніше наші мімічні м'язи, їх назви, призначення та функції. Це знання стане в нагоді, коли ми обговорюватимемо причини виникнення контрактур лицьових м'язів, асиметрії міміки та формування патологічних синкінезій. Важливо це й для глибокого розуміння суті та ефективності сучасних методів відновлення. Розглянемо м’язи обличчя на

схемі, що відбувається при їх скороченні та розслабленні, а також які вирази обличчя при цьому формуються.

Лобний м'яз (m.frontalis) – піднімає брови і формує горизонтальні складки чола, коли ми дивуємось.

Круговий м'яз ока (m.orbicularis oculi) – опускає верхню і піднімає нижню повіку, заплющує очі. Цей м'яз і лобовий м'яз є антагоністами. Спробуйте підняти брову, притримати її пальцем, а потім заплющити очі. Важко, чи не так?

М'яз гордець (m.procerus) – зрушує брови вниз і назустріч один одному (нахмурування) і формує вертикальні складки у перенісся.

М'яз, що зморщує брову (m.corrugator superclii) - зрушує брови разом.

Великий і малий виличні м'язи (m.zygomaticus major et minor) – відтягують кути рота вгору і назовні при посмішці. Формують носогубну складку та «зморшки усмішки» біля кутів рота.

М'яз сміху (m.risorius) – розтягує кути рота назовні та формує «ямочки» на щоках при посмішці. Цей м'яз активний не у всіх людей.

М'яз, що опускає кут рота (m.depressor anguli oris) - як випливає з назви, відтягує кути рота донизу. Активується за більшості негативних емоцій.

Круговий м'яз рота (m.orbicularis oris) – витягує губи вперед, стискає губи та зсуває кути рота до серединної лінії. Внаслідок підвищеної

активності цього м'яза, з віком формуються вертикальні складочки губ, так звані «зморшки курця».

М’яз, що піднімає верхню губу та м’яз, що опускає нижню губу (m.levator labii superioris et m.depressor labii inferioris) – піднімає верхню та опускає нижню губу. Антагоністи кругового м'яза рота.

М’яз підборіддя (m.mentalis) – піднімає підборіддя при емоціях розчарування, сумніви та деяких інших негативних емоціях.

Поверхневий м’яз шиї (m.platysma) – активується при переляку, огиді та деяких інших негативних емоціях.

Головне, чим мімічні м'язи відрізняються від жувальних та інших м'язів, полягає в тому, що вони не мають подвійного прикріплення на і практично не здійснюють рухових функцій (не рухають кістки, суглоби, хрящі), а деякі з них зовсім не пов'язані з кістками черепа. Аналогічно скелетним м’язам, що мають точки зіткнення з кістками, що обумовлює появу м’язових пагорбів, гребенів, ямок, мімічна мускулатура при своєму скороченні формує складки та ямки на шкірі обличчя.

Обличчя людини має іноді постійний, яскраво виражений характер: зле, сумне, добродушне, веселе тощо.

Такі звичні стійкі вирази обличчя у гримі передаються фіксуванням відповідного мімічного виразу.

Щоб надати особі характеру злого чи здивованого, сумного чи веселого, ми підкреслимо характер його зміни при відповідному мімічному вираженні, використовуючи розглянуті схеми мімічних виразів, але виконуючи ці завдання вже не в тому схематичному лінійному вигляді, а передаючи колір і реалістичне ліплення об’єму, характерну для тієї чи іншої мімічної зміни обличчя.

За допомогою фарб, живописними прийомами, ми можемо підкреслити або змінити форми обличчя лише до певної межі, яка визначається пластичними даними обличчя актора.

Так, ми можемо створити ілюзію товстого, повного обличчя, якщо форми обличчя актора округлі; ми можемо загримувати ніс курносим, якщо ніс актора має тенденцію до цієї форми; але якщо пластичні форми обличчя не відповідають тим, які необхідно передати гримом, або формам обличчя актора потрібно надати перебільшеного гротескового вигляду, то одних виразних засобів живописних прийомів гриму недостатньо.

Ілюзія, створювана цими прийомами, які не мають реальної пластичної бази, буде постійно порушуватися при ракурсних положеннях обличчя актора, коли чітко буде видно його природні форми.

Крім того, живописні прийоми гриму розраховані, головним чином, на рівномірне освітлення сцени, при якому обличчя актора виглядає плоским і не має різко виражених тіней, які виявляють реальні форми обличчя. Тільки при рівномірному освітленні сцени штучно нанесені світлотіньові плями створюють ілюзію реальних форм. Зі зміною ж освітлення сцени, коли світло концентроване в одній точці і падає на обличчя актора або зверху, або знизу,

або збоку, утворюється різка контрастна світлотінь, що виявляє реальні форми обличчя і тим самим руйнує ілюзію, створену мальовничими прийомами.

Гротескову перебільшеність об'ємних форм особи (наприклад, «орлиний» ніс) передати мальовничими прийомами взагалі неможливо.

Отже, необхідні такі прийоми, якими можна було б змінити обличчя актора в реальному, об'ємному вигляді і створити нову пластичну основу для живописних прийомів.

У гримі такими прийомами є наклейки та наліпки, які можна назвати «скульптурно-об’ємними прийомами гриму», тому що в основі їх лежать ті ж принципи реальної об'ємної передачі предмета, що і в скульптурі, а по техніці роботи багато прийомів, зокрема прийоми наклейок, абсолютно тотожні ліпленню. Скульптурно-об'ємними прийомами, використовуючи різні матеріали (пластичну масу при накладках, вату, матерію, пап’є-маше тощо при наклейках), ми можемо надати обличчю актора найрізноманітніші форми: з курносого носа можна зробити орлиний, худорляве обличчя перетворити на гротесково-товсте; ми можемо приробити довге, гостре підборіддя, наклеїти величезні вуха, зробити шишку на лобі, бородавку на щоці і т. д. Словом, за допомогою скульптурно-об'ємних прийомів ми можемо майже безмежно змінити обличчя актора і, таким чином, надати йому нових виразних можливостей.

Якщо це є позитивною стороною скульптурно-об’ємних прийомів, що надзвичайно розширює можливості гриму, то, з іншого боку, ми маємо негативні властивості, які виражаються в тому, що при зловживанні цими прийомами, особливо прийомами наклейки, стає невидимою міміка обличчя, і грим приймає маскоподібну. форму.

За особливостями використання у гримі, за технікою роботи та прийнятими матеріалами скульптурно-об'ємні прийоми можна розбити на три групи: прийоми наклейки, прийоми наклейки та прийоми використання аплікації та фактури у гримі.

МІМІЧНІ М’ЯЗИ, ЗМОРШКИ. ТЕХНІЧНІ ПРИЙОМИ ЛІНІЙНО-ЖИВОПИСНОЮ ТЕХНІКОЮ. СВІТЛО, ТІНЬ

Велике місце у гримуванні займають зморшки, розташування яких притаманно віку та інших особливостей зображуваного обличчя.

Насамперед зморшки утворюються там, де сильніше діють лицьові м'язи – на лобі, навколо очей та біля крил носа. Від руху, що часто повторюється, однієї і тієї ж групи м’язів, утворюються зморшки, які з часом закріплюються на обличчі.

Слід пам’ятати, що зморшка людського обличчя – це злам шкіри, вузька западина, і, промальовуючи її, не можна просто провести лінію, а необхідно надати їй відповідної форми та об’єму.

Колір фарби для зморшок той самий, що й для впадин, – найчастіше застосовується для цієї мети бакан, змішаний з синьою або коричневою фарбою. Він повинен бути значно темнішим від загального тону.

Пензлем або розтушовкою проводять межу і ретельно розтушовують її пальцем. Центр зморшки має бути різкішим, темнішим, а краї – тоншими, блідішими і непомітно сходити нанівець. Так як шкіра над зморшкою утворює опуклість, то верхній край зморшки висвітлюють, тобто покривають фарбою світліше загального тону. Лінія зморшки має бути злегка звивистою, а форма чіткою.

Наносити зморшки потрібно дуже ретельно та акуратно. Ніщо в гримі так не видає фальшу, як зайві за кількістю та погано зроблені зморшки.

Потрібно наносити на обличчя лише характерні зморшки. Дрібні штрихи та зморшки не видно глядачеві і лише брудняють обличчя.

ПРИЙОМИ ГРИМУВАННЯ ОКРЕМИХ ЧАСТИН ОБЛИЧЧЯ. ЧОЛО.

Пластична форма чола визначається розглянутими нами анатомічними особливостями лобової кістки і прилеглих до неї скроневих. Наше завдання у гримі полягатиме в тому, щоб підкреслити особливості будови чола в їхньому реалістичному вигляді.

Підготувавши лоб для гриму, накладається загальний тон. Підбирається відповідно до нього відтінок тіньової фарби. Окреслюється контурами опуклості та западини чола, тобто лобову півколову лінію, лобові бугри та надбрівні дуги. Далі підтушовувати тіні, передати об'ємну форму, що ховається за цими контурами. Ця підтушовка полягатиме: 1) у відповідному затемненні скроневої западини, чим глибше потрібно її передати, тим сильнішому (ребро між скроневою частиною і лобною злегка висвітлюється); 2) Необхідно відзначити, що характер анатомічних особливостей будови чола може бути змінений малюнком контурів і характером накладених світлотіньових плям, на цьому засновані нескінченні варіанти прийому.

Випуклий лоб. Передається загальна опукла форма чола, м'якою підтушовкою тіней до центру, як на кулястій формі. Середня частина чола, де надперенісся, дещо висвітлюється, щоб висунути вперед западину надперенісся.

Плоский лоб передається зворотним розташуванням світлотіньових плям, тобто надперенісся злегка затемняється легкою підтушовкою, а скроневі западини маскуються і висуваються вперед їх висвітленням.

Форми опуклого і плоского чола найбільш вдало будуть передаватися мальовничими прийомами тоді, коли форма чола актора матиме тенденцію до тієї чи іншої передаваємої форми.

Різкі зміни форми чола передаються у гримі перуками з виклеєними лобами. Необхідно відзначити, що перука і характер зачіски також можуть допомогти зміни форми чола. Зачіска з відкинутим назад волоссям сприятиме передачі широкого, великого чола; навпаки, волосся, що закриває скроні, звужуватиме чоло; чубчик створить враження низького чола і т.д.

ПІДБОРІДДЯ.

Пластична форма підборіддя визначається характером підбородного бугра нижньої щелепи і жировим шаром, який у різко вираженому вигляді дає підборіддю м'ясистий товстий вигляд, причому у напрямку від щік до шиї утворюються складки, а іноді щоки, звисаючи вниз, надають підборіддю характерну форму подвійного. Різко виступаюча форма кістки підбородного бугра створює відповідні їй різної форми підборіддя, які у гримі передаються накладанням тіней на бічні частини підборіддя.

Виступаючі частини підборіддя відповідно висвітлюються.

Залежно від розташування світлотіньових плям можлива передача різного за формою підборіддя - круглого, гострого, квадратної форми, з ямкою і т.д.

Щоб надати підборіддю форму ширшого, використовується зворотне розташування світлотіньових плям, тобто бічні частини підборіддя висвітлюються, висуваючись цим як би вперед, частина підборіддя, що виступає, злегка підтушовується. Іноді використовується при цьому наступний прийом: найбільш гостра нижня частина підборіддя як би зрізається лінією, від якої накладається досить сильна тінь, що прикрадає цю виступаючу частину підборіддя і посилює тим самим враження тупого і широкого підборіддя.

Товсте підборіддя. Прийоми гримування товстого підборіддя засновані або на підкресленні складок на шиї, або на підкресленні відвислих кутів щік і подвійного підборіддя, що утворюється між ними.

У першому випадку, притиснувши підборіддя до шиї, підкреслюють складки, що утворюються при цьому, не менше трьох. Використання цього прийому можливе лише за умови, якщо обличчя актора не худорляве, а підборіддя має заокруглену форму.

При передачі форми подвійного підборіддя підтушовуються кути щік знизу, щоб надати їм відвислих характер. Підборіддя розділяється між лініями щік на дві нерівні частини, які підтушовуються так, що верхня частина зображує власне форму підборіддя, а нижня освітлюється і передає частину подвійного.При дуже худорлявому обличчі актора, товсте підборіддя може бути передане лише за допомогою скульптурно-об'ємних прийомів – наклейкою з вати, потовщення з гуми тощо.

ЩОКИ

Вилицева дуга, покрита шкірою з підшкірним жиром, визначає форму щоки. У худорлявих людей вилицьова дуга описується цілком виразно. У повних людей виступ вилицевої частини округлений, тому на її місці чітко позначається межа між щокою та скронею.

Худощаві щоки. Прийом заснований на передачі виступу вилицевої дуги і западини під нею. При цьому висвітлюється найбільш виступаюча частина вилицевої дуги, а легкими тінями, які поступово посилюються до щічної западини, передається худорлявість і впалість щік. Різним розташуванням світлотіньових плям можна надати вилицям дуже різноманітну форму,

наприклад, зробити їх сильно або слабо виступаючими, ширшими або вузькими, підняти трохи вище або нижче. Так само, посилюючи тінь на щічній ямці або послаблюючи її, можна передати різний ступінь худорлявості та впалості щік.

Товсті щоки виконуються загальними прийомами передачі кулястої форми. У найпростішому вигляді прийом полягає в наступному: малюється коло, що прилягає до ока, носа, рота, вуха і окреслює форму щоки; фарба від цього кола розтушовується до середини, де накладається відблиск.

Більш реально товсту щоку можна передати, малюючи характерні складки, що йдуть від внутрішнього кута ока і обмежують щоку зверху, у носа підкреслюючи носогубну складку біля вуха і нижче закруглюючи кут нижньої щелепи. Ці лінії розтушовуються, як і в попередньому випадку, до середини, і місця, що виступають, висвітлюються.

При худорлявому обличчі актора цей прийом не у всіх ракурсах обличчя справить потрібне враження. Щока виглядатиме товстою тільки з одного ракурсу, тобто тоді, коли поверхня щоки всією своєю площиною буде повернена до глядача. При ракурсних поворотах, коли виступають контури вилиці, ілюзія порушуватиметься.

НІС

Остів(каркас) носа утворений вгорі носовими кісточками, внизу хрящами носа. Верхня межа хряща крила носа позначається дугоподібною бороздкою. Верхній кінець дугоподібної бороздки закінчується в плоскій ямці, що знаходиться збоку кінчика носа, а нижній кінець бороздки, якщо ніздрі мають належну величину, зливається з носогубною складкою. При малих крилах носа носогубна складка проходить по боці носа окремо від борозенки крила носа та вище за неї. Індивідуальні та расові різноманітності форми носа великі.

Крайні межі їх становлять, з одного боку, – грецький ніс, спинка якого становить майже одну пряму лінію з чолом, а, з іншого боку, плоский ніс калмика, який настільки мало висувається вперед, що здається, ніби складається з двох ніздрей. Необхідно відзначити, що ніс часто розташований не прямо, а відхиляється в ліву сторону. Це особливо яскраво впливає при гримуванні так званого прямого чи «класичного» носа. У таких випадках ніс доводиться гримувати кривим, щоб він вийшов прямим.

Прямий ніс. Підтушовуються бічні площини носа так, щоб вони своїми прямими паралельними гранями надавали прямолінійний характер спинці носа, яка за контрастом з затіненими краями носа, як світліша, виступає вперед. При підтушовуванні бічних площин носа слід стежити, щоб вони не були надмірно затінені і щоб ніс у профіль мав нормальне забарвлення шкіри. Це досягається дуже легким затемненням бічних граней і робиться так: легкими лініями підкреслюються грані спинки носа, і фарба цих ліній розтушовується донизу на бічні площини носа. Не слід різко висвітлювати спинку носа (білилами), інакше вона буде неприродно виділятися у вигляді білої смуги.

Зі зміною характеру бічних тіней носа та малюнка ребра виходять кривий, горбатий та ламані форми носів.

Кривий ніс. Малюнок, що передає напрямок спинки носа, наноситься криво в той чи інший бік. Тіньові плями бічних площин накладаються навскіс одна до одної, так що вони як би зрізають з одного боку кінчик носа, а з іншого – частину перенісся.

Ломаний ніс. Прийом тотожний попередньому. Спинка носа передається у вигляді ламаної смуги. Тіньові плями розташовуються з одного боку біля перенісся і кінчика носа, а з іншого – посередині носа, щоб підкреслити кут зламу.

Горбатий ніс. Ребра носа малюються так, щоб вони профіль передавали форму горбинки. Ці лінії розтушовуються донизу, як і при тушовці прямого носа. Перенісся злегка затінюється, і висвітлюється частина тирси носа, що передає виступає частина горбинки. Від цього відблиску до кінця носа може бути накладена легка тінь, яка ще більше підкреслює горбинку. Ніздрі носа трохи підтягуються догори лінією, що передає їх контур, і відблиском, що підкреслює їх об'єм.

Кирпатий ніс. Затемняється перенесення і кінець носа внизу, а кінчик носа, що виступає, висвітлюється. Світлотінь розподіляється так, щоб вона передавала закруглений характер форм кирпатого носа. Отвори ніздрів дещо підмальовуються догори.

Подовження та вкорочування носа. Ніс здається довшим, якщо подовжити лінію спинки носа за рахунок чола (брови при цьому піднімаються відповідно вище). Вкорочує носа зворотний прийомом, тобто скороченням довжини спинки носа, при цьому кінчик, носа іноді затемняється.

Слід зазначити ще співвідношення між малюнком брів та носом. При довгих бровах ніс здається коротшим, і навпаки ніс здається подовженим при коротких бровах.

Широкий ніс. Ніс коротшає попереднім прийомом, а бічні площини носа висвітлюються.

ШИЯ

За своєю пластичною формою шия може бути короткою або довгою, товстою або худорлявою. Враження короткої і товстої шиї створюється в гримі зазвичай застосуванням потовщень, живописними прийомами надається шиї худорлявий і подовжений вигляд.

Прийоми гримування у цьому разі засновані на підкресленні тих рельєфів, які утворюють м'язи шиї.Попереду та по сторонах шиї знаходиться безпосередньо під шкірою підшкірний м'яз шиї. Підшкірний м'яз, дуже тонкий, дає можливість бачити інші м'язи, з яких особливе пластичне значення мають грудино-ключично-соскові.

Грудино-ключично-сосковий ‘'яз (парний) ділиться в нижній своїй частині на два пучки: внутрішній або грудинний, який починається вузьким

сухожиллям від передньої частини ручки грудини; зовнішній або ключичний, що починається на внутрішній третині заднього краю ключиці.

Ці дві частини, розділені спочатку невеликим трикутним проміжком, потім з'єднуються і прикріплюються до соскоподібного відростка скроневої кістки і двох зовнішніх третин напівкруглої верхньої лінії потиличної кістки.

Скороченням одного з цих м’язів голова нахиляється в бік м’яза, що скорочується, повертаючи обличчя в протилежну. При цьому скорочені, м’яз описується під шкірою у формі довгої косої опуклості, причому найкраще позначається грудинний пучок м’яза.

Передня поверхня шиї представляє трикутну область, верхівка якої відповідає вилці грудини. Грудино-ключично-соскові м'язи, віддаляючись один від одного і прямуючи вгору і назовні, обмежують цей трикутник з обох боків. Розглядаючи його профіль, можна бачити, що цей трикутник, спрямований дещо побічно вниз і назад, продовжується вгору в нижню поверхню підборіддя. На межі поверхні підборіддя з шиєю знаходиться під'язикова кістка. Під цією кісткою знаходиться найвищий з хрящової гортані, що утворює під шкірою більш менш різко виражену опуклість, відому під назвою адамове яблуко.

Як видно з аналізу пластичних форм, створюваних анатомічною будовою, грим худорлявої шиї полягатиме в підкресленні рельєфів, що утворюються адамовим яблуком, а нижче до грудей, підкресленням впадини, що утворюється у вилці грудини, і передачі кісток ключиць і ребер.

РУКИ

Руки гримуються найчастіше рідкими фарбами зміни кольору шкіри (загорілі руки, білі руки тощо. п.). Іноді підкреслюються довгі кістляві пальці, що передається підфарбовуванням темними фарбами бічних частин пальців, причому лінія розрізу малюється далі, продовжуючи кисть руки, а виступи кісток дещо висвітлюються.

Ті ж прийоми, що і для підкреслення кісткового острівка, або передача м’язового рельєфу, або просто передача кольору шкіри, використовуються і при гримуванні ніг та інших оголених частин тіла.

Наведені приклади, зрозуміло, не обмежують усі можливості зміни окремих частин обличчя та тіла, які можуть зустрітися у гримі.

Слід зазначити, що лише живописними прийомами за повної невідповідності форми носа актора гримируючій формі домогтися необхідної ілюзії не можна. Так, не можна при курносому носі створити враження горбатого або, назад – з великого носа з різко вираженою горбинкою зробити курносий.

МІМІЧНІ М’ЯЗИ, ЗМОРШКИ. ТЕХНІЧНІ ПРИЙОМИ ОБ’ЄМНОЮ ТЕХНІКОЮ

Грим, у основі якого закладені принципи реальної об’ємної передачі предмету (як у скульптурі), можна назвати скульптурно-об’ємним гримом. За

допомогою скульптурно-об’ємних прийомів можливо повніст змінити зовнішність актора, надати йому нових виразних якостей.

У скульптурно-об’ємному гримі використовуваний матеріал можна розділити на 4 групи: наліпки, накладки, підтяжки, перуки.

Наліпки – це матеріал, що використовується для реальної тривимірної зміни окремих частин обличчя за допомогою платичних мастик – гумозу та ангруазу (склад: мило, цукор, вода), деталі з яких формуються та наносяться на обличчя моделі, без застосування клею. Наліпки використовуються головним чином для створення рузноманітних форм носів, підборіддь, надбровних дуг, бородавок, шрамів, рубців.

Накладки – заздалегідь виготовлені об’ємні деталі, котрі кріпляться з допомогою спеціального клею. У скульптуро-об’ємному гримі часто використовується матеріал «крепе». Бороди, бакенбарди й вуса з цього матеріалу, виглядають природніше, на відміну від стандартно-виготовлених на постижерних фабриках. У карикатурних гримах іноді використовується пап’є-маше, його накладують на обличчя і кріплять театральним клеєм.

Підтяжки – матеріали, котрі використовуються у скульптурно-об’ємному гримі для формування курносого носу, зміна розрізу та форми очей, розгладжування мімічних зморшок. Матеріалом для підтяжок служить театральний газ, шифон, капрон.

Необхідно правильно визначити міце розположення об’ємних деталей. Деталі кріпляться на шкіру пальцями, ретельно згладжуючи всі краї, щоб не було помітно грубих кордонів з’єднання зі шкірою.

ФОРМА ОЧЕЙ, ЇХ БУДОВА ТА РІЗНОВИДИ. ПЛАСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РАСОВИХ ФОРМ.

Розподіл на раси проводиться за антропологічним принципом, кольором шкіри та місцем проживання.

Виділяють три основні раси:

- європеоїдну - до неї відносяться люди зі світлою шкірою;
- негроїдну, її представники мають чорну шкіру;
- монголоїдну – жовтошкіру расу.

Кожна група поділяється на підгрупи, що відрізняються певними особливостями, але в їх основі лежать антропологічні та географічні впливи

. Основні раси людей: а - європеоїдна, б - негроїдна, в – монголоїдна.

Європеоїдна раса.

Основні особливості голови та обличчя:

- череп та голова відносяться до доліхоцефального або мезокефального типу;
- колір шкіри – від біло-рожевого до світло-коричневого;
- обличчя високе, у серединній частині широке, без ознак прогнання (виступ верхньої щелепи);
- вилиці невеликі, що не виступають;
- вушна раковина середнього розміру;
- очі неглибоко посаджені, розріз очей великий, колір очей різний - від темно-карого до світлого сіро-блакитного;
- губи середньої повноти або вузькі, ротова щілина середніх розмірів (близько 50 мм);
- підборіддя виступає.
- волосся тонке, гладке або хвилясте, колір - від чорного і каштанового до світло-русявого, рослинність на обличчі значна;
- лоб – вертикальний або похилий, надбрівна область і область перенісся виражені слабо;
- ніс трохи піднятий, корінь носа та його спинка виділяються, ніздрі вузькі або трохи розширені;

Негроїдна раса.

Основні особливості голови та обличчя:

- череп і голова відносяться до доліхоцефального типу, потилиця виступає;
- надбрівні та очні дуги не виділяються;
- нижня щелепа міцна;

- колір шкіри – від коричневого, темно-коричневого до насиченочорного;

- лоб високий, прямий, опуклий, що виступає в серединній частині, але не в бічних областях, лобові горби виділяються;

- обличчя широке, у середній частині високе, має риси альвеолярної прогнатії;- вилиці виділяються;

- ніс дуже широкий у основі (platirri.no), спинка носа плоска, широка і увігнута, кінчик носа округлений або має плоску форму в поперечному напрямку, ніздрі розширені (у поперечному напрямку);

- вушна раковина невелика;

- очі маленькі, неглибоко посаджені, колір чорний, склери мають жовтуватий відтінок;

- губи м'ясисті, виступаючі, пігментовані, ротова щілина широка (в середньому вона дорівнює 60 мм), зуби середніх розмірів (mesodonti), верхні різці нахилені вперед;

- підборіддя виступає незначно;

- контур очних ямок майже квадратний або круглий;

- лобовий виступ вилицевої кістки висунутий і спрямований назад, в результаті акцентується увага на глибину ямки ікла. Профіль обличчя дуже своєрідний, увігнутий, у фронтальній площині - кутовий (через глибоку поперечну западину в області кореня носа).

Монголоїдна раса.

Основні особливості голови та особи:

- череп (і голова) велика, широка та коротка (брахіцефальний тип);

- очниці високі, неглибокі, їх верхній та нижній краї розташовані горизонтально;

- нижня щелепа міцна;

- колір шкіри біло-жовтий різної інтенсивності, від дуже світлого до чорного;

- обличчя велике, високе, сплощене. Носова складка не виділяється;

- волосся гладке, густе, товсте з круглим перетином, колір - чорний, рослинність на обличчі незначна;

- лоб широкий, прямий і трохи похилий, надбрівні дуги і перенісся не виділяються;

- ніс невеликий, кінчик носа тонкий, спинка пряма і трохи піднята (особливо в області кореня), основа носа тонка;

- обличчя вилицеве, вилиці великі, виступають вперед;

- вушна раковина середніх розмірів або велика, мочка вуха невелика;

- очне яблуко невипукле, розріз очей вузький, трохи косий, у серединному (внутрішньому) кутку ока є складка (монголоїдна складка, виражена різною мірою, характерна для деяких народностей), колір очей карий або чорний, відстань між очною щілиною і бровою значна;

- губи середньої товщини або вузькі, особливо не виділяються;

- підборіддя практично не виступає.

ТЕМА 21. СЦЕНІЧНИЙ ГРИМ. ГРИМ ХВОРОБ І АНОМАЛІЙ. ОСОБЛИВОСТІ ТЕАТРАЛЬНОГО ГРИМУ

Для гримера, як й у художника, найбагатшим джерелом, що допомагає знайти характерні риси людського обличчя, є твори великих майстрів живопису, малюнка, скульптури. Але ще важливішим джерелом служить саме життя з її багатством та різноманітністю осіб, типів, характерів.

Гример повинен уміти бачити і запам’ятовувати (ще краще – замальовувати) типові особи, які у житті. Але бачити щось ще не означає спостерігати. Можна багато дивитися і не бачити головного, основного в особі, тобто тих рис, які і виражають даний характер.

Ми не даємо і не можемо дати зразкам гримів популярних сценічних персонажів, бо кожен образ у виставі кожного виконавця неодмінно буде особливим, «своїм». Створюючи готові рецепти на всі випадки – означало б штовхати акторів до штампу. Крім того, грим повністю залежить від характеру обличчя актора.

Що ж до зображення негативних персонажів, тут необхідно уникати протиприродного шаржа. Слід підбирати, колекціонувати найвиразніші газетні та журнальні фотографії — вони стануть у нагоді в роботі над виставою. Але треба мати на увазі, що навіть головні палії війни, що творять мерзенні справи, намагаються показати себе зовні пристойно. Вдивившись у них очима художника, ми завжди помітимо якісь характерні риси, що свідчать про духовну злиднів, самозадоволення, черствість, жадібність і т. д. Ці риси, що викривають, слід передавати в сценічному гримі тонко і гостро — тоді образ виграє у своїй художній переконливості.

Грим для артистів необхідний, тому що сильна світлова апаратура впливає на природні кольори. Відбувається зміна кольору шкіри, вона стає мертвенно-блідою, набуваючи сірого відтінку.

При гримуванні артистів слід враховувати тональність світлофільтрів.

Так, світлофільтр червоного кольору поглинає всі червоні кольори, обличчя, покрите загальним тоном кольору засмаги, і руде волосся виглядає світлішим. Коричнева фарба виглядає значно темнішою, виглядає чорною.

При жовтому світлофільтрі в гримі щік, губ необхідно посилювати червоні відтінки, оскільки при освітленні може з'явитися зелений відтінок.

При використанні синього світлофільтра треба пам'ятати про те, що рум’яна можуть придбати деякий фіолетовий, ліловий відтінок, тому, щоб уникнути цього, посилюють загальний тон, пом’якшують червоний колір, а синю підводку для очей і підбрівних дуг посилюють.

При електричному світлі теплі тони – червоні, оранжеві, жовті темніють, як і блакитно-зелені та синьо-фіолетові; жовто-зелені не змінюються; сині, блакитні кольори стають менш соковитими; темно-сині здаються темнішими,

майже чорними; фіолетові – червоніють, іноді набувають пурпурового відтінку.

Роль гриму у створенні сценічного образу

Створення сценічного образу – це підпорядкування основній ідеї всього, що робиться на сцені. Грим – один із найважливіших компонентів створення художнього образу. Грим безпосередньо пов'язаний з індивідуальністю, зовнішністю актора. Зовнішність — це, передусім, те враження, яке виникає при першій появі актора на сцені. Приблизно 80% інформації глядач отримує невербально, тобто не важливо, що говорить актор, а важливі його міміка та мова тіла. Психологи називають це конгруентністю, тобто повним співвідношенням між змістом інформації, яка передається і формою її донесення. Існують два напрями роботи актора над гримом: пошук гриму, зважаючи на конкретні дані сценічного персонажа (образу) чи, навпаки, зважаючи на зовнішність актора. Кожен актор здійснює роботу над гримом своєрідно, привносячи своє особисте ставлення.

Сценічний грим – це мистецтво зміни зовнішності актора за допомогою косметичних засобів, фарб, спеціальних матеріалів та технік для створення виразного сценічного образу. Він використовується в театрі, опері, балеті, цирку та інших сценічних виступах.

Головні особливості сценічного гриму:

• Підсилення виразності обличчя – міміка актора має бути чітко видимою для глядачів навіть із відстані.

• Пристосування до освітлення – враховує сценічне світло, яке може спотворювати натуральний колір шкіри.

• Збереження під час виступу – грим повинен витримувати піт, рухи, зміну освітлення та тривалий час використання.

• Перевтілення актора – змінює вік, характер, національність або навіть вид персонажа (історичні, фантастичні образи).

Види сценічного гриму

Театральний грим

• Створює чіткі контури обличчя, щоб підкреслити міміку.

• Використовуються яскраві кольори, темні та світлі відтінки для контрасту.

• Включає зміну віку (старіння, омолодження), підкреслення рис персонажа.

Оперний та балетний грим

• Більш інтенсивний, ніж театральний, через велику відстань до глядача.

• Часто включає декоративні елементи, блиск, яскраві лінії.

Цирковий грим

• Використовується для створення яскравих комічних або драматичних образів.

• Включає білі основи, чорні контури, виразні фарби (наприклад, грим клоуна).

Історичний грим

• Відтворює зовнішній вигляд людей певної епохи (XVIII століття, Відродження тощо).

• Використовує типові кольори, лінії брів, форми губ та макіяж тих часів.

Фантастичний та казковий грим

• Використовується у постановках із міфічними, магічними чи надприродними персонажами.

• Може включати спеціальні ефекти, латексні або силіконові накладки.

Взаємодія гриму з іншими сценічними елементами

• **Освітлення:** враховується при підборі відтінків (яскраве світло робить кольори бліднішими).

• **Костюм:** грим має гармоніювати з образом персонажа.

• **Перука та аксесуари:** доповнюють грим і завершують сценічний образ.

Сценічний грим – це не просто макіяж, а важливий художній елемент, який допомагає акторові перевтілюватися у персонажа, підкреслює його емоції та робить виступ більш виразним для глядачів. Грим є одним із найважливіших елементів створення сценічного образу в театрі, кіно, телебаченні та навіть у мистецтві перформансу. Він допомагає передати характер персонажа, змінити зовнішність актора та зробити вирази обличчя більш читабельними для глядачів.

1. Функції гриму у сценічному образі

1. **Художнє перевтілення**

• Грим змінює вік, стать, расу або національність актора.

• Використовується для створення фантастичних персонажів, монстрів або історичних постатей.

2. **Посилення виразності обличчя**

• Театральний грим робить риси обличчя більш помітними для глядачів навіть на відстані.

• Використання світлотіні допомагає підкреслити міміку та емоції.

3. **Доповнення костюму та образу**

• Грим гармонійно поєднується з костюмом і зачіскою, доповнюючи загальний вигляд персонажа.

• У театральних постановках історичного жанру грим допомагає відтворити моду минулих епох.

4. **Вплив на сприйняття глядачем**

• Колірні рішення гриму можуть викликати певні емоції: темні відтінки додають драматичності, світлі – м’якості.

• Грим допомагає глядачам краще розпізнавати персонажів і їхній характер.

5. **Реалістичність і спецефекти**

• У кіно та театрі грим використовується для створення шрамів, ран, синців, старіння або трансформацій.

• SFX (спецефектний) грим застосовується для фантастичних персонажів (зомбі, іншопланетян, казкових істот).

Грим хвороб і аномалій

Чихотка(сухот). Характерними ознаками сухот вважається блідість при худорлявості обличчя, блиск очей і особливий, властивий тільки сухотним, рум'янець. Рум'янець розташований особливою плямою, схожою на почервоніння персика, рдеє тільки на верхній частині щоки, займаючи скулові западини та опуклості. Очні западини поглиблюються сильніше синім або коричневим тонами; слізник білий; бліді губи, що втратили колишню яскравість; злегка відтінена вилицева западина.

Параліч дуже важкий у зображенні гримом. Відтворення цієї хвороби на сцені – справа міміки, а гримом артист лише полегшує собі завдання, тобто підтримує той чи інший переважний мімічний рух. Зазвичай у паралічі ціпеніє (віднімається) якась сторона, це зображується мімікою, у гримі ж можуть принести користь наклейки волосистості та перука зі смужкою сивини, що охопила частину голови, один вус і бороду. Слід зауважити, що при правій половині, що віднялася, сивину слід робити на лівій половині голови та навпаки. Це відбувається тому, що права мозкова півкуля управляє лівими кінцівками, а ліва - правими.

Добре виконані наклейки такого роду дуже типові для гриму паралітика.

Недолугість, ідіотизм. Несиметричність обличчя, відсутність волосистості при сильно розвинених зморшках, що робить обличчя старим. Сонливий вираз, безглузда усмішка або, навпаки, плаксивість обличчя – головні ознаки ідіотизму. Іноді вдаються до такого ефекту: роблять веселі очі, а рот гримують за схемою горя чи навпаки. Сама характерна ознака – це схильність до безглуздого сміху та гримас, але це вже справа міміки.

Божевільність виражається ознаками посиленого збудження або, навпаки, крайньою пригніченістю, посиленою грою м'язів, почервонінням обличчя, внаслідок посиленого кровообігу, та деяким випинанням очей з орбіт. Меланхолік може бути болісно блідим з погаслим поглядом.

Біла гарячка є не що інше, як божевілля на ґрунті алкоголізму, отже, у гримі цієї хвороби мають місце пияцтво та буйне божевілля.

Людина «під хмільком». Загальний тон № 3-5, лоб, вуха, ніс і підборіддя зарум'янені, злегка розпатлане волосся падає на лоб.

Цілком п'яний. Обличчя або зовсім бліде, або червоно-червоне; очі ледь помітні, майже заплющені. Усі м'язи опали; носогубна складка йде нижче ніж звичайно; рот із відвислою нижньою губою напіввідкритий; слина та сльози (вазелін після пудри); волосся сплутане, безладно падає на очі.

Облязге пересичене обличчя сластолюбної людини (еротоманія). Маленькі, що запливли жиром очі, трохи відвислі щоки, яскраво-червоні повні губи – рот є центром чуттєвих відчуттів.

Сонливість, апатія (грим сонного обличчя). Загальний характер: відсутність рельєфності, маленькі, опухлі, злегка запалені очі; кути очей затемняються, на верхній повіці великий світлий відблиск.

Колота рана на обличчі, руці чи грудях малюється червоною смугою, причому паралельно проводиться світла чи біла смужка. Якщо ж цього недостатньо (темнота сцени), то додається ще для рельєфності чорно-коричневі смуги. Деякі актори вдавалися до наступного способу, коли появу рани потрібно було виявити на сцені після удару. Під сорочку чи вільний костюм вони прив'язували на нитці губочку, змочену в розчині червоної фарби (кармін на спирті або на воді), якраз проти того місця, куди має наноситись удар. Від натиску губка випускає фарбу та фарбує одяг, причому пляма повільно збільшується. Інші готували фарбу на сцені, десь у затишному куточку, і за кілька хвилин до ефекту непомітним жестом брали її на руку, а після пострілу, наприклад, як би інстинктивним жестом схоплюючись за рану, намічали її фарбою. В останньому випадку кармін розводиться на вазеліні. **Синяк** малюється, в залежності від давності а свіжості, різною палітрою кольорів. У випадку коли синець був щоно залишений, його колір буде світло-рожевих, світло-червоних віттінків. На етапі згортування крові під шкірою, з двох кольорів: сіро-синього та малинового, причому вони накладаються один на інший так, щоб обидва просвічували. З одного боку синець висвічується світлою чи білою фарбою (пухлина). Для «квітучого» синця можна використовувати сіро-синій,фіолетовий, червоний, зелений кольори, так як при заживанні синців, згорнута кров починає розходитись та розпадатись, і крізь бежевий прозорий колір шкіри, забарвлення синця виходить доволі живописне. На останньому етапі заживання синця він має жовто-зелене забарвлення, іноді з свілто-блакитними віттінками. **Рубці та шрами** малюються також тіньовою фарбою, тільки у пом’якшеному вигляді.

ОСОБЛИВОСТІ ТЕАТРАЛЬНОГО ГРИМУ

Театральний грим – це особливий вид макіяжу, створений для виступів на сцені, що допомагає акторам передавати образ персонажа та підсилює виразність рис обличчя для глядачів, які знаходяться далеко від сцени. Він має низку специфічних особливостей:

1. Функції театрального гриму:

• **Зміна зовнішності:** Актори можуть повністю змінити свій вік, стать або створити фантастичних персонажів.

• **Посилення виразності:** Грим підкреслює основні риси обличчя (очі, губи, носо-губні складки), роблячи їх помітними здалеку.

• **Передача емоцій:** Завдяки гриму актор може краще передавати емоційний стан свого персонажа.

• **Корекція недоліків освітлення:** Сценічне світло часто «з'їдає» частину кольору та об'єму обличчя, тому грим компенсує це.

2. Види театрального гриму:

• **Натуральний грим:** Підкреслює природні риси обличчя.

• **Характерний грим:** Використовується для створення специфічних образів старих людей, злочинців, казкових героїв тощо.

• **Фантастичний грим:** Використовується для фентезі-постановок, містить яскраві кольори, блискітки, декоративні елементи.

• **Пластичний грим:** Включає використання накладних деталей (перук, носів, борід) і спеціальних матеріалів для зміни форми обличчя.

3. Матеріали для театрального гриму:

• **Гримувальні фарби** (кремові, водорозчинні, жирні).

• **Пудра** для фіксації.

• **Пензлі та спонжі** для нанесення гриму.

• **Протезні матеріали** для створення шрамів, бородавок та інших деталей.

• **Клей для шкіри** та **гримувальні олівці** для деталізації.

4. Особливості нанесення:

• Грим наноситься яскравіше, ніж звичайний макіяж, оскільки сценічне світло зменшує насиченість кольорів.

• Важливо враховувати тип освітлення: тепле світло «з'їдає» червоний колір, холодне робить обличчя блідішим.

• Після нанесення гриму обов'язково використовується фіксатор, щоб він не розмазувався під час виступу.

5. Сучасні тренди в театральному гримі:

• Використання світлодіодних елементів у фентезі-постановках.

• Поєднання класичного гриму з цифровими ефектами та проекціями.

• Використання екологічних та гіпоалергенних матеріалів.

Ця інформація може бути корисною для вашого проєкту. Якщо потрібно, можу додати більше деталей про техніки нанесення чи створення певних образів.

ТЕМА 22. ЗМОРШКИ, СКЛАДКИ. ГРИМ МОЛОДОГО ТА СТАРОГО ОБЛИЧЧЯ

Починаючи гримуватися, слід ретельно оглянути очі, руки, шкіру обличчя і переконатися, що немає будь-яких пошкоджень шкіри, подразнень.

Щоб уникнути інфекційно-шкірних захворювань необхідно ретельно дезинфікувати гримувальні приналежності та матеріали. Є два спобличчя їх дезінфекції: фізичний (прокалювання над полум'ям спиртівки або кип'ятіння) і хімічний (обробка 80%-ним спиртом або одеколоном, 10%-ним марганцево-кислим калієм).

Приступаючи до гримування, потрібно провітрити приміщення, перевірити чистоту робочого місця: зняти (очистити ножем) верхній шар гриму в коробці. Світло встановити трохи вище голови, стійки ламп повинні бути встановленілені на відстані 50-60 см і ближче від трельяжа, щоб світло не било в очі. Гримувальні матеріали, кисті і руки треба протерти одеколоном, шкіру обличчя вкрити тонким шаром вазеліну. Слід кожен раз міняти ватний тампон для пудри, тому що він легко забруднюється і може стати джерелом інфекції.

Грим зазвичай знімають пластмасовим, кістяним або дерев'яним жом, злегка натискаючи вістрям на шкіру обличчя. Місця, де грим накладено декількома шарами промокають алігніном. Роблять це до тих пір, поки шкіра обличчя не очиститься від суміші гриму і вазеліну. Матеріал для зняття гриму повинен бути м’яким і чистим. Після цього обличчя витирають рушником, алігніном або ватою, злегка натискаючи і не подразнюючи шкіру. Після зняття гриму слід вмитися теплою водою. Не можна піддавати шкіру різкому охолодженню. Якщо немає теплої води, обличчя просто припудрюють, пудра освіжає і охолоджує шкіру обличчя.

Грим молодого жіночого обличчя

Молоде здорове обличчя відрізняється гладкою, пружною, добре натягнутою шкірою, без обвислих складок – ознак старості. Грим молодого обличчя має ряд складнощів: потрібно домогтися максимуму результату, використовуючи мінімальну кількість фарб. У роботі по такому гриму необхідний художній смак, майстерне виконання, акуратність.

Гримування починають з протирання обличчя жиром або кремом для видалення пилу, створення поверхні, зручнішої для покриття обличчя загальним тоном. Тон підбирають з урахуванням індивідуальних особливостей, професії. Так, люди, що працюють на відкритому повітрі більшу кількість годин, будуть виглядати інакше, ніж люди, що проводять робочі години в кабінетах, закритих приміщеннях. При гримуванні обличчя можна за допомогою фарб виправити ілюзорно деякі незначні недоліки: виступаючі вилиці, повні щоки, широкий ніс, маленькі очі, губи, короткі брови.

Для загального тону можна вибрати тон № 1 і 2 – при змішуванні їх вийде колір здорової шкіри. Жіноча шкіра, як правило, ніжніша за тоном,

світліша, ніж чоловіча. Можна скласти загальний тон за іншим рецептом (принципового значення рецептура не має), наприклад, до тону № 2 додавши коричневу фарбу та бакан або тон засмаги.

Нанесення рум’ян залежить від овалу обличчя (подовжене, кругле, квадратне, грушоподібне т.д.), від кольору шкіри, волосся на голові, очей. Рум'яна накладаються тонко, рівномірно за допомогою губки або вказівного пальця. Рум'яна наносять на скроневу западину, підбровний простір, вилицеву опуклість, стінки носа, частину щоки і підборіддя. Покривати рум'янами обличчя повністю не слід. Обов’язково треба дотримуватися схеми їх накладення. Для того щоб обличчя не здавалося відірваним від шиї, кінчик вуха і частину шиї також тонують рум’янами. Далі працюють над гримом деталей обличчя: чола, брів, очей, носа, губ, щік, підборіддя з урахуванням індивідуальності (цей процес докладно розглянуто в окремому розділі). Значна роль в гримі належить зачісці, за допомогою якої, так само як і фарбами, можна змінити овал обличчя, форму лоба, щік. На закінчення грим запудрюють пушком або шматочком вати.

Грим молодого чоловічого обличчя

Гримування чоловічого обличчя має таку саму послідовність, що і грим жіночого молодого обличчя. Вибір загального тону треба робити з урахуванням кольору шкіри. У чоловіків тон шкіри дещо темніший. Загальний тон наносять на обличчя акуратно, рівномірно, без великого нашарування і грудок. Якщо за роллю необхідна рослинність – вуса, брови, борода, бакенбарди, то ті місця, на які їх будуть клеїти, не слід покривати загальним тоном.

При нанесенні рум’ян, підводці деталей обличчя – очей, губ, брів – треба пам’ятати, що все повинно бути природним, як в житті, враховуючи характер сценічного персонажа, епоху, в якій відбувається дія. Відомо, що в минулі століття молоді та старі чоловіки аристократичних кіл, слідуючи моді, сильно фарбували губи, щоки. Молоді артисти мало уваги приділяють гриму, сподіваючись на свою молодість, чарівність. Але при цьому не можна забувати, що обличчя без гриму під дією світлової апаратури буде виглядати блідо, плоско. Тому підфарбовувати очі, наприклад, все-таки треба.

Грим старечого жіночого обличчя

Гримування старечого обличчя вимагає певного досвіду і знань, тому, до того як приступити, до гримування, потрібно добре вивчити анатомічну будову обличчя (кістки, западини, мускули), мімічні вирази і, крім того, обличчя, яке треба гримувати; його особливості можна виявити, переглянувши ряд фотографій або портретів.

Багато в гримі залежить від загального тону, який вибирають з урахуванням віку. Загальний тон – світлий з додаванням охри і сірої фарби. Якщо відчувається наступ дряхлості, то можна добиватися пергаментного відтінку. Для цього, так само як і при гримі худого обличчя, гримувати за схемою «Череп». Промацуючи і промальовуючи западини, затемнюючи їх,

можна досягти позитивного результату. В цілому грим повинен бути не яскравим, але переконливим, достовірним.

Після нанесення загального тону затемнюють западини темною фарбою. Брови можна покрити білою фарбою, надавши їм колір сивини, або скористатися наклейкою з крепе, яка клеїться після закінчення всього процесу гримування, і запудрити. Рум'янець наносять окремими мазками на вилицях великою пористою губкою. Очні западини затемнюють коричневою фарбою, очі підводять сірою з коричневою і сильно розтушовують. Нижні повіки можна трохи підфарбувати, оскільки як у старих людей м'язи стають слабшими, шкіра втрачає пружність. Нижня частина очної западини промальовується сильніше, як і носогубна. Зморшки на лобі, «гусячі лапки» біля очей окреслюються сильніше тонким пензликом. Беруть бакан і коричневу фарбу, проводять лінію, при цьому вона має бути нерівномірною за глибиною. Середину промальовують сильніше, близько до темної поверхні роблять світлий тон, щоб підкреслити глибину за допомогою контрасту. На нижній щелепі промальовують хвилясту лінію, малюють обвислості, мішечки, які утворюються через ослаблення м'язів обличчя. Відстань від носа до верхньої губи затемнюють, підкреслюючи беззубий рот. Волосся слід припудрити або надіти накладку, або сиву перуку.

В *зрілому віці* обличчя характеризує сформована обличчястість. На ньому відображаються всі особливі властивості характеру і темпераменту.

Обличчя в *літньому віці* відрізняється більш серйозним, заклопотаним виразом.

У *старості* обличчя в більшості випадків характеризується нерівно забарвленим восковим кольором шкіри, великою кількістю зморшок, потемнілими губами, сивим волоссям, запалими очима, червонуватим відтінком нижньої очної повіки, яка втратила свою пружність. Коли в глибокій старості шкіра старіє, то вона набуває сіруватого кольору із залишками темно-червоного рум'янцю; верхня губа западає, як через відсутність зубів, так і внаслідок ослаблення м'язів; якщо є лисина, то лобові зморшки переходять і на неї; рот – із завороченими всередину губами (особливо верхньої), колір губ – блідий.

Зморшки бувають лобові (горизонтальні), надбрівні (дугообразні), міжбровні (вертикальні), підбровні, підочні, дрібномішечні, променисті («гусяча або куряча лапка»), носо-поперечні, носогубні, петлеподібні, щічно-підборіддєві, дугообразні , роздільні, паралельні (щелепні).

Зморшки з'являються поступово, по мірі старіння людини. Молода пружна, гладка, щільно натягнута здорова шкіра з віком жовтіє, робиться сухою, шорсткою, втрачає пружність, на ній з'являються зморшки, складки, борозенки. Зморшки спочатку з'являються на лобі, потім в напрямку від носа до підборіддя, у зовнішніх кутів очей і на шиї, переніссі, підборідді і верхній губі.

Зморшки можуть з'явитися у людей в молодому віці через різні звички, наприклад морщити лоб, мружити очі (зазвичай на сонці). Манера сміятися

також сприяє утворенню зморшок. У деяких людей сміх викликає різке скорочення всіх лицьових м’язів; складки, що утворилися під час сміху, віялом розходяться по всьому обличчю. Передчасні зморшки з'являються при короткозорості і неправильному положенні голови під час сну. Багато людей сплять, високо підкладаючи під голову подушку, голова при цьому схиляється на груди, а на шиї та підборідді утворюються зморшки. Перенесені інфекційні захворювання, порушення нервової та ендокринної систем, шлунково-кишкові та інші хвороби послаблюють загальну змогу організму опиратися хворобам, знижують пружність шкіри, і вона починає зморщуватися.

Появі зморшок сприяють тривале перебування на сонці, вітрі, температурні коливання повітря, його надмірна вологість або сухість. Зловживання частим умиванням і особливо з милом, а також часте застосування пудри сушать шкіру і створюють сприятливі умови для появи зморшок.

Зморшки відображають вікові зміни шкіри. Між 30 і 40 роками кількість зморшок збільшується, «Гусячі лапки» з'являються приблизно у віці 40 років. До 55-60 років зморшки заглиблюються і досягають максимуму. Сонячне світло прискорює старіння шкіри. Захоплення сонячними ваннами викликає передчасне старіння шкіри, утворення складок і зморшок. Велике значення має також відсутність зубів. Це змінює форму обличчя і, крім того, порушує нормальне травлення. Щоки і верхня губа западають, чітко виділяються носогубні складки, підборіддя виступає, а кінчик носа опускається. Внаслідок ослаблення тонусу м'язів шкіра стає в'ялою, багато зморшок утворюється навколо рота і на щоках; згладжується малюнок надбрівних дуг, з'являються зморшки в області верхньої повіки і зовнішнього кута ока.

Грим старечого чоловічого обличчя

Грим цей складний, оскільки об’єднує всі процеси, що використовуються в гримуванні. Крім певних навичок при гримуванні необхідні акуратність, спостережливість. Грим повинен здійснюватися на лицьовій частині черепа, кістках, западинах, м'язах, мускулах з урахуванням змін деталей обличчя: чола, брів, носа, очей, щік, рота, підборіддя. Необхідно вивчити фотографії, портрети художників, на яких зображені старі люди, перед гримуванням визначити основні характерні особливості старості, дряхлості. З роками змінюється колір шкіри, яка втрачає пружність, стає в’ялою. М’язи обличчя набувають млявості, опускаються. Волосся втрачає колір, з’являється сивина у бровах, у чоловіків - у вусах, бороді. Найбільше змінюються очі, вони втрачають форму, колір райдужної оболонки стає світлішим, погляд втрачає гостроту, стає байдужим. Зморшки щільною сіткою борознять обличчя. Природно, є старі люди, які не втратили інтересу до життя, вони продовжують бути активними, зовні зберігають підтягнутість фігури і бадьорість духу. Разом з тим роки беруть своє, і як би добре не

виглядав старий чоловік, ознаки старості позначаться на його обличчі більшою чи меншою мірою.

Розглянемо послідовність гримування. Акторам, що виконують роль героя за роками значною мірою старшими від себе, не слід перевантажувати своє обличчя великою кількістю наклейок, наліпок. Не слід покривати обличчя густою мережею великих і малих зморшок. Гримування починається з підбору загального тону. Краще змішати кілька тонів – № 2 + № 3, а також фарби кольору охри, білу.

В основу гримування беруть схему гриму лицьового черепа, але при цьому затемнення роблять в значній мірі слабше, застосовуючи світло-коричневу фарбу + бакан. Рум'янець треба робити за допомогою крупнопористої губки кольором бакан в по'єднанні з жовтою фарбою. Рум'янець наносять уривчастими мазками, підкреслюючи кровоносні судини.

Очну западину затемнюють фарбою нерівномірно, внутрішній кут ока тонують сильніше, ніж зовнішній. У деяких старих жінок шкіра підбровного простору опускається і немов би напливає на верхню повіку, а нижня повіка опускається. Тому гримувальними фарбами можна передати ці зміни. Треба пам'ятати, що ефект залежить від чистоти і співвідношення темних та світлих фарб. Затемнюють підвиличну западину, простір над верхньою губою. При гримуванні треба пам'ятати закони живопису: все, що висвітлюються - наближається, виступає; те що затемнюють - заглиблюється. У гримі велику роль відіграють зморшки: лобові- горизонтальні, міжбровні, носогубні, їх треба підкреслити. Контуром позначити мішки під очима. Для зморшок використовують коричневу фарбу + бакан, промальовують зморшки за природними зморшками обличчя, надаючи за допомогою фарб рельєфність. Лінії з фарбою не повинні бути однаковими за товщиною, краще їх переривати. Вказівним пальцем розтушовують лінію, поруч ставлять блік світлішою фарбою (загальний тон № 2 або № 3 + біла).

У старості шкіра нижньої щелепи обвисає, можна підкреслити так звані «собачі» складки, при цьому треба пам'ятати, що відблиски в цьому гримі відіграють велику роль. З сивого або сірого крепе можна наклеїти брови або на свої нанести білою фарбою сивину.

Губи зафарбовують світлим тоном, контур можна обвести коричневою фарбою + бакан і біла. Пудру використовують світлу. У гримі старечого обличчя застосовують рослинність - бороду, вуса, бакенбарди, перуку. Вони в більшій мірі допоможуть увійти в образ. Треба пам'ятати, що рослинність роблять заздалегідь, перед гримом приміряють, ті місця, які повинні бути закриті рослинністю, не вкривають вазеліном і загальним тоном. Рослинність клеять тільки після запудрювання, оскільки можна пом'яти завивку, порушити форму, забруднити. Спочатку клеять бороду, потім вуса. Знімають після закінчення спектаклю спочатку вуса, потім бороду і перуку.

Грим дитячого обличчя

Обличчя здорової дитини неповторно своїм чистим, ясним виразом. Шкіра гладка, немає різких переходів від однієї деталі обличчя до іншої,

вони немов би зливаються один з одним. Характерні округлість форм, узагальненість і єдина злитість. Для гримування необхідно підібрати ніжний, світлий тон. Можна використовувати загальний тон № 1 + № 2. Часто додають інші фарби в залежності від статі, національності героя. Так, для дівчинки в загальний тон додають білу фарбу і бакан, темно-червону фарбу, а для гриму хлопчика в загальний тон додають коричневу або охру. Обличчя за допомогою гриму можна «омолодити», підтягнувши за допомогою мусліну ніс або зробивши його кирпатим за допомогою фарби та наліпки з гумоза. Затонувавши брови, можна змінити їх розмір і колір, зробити коротшими і світлішими. У дітей широко розставлені очі і, щоб омолодити обличчя, перенісся слід покрити світлим тоном. Брови малюють фарбою бакан коричневою або охрою, верхню і нижню повіки відтіняють блакитним або світло-коричневою фарбою. Губи не вимальовують, як у дорослих; за розміром вони менші, за забарвленням яскравіші.

Особливу увагу треба приділити накладенню рум'ян: їх наносять з урахуванням овалу, тонуючи скроневі западини, щоки - ближче до спинок носа, спускаючись нижче до підборіддя. Грим дитячого обличчя повинен бути чистим і ніжним. Багато в чому доповнить грим зачіска: дівчатам слід зробити легкий чубчик, зав’язати хвостик (один або два), прикрасити зачіску заколочками, бантиками зі стрічок. У зачісці хлопчика можна зробити задерикуватий вихор на потилиці, спереду – чубчик. Бажано, щоб колір волосся був світлим або шатен, через те, що темне, чорне волосся надає особі суворий вигляд, робить людину старше.

Грим з урахуванням індивідуальних особливостей обличчя

Грим для блондинки зі світлою шкірою і голубими очима. Пудра світла, матова, колір - натуральний, природний з невеликим додаванням рожевого або персикового, Рум'яна рожеві, натуральні. Необхідно уникати жовтуватих відтінків. Губна помада - кольору стиглої вишні або цикламена, а також рожевого і кольору маку. Слід уникати всіх блакитнуватих відтінків або темних кольорів. Туш для вій - голубувата або коричнева і ні в якому разі чорна.

Грим для блондинки з темними очима і смаглявою шкірою. Пудра - теплих відтінків: суміш рожевого з жовтуватим. Рум'яна - світло-апельсинові, вишневі або кольору маку. Слід уникати голубуватих відтінків. Колір рум'ян повинен гармоніювати з шкірою, кольором сукні, губною помадою, лаком для нігтів. Туш - коричнева або чорна в залежності від кольору очей - світло-карі або темно-карі.

Грим для брюнетки з блакитними або темно-карими очима і смаглявою шкірою. Пудра - все відтінки коричневого (світлі або темні), що підходять до кольору шкіри. Можна додати трохи рожевого кольору або кольору слонової кістки. Рум’яна – апельсинові, жовтувато-червоні. Колір рум'ян повинен гармоніювати з шкірою, кольором сукні, губної помади і лаку для нігтів. Губна помада - світла, така що різко переходить у помаранчевий

колір, жовтувато-червона, мандаринова або вишнева. Туш - темно-коричнева або чорна. Слід уникати всіх блакитнуватих відтінків.

Грим для рудоволосої жінки зі світлою шкірою і світлими очима. Пудра – світла і прозора, колір - натуральний, персиковий, слонової кістки з додаванням рожевого. Рум'яна: якщо волосся жовтувато-руде з апельсиновим відтінком, то рум'яна жовтуваті; при волоссі мідного відтінку рум'яна коричнево-червоні або кольору цикламена. Губна помада - червона або темно-червона. Губна помада і рум'яна повинні гармоніювати з кольором сукні. Туш – коричнева або чорна.

Грим для чорнявою жінки з блакитними очима і світлою шкірою. Пудра – світла, дуже бліда з рожевим і навіть блакитнуватим відтінком. Обличчя немов би порцелянове. Рум'яна - малинові і кольору цикламена. Зовсім не вживається жовтувато-червоний колір. Пудра і рум'яна повинні нармоніювати з кольором шкіри, сукні, губної помади і лаку для нігтів. Губна помада - бузково-рожева, глибокого червоного тону. Щоб додати шкірі ще ніжнішого вигляду - всі відтінки рожеві. Туш – синя. Вії – злегка підфарбовані.

Грим для темноволосої жінки зі смаглявою шкірою і темними очима. Пудра оливкового, абрикосового кольору, всіх відтінків коричневого з домішкою рожевого. Рум'яна - мандаринові, апельсинові, жовтувато-червоні. Губна помада - яскраво-червона, пурпурова, рубінова або вишнева, колір її повинен гармоніювати з кольором плаття і лаком для нігтів. Туш - чорна, коричнева або синя - в залежності від кольору очей і волосся.

ТЕМА 23. ГРИМ ТОВСТОГО ТА ХУДОГО ОБЛИЧЧЯ.

Грим повного (товстого) обличчя

При виконання гриму повного обличчя треба врахувати деякі фактори, склавши для себе невелику анкету: чим викликана повнота сценічного героя, якого потрібно зобразити на сцені (гарне здоров'я, харчування, сон; добрий, веселун, хвороба, пияцтво; до якого соціального прошарку суспільства він відноситься, скільки йому років, чим він займається). Тільки після цього можна приступити до виконання гриму.

За основу гримування можна взяти схему «веселе обличчя» і йти від форми кулі. Використовуючи наліпки для носа, щік, за допомогою гриму згладити всі гострі частини обличчя, пом'якшити темні, холодні тони, оскільки вони відразу ж накладуть на обличчя відбиток злості. Звісно, є злі повні люди, але, як правило, вони простодушні та добрі. Виходячи з форми кулі, все слід закруглити, брови слід зробити світлими, дугоподібними, можна замаскувати власну форму, підвівши нову форму за допомогою фарб бакан + коричнева. Очі роблять невеликими і круглими, підфарбувавши середину верхньої та нижньої повіки. Головну западину тонують світлим тоном, рожевими рум'янами. Не слід використовувати темні фарби чорну, сіру, синю. Форму носа роблять кирпатою чи картоплевидою, затемнивши нижню область або наліпивши на кінчик носа гумоз, також ніс можна підтягнути за допомогою мусліну.

Велику роль у цьому гримі відіграють щоки, їх форма. Треба пам'ятати що м'ясисті частини обличчя слід висвітлити, немов би приближуючи, тому світлотінню треба користуватися акуратно. На щоці малюють півколо, що починається від носогубної складки. Колір щоки органічно переходить від одного до іншого. Сама лінія темна: фарба бакан + коричнева, далі світло-червона, а в середині роблять світлий блік. Як можна помітити, у повних людей зазвичай є друге підборіддя. Його можна зробити, якщо обличчя виконавця не дуже худе, провівши темну лінію по завершенню підборіддя, та висвітливши наплив, що утворився. Для висветленія використовують тон № 1, 2 + білу фарбу, охру. Форму губ можна збільшити, додавши їм більшу об'ємність. Готовий грим запудрюють, і, якщо це необхідно, надягають перуку.

Грим худого обличчя

Перед тим як приступити до роботи, треба ознайомитися з основними даними та скласти анкету, в якій окрім віку, професії, соціального стану героя має бути відображений стан здоров'я. Потрібно з'ясувати, чим викликане схуднення – хворобою, старістю або іншими причинами. В основу цього гриму беруть схеми «Сумне обличчя» та «Грим черепа». Загальний тон – світлий з додатком блакитної, сірої фарб. Після нанесення загального тону контуром малюють западини коричневою фарбою, потім затемнюють їх. Для успішної роботи треба точно знати анатомічні кордони лицьового черепа, обриси западин та опуклостей. Тіні не повинні бути дуже темними, інакше

западини будуть здаватися провалами. Сильніше тонують очну западину. Промальовують тоном кольору бакан з коричневим западини носогубну, лобові. Менш різко роблять підводку очей, синьою у змішуванні з чорною фарбою лінії вій. Деталі обличчя - ніс, підборіддя - можна з двох сторін затемнити коричневою, або сірою фарбою, надавши їм загострену форму. Тіні потрібно, наносити акуратно з урахуванням анатомічної будови обличчя. Рот не слід фарбувати яскраво-червоною фарбою, щоб не збільшувати форму губ. Запудрити обличчя світлою пудрою. За роллю обличчя може бути худорлявим, але не висохлим. Тому при гримуванні треба пам'ятати про схему, але не перевантажувати обличчя темними тонами.

ТЕМА 24. БОДІ-АРТ, ФЕЙС-АРТ, СПЕЦ ФАРБИ ДЛЯ ОБЛИЧЧЯ І ТІЛА. АКВАГРИМ, КРЕМОВИЙ ГРИМ, СПИРТОВИЙ ГРИМ

Бодіарт (від англійського слова body art – мистецтво тіла) є однією з форм авангардного мистецтва, в якому головним об’єктом творчості є тіло людини.

Витоки бодіарту потрібно шукати в давнину. Людина прагнула прикрашати своє тіло за всіх часів. Наші пращури розписували свої тіла фантастичними малюнками. Робилося це для того, щоб спричинити страх на ворогів. Крім того, такі малюнки позначали статус людини у суспільстві. Використовувалися вони й у ритуальних цілях. Досі традиції розпису тіла існують у аборигенів Африки, Південної Америки, Австралії. Так, наприклад, корінні жителі Австралії під час танців традиційно розфарбовуються різнобарвною охрою чи природною глиною.

У наші дні бодіарт не виконує свої початкові функції. Сьогодні він дає відмінну можливість самовираження, дозволяє проявити свою індивідуальність і підходить для тих, хто мріє виділитися. Якщо підходити до процесу бодіарту творчо, то своє тіло можна перетворити на справжній витвір мистецтва.

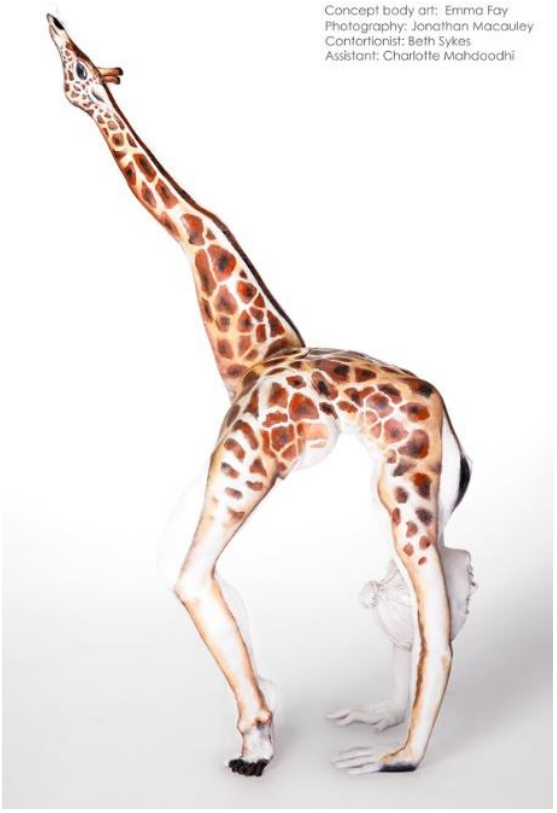

Бодіарт - це досить широке поняття, що включає різні види прикраси людського тіла. Сюди відносяться: бодіпейнтінг, пірсинг, татуювання, татуаж, шрамування, таврування.

Бодіпейнтінг (від англ. bodypainting) – саме так правильніше називати найпоширеніший вид боді-арту, в якому основне місце займає розмальовування обличчя та тіла. Дуже часто використовується у розважальних цілях. Малюнки наносяться просто для краси або походу на вечірку, щоб відзначити якийсь особливий випадок. Розпис абсолютно безпечний і не завдає жодної незручності.

За технікою нанесення малюнка ділиться в залежності від способу: на аерографію та ручну техніку. При аерографії використовується аерограф, а за ручної техніки - пензель.

Для розпису по тілу застосовуються різні види фарб та природних барвників.

Хна. Техніка розпису тіла пастою зі спеціальної хни називається Менді. Такий розпис поширений в Індії і зараз. Ця хна відмінно вбирається у шкіру і надає їй коричневого відтінку. Ця процедура також є абсолютно нешкідливою та безболісною. Такий малюнок може тривати близько трьох тижнів. Після цього він безслідно змивається.

Аквагрим. Такий грим на водній основі застосовується для нанесення малюнків різної гами кольорів. Він добрий тим, що не розтріскується і висихає за короткий час. Крім того, він, на відміну від акрилових фарб практично ніколи не призводить до виникнення алергічних реакцій.

Гуаш застосовується найчастіше фахівцями-початківцями бодіарту. Вона тримається всього день, швидко сходить. Крім того, гуаш розтріскується. Тому її необхідно розбавляти вазеліном або гліцерином.

Жирний грим застосовують для розпису обличчя.

Спиртовий грим. Спиртові фарби використовуються професіоналами для підфарбовування пластичних деталей та створення гриму, стійкого до води, поту, стирання. Вони поводяться подібно до акварельних фарб: напівпрозорі, добре розтікаються, затікають у тріщини і зморшки, ефектно підкреслюючи текстуру.

Розбавляються спеціальним активатором або ізопропіловим спиртом. Використовувати 98% етиловий (медичний, питний) спирт можна, але він працює гірше.

Спиртові фарби не призначені для отримання щільного покриття. Вони використовуються лише для легкого відтінку на накладках з будь-якого матеріалу та на шкірі. Ви можете працювати пензлем, набризкувати зубною щіткою або аерографом. Виробники спиртових фарб заявляють, що їх можна наносити щільним непрозорим шаром, але на практиці це важко досягти: фарба починає морщити і тріскатися. Справжня цінність спиртових фарб – у їх напівпрозорості, природності та стійкості. Вони дуже економічні при такому використанні: палітри може вистачити на кілька років.

Під час роботи спиртовими фарбами в області очей потрібна обережність! Або працюйте напівсухим пензлем, або використовуйте жировий або касторовий грим схожого відтінку, або сухі тіні.

Змиваються зі шкіри спиртовими лосьйонами, або маслянистими змивками. Змивати милом та простим тертям не рекомендується.

Олівець для розпису шкіри. Такий розпис на шкірі людини тримається близько тижня. Досить часто застосовується фломастер для малювання

татуювання. Малюнок триває близько трьох днів. Такий олівець можна використовувати при нанесенні кольорових візерунків.

Акрилова фарба відрізняється гарною стійкістю. Вона добре лягає на шкіру.

Красиві натільні малюнки можуть стати оригінальною окрасою. Потрібно пам'ятати, що вони мають лише тимчасовий характер. Змиваються фарби дуже просто, т.к. барвники наносяться тільки на верхні шкірні покриви. При цьому можна нанести маленький малюнок, а можна повністю розписати все тіло. Це вже залежить від бажань та фантазії замовника. Виконувати нанесення бодіарту має досвідчений художник.

Пірсинг – вид боді-арту, означає не що інше як «проколювання дірок», з наступним носінням у них сережок, кілець, патронних гільз та інших красивих предметів. Відповідним місцем для пірсингу можуть виявитися найрізноманітніші частини тіла: від пупка до язика.

Татуювання. Характеризується нанесенням перманентного (стійкого) малюнка на тіло, методом місцевого травмування шкірного покриву з внесенням у підшкірну клітковину пігменту. Як правило, татуювання та його вид визначаються самим замовником, або умовами побуту та соціуму. Татуювання має характерні відмінні риси, поділяючись на види, стилі та способи виготовлення.

Татуаж (від англ. tattoo) або перманентний макіяж (від англ. permanent makeup – постійний, довготривалий грим) – імітація звичайного косметичного макіяжу, але виконуваного технікою тату, і тому залишається на обличчі постійно (або дуже тривалий час). Найчастіше роблять татуаж брів, губ чи повік. Крім того, татуаж можна використовувати для маскування дефектів шкіри на обличчі або тілі.

Шрамування. Має на увазі нанесення на шкіру досить глибоких порізів хірургічним скальпелем, що залишають хитромудрі шрами. Варіацією на тему є так званий бредінг.

Клеймування (або «бредінг»). Тут шрами чи малюнки наносяться за допомогою розпечених металевих предметів. Після цього з’являються дуже болючі опіки.

ТЕМА 25. КОЛОРИСТИКА. ОСНОВИ

Для того, щоб правильно створювати грим, необхідно знати гармонію кольору та його вплив на створення образу.

Колір – властивість викликати певне зорове відчуття в відповідності зі спектром відбитого їм випромінювання. Без світла неможливо бачити колір. Існують три основних кольори: червоний, жовтий, блакитний. Решта кольорів являються похідними від цих кольорів. Другорядні кольори, наприклад, помаранчевий – отримують при змішуванні червоного з жовтим; зелений – жовтого з блакитним.

Однією з характеристик кольору являється насиченість (інтенсивність) кольору. Більш насиченими являються кольори спектру. Ненасичені кольори називають блідими (наприклад, блідо-блакитний). Другою характеристикою кольору являється яскравість (хроматичність). В залежності від яскравості кольори називають світлими чи темними (світло-синій, темно-синій).

В будь-якому гримі потрібна присутність гармонії кольору. Всі кольори спектру можна розділити на дві групи. До першої відносять: червоний, помаранчевий, жовтий, зелений. До другої: блакитний, синій, фіолетовий. Першу групу називають - теплою гамою, другу – холодною.

В живописі існує поняття «колорит», тобто загальне кольорове та тональне рішення картини. В гримі частіше використовують слово «гармонія», яке виражає те ж саме.

Гармонія кольору – це закономірність поєднання кольорів, рівновага теплих та холодних тонів.

На заняттях гриму студенти працюють, як живописці, тільки фарбами для них є гримувальні фарби, пудра, та багато засобів декоративної косметики.

Гримувальні фарби складаються з жирної маси, виготовленої за спеціальним рецептом (з білого вазеліну, білого воску та ін.) пофарбовані в різні кольори мінеральними фарбниками. В коробці гриму знаходяться три загальних тони: № 1, 2, 3 та 9 кольорових фарб: коричневий, бакан, кармін, зелений, чорний, білий, жовтий, блакитний, світло-коричневий.

Стандартний кейс гриму містить два номери фарб тілесного кольору, які призначені для загального тону. Але це зовсім не означає, що ними треба користуватися в такому вигляді, як вони продаються. Найчастіше їх змішують разом чи підмішують до них фарби інших кольорів, домагаючись потрібного тону.

Було б помилково рекомендувати стандартні, однакові для всіх випадків кольори. Але чого слід дотримуватися обов'язково – це співвідношення фарб. Воно залежить від загального тону. Цей загальний тон повинен лише послаблюватись або посилюватися. Тому всі відтінки, що застосовуються в гримі одного обличчя, складаються з одних і тих же кольорів фарби з величезною перевагою темного для впадин і світлого для опуклостей.

При сірому з жовтизною загальному тоні колір для западин і зморшок можна скласти з коричневої і сірої або синьої фарби. Щоб висвітлити фарбу, до неї додають загальний тон; щоб підсилити фарбу, додають бакан. При червонувато-коричневому тоні колір для западин і зморшок складається із суміші бакана з коричневою фарбою, куди знову додається загальний тон. Фарба для опуклостей у першому випадку складається шляхом домішування до загального тону жовтого, у другому – рожевого з жовтизною.

При змішуванні фарб необхідно враховувати пропорції кольорів. Потрібний відтінок досягається додаванням одного, то іншого кольору. Тут давати поради та вказувати пропорції марно. Освоїти змішування фарб можна лише практичним шляхом.

Слід нагадати, що біла та чорна фарби служать для посилення того чи іншого кольору. Суміш жовтої та червоної фарб дає помаранчеву, поєднання синьої та жовтої – зелену, а червоною з синьою – фіолетову фарбу.

Коли мова йде про косметику, можна легко забути про важливість науки, яка стоїть за її використанням. Часто, ми повністю зосереджуємо увагу на новинках гламурних пігментів та модних аплікаторів. Звичайно ж, це все також важливо. Але усе ж, немає нічого важливіше за розуміння кольору. Знати теорію кольорів – це обов'язок кожного професійного візажиста, художника-гримера, та просто любителів мистецтва макіяжу. Теорія кольорів надзвичайно складна та має багато напрямків.

Колірні Моделі

Для початку варто згадати, що існує багато колірних моделей за типом медіуму, у якому використовуються кольори. В нашому випадку, мова йде про колірну модель RYB (від англ. Red, Yellow, Blue – Червоний, Жовтий, Блакитний, яку зазвичай використовують спеціалісти, які працюють з декоративною косметикою та фарбами. Ви також, можливо, чули про колірну модель CMY – Ціан (блакитний), Маджента (пурпуровий) та Жовтий, або CMYK, де остання літера скорочення позначає ключовий колір (Чорний). Ці системи використовуються для графіки та друку на принтерах.

Також, варто згадати RGB (від англ. Red, Green, Blue – червоний, зелений, синій) – колірну модель, яка використовується в електронних системах накшталт телебачення та комп'ютерів, а також у фотографії. Основна відмінність між ними - це те, що за системою RYB, ми дивимося на колір у справжньому світі, а також можемо до нього доторкнутися як, наприклад, до обличчя або до яблука. Такі кольори називаються субтрактивними. Інші кольори створюються чимось, чого ми не можемо торкнутись - наприклад, світло, райдуга, відображення та кольорові цифрові зображення на екрані. Такі кольори називаються адитивними. Саме тому, ми по-різному сприймаємо кольори створені світлом та іншими фізичні шляхами утворення кольорів. Звичайно, з тої ж причини, те як ми бачимо грим та інші фізичні кольори через камеру або на екрані, може відрізнятися від того, як ми сприймаємо ці кольори очима.

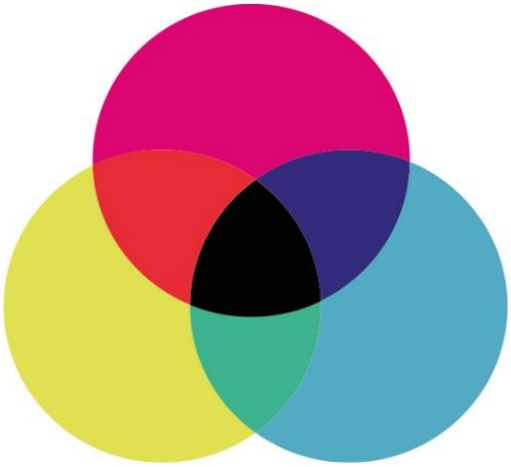

CMYK - Subtractive Color

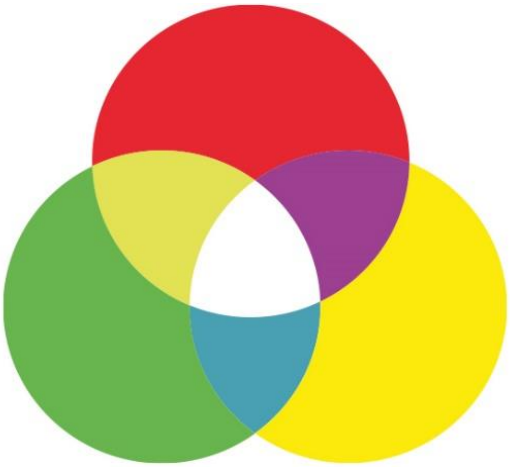

RGB - Additive Color

Коло Кольорів (Колірний Круг)

Отже, почнемо з базової моделі, на якій базується змішування субтрактивних кольорів. Дану версію кола кольорів розробив Ісаак Ньютон у 1666 році.

Коло кольорів показує логічну послідовність 12 кольорів або відтінків та

як вони взаємопов’язуються, що допомагає проілюструвати теорію кольору в найпростіший спосіб. Це інструмент, який дає нам змогу зрозуміти як саме кольори співвідносяться один з одним та як вони сприймаються людським оком. Це є основою у роботі з косметикою. ***Коло кольорів існує для того, щоб показати як взаємодіють основні кольори, а також кольори та відтінки які їх пов’язують.***

Колірна Термінологія.

Для початку, необхідно дати визначення основним термінам.

КОЛІР класифікується за трьома характеристками:

- **ТОН,**

- **ЯСКРАВІСТЬ**
- **НАСИЧЕНІСТЬ**.

ТОН це колір у чистому вигляді. Тони - це всі основні, вторинні та третинні кольори на колі кольорів.

ЯСКРАВІСТЬ це відносна тьмяність чи яскравість кольору (також відома, як градація відтінків сірого, про яку ви можете прочитати далі).

НАСИЧЕНІСТЬ це рівень яскравості або тьмяності кольору.

Отже, беручи ці терміни на озброєння, потрібно детальніше розібрати класифікацію кольорів та відтінків.

Комбінування Кольорів.

1. ОСНОВНІ кольори – це ті кольори, які неможливо створити шляхом змішування інших кольорів. У цьому випадку, це червоний, жовтий та синій.

2. ВТОРИННІ кольори це тони, які створюються шляхом змішування найбільш насичених відтінків окремих основних кольорів. Ці кольори є: помаранчевий (поєднання червоного та жовтого), фіолетовий (поєднання синього та червоного) та зелений (поєднання жовтого та блакитного).

3. ТРЕТИННІ кольори – це тони, які утворюються у результаті змішування основного та вторинного кольорів. Це червоно-помаранчевий, жовто-оранжевий, жовто-зелений, синьо-зелений, синьо-фіолетовий та червоно-фіолетовий. Разом, основні, вторинні та третинні утворюють дванадцять кольорів колірного круга.

4. ДОПОВНЮЮЧІ кольори – це кольори, які при змішуванні один з одним утворюють сірий колір. Їх також називають «протилежними» або «доповняльними» кольорами, бо вони знаходяться в протилежних позиціях на колі кольорів.

5. ПОДІБНІ кольори – це група з трьох кольорів, які розташовані поруч на колірному колі та є поєднанням основного, вторинного та третинного кольорів або відтінків.

Колірна система Мансела

Ось тут ми переходимо до цікавіших речей. Усім візажистам та художникам-гримерам відомо про важливість чорного та білого кольорів, але в цьому прикладі їх немає. Давайте гіпотетично повернемо кольорове коло горизонтально та дослідимо наступний рівень.

Можна уявити, що коло кольорів - це куля, що обертається навколо осі.

Білий знаходиться у верхній частині кулі, а чорний - у нижній. У результаті поєднання чорного та білого утворюється сірий, тому сірий розташований у центрі кола. Саме це дозволяє нам створювати відтінки, тони, тіні або кольори.

ВІДТІНОК – додавання до кольору або колірного тону різних ступенів білого, що робить його світліше.

Тінь - додавання до кольору або колірного тону різних ступенів чорного, що робить його темніше.

гТон – додавання до кольору або колірного тону різних ступенів сірого, що робить колір тьмяним або менш яскравим.

Тон Шкіри, Підтон & Колір Шкіри.

Всі кольори поділяються на теплі та холодні. Це пов’язано з тим, як ми їх сприймаємо. Холодні кольори та відтінки мають меншу довжину світлової хвилі - ми зазвичай сприймаємо їх як більш спокійні та м’які. Теплі кольори та відтінки мають більшу довжину світлової хвилі, які можуть поширюватися у просторі. Саме тому ми сприймаємо їх як більш виразні та ефектні.

Для початку слід розуміти як колір пов’язаний зі шкірою.

ТОН ШКІРИ, який також називають **КОЛЬОРОМ ШКІРИ** - це основний колір, який ми бачимо коли дивимось на шкіру. Це домінуюче забарвлення шкіри. Тон визначається кількістю меланіну у шкірі. Меланіни – це темні пігменти в нашому тілі, які визначають наскільки в нас світле або темне волосся, очі та колір шкіри. Також існує поняття **ПІДТОНУ**. Для багатьох людей це термін не зовсім зрозумілий, особливо що стосується шкіри та змішування кольорів.

Підтони – це менш помітні або приглушені відтінки, які дає шкіра. Вони не змінюються під впливом освітлення, засмаги або інших видів зовнішнього впливу.

Один з найпростіших шляхів визначити підтон – подивитися на вени на зап’ясті. Колір вен – це і є підтон шкіри.

Синій або рожево-червоний – ХОЛОДНИЙ ПІДТОН.

Синьо-зелений НЕЙТРАЛЬНИЙ ПІДТОН.

Зелений або оливковий – ТЕПЛИЙ ПІДТОН.

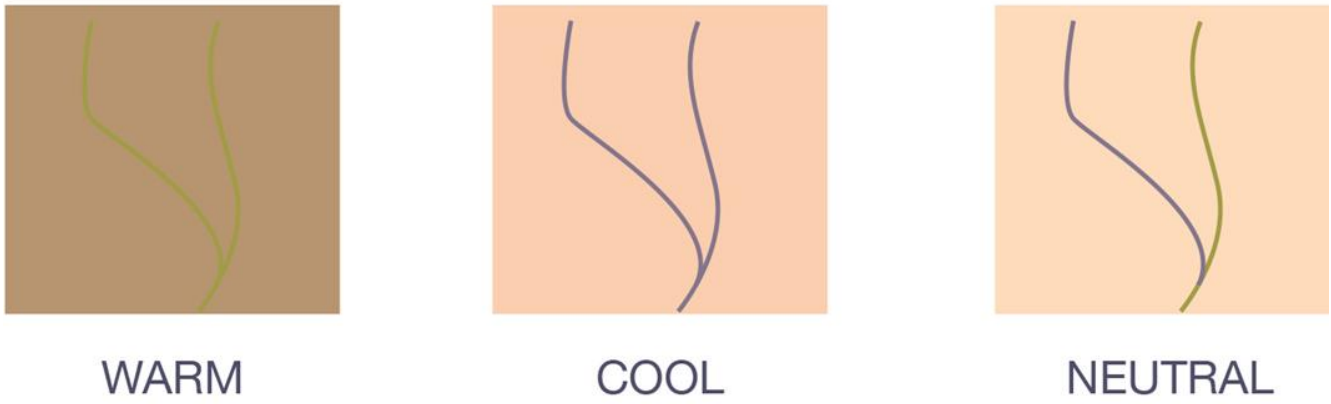

Колірна Корекція.

Існує хибна думка, що люди зі світлою шкірою мають холодний підтон шкіри, а люди з темною – теплий підтон. Але це не так. Можна знайти людей з темною шкірою, але холодним підтоном і навпаки. Це одна з причин, чому іноді тональна основа начебто підходить до тону шкіри, але при нанесенні дає сіруватий, жовтий або теплий відтінок. Це результат того, що люди неправильно розуміють поняття підтону, тому потрібно знати точно знати та розуміти що це таке. Що стосується кола кольорів, усі тони шкіри можна знайти у спектрі від жовто-помаранчевого до червоного. Тони шкіри з холодним підтоном зазвичай мають червоно-рожевий відтінок, а тони з теплим підтоном мають жовтуватий відтінок. Темні тони шкіри та тіні (контури) знайти серед тіней, тоді як світлі тони шкіри можна шукати серед відтінків. Тони шкіри також різняться за насиченістю, а отже можуть бути посеред відтінків та тонів, але завжди у спектрі від жовто-помаранчевого до червоного.

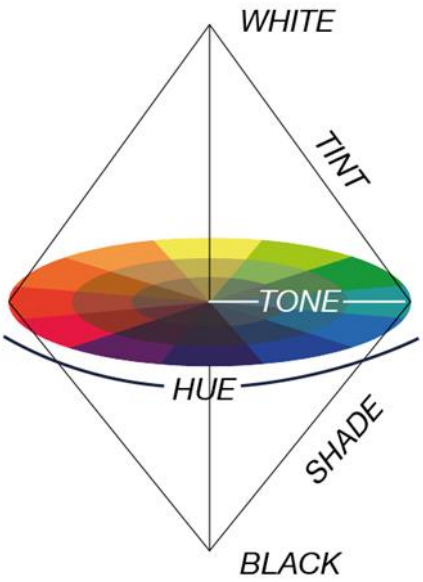

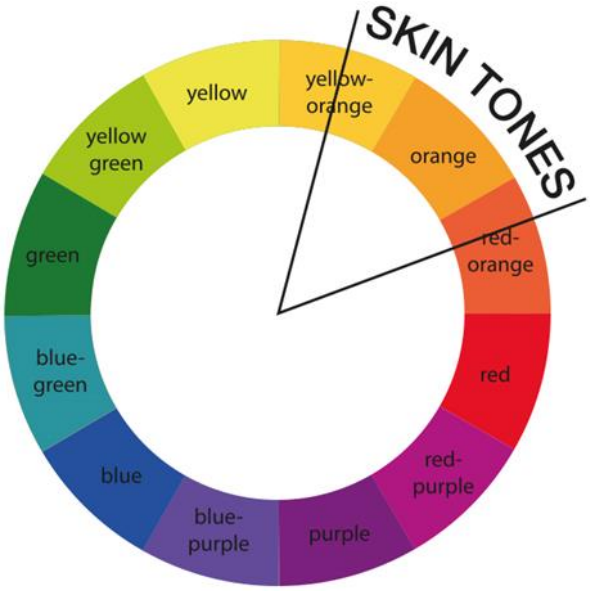

Використання коректорів кольору для досягнення рівномірного тону шкіри по всьому обличчю або тілу є поширеною практикою в мистецтві макіяжу. Сюди входить маскування темних кіл під очима, синців, гіперпігментації, захворювання вітиліго, захворювання розацеа – загалом, усе що створює контраст на шкірі. Саме тому важливо добре розуміти теорію кольорів, особливо доповнюючих кольорів. Раніше ми вже згадували, що доповнюючі кольори нейтралізують один одного, а отже, озброївшись знанням цієї теорії, можна досягти корекції кольору шкіри.

На цьому зображенні ви може побачити коло кольорів та **ПАЛЕТКУ КОНСИЛЕРІВ** ‘Нейтралізатор’. Як ви можете помітити, кожен колір, необхідний для корекції пігментації тону шкіри, є на палетці. Також, палетка має нейтралізатор для регулювання інтенсивності кольору в залежності від того, наскільки насичений контрастний колір потрібно використати для ефективної корекції. Це можна визначити виключно в кожному індивідульному випадку відразу після того, як ми визначимо тон та підтон шкіри.

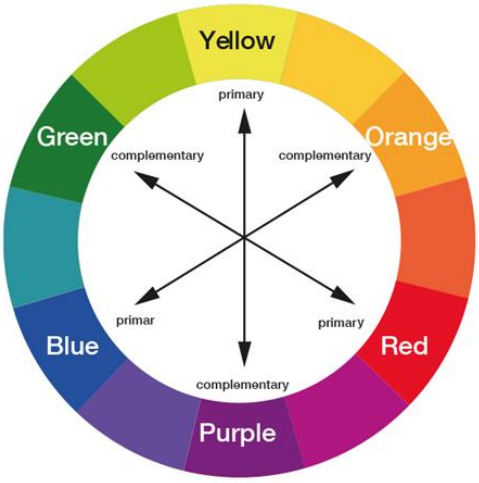

Вплив Світла.

Коли мова йде про макіяж та грим, важливим елементом в теорії кольорів є те, як освітлення впливає на колір шкіри як з макіяжем, так і без нього. Світло – це вирішальний елемент, який слід враховувати при нанесенні будь-якого кольору на шкіру. Це має надзвичайний вплив на те, як цей колір буде сприйматися оком.

Незалежно від джерела світла або тону шкіри, лише від 4% до 7% процентіі видимого світла відбивається від поверхні шкіри. Решта світла

проникає під шкіру до дерми та розсіюється через у результаті дифузного відбиття. Це часткове поглинання та відбиття світла у різні напрямки і дає нашій шкірі її природній блиск та напівпрозорий вигляд.

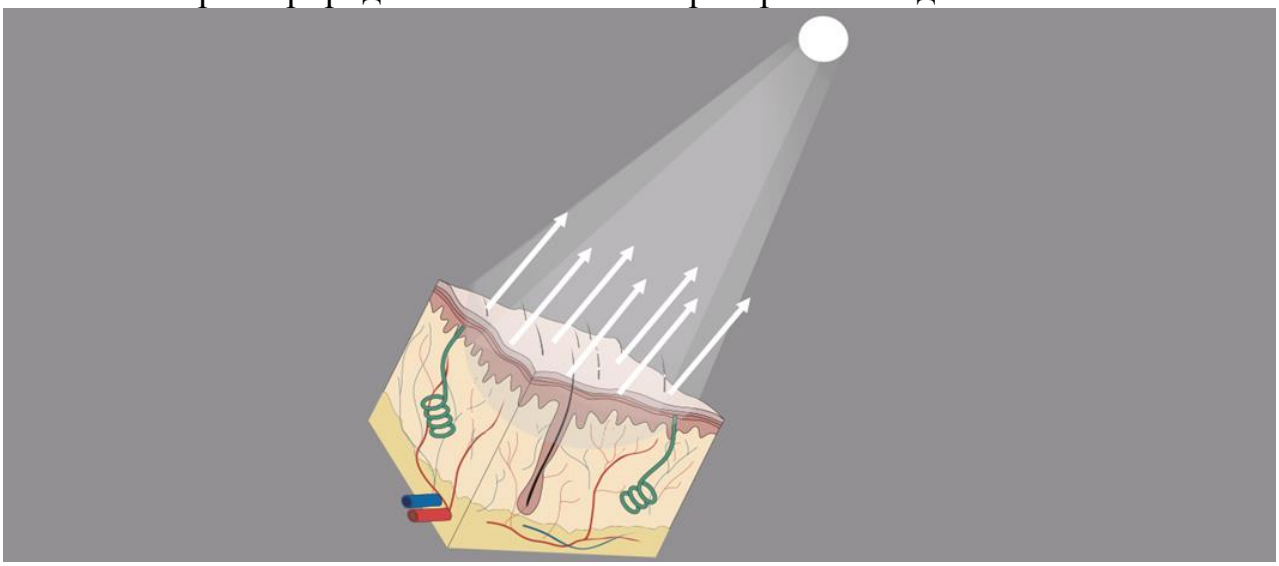

Для досягнення мети маскування недоліків, ми зазвичай використовуємо високопігментовані консилери. Це робить шкіру більш непрозорою, ніж натуральна шкіра, і тому одразу після нанесення вона починає повністю відбивати світло, що призводить до штучності макіяжу та руйнує ефект природньої корекції.
Отже, питання. Яким чином уникнути цю проблему?
А відповідь проста – використовуючи теорію кольорів.

Температура Кольору

Даний приклад показує ефект холоднішого природнього світла на

відміну від теплішого штучного. Оригінальне зображення було сфотографовано зі спалахом приблизно в 4200 Кельвінів. Оскільки освітлення налаштовано на холодне, більш синє світло, воно активно нейтралізує теплі відтінки у шкірі та макіяжі. Розуміючи теорію кольорів, ми знаємо, що сині відтінки є доповнюючими для жовто-помаранчевих – а отже, нейтралізують їх. Через це, усе може виглядати суворо та різко, без балансу теплих кольорів, що надає неприваблівий вигляд.

Натомість, коли дивимося на обличчя у світлі від свічки, теплі відтінки та контраст на обличчі виглядають більш привабливо. Наша найголовніша порада вам – завжди, наскільки це можливо, наносити макіяж при денному світлі. Денне світло чисте та розподіляється рівномірно, а також дає нам повний спектр кольорів, демонструючи макіяж у найточніших деталях.

При натуральному освітленні буде більш помітно, якщо тон невірно підібрано або нанесено нерівномірно. В такому випадку, ви зможете контролювати насиченість та глибину кольору макіяжу, і тоді він все ще буде виглядати бездоганно при будь-якому освітленні. Теорія кольорів вимагає взяти велику кількість інформації на озброєння, але лише з цим знанням ви зможете в повній мірі опанувати мистецтво макіяжу. Пам’ятайте – справа боїться майстра.

ОСНОВНІ КОЛЬОРИ

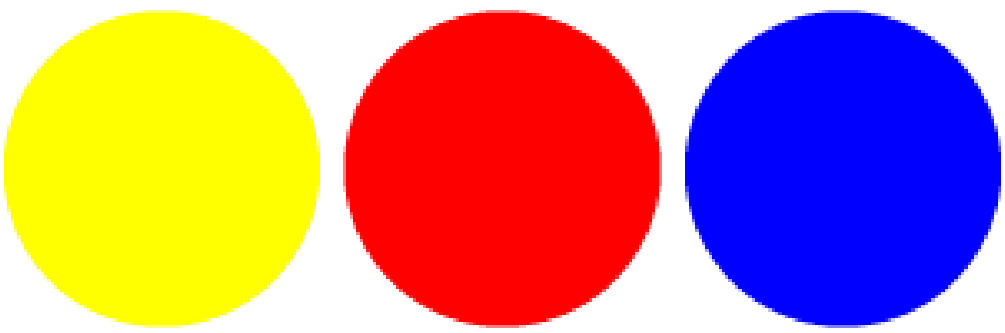

ДОДАТКОВІ КОЛЬОРИ

помаранчевий =

жовтий + червоний

фіолетовий = червоний + синій

зелений = синій + жовтий

ПОХІДНІ КОЛЬОРИ

Похідними називаються ті кольори, які виходять при змішуванні одного основного кольору (жовтий, червоний або синій) з одним із додаткових кольорів (помаранчевий, фіолетовий або зелений). Похідними кольорами є наступні шість кольорів кольору:

жовто-зелений = желтый (основной) + зеленый (дополнительный)

жовто-помаранчевий = жовтий (основний) + помаранчевий (додатковий)

червоно-помаранчевий = червоний (основний) + помаранчевий (додатковий))

червоно-фіолетовий = червоний (основний) + фіолетовий (додатковий)

синьо-фіолетовий = синій (основний) + фіолетовий (додатковий)

синьо-зелений = синій (основний) + зелений (додатковий)

Всі кольори, розташовані на колі, можна поділити на світлі і темні

До світлих відносяться такі кольори: жовтий (основний); помаранчевий, зелений (додаткові); червоно-жовтогарячий, жовто-зелений, жовто-жовтогарячий, синьо-зелений (похідні).

Тоді як темними кольорами є червоний, синій (основні); фіолетовий (додатковий); червоно-фіолетовий, синьо-фіолетовий (похідні).

Крім того, всі кольори, розташовані на кольоровому колі, поділяються на теплі та холодні.

Колірний круг складається з шести теплих та шести холодних кольорів.

Теплими є ті кольори, у яких жовта складова переважає над синьою: червоний, жовтий (основні); помаранчевий (додатковий); червоно-жовтогарячий, жовто-жовтогарячий, червоно-фіолетовий (похідні).

Холодними відповідно є ті кольори, в яких синя складова переважає над жовтою: синій (основний); фіолетовий, зелений (додаткові); жовто-зелений, синьо-зелений, синьо-фіолетовий (похідні).

АХРОМАТИЧНІ І НЕЙТРАЛЬНІ КОЛЬОРИ.

Чорний і білий кольори, а також всі розташовані між ними області сірих тонів, є ахроматичними, нейтральними або безбарвними кольорами (далі – ахроматичні кольори), де найяскравішим ахроматичним кольором є білий, а темнішим – чорний.

Чорний і білий кольори універсальні, і поєднуються з усіма іншими кольорами колірного кола, за рідкісними винятками. Ахроматичний (сірий) колір або нейтральний коричневий колір, що не є ахроматичним, можна отримати шляхом змішування основного кольору з додатковим, а тон (насиченість) одержаного сірого або коричневого кольору залежить від пропорцій, в яких змішуються зазначені кольори.

КОНТРАСТНІ КОЛЬОРИ

Контрастними кольорами прийнято вважати два кольори, між яким на колірному колі знаходяться 3 проміжні кольори.

Ці поєднання є максимально яскравими та нав'язливими, в яких один колір підкреслює глибину іншого. При цьому рухатися по колу для визначення контрастних кольорів можна як за годинниковою стрілкою, так і проти годинникової стрілки. Таким чином, для кожного кольору можна підібрати 2 контрастні.

З групи основних кольорів контрастними один до одного є всі кольори:

Ахроматичні. **Хроматичні**

жовтий, червоний і синій. Тобто зазначені кольори можуть поєднуватися в будь-якій комбінації в парі (червоний та синій; червоний та жовтий; жовтий та синій) або, за бажання, у трійці.

З групи додаткових кольорів контрастними один до одного є також всі кольори: помаранчевий, зелений і фіолетовий. Тобто зазначені кольори можуть поєднуватися в будь-якій комбінації в парі (помаранчевий та зелений; помаранчевий та фіолетовий; зелений та фіолетовий) або, за бажання, у трійці.

З групи похідних кольорів можна скласти наступні контрастні трійки кольорів (при цьому зовсім необов'язково використовувати трійки — два кольори також чудово виглядають разом):

Червоно-жовтогарячий – синьо-фіолетовий – жовто-зелений

Жовто-жовтогарячий – червоно-фіолетовий – синьо-зелений

Жовто-зелений – червоно-жовтогарячий – синьо-фіолетовий

Синьо-зелений – червоно-фіолетовий – жовто-жовтогарячий

Чим відрізняються кольори-антагоністи від контрастних кольорів, запитаєте ви? По суті, й ті й інші утворюють найяскравіші пари разом, та їх поєднання дають нам простір для фантазії, творчості та самовираження у підборі одягу та макіяжу.

СУСІДНІ КОЛЬОРИ

З відтінки, що знаходяться поруч один з одним на колірному колі, також чудово поєднуються між собою.

Такі відтінки дуже добре працюють у моно-макіяжі, тобто коли вам потрібно виконати макіяж в одній кольоровій гамі.

ВІДТІНКИ

Напевно, ви запитуєте, де ж на цьому кольоровому колі такі відтінки, як хакі, шоколад, вишня, слива, винний, рожевий тощо? Справа в тому, що ці відтінки виходять шляхом змішування кожного з 12 кольорів кола з нейтральним сірим, при цьому за тон відповідає ступінь його сірості:

• якщо змішати червоно-фіолетовий з білим, що є найсвітлішим ахроматичним відтінком, ми отримаємо рожевий;

• якщо змішати червоно-фіолетовий з темно-сірим з ахроматичних лінійки, отримаємо вишневий.

Монохромні кольори

Монохроматичні кольори - комбінації яскравості та насиченості в межах одного й того ж кольору.

До речі, бежеві і коричневі тіні найчастіше застосовуються у весільному макіяжі, тому що найбільше гармонують з кольором людської шкіри – це приклад поєднання монохроматичних кольорів.

Монохромна палітра:

Ця колірна схема формує палітру із відтінків одного кольору.

Він у будь-якому випадку виглядає вишукано та доречно. До того ж завжди надає образу оригінальності, наголошує на природній красі, не відволікаючи увагу від твого обличчя на яскраві фарби косметики.

Споріднені кольори (аналогова тріада) будь-які три кольори, що йдуть один за одним на колірному колі, наприклад блакитний, синій, фіолетовий.

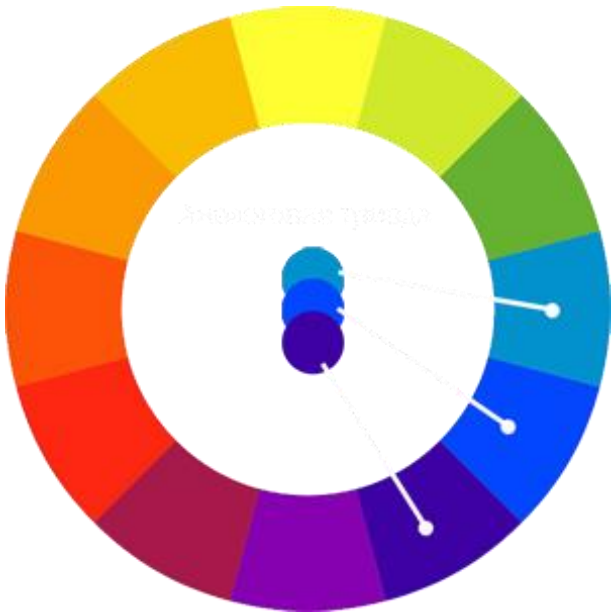

Використовуючи принцип аналогової, тріади завжди можна досягти найбільш плавного переходу між кольорами.

Аналогічна тріада або Близькі кольори: Три або чотири кольори, що знаходяться поруч один з одним на колірному колі, створюють розслаблюючу, гармонійну палітру.

Оскільки відтінки настільки схожі, що можна зберегти спокій фарб на шкірі, граючи з прозорістю та текстурою. Приклад: для демонстрації використовується червоно-фіолетовий, червоний, червоно-жовтогарячий (будь-які три або чотири сусідні кольори працюють). Щоб надати цьому виду деякий акцент, для губ використовувався чистий пурпуровий.

Класична тріада

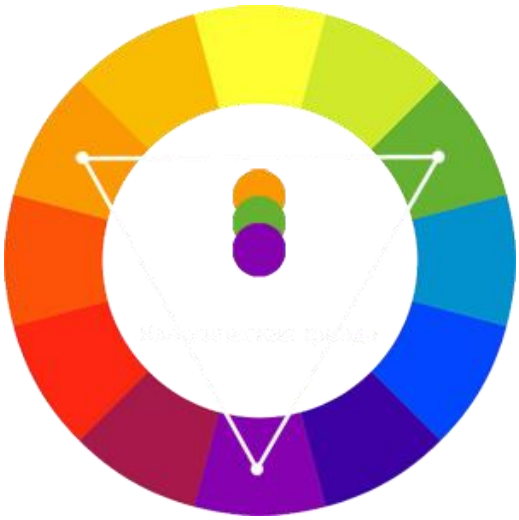

три рівновіддалені по колірному колу кольори (перебувають у вершинах рівностороннього трикутника), наприклад помаранчевий, зелений та фіолетовий.

Класична тріада – тріадні кольори: Варіант для сміливих. Тріадна колірна схема грає відразу з декількома зухвалими кольорами.

Ця палітра поєднує кольори, розташовані зовсім у різних частинах колірного кола, зазвичай це вторинні відтінки зеленого, фіолетового та оранжевого кольору.

Контрастна тріада

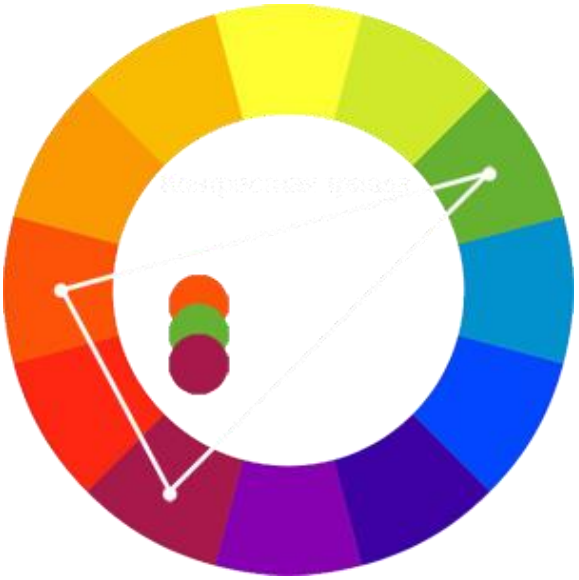

Береться один колір і доповнюється двома сусідніми кольорами для компліментарного йому, наприклад, червоно-оранжевий, червоно-фіолетовий і зелений.

Чотири кольори можна поєднувати між собою за прямокутною та квадратною схемою, коли кольори є вершинами прямокутника (квадрату), вписаного у колірне коло.

Поєднуючи кольори, можна грати з їх яскравістю та насиченістю, отримуючи сотні різних комбінацій. Та й працювати, суворо прив'язуючись до колірного кола, було б теж не зовсім правильно – у творчості потрібно покладатися на смак та інтуїцію та іноді найнесподіваніші поєднання кольорів дозволяють створити надзвичайно гарний образ.

ТЕМА 26. ТЕХНІЧНІ ПРИЙОМІ ЗМІШУВАННЯ КОЛЬОРІВ НА ШКІРІ. ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ З РІЗНИМИ ВИДАМИ ЖИВОПИСНОГО ГРИМУ

Спектр, просторові властивості світла. Теплі, холодні тони, їх застосування. Відображення та поглинання світла. Колір та світотінь. Показ ілюстрацій з гармонійним та дисгармонійним звучанням кольору. Збільшення та зменшення форм кольору.

Основні тіньові фарби у гримі. Особливості загального тону. Поняття «тон» та «грим-образ». Чинники, необхідні під час вибору загального тону.

Розподіл загального тону.

Загальний тон є основою гриму.

У коробці гриму три основні загальні тони: (№ 1 – світло-рожевий, №2 – темно-рожевий, №3 – колір засмаги).

Загальний тон накладається на обличчя за допомогою губки або вказівного пальця правої руки від центру до країв обличчя. Загальний тон розподіляють рівним тонким шаром – до краю волосся та на шию. Гримуючи обличчя, слід покривати загальним тоном мочку вуха та частину шиї, щоб обличчя не виглядало маскою.

Колір шкіри та загальний тон.

При виборі загального тону слід враховувати такі фактори:

1. вік
2. професія
3. соціальне становище
4. стан здоров'я
5. регіон проживання
6. національність.

Аквагрим розводиться на воді – звідси і назва. Він не має токсичних домішків, тому при його використанні не доводиться переживати за негативний вплив на шкіру та здоров’я.

Якісний аквагрим видаляється зі шкіри звочайною водою, легко змивається милом. Фарба швидко сохне, тому виконати малюнок можна максимально обережно, не забруднюючись. З одягу також ця фарба змивається без зусиль.

Аквагрим має еластичну структуру, що дозволяє фарбі не тріскатись на шкірі, також через швидке висихання, шари фарби можна наслоювати.

Аквагрим можна наносили спонжем, губкою або пензлями за натуральним волокном, синтетичні пензлі також можна використовувати але вони сильно вбираюсь пігмент. Також в роботі іноді використовують спеціальні олівці і маркери, в які заливається фарба, для лінійної техніки це дуже облегшує роботу.

Перед роботою обов’язково проводиться тест на алергічну реакцію. Для цього на зап’ясток наноситься невелика кількість фарби на хвилин. Тільки після цього фарбу можна наносити на обличчя.

В якості бази на шкуру спочатку наноситься тон. При необхідності зафарбовуються або замилюються брови. Зазвичай схема малюнку виконується зверху вниз. Не слід напбирати на пензль забагато фарби, пона не повинна стікати та капати з пензля, так як є варіант забруднити та неодноразово коректувати малюнок.

Важливою є обробка зон навколо очей. Тут треба діяти дуже акуратно, щоби не пошкодити ніжну шкіру. Тому рекомендується працювати широким і м'яким пензлем. Руку слід тримати під прямим кутом до шкіри.

Є декілька рецептів **самостійного виготовлення аквагриму**.

1. Для цього береться дитячий крем, картопляний крохмал, тепла вода та харчовий барвник потрібних кольорів. Спочатку крохмал розводиться з водою, потім додається дитячий крем та вимішується до однорідності. Далі обережно додається барвник, важливо не переборщити.

2. Кукурудзяний крохмал та вершки змішуються до однорідної густої маси, далі додається трішки кип’яченої води. Довівши до потрібної консистенції додаються харчові барвники. Зберігається такий аквагрим у герметичних контейнерах та в холодному місці, кращим варіантом буде холодильник.

Але такий варіант допускається у форс-мажорних ситуаціях, та не призначений для роботизі шкірою. Та тільки Ви несете відповідаль за використання такої фарби. Краще працювати за матеріалами, що перевірені в лабораторіях та дають гарантію в безпечній експлуатації.

По техніці бодіарту аквагримом та жирним гримом є доволі багато технік, наприклад розпилення аквагриму щіткою, лінійна техніка, видпечатування губкою, малюнок з готовим трафаретом, повне заповнення ділянки шкіри в один тон, градієнти.

Тема градієнту є дуже важливою, адже це може бути як фон основного образу, так і промальовка деталей. Є різниця в техніці малювання аквагримом та жирним гримом, градієнт жирним гримом малюється простіше, він тушується звичайною губкою або спонжем, змішування кольорів виходить м’яке та легко коректується.

Жирний грим не висихає повністю, тому потебує фіксації пудрою/спеціальним фіксатором. Але навіть після цього такий малюнок слід носити обережно, він може змазатись або забруднити одяг.

У випадку аквагриму нанесення градієнту потребує техніки. Обов’язковим моментом є те, шо фарби тушуються до висихання, якшо фарба починає сохнути або вже зафіксувалась, градієнт буде з плямами, просвітами, може розслоюватись. Для рівномірго градієнту наноситься два кольори на шкіру, та поки фарба ще свіжа, береться пензль-віяло (можна використовувати трохи вологий спонж) та тримаючи рукоятку під прямим кутом та ворсом перпендикулярно до межі двох кольорів, виконується розтушовка вздовж кордонів кольорів.

Але для облегшення роботи гримери використовують **аерограф.** Аерограф – прилад для безконтактного нанесення макіяжу. Аерографія

(нанесення фарб за допомогою розпилення) використовується у багатьох сферах: від промисловості та будівництва до художньої творчості. Застосовується цей метод і в косметичних цілях: барвники наносяться на шкіру за допомогою аерографа для макіяжу. Від традиційного способу нанесення косметики макіяж аерографом відрізняється більш тонким та рівномірним розподілом засобів на шкірі за рахунок безконтактного розпилення.

Принцип роботи косметичного аерографа:

Аерографію в косметичних засобах вперше застосували у 1958 році в кінематографі для створення штучної рівномірної засмаги велику кількість акторів, які брали участь у зйомках фільму «Бен-Гур». Успішний досвід застосування розпилення косметики дав поштовх розвитку технологій та виробництва аерографів для бьюті-сфери.

Зовні аерограф для обличчя та тіла нагадує невеликий пістолет з резервуаром. Розпилення засобу з резервуара в пневматичному приладі досягається під впливом повітря. Основні конструктивні елементи в апаратах airbrush make-up:

-компресор;

-механізм розпилення з ємністю для фарби (аерограф);

-з'єднувальний шланг.

Залежно від компресора прилади поділяються на два види: стаціонарні (працюють від електричної мережі) та акумуляторні.

Переваги макіяжу аерографом:

Нанесення косметики за допомогою аерографа має низку переваг.

При використанні приладу досягається рівномірний розподіл засобу найтоншим шаром з плавними переходами, чого неможливо досягти за допомогою професійного пензля. При мінімальному нанесенні засобу досягається висока ефективність маскування дефектів як акне, шрамів, зморшок, мішків під очима тощо.

Працюючи безконтактним методом візажист досягає потрібної якості значно швидше. Для салонів краси з великою прохідністю клієнтів фактор швидкості обслуговування є важливим.

Будь-яка якісна косметика коштує чималих грошей. При аеромакіяжі кошти витрачаються економніше, ніж при роботі традиційними способами.

Аеромакіяж меншою мірою забиває пори шкірних покривів, оскільки наноситься тонким рівномірним шаром.

Якість косметичних засобів та рівномірне їх розпилення забезпечує

стійкість make-up до 12-18 годин.

Безконтактна методика макіяжу безпечна та гігієнічна, адже інструмент не стосується шкіри.

Робота з аерографом:

Послідовність дій під час аерографії наступна. У резервуар приладу для фарби необхідно згідно з вказаними в інструкції пропорціях капнути інгредієнти для змішування: косметичний засіб та воду. Далі плавними круговими рухами проводиться розпорошення розчину з відривом 10-15 див. Щоб покриття лягало рівномірно, рука з приладом повинна бути у постійному русі.

Порада! Очі повинні бути прикриті, щоб уникнути попадання в них фарби, тому рекомендується використання накидки на одязі і шапочки на голові.

Гримувальні фарби та допоміжні засоби.

Спочатку спеціальних барвистих матеріалів для гриму не існувало, і для театральних цілей використовувалися ті ж фарби, що і при обрядових розфарбовуваннях обличчя в побутовій косметиці. Спеціальні фарби виникають лише на початку XVIII століття. Про фарби того часу, можна дізнатися по вказівкам Гейдел'бергського медика, Франца Мая, який в своїй книзі (Vermischte Schritten von Franz May. Mannheim, 1786), рекомендує акторам нешкідливі рецепти для гриму.

Замість рум'ян беспечно можуть вживатися кіновар, засушений крап, корінь «волова мова», сік кермесових ягід, бакан і канцелярське сім'я; сурик, яким римські переможці бруднили своє обличчя. Взагалі корисно, перед накладенням будь-якого протирання, шкіру вимазати вищезазначеною маззю. Жовті фарби виготовляють з солодкого кореня і шафранового соку.

За належну сіру фарбу відповідає сіра глина, або спалена з абрикосових зерен шкаралупа, змішана з чистою крейдою. Кращі «смагляві» фарби робляться із залізного шафрану або іржі. Синьою фарбою служить крутік і берлінська блакить. Нарешті, нешкідливу чорну фарбу готують із паленої пробки і шкаралупи з абрикосових зерен. Ось безпечний магазин фарб, якими актор може, без ушкодження здоров'я, наносити на обличчя «чарівну красу» і «мерзенні пики»

Подібні гримувальні сухі фарби, використовувалися в театрі до середини XIX століття, потім були винайдені жирові фарби. Винахід жирових фарб, тісно пов'язаний із зміною техніки, освітлення сцени: перехід від масляного освітлення на газове. У нових умовах освітлення виникла потреба в тоншому технічному виконанні гриму, що було неможливе сухими фарбами.

Надалі корінних змін в рецептурі фарб, немає . Таким чином сучасні фарби, , є порошком фарби, звареним і розтертим на жиру або на вазеліні з воском. Для виготовлення фарб, користуються тими ж, найбільш нешкідливими по своему хімічному складу, барвистими матеріалами, що і в живописі. Такими фарбами є:

1) біла - цинкові білила. (ZNO);

2) жовті - жовта охра різних відтінків (Fe2o33h2o; Fe2o34h2o і т. д.), жовтий кадмій (CDS), крон жовтий (у невеликих дозах в суміші з білилами РЬСгО4);

3) червоні - сурм'яна кіновар (кіновар HGS - сірчиста ртуть - шкідлива), кармін, краплак, бакан, червона охра (Fe2O3);

4) сині - ультрамарин, індиго, берлінська блакить;

5) коричневі - умбра (Fe2O3і MnO2) сієна палена і натуральна, вандік коричневий;

6) чорна - слонова кість.

Фарби розтираються у вигляді найдрібнішого порошку і варяться з жиром, який є єднальною речовиною для фарб. Жири розділяються на декілька груп.

Тваринні жири

Свиняче сало - білий жир, схожий на мазь, плавиться при 40°, має бути вільним від жирних кислот і не має бути згірклим. Топлять з куховарською сіллю, і промивають.

Яловиче і бараняче сало: перше - щільна біла маса, плавиться при 40-45°; друге при 45-50° (перше йде для виготовлення м'яких речовин, друге для твердих). Спермацет (жир кашалота) - це білі кристалічні листочки, плавлятся при 48-54°. З часом приймають жовтий колір і згірклий запах. Ланолін - готується з шерстяного жиру овець шляхом емульсування з лугами, плавиться при 38-45°, жовтуватий, приймає воду, охороняючи консистенцію мазі.

Рослинні жири

Рідкі масла: мигдальне, оливкове. Густі жири: масло какао, - плавиться при температурі 30-35°С, ламке, міцне, не гіркне; віск - плавиться при 60-63°С.в.

Мінеральні жири

Парафін – плавиться при 75-80°С. Церезин - є кращою заміною парафіну і частково воску. Точка плавлення 74-80°. Вазелін - плавиться при температурі 33-45°; деякі, особливо білі, сорти вазеліну відрізняються кислою реакцією і для косметики не придатні. Фірми, що виготовляють фарби, застосовують як жирову основу для фарби,використовують різні рецепти і комбінації жирів.

Залежно від необхідних якостей гриму обирається той або інший жир. Значення має зберігання жиру, консистенція і точка плавлення. Температурою останнього визначається кількість воску, що додається до жиру, щоб грим не потік від температури тіла. Зазвичай для виготовлення фарб, вживається свиняче, волове сало і вазелін з доданням до них воску у відповідних пропорціях.

Процес виготовлення жирових фарб, що гримують, полягає в наступному: сухі фарби розтираються в найдрібніший порошок і просіюються (рекомендується починати виготовлення фарб завжди зі світліших тонів). Розтоплюється жир в чистому емальованому або фарфоровому посуді на водяній лазні. У розтоплений жир висипається приготована фарба і вариться, весь час помішуючи, до здобуття консистенції густої сметани; до отриманої маси додається приблизно 5% розтопленого воску (відсоток воску береться залежно від плавкості жиру).

Коли фарба буде потрібної густини, щільності і кольору, вона протирається на фарботерці або на мармуровій дошці. До фарб, для запаху, додається декілька крапель трояндової або бергамотової олії. Готові фарби слід зберігати в закритому посуді. Гримують фарбами, що випускаються в продаж, є стандартні набори по кількості фарб, зазвичай сім-вісім: біла, чорна, світло-червона, коричнева, синя і дві фарби, що представляють собою суміш білою, жовтою і червоною фарб, в різних пропорціях, так звані - загальні тони.

Стандартні набори володіють цілим рядом недоліків, не говорячи вже про якість самих фарб, які інколи бувають абсолютно непридатними, дуже жирні або рідкі, або навпаки жорсткі, внаслідок чого вони не володіють потрібними покриваючими властивостями, погано накладаються на обличчя і течуть в роботі, фарби часто погано підібрані по кольорах.

Так, інколи в наборах фарб для гримування, зустрічається сіра фарба, яку надзвичайно просто отримати, змішуючи білу і чорну фарби, але майже завжди відсутня жовта фарба, що є однією з основних фарб, яку неможливо отримати змішуванням кольорів. Жовта необхідна для здобуття і зміни загальних тонів, оскільки природно, що вся різноманітність забарвлень людської шкіри не може бути передане лише двома відтінками, які є в готовому вигляді в коробці.

Враховуючи це, деякі фірми випускають додатково окремі фарби для загального тону.

Так, по Лейхнеру (№.№ 2 і 3 тони є в наборі) додаткові тони: № 3 - для робітників, спортсменів, мисливців і т. д., № 4 - для військових, моряків, старих робітників; № 5 - для ролі «Літнього голландця», № 6 - для людей похилого віку , № 7 - для африканських опер, № 8 - для китайців і японців, .№ 9 – індійців, № 10 - для опери «Аїда», № 11 - для «Отелло», № 12 - для австралійських народів, № 13 - для мулатів, № 14 - для негрів, № 15 - для індусів, .№ 16 - для циганів, літера F - південні народи Європи, ескімоси, лапландці, літера S – Мефістофель тощо.

Але якщо, таким чином користуватися фарбою, то очевидно, акторові доведеться обзаводитися спеціальним наборам фарб, відповідних відтінків для кожної нової ролі. Тим часом вся ця різноманітність відтінків фарб виходить з дуже невеликої кількості основних .кольорів, шляхом змішування. Набір фарб, що гримують, має бути не громіздким по кількості відтінків, але складеним з основних фарб, користуючись якими, актор складе собі потрібні відтінки фарб і навіть багатші, ніж всі номери Лейхнера.

Окрім жирних фарб в гримі вживаються рідкі фарби. Рідкі фарби застосовуються в тих випадках, коли доводиться зафарбовувати одним тоном великий простір тіла (при передачі сильної засмаги, вибіленої шкіри, або при передачі кольору шкіри різних рас).Рідкими фарбами є вищезгадані порошки фарб, розведені на воді, пиві, одеколоні з гліцерином тощо, (присутність в суміші спирту і гліцерину робить фарби такими, що швидше сохнуть і не так сильно брудняться). Білила розчіплюються в теплій воді, гліцерин в одеколоні, потім до першої суміші підливається друга; при вживанні фарбу слід збовтувати. Так само можуть бути виготовлені і інші кольори фарб. Серед рідких фарб, велике поширення мають фарби, приготовані на пиві. Наприклад, чорна фарба робиться з паленої пробки і розчіплюється до необхідної інтенсивності кольору пивом.

У менш відповідальних випадках рідкі фарби замінюються сухими. Сухими фарбами є порошки фарб, змішані в належних пропорціях до здобуття необхідного кольору. Фарби накладаються на змащене вазеліном

обличчя. До сухих фарб відносяться також і сухі театральні рум'яна і кольорові пудри.

Розчиняють кармін в бензойній настойці і отриманий розчин додають поступово до меду, до здобуття густої пасти, яку викладають у форми для висушування. Пудра в гримі служить для фіксації виконаного гриму, оскільки володіє властивістю вбирати в себе жир, завдяки чому грим стає сухим і не бруднить. Основним матеріалом для виготовлення пудр є крохмальне борошно (рисова, пшенична, картопляна) і тальк. Додають інколи окис цинку, магнезію, мів та ін. Всі складові частини добре дрібняться і сушаться близько 3-х годин, при температурі 85-90°С.

Надзвичайно велика різноманітність сортів пудр виходить шляхом зміни декількох, так званих основних складів, додаванням до них косметичних масел, духів і фарб при кольорових пудрах (еозин або кармін для рожевої, охра для жовтої пудри).

Для гриму, найбільш вживана, суха рисова пудра, оскільки вона володіє найкращою здатністю вбирати жир і фіксувати грим. Якщо не вимагати від пудри особливо високих якостей кольору і властивостей, що покривають, то в умовах театру сповна застосуємо чистий тальк.

Інструментами для накладення гриму служать пензлі (ті ж, що і в живописі) щитинні або каланкові, дрібні №№ 1, 2, 3, 4, кінець їх може бути або лопаткою або округлий. Основна вимога, що пред'являється до пензлів для гриму, це – пружність, але не надмірна жорсткість. В деяких випадках застосовують тонкі паперові розтушовування, які досить просто виготовити самому. Для накладення пудри вживається хороший, з міцно затиснутим металевим ободом, пензлик, відносно великого діаметру . Для накладення сухих рум’ян – трохи менший за діаметром пензлик.

Матеріалом для розгримування служить який-небудь жир, зазвичай вазелін або какао-масло, і чиста полотняна ганчірочка, яку можна замінити лігніном. Для того, щоб зняти з лиця надлишки жиру після разгримування , вживається розчин спирту або одеколону (1:5) у воді, та вмивання теплою водою з милом.

Необхідний мінімальний асортимент матеріалів і приладдя для гриму:

1) фарби, що гримують;
2) пензлі 3-4 одиниці;
3) вазелін або засіб для зняття макіяжу;
4) рушник або лігнін;
5) пудра;
6) дзеркало, в якому добре видно все обличчя (не менше 25 х 30 см);
7) вологі та сухі серветки;
8) невеликий рушник.

Світло має бути встановлено так, щоб обличчя було рівномірно освітлене. Найбільш проста установка світла - дві лампи з обох боків дзеркала.

З інших матеріалів найчастіше використовуються в гримі:

1) мастика для ліплення носів і гумоз;

2) різні матеріали: вата, марля, матерія, трикотаж, використовуються для виготовлення наклейок.

3) сандарачний спиртний лак (світлий), використовується як для виготовлення наклейок, так і для наклейки рослинності.

4) спеціальні лаки – чорний для «видалення» зубів, білий для маскування золотих зубів;

5) крепі різних сортів (волосся для наклеювання рослинності), а також готові волосяні вироби - парики, бороди., вуса і тому подібне.

Додаткові інструменти: ножиці, пензлі для лаку, гребінці, щипці для завивки.

І, нарешті, необхідно згадати про використовування в закордонних, «мюзік-хольного» типу, театрах фарб, що світяться або флуоресціюють. Фарби ці не видно при звичайному електричному освітленні сцени, але при перемиканні електричного світла на світло ртутних ламп, коли зникає видимість природних фарб, флуоресціюючі фарби починають яскраво світитися, тим самим виробляючи своєрідні фантастичні перетворення. Таке, наприклад, перетворення молодої квітучої особи на череп, що світиться.

ТЕМА 27. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим тварин на руках (кішки, собаки, лева, лисиці) тощо

ТЕМА 28: ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим тварин на обличчі (кішки, собаки, лева, лисиці) тощо

ТЕМА 29: ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Клоунський грим

ТЕМА 30. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ:Грим Пєро

ТЕМА 31. ПРАКТИКА Казковий грим

ТЕМА 32. ПРАКТИКА Фантазійний грим, Живописний грим на Хеллоуін

ТЕМА 33. РОБОТА З НАКЛАДНИМИ МАТЕРІАЛАМИ. ЇХ ВИДИ

Що таке пластична накладка і для чого вона потрібна?

Для реалізації найцікавіших образів використовуються накладки (простетик), маски, напівмаски та інше. Основне завдання лицьової накладки, яка виготовляється безпосередньо за анатомічними особливостями актора, – це передача міміки. З якого матеріалу вона буде виготовлена, це вже вирішує майстер виходячи з поставленого завдання та можливостей.

Основні матеріали для виготовлення пластичних накладок – різні види силікону, латексу, желатинових сумішей та інших еластичних матеріалів, які дозволені для контакту зі шкірою. Досить часто використовуються вставні щелепи та накладні ікла, виготовлені із стоматологічних матеріалів. Лінзи та склери теж дуже популярні і чудово завершують образ.

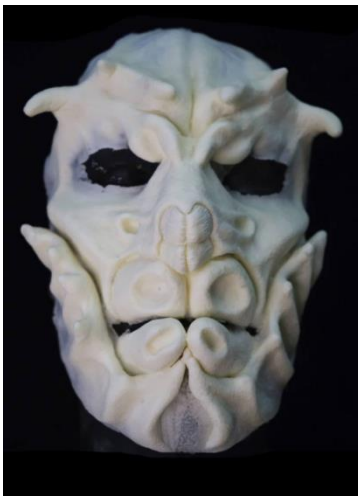

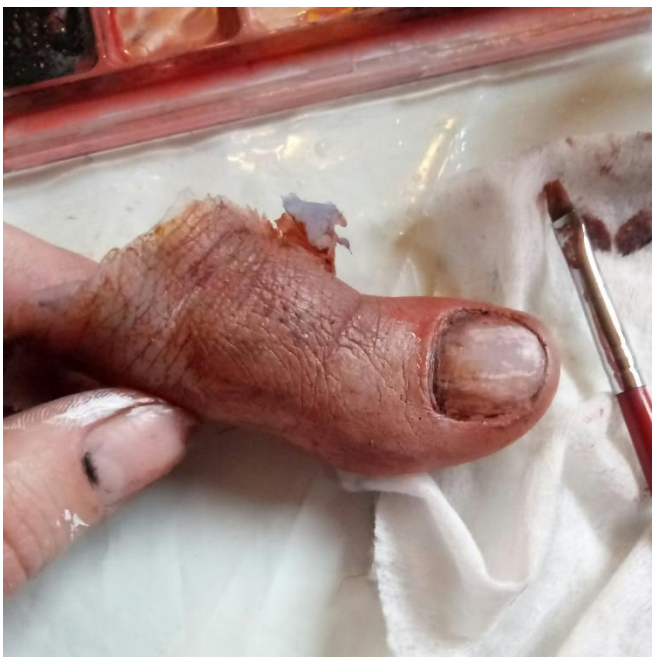

Основними матеріалами для виготовлення накладок - різні види силікону, латексу (як правило, спіненого), желатинові суміші, поліуретани та інші еластичні матеріали. Раніше широко використовувався спінений латекс, але на сьогоднішній момент його витісняє силікон. Але у кіно і досі використовується спінений латекс для яскравих персонажів та об'ємних форм. Усі деталі цього гриму намагаються максимально наблизити до людської плоті, що дозволяє використовувати цей грим у кіно.

Накладка із foam latex (пенолатекс) підходить для швидкого створення образу. Пенолатекс здатний добре розтягуватися та стискатися. Це легкий і дихаючий матеріал, який добре передає міміку актора навіть через товстий шар матеріалу. Накладка призначена для одноразового використання.

Однак при акуратному знятті гриму накладку можна використовувати до трьох разів.

Інструкція:

Перед використанням проведіть на шкірі актора/моделі тест на алергічну реакцію на латекс.

Перед нанесенням знежирити шкіру.

Для аплікації накладки використовуйте Клей ProsAide. Клей наносите на шкіру згідно з інструкцією із застосування клею. Наносити клей слід смужками по 1-2 см, починаючи з кінчика носа, злегка натягуючи матеріал і вирівнюючи накладку по симетрії.

Після аплікації загладити край накладки за допомогою бондопасти (акриловий клей + кріосил). Використовуйте пасту як шпаклівку по всьому периметру накладки, навколо очей та рота. Також бондопастою можна скоригувати дрібні поверхневі бульбашки. Висушіть бондопасту феном.

Тепер можна приступати до фарбування.

Накладку з foam latex (пенолатекс) можна пофарбувати за допомогою аквагриму, косторового гриму. Не використовуйте жировий грим. Він руйнує latex (пенолатекс).

Наносити фарбу можна спонжем, пензлем чи аерографом. Знімати накладку з використанням очищувача Очисник клею

«Pros-Aide» або міцелярну воду. Якщо ви хочете використовувати накладку повторно, слід обережно розчинити клей на краях накладки, використовуючи ватні палички. Це триватиме більше часу.

Якщо ви плануєте використовувати накладку повторно, її слід припудрити та зберігати у коробці у розправленому вигляді.

Зверніть увагу: базовий колір накладки може бути від бежевого до кольору піску або рожевим. Базовий колір не завадить пофарбувати накладку в колір, який вам потрібний. Так само кожна накладка має унікальні краї через технологію виготовлення.

Силіконові накладки с розчинними краями. Кріпиться на клей прозейд, для розтворення країв використовується ацетон. Такі накладки застосовуються при створенні порізів, шрамів, рубців, ран і т.д.

Накладні вуха виготовленні з латексу, багаторазові у використанні. Кріпляться на сандарачний клей, який наноситься на на внутрішню частину виробу і кріпляться на вуха. Після висихання клею, вуха гримуються в тон шкіри. Знімається виріб спиртовим очисником.

Лисина латексна використовується для імітації лисої голови або для арт образів, в цьому випадку поверх лисини кріпляться додаткові накладні елементи. Ідеально обтягує голову. Техніка використання: гладко зачесати волосся назад, натягнути лисину до повного облагання. Провести контур олівцем по лінії рості волосся та вирізати лисину, відступив від краю контура на 5 см. Край підклеїти на сандарачний клей та звести їх за допомогою латексу або кріосилу змішанного з клеєм прозейд. Далі гримується спец гримом для латексних виробів.

Термопластик для виготовлення ікл. Це багаторазовий безпечний клей для кріплення ікл, але з самого термопластику теж можна виготовити зуби будь якої форми. Спосіб використання: у невелику ємність набрати

гарячої води – мінімум 65 градусів за цельсієм. Опустити в воду 6-10 гранул в залежності від розміру ікл, можна і більше. Зачекати поки гранули стануть прозорими. Далі необхідно дістати термопластик ложкою або стеком, сформувати його у цілісну кульку та помістити в ікло, потім, зафіксувавши на зубах, зачекати приблизно хвилину до застивання. Залишки термопластику можна розпреділити на інші зуби для кращої фіксації.

Термопластик швидко застигає, тому фіксувати не потрібно зволікати. Якщо не вийшло з першого разу, процедуру легко можна повторити. Для цього потрібно тягнути ікло вниз розкачуючими рухами. Не рекомендується вживати їжу та пити гарячі напої під час носіння термопластику.

Ікла желатинові. Виготовлені з плотного желатину. Для його кріплення, верхню частину плавлять за допомогою запальнички, потім швидко, надавлюючи та притискаючи, фіксують до зуба.

Аптечний **гумозний пластир** виготовляється за наступним рецептом: Свинцевий пластир - 85 ч. Каніфоль - 10 ч. Терпентин - 5 ч. дрібного порошку - 10 год. Вода в достатній кількості.

Так як в аптечному гумозному пластирі міститься окис свинцю, який при тривалому і частому вживанні може викликати подразнення та запалення шкіри, при виготовленні театрального гумюзу пластирна основа робиться без окису свинцю.

Існують й інші варіанти та рецепти виготовлення мастики для наліпок. Мастика повинна мати такі якості: більш-менш легко м'ятися в пальцях, але не бути настільки м'якою, щоб деформувалася виліплена форма. У розім'ятому вигляді мастика має бути липкою, щоб могла міцно триматися на шкірі. І наостанок, забарвлення її бажане у світлі кольори, що відповідають загальному тону. У тих випадках, коли мастика дуже жорстка і тверда, потрібно її перетопити, додавши трохи фарби. Якщо мастика занадто м'яка, необхідно додати віск і, щоб посилити її липкість, - каніфоль.

Ще одним видом накладних матеріалів є постиж та перуки.

Перуки бувають тамбуровані та нашиті рядами.

Тамбурованими перуками називаються перуки, коли кожне волосся по одному прикріплено до монтюру (матер'яної підкладки перуки), а простим, коли волосся нашите рядами.

Перуки виготовляються або із справжнього волосся, або з ангорської вовни. Останні вдвічі дешевші і легші за вагою, але менш міцні і служать приблизно не більше 2 років, тоді коли перуки з волосся при дбайливому до них відношенні можуть служити кілька років. Тамбуровані перуки шиються особливою голкою «краше», яка наскрізь через матерію протягує волосся, що закріплюється вузликом.

Можна особливу голку замінити звичайним тамбурним гачком, але при цьому посадка волосся, звичайно, буде грубіше - пасмами, але не по одній волосині. Нашивка ж рядами виробляється так: береться пасмо волосся, складається вдвічі і у згину петля пришивається звичайною голкою з суворою ниткою до монтюру (тобто до основи перуки, у вигляді чепчика з матерії, що щільно обхоплює голову). Перука не повинна бути надмірно густою, інакше вона на голові матиме комічний вигляд, роблячи до того ж голову надто великою.

Перука повинна бути по голові, якщо ж вона широка, то її слід ушити ззаду, тобто зробити на її кромці складку і зашити її суворими нитками; ще краще, якщо замість однієї великої складки ззаду, зробити дві маленькі на скронях, відразу за вухами.

Перш ніж надіти перуку слід підібрати, зачесавши назад, своє волосся, а довге підколоти шпильками на маківці. Потім поступово натягувати перуку з чола до потилиці, тримаючи її за скроні. Якщо перука з лобом, то шов між краєм чола перуки і тілом можна заклеїти особливою стрічкою з газової матерії, навіщо змастити лаком шов, покласти нього стрічку в х/а пальця ширини, щоб вона закривала шов; Стрічку покрити загальним тілесним тоном, зрівнявши краї і, загасивши, попудрити.

Борода та вуса також бувають тамбуровані (на тюлі чи газі) та нашиті рядами. Матеріалом для бороди є легка добре розчесана шерсть. Колір бороди слід робити світлішим за волосся, а вуса світлішими за бороду.

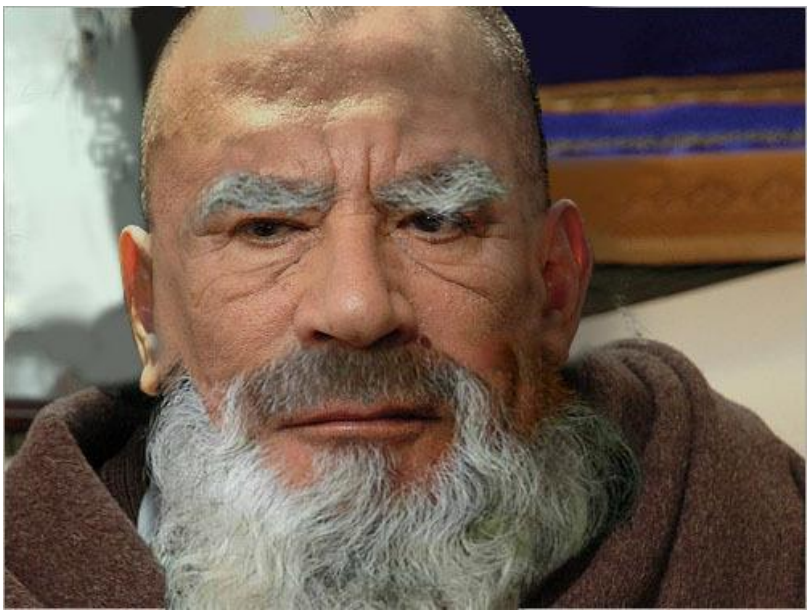

Бороду та вуса можна наклеювати не з волосся, а з тресу (крепе). Трес продається туго заплетений у товсті кіски.

Там, де буде наклейка, обличчя не гримується, це місце покривається лаком. (Добре, якщо лак наливати в баночку за 1/2 години до вживання, щоб він, трохи згустившись, дав би клейкість). Трес не слід відрізати, а краще за нього, розтягуючи в довжину, відщипувати; висмикнувши ж розправити пасма і спочатку між долонями надати форму основної частини бороди у вигляді 2 подушечок, але з одного краю густіше. Одну з цих частин підклеїти під підборіддя. Потім вирізати на верхньому краї іншої частини два трикутники під кінці губ, відступаючи трохи від кутів. Цю частину приклеїти понад підборіддя, трохи відступивши від нижньої губи. І, нарешті, зробити дві частини бороди для боків.

Якщо борідка невелика, її роблять відразу з однієї частини. Підклеївши верхню частину під губами, нижню підгинають під підборіддя та наклеюють там.

Присадивши борідку або вуса до намазаного лаком тіла, зараз же негайно слід притиснути розтягнутим рушником або хусткою, а притиснувши, протримати стільки, скільки виявиться потрібним, щоб лак присох.

Якщо борода і вуса готові (на газі), лаком слід покрити не тіло, а газ або тюль. Так як лак швидко висихає, необхідно попередньо заготовити бороду і вуса, і потім вже змащувати тіло лаком, щоб якнайшвидше прикласти волосся до намазаного місця.

Маленькі вусики та борідку можна зобразити, намалювавши їх фарбою. Між штрихами темної фарби можна покласти світлі палички, що пожвавить вигляд вус. До кінців можна приклеїти лаком шматочки скрученого тресу.

При наклейці бороди з тресу або підв'язної готової (кінці зав'язок якої зав’язуються на голові до того, як одягнути перуку) необхідно грань між волоссям бороди і тілом звести нанівець, не залишаючи її різкою, для чого можна підклеїти дуже тонким шаром трес, щоб борода переходила на щоку поступово рідшаючи, або підмалювати фарбою. Після закінчення наклейки потрібно підрівняти бороду та вуса ножицями, підстригти.

Давно неголена борода робиться так: дрібно підстригти трес, вилиці щік, підборіддя та верхню губу змастити лаком, потім прикласти настрижений трес до місць, намазаних лаком. Коли лак висохне, частина настриженого тресу відпаде, а решта, що залишилася на обличчі, і дасть враження неголеності. Враження нещодавно голеної бороди досягається забарвленням підборіддя сірою фарбою.

ТЕМА 34. ГРИМ ОКРЕМИХ ЧАСТИН ТІЛА І ОБЛИЧЧЯ. СКУЛЬПТУРНИЙ ГРИМ. ЗБІЛЬШЕННЯ ЧАСТИН ОБЛИЧЧЯ ОБЄМНОЮ ТЕХНІКОЮ. РОБОТА З ПЛАСТИЧНОЮ МАСОЮ (ВІСК, ПЛАСТИЛІН, СИЛІКОН)

Живописні прийоми гриму розраховані, переважно, на рівномірне висвітлення сцени, у якому обличчя актора виглядає пласким і немає різко виражених тіней, виявляють реальні форми обличчя. Тільки при рівномірному освітленні сцени штучно нанесені світлотіньові плями створюють ілюзію реальних форм. Зі зміною ж освітлення сцени, коли світло концентроване в одній точці і падає на обличчя актора або зверху, або знизу, або збоку, утворюється різка контрастна світлотінь, що виявляє реальні форми обличчя і тим самим руйнує ілюзію, створену живописними прийомами.

Гротескову перебільшеність об'ємних форм особи (наприклад, «орлиний» ніс) передати мальовничими прийомами взагалі неможливо. Отже, необхідні такі прийоми, якими можна було б змінити обличчя актора в реальному, об'ємному вигляді і створити нову пластичну основу для мальовничих прийомів. У гримі такими прийомами є наклейки та наліпки, які можна назвати «скульптурно-об'ємними прийомами гриму», тому що в основі їх лежать ті ж принципи реальної об'ємної передачі предмета, що і в скульптурі, а по техніці роботи багато прийомів, зокрема прийоми наклейок, абсолютно тотожні ліплення.

Скульптурно-об’ємними прийомами, використовуючи різні матеріали (пластичну масу при наклейках, вату, матерію, пап’є-маше тощо при наклейках), ми можемо надати особі актора найрізноманітніші форми: з курносого носа можна зробити орлиний, худорляве обличчя перетворити на гротесково-товсте; ми можемо приробити довге, гостре підборіддя, наклеїти величезні вуха, зробити шишку на лобі, бородавку на щоці і т. д. Словом, за допомогою скульптурно-об’ємних прийомів ми можемо майже безмежно змінити обличчя актора і, таким чином, надати йому нових виразних можливостей.

Якщо це є позитивною стороною скульптурно-об’ємних прийомів, що надзвичайно розширює можливості гриму, то, з іншого боку, ми маємо негативні властивості, які виражаються в тому, що при зловживанні цими прийомами, особливо прийомами наклейки, стає невидимою міміка обличчя, і грим приймає маскоподібну. форму.

За особливостями використання у гримі, за технікою роботи та прийнятими матеріалами скульптурно-об’ємні прийоми можна розбити на три групи: прийоми наклейки, прийоми наліпки та прийоми використання аплікації та фактури у гримі.

Техніка наліпки носа. Визначивши на око необхідну кількість мастики, слід її ретельно розім’яти пальцями, щоб вона стала м'якою та липкою, виліпити на пальцях приблизно ту форму, яка потрібна за завданням, і потім

приліпити її до носа. Можна також розім’яту мастику прямо переносити на ніс і ліпити форму безпосередньо на обличчі. Перш ніж переносити мастику на обличчя, необхідно абсолютно знежирити шкіру (зазвичай наклейки робляться до накладання вазеліну та загального тону, оскільки до жирної шкіри мастика не прилипатиме).

Ліплячи форму, необхідно стежити за тим, щоб мастика щільно пристала до шкіри, щоб краї були тонкими та непомітно зливались з поверхнею шкіри. У той же час мастика не повинна широко розмазуватись по обличчю, а займати лише мінімально необхідне для цієї форми місце. Зайва мастика з краю повинна ретельно забиратися пальцем, рушником або лопаткою, яку можна вирізати з пензлика. Працюючи над формою ніздрів, необхідно стежити, щоб мастика не захоплювала носогубні складки, оскільки це обмежуватиме їх мімічну роботу; і крім того тут мастика погано триматиметься. Те саме необхідно враховувати при ліпленні перенесення, де мастика повинна захоплювати міжбрівний простір.

Коли наклейці надано форму, необхідну за цим завданням, наклейка маскується: на неї накладається загальний тон і, надалі, відповідний грим. Загальний тон на наліпку слід накладати густіше, ніж на обличчя, але так, щоб колір тону на наклейці та на шкірі обличчя збігався. У загримованому вигляді наклейка не повинна бути помітною як штучно приоблена форма, а повинна здаватися абсолютно природною формою носа актора.

Вся робота з ліплення повинна виконуватися швидко і впевнено, щоб розім'ята мастика не затверділа і не втратила своєї липкості, інакше задовільно зробити наклейку буде дуже важко. При розгримуванні наклейку слід знімати поступово, відчіплюючи її з одного краю, щоб відразу зняти всю мастику.

Якщо мастика дуже м'яка, наклейку можна зняти ниткою або зігнутою формою носа шпилькою. Знята мастика може бути використана повторно, до тих пір поки не втратить своїх липких властивостей або не стане занадто темною і брудною від фарб. Дуже темну за кольором мастику важко маскувати, так як вона просвічує через загальний тон, що накладається. Погано прилипаючу мастику можна приліпити, попередньо наклеївши на ніс лаком тонкий шар вати, тобто зробивши поверхню шкіри сильно шорсткою.

Підберіть ескіз гриму, на якому форма носа не відповідала б вашій формі. Зробіть наклейку згідно з завданням. Замаскуйте її, накладаючи загальний тон, після чого виконайте весь грим, використовуючи наявні навички мальовничих прийомів гриму. Наліпка гримується так само, якби це була ваша форма носа.

Накладки відрізняються від наліпок тим, що обличчя актора змінюється шляхом аклеювання спеціальних об’ємних деталей, заздалегідь виготовлених з різних матеріалів (латекс, силікон, вата матерія, пап’є-маше тощо).

Необхідно розрізняти два моменти у роботі з наклейками: перший - виготовлення наклейки, другий - виконання гриму з готовими наклейками. Останнє особливих труднощів не представляє, тоді як техніка виготовлення

наклейок хоч і нескладна, але вимагає деякого навички, тим більше, що тільки суто зроблену наклейку вдасться добре замаскувати і загримувати.

За технікою виготовлення наклейки можна розділити на дві групи. До першої ми віднесемо наклейки, що виготовляються з вати, що просочується лаком, причому наклейка робиться безпосередньо на обличчі актора; до другої – наклейки і з матерії, силікону, пап'є-маше тощо, які тільки в готовому вигляді наклеюються на обличчя актора, виготовляються вони на болванці, на спеціальній формі і т. п.

Почнемо з розгляду основних прийомів виготовлення наклейок з вати. Найпростіший вид наклейки є шматком вати, якій надано, за допомогою проклеювання її зверху лаком, певної форми.

Для створення накладки на **ніс** візьмемо шматок вати. Враховуючи, що при проклеюванні вата сильно сідає, обсяг вати в сухому вигляді буде дещо більшим, ніж у закінченій наклейці. Вату попередньо приміряємо на носі і надамо їй пальцями необхідної форми. Після цього намажемо лаком шкіру на тому місці, де має бути наклейка, і приклеїмо вату. Тепер, працюючи пензлем, слід просочити лаком всю поверхню вати і надати потрібну форму наклейці. Проклеювання починати з краю наклейки, звертаючи увагу на те, щоб краї щільно пристали до шкіри і були тонкими. Коли краї проклеєні, проклеюється решта поверхні вати, при цьому лак на пензель потрібно брати в достатній кількості, так як інакше вата буде прилипати до сухого пензля, і проклеїти форму не вдасться. Коли форма лаком проклеєна, слід намочити у воді шматочок вати або ганчірочки, діючи нею як губкою, змочити проклеєну поверхню і, натискаючи на потрібних місцях, надати остаточну форму наклейці.

Від зіткнення води зі спиртовим лаком сандарачним відбувається виділення сандарачної смоли, так як у воді сандарак нерозчинний. В результаті на поверхні вати утворюється тонка плівка, яка і надає наклейці певної форми і за якою можна з обережністю, щоб не прорвати, накладати фарби і гримувати. Зроблена таким чином наклейка буде неміцною. Виклеїти фазу з одного шматка вати складнішу форму досить важко. Тому щойно описаний прийом виготовлення наклейки у своєму чистому вигляді вживається рідко, частіше застосовується наступний, дещо ускладнений варіант цього прийому.

Поставимо своїм завданням зробити наклейку носа складнішу за формою: наприклад, гострий - орлиний ніс із чітко змальованими ніздрями. Таку форму нам не вдасться виклеїти одразу з одного шматка вати, а доведеться клеїти форму поступово з окремих шматочків вати, ніби нашаровуючи.

Приклеївши перший шар вати, просочивши її лаком і закріпивши його форму, змочуючи водою, ми до нього приклеїмо новий шар вати, знову проклеїмо її лаком і змочимо водою, знову приклеїмо шар вати, і так шар за шаром доти, доки не отримаємо наклейку необхідної нам величини та форми.

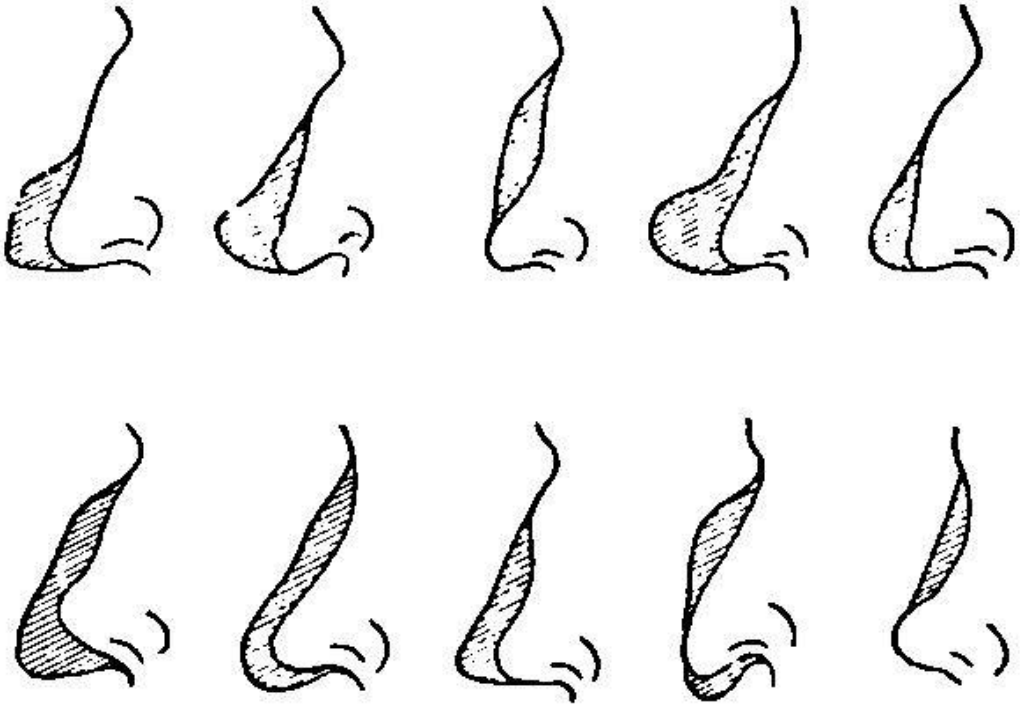

Зроблена таким способом наклейка, після того, як лак затвердіє, буде дуже міцною. Наклеюючи вату поступово, шарами, можна наклейці надати більш точну та складну форму. Але наклейка виходить жорсткою і жорсткою, тому цей спосіб не може бути використаний для виготовлення так званих товщин, щік та підборіддя. У цих випадках наклейки повинні бути можливо м'якшими та еластичнішими, щоб не дуже обмежувати рухи обличчя. Для цього застосовується інший спосіб, при якому вата не просочується лаком, а полягає між двома шарами марлі, причому приклеюється лаком тільки верхній шар марлі, за яким накладається фарба.

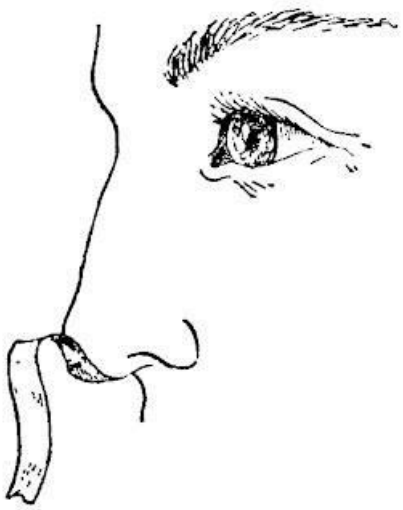

Третій прийом зміни форми носа – підтягування. Матеріалом для підтягування носа є стрічка газу або іншої топкої матерії. Щоб укоротити ніс, вирізають стрічку шириною в 1-1,5 сантиметра, довжиною від верхньої губи до лінії брів, змащують основу носа від верхньої губи до кінчика лаком, приклеюють кінець стрічки і притримують його рушником, поки лак не просохне (рис. 13). Верх носа змащують лаком по ширині стрічки, як і решту вільної частини стрічки. Після цього

однією рукою піднімають при необхідності ніс (з підклеєним кінцем) вгору, іншою рукою приклеюють стрічку вздовж носа і тримають її обома руками, притискаючи рушником доти, доки лак не просохне остаточно (рис. 14).

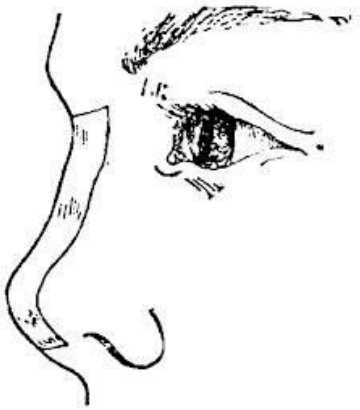

Якщо ніс пружний і сильно підтягнутий, то, щоб стрічка не відклеїлася, її закріплюють, приклеюючи при необхідності одну або дві поперечні стрічки: одну - біля основи перенісся, другу – у поперечного м’яза носа. Після цього ніс покривають загальним тоном, обережно накладаючи фарбу знизу нагору так, щоб не відклеїти стрічки.

Для того, щоб «підмолодити» обличчя, таким же способом підтягують щоки, дряблу шкіру та глибокі зморшки.

Для накладки на **щоки** схожим методом, ріжемо з марлі кружок, який буде основою наклейки. Приклеїмо цей шматок марлі на щоку кількома крапками лаку. Також приклеїмо до марлі необхідну кількість вати, попередньо надавши їй необхідну форму по щоці. Виріжемо другий шматок марлі, який покривав би всю вату і був би на півсантиметра ширшим. Цією облямівкою верхня марлева покришка приклеюється щільно до обличчя, після чого решта поверхні її покривається лаком, змочується водою і надалі гримується.

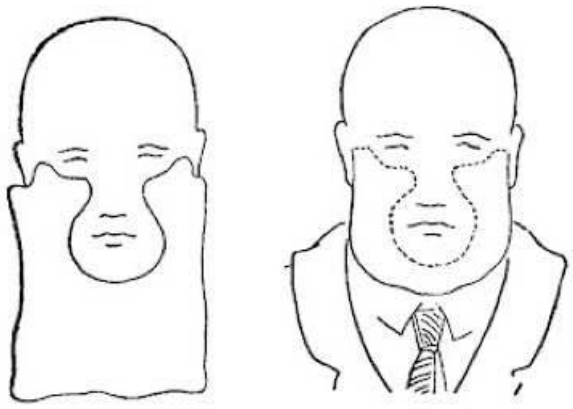

При цьому способі виготовлення наклейка виходить досить міцною, так як вата укладена між шарами марлі, і в той же час досить м'якою, так як при використанні лаку, проклеюється тільки незначна частина вати, прилегла до верхнього шару марлі. Подібним чином виготовляються наклейки підборіддя. Іноді підборіддя та щоки клеяться разом, тоді марля вирізається аркою**(рис.22)**; нижній шар щільно прилягає до обличчя, верхній трохи більше, відповідно до кількості вати, яку він повинен покрити. Приклеюється до обличчя зазвичай верхній край товщини; нижній зазвичай маскується коміром костюма, іноді цьому сприяють клапани перуки з товщиною, що передає товсту шию.

Іноді підборіддя видається вперед більш-менш гострим кутом. Таке підборіддя буває у людей похилого віку при випаданні у них зубів.

При сильному ожирінні утворюється так зване подвійне підборіддя, коли під нижньою частиною з'являється жирова складка, яка подовжує і розширює обрис нижньої щелепної кістки, і шкіра на нижній частині підборіддя дещо відвисає.

У середині нижньої, визначної частини підборіддя зазвичай знаходиться ямка круглої або овальної форми. Найчастіше вона спостерігається при видатному підборідді вперед. Коли ямка сильно подовжена, вона утворює так зване «роздвоєне підборіддя».

Грим підборіддя так само, як і грим всього обличчя, виконується двома способами: живописним та об'ємно-скульптурним. Усі незначні зміни у

формі підборіддя легко досягаються мальовничими прийомами. Але коли необхідно істотно змінити форму підборіддя, доводиться вдаватися до наклейок, форма яких потім підкреслюється гримом. Техніка наклейки підборіддя така сама, як наклейки носа.

Незначні зміни у формі **чола** досягаються живописними прийомами.

Колір чола зазвичай буває трохи світлішим за колір обличчя. Лобові западини та зморшки на лобі гримуються на місцях своїх зморшок і лобових западин фарбою значно темніше загального тону. Розташування зморшок на лобі та їх форма повинні бути пов'язані з мімікою у ролі, що грається. Всі опуклості на лобі виділяються фарбою світлішою від загального тону.

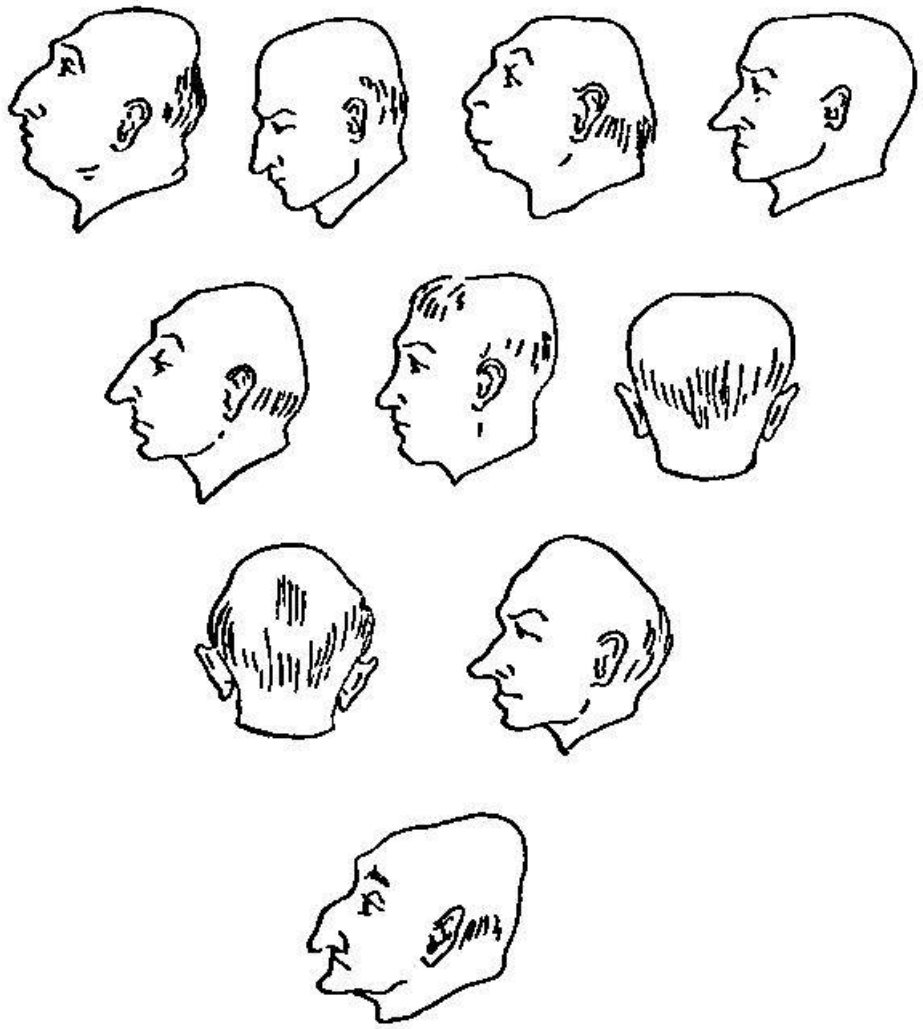

Рис. 15. Деформированные черепа

Зміни форми чола який завжди вдається досягти живописними прийомами. Високий, квадратний, опуклий, похилий лоб тощо робиться за допомогою наліпок.

Багато ролях, особливо у характерних, доводиться видозмінювати череп, надаючи йому різну форму (рис. 15). У таких випадках виготовляють спеціальні перуки, підкладки під перуку або окремі лоби.

Гримуючись, слід враховувати, що, збільшуючи розмір носа, ми зменшуємо розмір очей. Величина очей залежить не від величини очних яблук, а від довжини та ширини очних щілин: чим менше і коротше щілина, тим менше здається око, і навпаки.

У сучасній техніці гриму для зміни форми **очей** існує два способи: живописний та об’ємно-скульптурний.

Живописний прийом заснований на підкресленні ліній, зображенні западин та опуклостей, за допомогою яких створюється необхідне враження глибини, величини та форми ока. Кольори застосовуваних для цієї мети фарб, як було сказано, створюють ілюзію кольору самих очей (забарвлення повік на значній відстані переходить на очне яблуко).

Густі вії можна зобразити за допомогою "крапа". Для цього три частини чорної гримировальной фарби розтоплюють із однією частиною воску. Перед тим, як нанести фарбу, приготовлену для «крапа», необхідно її підігріти. Найбільш природні - наклеєні на верхні повіки "готові" вії.

Найбільш виразні на сцені помірковано поглиблені очі. Для того, щоб досягти такого враження, очі відтіняють гримом. На розтушовку беруть фарбу необхідного кольору, накладають її на центр виступу верхньої та нижньої повіки, потім розтушовують на верхньому столітті, зводячи нанівець у напрямку від вій і внутрішнього кута очної западини. Зовнішній кут над верхньою повікою злегка підрум'янюють, а при «молодому» гримі ставлять у внутрішньому кутку червону крапку. Якщо форма очей не потребує зміни та виправлення, то на цьому грим очей закінчується.

Говорячи про поглиблення очей, треба згадати про своєрідну синяву, яка з'являється на повіках і під очима на обличчях з тонкою та ніжною шкірою, головним чином у жінок, після втоми, нервових потрясінь. Щоб наголосити на силі страждань, що переносяться героїнями, таким підфарбуванням іноді зловживають. Цю «синявість» треба класти помірно і ретельно розтушовувати її.

Щоб вирівняти форму ока з косим розрізом і піднятим зовнішнім кутом, на розтушовку або на пензль беруть темну фарбу і проводять тонку лінію вздовж нижніх вій у самих коренів, але в горизонтальному напрямку, відходячи від зовнішнього кута від лінії своїх вій. Потім злегка розтушовують.

Таку саму лінію біля самих вій проводять і на верхній повіці. Лінії підводки повинні справляти враження природності. Так як верхні вії завжди густіше нижніх, то лінія на верхньому повіку повинна бути різкішою за нижню. Деякі гримуюючись заповнюють простір між лініями підведення біля зовнішнього кута ока фарбою кольору білка. Але це не завжди дає потрібний ефект, а найчастіше створює враження хворого, гнійного або «безглуздого» ока.

Щоб збільшити і розширити очну щілину, лінію підводки проводять таким же способом, але трохи відступивши від нижніх вій, брови наносять дугоподібно і трохи вище своїх брів.

Для подовження очної щілини лінію підводки на нижньому і верхній повіці закінчують трохи далі власного розрізу, продовжуючи її і за внутрішнім і зовнішнім кутом ока (рис. 7). Від відстані між внутрішнім та зовнішнім кутом очної щілини залежить довжина очей.

Щоб надати очам мигдалеподібну форму, лінії підведення верхньої та нижньої повіки з'єднують разом у внутрішнього та зовнішнього кута.

Округлення очної щілини досягається тим, що зовнішній та внутрішній кут ока замазують загальним тоном, лінії підводки на верхньому і нижньому повіках роблять кругліше і коротше ліній розрізу.

Від надмірних жирових відкладень чи припухлості внаслідок пияцтва чи хвороби повіки, особливо нижні, запливають. Так як шкіра на нижніх повіках

трохи рихла, при набряку обличчя вона легко опухає, при цьому очна щілина робиться вужче і очі здаються маленькими. Щоб зобразити таку форму очей, верхню та нижню повіку покривають загальним тоном, замазують їм також і вії. Під нижньою повікою від внутрішнього кута ока проводять напівкруглу лінію тіньовою фарбою. Трохи відступивши від тієї ж основи, проводять другу лінію, паралельно першою, стушовуючи вниз, а кінці - до зовнішнього кута ока. Проміжок між обома лініями висвітлюють. Виходить враження так званого очного мішка.

Щоб надати очам виразу сонливості, млявості, флегматичності, верхні повіки покривають загальним тоном, а очну западину злегка відтіняють світло-сірою фарбою.

Для того щоб створити враження хворобливих, запалених очей, у самих вій верхніх і нижніх повік проводять межу червоною фарбою, вії ж зафарбовують загальним тоном.

При фантастичних, казкових гримах ефект яскравого блиску очей досягається наклеюванням на верхню і нижню повіку блискіток зі шматочків станіоля або фольги.

Щоб зобразити сліпоту, іноді на повіках малюють білок і зіницю (при цьому способі очі потрібно тримати весь час напівзакритими) або заклеюють очну западину тюлем або газом з намальованою на ньому глибокою западиною або закритим оком.

Этими приемами злоупотреблять не следует. Они производят нездоровое, неприятное впечатление. Лучше всего слепоту изображать наклеенными, опущенными вниз ресницами серого цвета или бесцветными. Они наклеиваются на верхнее веко так, чтобы прикрыть глаз. В одном из спектаклей Художественного театра актриса, изображавшая слепую, вовсе не закрывала глаз, она смотрела в зал неподвижным, «невидящим» взглядом. Эффект слепоты был достигнут актерской игрой.

СКУЛЬПТУРНО-ОБ'ЄМНИЙ ПРИЙОМ НАКЛЕЙКИ

Наклейки відрізняються від налепок тим, що обличчя актора змінюється за допомогою наклеювання спеціальних об'ємних деталей, заздалегідь приготованих з різних матеріалів (вата, матерія, пап'є-маше і т. п.).

Необхідно розрізняти два моменти в роботі з наклейками: перший - виготовлення наклейки, другої - виконання гриму з вже готовими наклейками. Останнє особливих труднощів не представляє, тоді як техніка виготовлення наклейок хоча і нескладна, але вимагає деякого навику, тим паче, що лишет чисто зроблену наклейку удасться добре замаскувати і загримувати.

По техніці виготовлення наклейки можна розділити на дві групи. До першої ми віднесемо наклейки, що виготовляються з вати, що просочується лаком, причому наклейка робиться безпосередньо на обличчі актора; до

другої – наклейки верб матерії, з пап'є-маше і т. п., які лише в готовому вигляді наклеюються на обличчя актора, виготовляються ж вони на болванці, на спеціальній формі і тому подібне.

Почнемо з розгляду основних прийомів виготовлення наклейок з вати. Простий вигляд наклейки представляє шматок вати, якою додана, за допомогою проклеювання її зверху лаком, певна форма. Як вправа зробимо наклейку з вати великого круглого носа.

Візьмемо шматок вати. Враховуючи, що при проклеюванні вона сильно сідає, її об'єм в сухому вигляді буде дещо більше, ніж в закінченій наклейці. Вату заздалегідь приміряємо на носі і додамо їй пальцями необхідну форму. Після цього намажемо лаком шкіру на тому місці, де боржку бути наклейка, і приклеїмо вату. Тепер, працюючи кистю, слід просочити лаком всю поверхню і надати необхідну форму наклейці. Проклеювання починати з краю наклейки, звертаючи увагу на те, аби краї щільно пристали до шкіри і були тонкими. Коли краї проклеєні, проклеюється вся остання поверхня вати, при цьому лак на кисть потрібно брати в достатній кількості, оскільки інакше вата прилипатиме до сухої кисті, і проклеїти форму не удасться. Коли форма лаком проклеєна, слід намочити у воді шматочок вати або ганчірочки, діючи нею як губкою, змочити поверхню і, сліду натискуючи на потрібних місцях, надати остаточну форму наклейці.

Від зіткнення води із спиртним стандартним лаком відбувається виділення стандартної смоли, оскільки у воді сандарак нерозчинний . В результаті на поверхні вати утворюється тонка плівка, яка і надає наклейці певну форму і по якій можна з деякою обережністю, аби не прорвати, накладати фарби і гримувати.

Зроблена таким чином наклейка буде неміцна. Виклеювати фазу з одного шматка вати складнішу форму досить важко. Тому тільки що описаний прийом виготовлення наклейки в своєму чистому вигляді вживається рідко, частіше застосовується наступний, декілька ускладнений, варіант цього прийому.

Поставимо своїм завданням зробити наклейку носа складнішу формою: наприклад, гострий – орлиний ніс з чітко змальованими ніздрями. Таку форму нам не удасться виклеювати відразу з одного шматка вати, а доведеться клеїти форму поступово з окремих шматочків вати, як би напластовувавши. Приклеївши перший шар вати, просочивши її лаком і закріпивши його форму, змочуючи водою, проклеюємо до нього новий шар вати. Далі проклеїмо її лаком і змочимо водою, знову приклеїмо шар вати, і так шар за шаром до тих пір, поки не отримаємо наклейку необхідної нам величини і форми. Зроблена в такий спосіб наклейка, після того, як лак затвердіє, буде дуже міцною. Наклеюючи вату поступово, шарами, можна наклейці надати точнішу і складнішу форму. Але наклейка виходить твердою і жорсткою, чому цей спосіб не може бути використаний для виготовлення так званих товщинок, щік і підборіддя. У цих випадках наклейки мають бути можливо м'якше і эластичнее, аби не дуже утрудняти рухи особи. Для цього

застосовується інший спосіб, при якому вата не просочується лаком, а полягає між двома шарами марлі, причому лаком приклеюється лише верхній шар марлі, по якому накладається фарба.

Спробуємо практично зробити подібного роду наклейки товстих щік . Виріжемо з марлі кружок, який з'явиться підставою наклейки. Приклеїмо цей кружок марлі на щоку декількома точками лаку. Також приклеїмо до марлі необхідну кількість вати, заздалегідь надавши їй необхідну форму по щоці. Виріжемо другий шматок марлі, який покривав би всю вату і був би на півсантиметра ширше. Цією облямівкою верхня марлева покришка приклеюється щільно до особи, після чого вся остання поверхня її покривається лаком, змочується водою і надалі гримується.

При цьому способі виготовлення наклейка виходить досить міцною, оскільки вата поміщена між шарами марлі, і в той же час достатній м'якою, оскільки при проклеюванні лаком проклеюється лише незначна частина вати, прилегла до верхнього шару марлі.

Подібним же чином виготовляються наклейки підборіддя.

Інколи підборіддя і щоки клеяться разом; нижній шар щільно прилягає до обличчя, верхній дещо більше, відповідно кількості вати, яку він повинен покрити. Приклеюється до обличчя зазвичай лише верхній край товщинки; нижний зазвичай маскується коміром костюма, інколи цьому сприяють клапани парика з товщинкою, передавальною товсту шию.

Замість марлі при великих товщинках для верхнього шару часто використовується трикотаж.

При виконанні гриму з наклейками найбільша кількість часу витрачається на їх виготовлення. Коли наклейки вже готові, при повторних виконаннях гриму, робота значно полегшується і не віднімає вже такої кількості часу. Природно тому бажання наклейки готувати заздалегідь. Коли вони декілька затвердіють, їх обережно знімають, підчищають краї, форму і так далі Таким чином до моменту гримування наклейка вже готова.

Інколи вся робота по виготовленню наклейки ведеться на болванці. Такою ідеальною болванкою може служити маска, знята з лиця актора, але можна використовувати і будь-яку маску або голову, що має приблизно середні нормальні пропорції і розміри. Користуючись такою болванкою, як обличчям актора, можна виготовити наклейки заздалегідь. Правда, це не виключає деякої витрати часу на першу підгонку готових наклейок безпосередньо до особи при виконанні гриму.

Розглянуті нами типи наклейок з вати, як правило не виготовляються на болванці, навпаки, при виготовленні наклейок з матерії, пап'є-маше, гуми і тому подібне болванка або відповідна наклейці форма абсолютно необхідна.

Наклейки з матерії можуть з успіхом замінити важкі і досить незграбні, жорсткого твань, ваточные наклейки, оскільки вони легкі, добре маскуються і техніка їх виготовлення досить проста.

Розглянемо техніку виготовлення носа з матерії Перш за все необхідно зробити форму потрібного за завданням носа. Для цього, так само як при

налепках носа, ми за допомогою пластиліну для ліплення або воску ліпимо ніс на масці. Коли форма виліплена, натягуємо на неї шматочок тонкої матерії, краще всього маркізет або газ (використовуваний при шитті париків). Викрійка першого шару матерії має бути декілька менше, ніж наклейка. Знизу в ніздрів матерія має одну або дві складки, які потрібно так закласти, аби вони не були заметны. Для цього матерія із складок вирізується і, крім того, складки закладаються там, де будуть надалі вирізані отвори для ніздрів. Коли викрійка зроблена і матерія щільно формою розподілена, вона змащується крохмальним клейстером (можна використовувати «фотоклей»), після цього поверх натягається ще шар матерії, в якої краї оставляются широкими. Верхній шар матерії приклеюється до нижнему і ще рай зверху проклеюється клейстером. Коли клейстер висохне, слідує отриману наклейку обережно зняти з форми, підрізувати краї, приміряючи до носа актора, закрасити - і наклейка готова. Для більшої міцності можна нижній шар матерії робити з щільнішої матерії і забарвлення наклейки робити рідкою масляною фарбою. Наклейка приклеюється до особи лаком і тримається тонкими краями верхнього шару матерії.

Таким чином, наклейка з матерій є тонкою пластинкою, отриманою за допомогою склеювання крохмальним клейстером двох шарів матерії, якою додала на болванці та або інша форма.

Циммерман («Das Schminken f r B hne und Film») описує дещо інший спосіб виготовлення подібних носів. Згідно його вказівкам, форма для штучного носа готується наступним .образом: (актор змінює форму свого носа за допомогою налепки з гумоза, як завжди при гримі. Після цього, за допомогою формової ложки, за зразком тих, що у зубних техніків, знімається гіпсова форма з носа актора безпосередньо на обличчі. Формова ложка є виготовленою з жерсті або картону коробочку по величині носа. Краї її підрізають так, щоб вони щільно прилягали до перенісся, щік і верхньої губи. У цю коробочку наливається розведений (до густини сметани) гіпс, після чого, опустивши голову донизу, змінений вже налепкой ніс занурюють в гіпс, і форма щільно притискається до особи. Хвилини через 10-15 гіпс твердне, і форму можна зняти з лиця. (Аби уникнути прилипання гіпсу до обличчя і гумозу, його заздалегідь поривають вазеліном. У виготовлену форму, заздалегідь покривши її жиром, кладуть шар тонкої матерії (газ, батист, шовк і т. п.); аби матерія рівно розподілилася у формі, її слідує зсередини змастити рідким гуміарабіком або риб'ячим клеєм і щільно притиснути до форми. Легше і краще, проте, робити наклейку, натягуючи матерію на форму. Для цього слід в отриманій формі відлити ніс з гіпсу і вже цю модель використовувати як болванку. Коли клей висохне, матерія покривається трьома шарами целлонового лаку. (Замість целону можна використовувати і інші коллодийные склади). Таким чином, готовий штучний ніс є як би тонкою плівкою; з целону. Він дуже тонкий, легкий і готується. Забарвлення целлонового носа декілька скрутна, оскільки фарба погано пристає до гладкої його поверхні. І аби фарба приставала, необхідно поверхню носа зробити

декілька шорсткою за допомогою наждачного паперу і забарвлення проводити сухими фарбами, розтираючи їх з целлоновым лаком. Після такого забарвлення поверхню носа можна підфарбовувати але мірі потреби і гримом.

Наклейки з пап'є-маше виготовляються подібним же чином, причому готова, виліплена форма обклеюється декількома шарами обгорткового або газетного паперу. Папір наклеюється шматочками, величина їх залежить від розміру форми. Перший шар паперу треба мочити лише у воді і, віджавши воду, розподілити формою, притискуючи пальцями, аби отримати потрібний рельєф. Другий шар і подальші наклеюються клейстером. Аби таку наклейку можна було приклеїти до особи, слідує або верхній шар робити з тонкої матерії або підклеювати кромку з газу, за яку наклейку можна буде приклеїти лаком до особи. Зазвичай наклейки з пап'є-маше виготовляються дуже великих маскоподібних розмірів; у таких випадках необхідні або гумки або інші способи прикріплення до обличчя.

Окрім розглянутих типів виготовлення наклейок існують ще німецькі гумові товщинки, але техніка їх виготовлення вимагає певних виробничих умов.

Наклейки щік можуть бути зроблені і з волоса. Для цього використовується світлий шерстяний крепі (білий і світлий блондин), який приклеюється лаком, підстригається зверху ножицями по необхідній формі і маскується пудроюсухими рум'янами.

Подібні наклейки дуже легкі, еластичні і менш інших крадуть мімістові особи.

Слід згадати ще і про старовинний прийом передачі товстих щік - підкладенням під щоки «півшеляга яблука». При такій зміні «зсередини» можна їх дуже легко загримувати. Зрозуміло, грати з такою товщинкою в роті дуже важко, хоча я бачив виконання ролі з подібним гримом при дуже великому словесному навантаженні. Правда, актор провів декілька репетицій, звикаючи до вати, яку він підкладав собі під щоки.

Ознайомившись з технікою виконання наклейок, спробуйте виконати грим, який для свого здійснення вимагає вживання різного роду наклейок. Підберіть відповідний ескіз гриму, приготуйте необхідні наклейки.

Процес виконання такого прима починається з тією, що ретельно підігнані наклейки приклеюються лаком до особи; коли наклейки приклеєні, вони маскуються загальним тоном. Якщо наклейки ще нові і не фарбують, то забарвлення їх в потрібний тон робиться рідкою розтопленою червоною за допомогою кисті. Необхідно при цьому стежити, аби шар фарби був рівномірний і нетовстий. Коли наклейки замасковані, грим виконується каді звичайно, слід лише врахувати, що на наклейках грим необхідно накладати чисто і точно, без зайвих поправок.

У тих випадках, коли наклейки вже закрашені, і грим повторюється кілька разів, зафарбовування на наклейках лише злегка підправляється в потрібних місцях, і вся робота полягає в маскуванні краю наклейок і їх підфарбовуванні. Знімати наклейки при разгримировании слід обережно,

відліплюючи з краю, аби не пом'яти їх форму. Після того, як наклейка знята, необхідно пальцями розпрямити пом'яті місця форми і підчистити краї. Особливо необхідно стежити за тим, аби краї наклейок були тонкими, лише тоді удасться їх надалі чисто приклеїти і добре замаскувати. Якщо краї наклейки товсті, вони маскуються заздалегідь приклеєним шматочком вати.

Лак з лиця, якщо він не сходить при звичайному разгримировании, можна зняти спиртом або одеколоном.

НАЛЕПКИ

Налепка – це спосіб реальної тривимірної зміни окремих частин лиця за допомогою спеціальної пластичної маси (мастика або гумоз), яка наліплюється і формується безпосередньо на обличчі актора.

Налепки використовуються в гримі в тих випадках, коли необхідні не дуже утрируваний великі зміни форми обличчя, причому таких його частин, які не дуже рухливі і не мають різких змін при міміці. У зв’язку з цим область палепок обмежена передачею, головним чином, різної форми носів і дрібних деталей (бородавка, шишка), рідше налепки використовуються для зміни форми підборіддя, інколи – юшка. Це обмеження можливостей налепок залежить від властивостей використовуваного матеріалу - мастики. Мастика у великих кількостях дуже важка. Наліплена на рухливі частини лиця мастика при міміці деформується і втрачає надану нею форму, причому поступово відліплюється від шкіри і може здійсненню відвалитися.

Мастика, використовувана для налапок, є пластичною масою, виготовленою з мильного пластиру, змішаного із загальним тоном (100 ч. мильного пластиру, 40 ч. фарби і 5 ч. воску), або з гумозного пластиру, змішаного із загальним тоном.

Оскільки в аптечному гумозиом пластирі міститься окисел свинцю, який при тривалому і частому вживанні може викликати роздратування і запалення шкіри, при виготовленні театрального гумюза основа пластиру робиться без окислу свинцю.

Існують і інші варіанти і рецепти виготовлення мастики для налепок. Мастика повинна володіти наступними якостями: більш менш легко м'яти в пальцях, але не бути настільки м'якою, аби деформувалася виліплена форма. У розім'ятому вигляді мастика має бути липкою, аби могла міцно триматися на шкірі. І, нарешті. забарвлення її бажане в світлі кольори, відповідні загальному тону.

У тих випадках, коли мастика дуже жорстка, і тверда, потрібно її перетопити, додавши трохи фарби. Якщо мастика дуже м’яка, необхідно додати віск і, аби підсилити її клейкість, – каніфоль.

Техніка налепки носа. Визначивши на око необхідну кількість мастики, слідує її ретельно розім'яти пальцями, аби вона стала м'якою і липкою, виліпити на пальцях приблизно ту форму, яка потрібна за завданням, і потім приліпити її до носа. Можна також розім'яту мастику прямо переносити на ніс і ліпити форму безпосередньо на обличчі. Перш ніж переносити мастику на обличчя, необхідно абсолютно знежирити шкіру (зазвичай налепки

робляться до накладення вазеліну і загального тону, оскільки до жирної шкіри мастика не прилипатиме). Ліплячи форму, необхідно стежити за тим, аби мастика щільно пристала до шкіри, аби краї були тонкими і непомітно зливалися з поверхнею шкіри. В той же час мастика не повинна широко розмазуватися по обличчю, а займати лише мінімальне необхідне для даної форми місце. Зайва мастика з краю повинна ретельно забиратися пальцем, рушником або лопаткою, яку можна вирізувати з ручки пензлика.

Працюючи над формою ніздрів, необхідно стежити, аби мастика не захоплювала носогубні складки, оскільки це утруднятиме їх мімічну роботу; і крім того в цьому місці мастика погано триматиметься. То ж необхідно враховувати при ліпленні перенісся, де мастика не повинна захоплювати міжбровастий простір.

Коли налепке додана форма, необхідна за даним завданням, налепка маскується: на неї накладається загальний тон і, надалі, відповідний грим. Загальний тон на налепку слід накладати густіше, ніж на обличчя, але так, щоб колір тону на налепке і на шкірі особи збігався. У загримованому вигляді налепка не має бути помітною, як штучно приоблена форма, а повинна здаватися абсолютно природною формою носа актора.

Вся робота по ліпленню повинна виконуватися швидко і упевнено, аби розім'ята мастика не затверділа і не втратила своєї клейкості, інакше задовільно зробити налепку буде дуже скрутно.

При разгримировании налепку слід знімати поступово, відчеплюючи її з одного краю, так аби відразу зняти всю мастику.

Якщо мастика дуже м'яка, налепку можна зняти ниткою або зігнутою за формою носа шпилькою.

Знята мастика може бути використана повторно, до тих шор шоку не втратить своїх липких властивостей або не стане дуже темною і брудною від фарб. Дуже темну за кольором мастику важко маскувати, оскільки вона просвічує через загальний тон, що накладається. Погано прилипаючу мастику можна приліпити, заздалегідь наклеївши на ніс ласий тонкий шар вати, тобто зробивши поверхню шкіри сильно шорсткою. Підберіть ескіз гриму, на якому форма носа не відповідала б формі вашого. Зробіть налепку згідно завданню. Замаскуйте її, накладаючи загальний тон, після чого виконаєте весь грим, використовуючи наявні навики живописних прийомів гриму. Налепка гримується так само, як якби це була ваша форма носа.

ПРИЙОМИ ЗАКЛЕЮВАННЯ І ПІДТЯГУВАННЯ

Прийоми заклеювання і підтягування слід віднести до скульптурно-об'ємних прийомів, оскільки за допомогою їх створюються реальні, а не ілюзорно-живописні зміни форми.

Під заклеюванням мається на увазі знищення якої-небудь деталі або частини лиця, так, наприклад, заклеюються брови, очі, зуби і т.и. Артист так замаскував свій ніс, порівнявши його з щоками, що створилося враження відсутності носа. Це враження ще підкреслювалося контрастом цього гриму з великими, перебільшеними носами інших виконавців.

Брови знищуються або за допомогою мастики, яка виходить шляхом змішування загального тону з гумозом, або за допомогою «онгруаза» – спеціального клею для заклеювання брів. Інколи брови замазуються милом, після чого накладається загальний тон. Дуже густі брови заклеюються сандарачным лаком.

Зуби знищуються чорним спиртним лаком або темною фарбою, що гримує, яка накладається на сухо витертий зуб і зверху покривається сандарачным лаком, аби фарба не злізла; можна зуби заліпити і фарбованим в чорний колір воском або варом.

Заклеювання ока або так зване «сліпе око» виходить повним заклеюванням ока шматком марлі або газу, вирізаним по величині очної западини. Пластир, що накладається на око, підклеюється лише по краях, в середині вирізується невеликий отвір, аби актор міг бачити. Все заклеювання маскується загальним тоном і робиться відповідний грим, передавальний необхідний характер сліпого ока. Заклеювання ока може бути зроблене і шматочком сивого крепі, який наклеюється на верхню повіку.

Знищення зіниці – більмо робиться так вирізується кружечок з лапкою з газу по величині зіниці. Цей кружечок приклеюється за лапку до верхнього століття так, щоб він закривав зіницю.

Прийом підтягування застосовується при передачі кирпоносого носа, косооких очей і щільно прилеглих вух. Кирпоносий ніс підтягуванням передається таким чином. Вирізується смужка, приблизно сантиметра шириною, з тонкого газу, що вживається перукарями. Смужка газу приклеюється до кінця носа в самої губи; коли смужка приклеїться, то, намазавши лаком спинку носа, однією рукою піднімають кінець носа і притримують його в такому положенні до кінця тієї, що приклеїла, а іншою рукою, натягуючи стрічку, приклеюють її до кісточки носа. Таким чином, кінець носа виявляється підтягнутим на стрічці і тримається завдяки упору її на кістковій частині носа. Цим же прийомом можна укоротити надмірно довгий ніс. Косооке око. Такою ж стрічкою, приклеєною в зовнішнього кута нижнього століття, око підтягується догори, до скроневої кісті. Вухо притягується такою ж стрічкою, кінець стрічки розрізає уподовж, так аби утворилися дві лапки: одна приклеюється із зовнішньою, інша із заднього боку вушної раковини, кінці стрічки від одного і від іншого вуха зав'язуються на потилиці і ховаються під париком. Притягнути вухо можна і за допомогою хорошого, липкого гумоза: якщо шматочок гумоза приліпити ззаду вуха до шкіри і потім вуха міцно притиснути до голови і так деякий час потримати, то вухо виявиться притягнутим. Навпаки, відкопилене вухо передається тим, що із заднього боку вушний (раковини прикріпляється шматочок гумоза, або приклеюється шматочок пробки, або в краю парика встановлюється зігнута шпилька, яка своїм кінцем відкопилює ухо.

ФАКТУРА І АПЛІКАЦИЯ

У живописі під фактурою розуміється характер обробки художником поверхні картини: чи є поверхня гладкою, шорсткою, блискучою, який

характер мазків фарби і тому подібне. З цими ж засобами художньої виразності, – фактура як обробка поверхні і фактура як використання матеріалу, – ми зустрічаємося і в гримі. Перш за все, має значення характер живописного розфарбовування в гримі; чи накладений грим рівно, м'яко, «зализано», або широкими певними плямами, або мазками, по напряму форми, або штрихами і так далі.

Окрім загальної дії на глядача, яка надає фактура, та або інша обробка поверхні в гримі може мати на меті підкреслити і які-небудь характерні деталі.

Так, наприклад, для характеристики шкіри зовсім не байдуже, яку поверхню, матову або блискучу, передаватиме грим.

Матовість шкіри передається вживанням слабо насичених по кольорах фарб і сильним запудренням всього гриму. Блискуча, пітна або мокра шкіра передається жирнішими, рідшими фарбами. Інколи грим замість пудри намазується зверху рідким вазеліном або глице-рином. Дуже цікавий опис передачі фактури «мокрої шкіри» дає А. Штейман: «У артиста Никкельман (жаб'ячий чоловік Раутенделейн, дзвін, що «Потонув») особа виглядає не лише зеленим і жабоподібним, але і безперервно блищить від мокроти. З цією метою особа гримується зеленою фарбою, змащується вазеліном і посипається розтертою в порошок слюдою, яка додає ефект блискучої мокроти».

Різні нерівності, механічні пошкодження. шрам, горобина, небритость і т. л. дуже часто передаються в гримі, причому передача їх може мати ілюзорно-живописний характер або об’ємно-фактурний.

Горобина, віспа – живописними прийомами передаються так: малюються кружечки темною фарбою і высветляются, тобто, малюються маленькі поглиблення, відповідні характеру віспяних ямок. Як приклад своєрідної фактурної передачі рябої, віспяної особи можна привести прийом, використаний одним актором: він свій грим обробив гумовою губкою, натискаючи нею в деяких місцях. Таким чином, разом з віддруковуванням на загальному тоні ніздрюватої поверхні губки створювалася і деяка нерівність накладеного загального тону, відповідна як би реальній поверхні віспяної обличчя.

Небрітость – можна передати живописними прийомами: або відповідними відтінками синяви на обличчі, або, якщо необхідно передати дуже сильну небритость, штрихами, що змальовують бороду, що пробивається. Небрітость можна передати і матеріалом - волосом. Для цього дрібно стрижать волос ножицями, намазують лаком шкіру особи, і узявши в щіпку або на товсту суху кисть стрижений волос, приклеюють до покритої лаком поверхні шкіри. Волос прилипає, створюючи повну ілюзію природної небритости.

Шрам – може бути намальований або переданий склеюванням власної шкіри сандарачным лаком або колодієм. Рубець або рвана рана з нерівно

зрощеною шкірою можуть бути переданий наклейкою з вати або з гумоза з подальшим підгримуванням.

Золотой зуб – передається наклейкою лаком золотої фольги. Маскується свій золотий зуб зафарбовуванням спеціальним білим лаком або заклеюванням його сандарачным лаком. Феєричний блиск очей – передається наклейкою кружків кольорової фольги на верхню повіку.

Борода, вуса, рослинність в їх реалістичному вигляді передаються наклейкою волоса і тому подібне.

Використання матеріалу в наведених прикладах має реалістичний характер. Разом з цим існують прийоми, в яких використання матеріалу носить чисто формальний характер, – своєрідного милування різноманітністю фактур, що вживаються.

Такі грим з використанням оксамиту для брів, церати для волосся, рожевого шовку для рум'ян і тому подібне Особливо велика різноманітність матеріалів знаходить собі місце при виготовленні париків, де замість волоса використовуються прядиво, трава, нитки, дріт, церата, шпагат, мочалка, шерсть і тому подібне.

Часто різні матеріали використовуються для гротескової характеристики образу. У одному гримі гротесковий характер підбитого ока був переданий приклеєною яєчною шкаралупою. У гримі «відьми» в арт. Н.М. Новлянського («Мистецтво гриму») око передане половинкою кульки від пінг-понгу. Тут грим є вже перехідним рівнем до аплікації. Аплікацією називаються окремі деталі особи, що виклеюють з матерії або з пап’є-маше, або з інших матеріалів і відповідно закрашені. Зазвичай же вони комбінуються так, що актор може їх швидко змінювати і тим самим швидко змінювати свій зовнішній вигляд. Особливої досконалості прийоми аппликативного гриму досягають в акторів-трансформаторів.

У самодіяльному театрі (у живій газеті) аппликативные грим був дуже поширений і досить всілякий, починаючи від примітивних пов’язок на око, монокля, окулярів, або вусів на каркасі, вставлених в ніс, аж до складних комбінацій рослинності з деталями, що виклеюють.

До аплікації можна віднести і панчоху, яка вживається в опері, для створення гриму негра.

Основна якість прийомів аплікації в гримі – це броскость і чіткість примітивної характеристики персонажа і можливість швидкої трансформації зовнішності актора.

ТЕМА 35. КРОВ. ЇЇ ВИДИ, ЗАСТОСУВАННЯ, ОСОБЛИВОСТІ, ВИКОРИСТАННЯ

Кров у гримі є важливим елементом, який використовується для створення реалістичних сцен у кіно, театрі, телебаченні та косплеї. Вона дозволяє імітувати рани, порізи, удари, кровотечі та інші ефекти, що сприяють правдоподібності образу. Важливо враховувати види гримувальної крові, її особливості та правила використання залежно від умов зйомки чи виступу.

Види крові у гримі

Гримувальна кров класифікується за кількома критеріями:

За текстурою та консистенцією:

1. **Рідка кров**

• Легко розтікається, створюючи ефект свіжих ран.

• Використовується для імітації порізів, носових кровотеч, біжучих потоків крові.

• Часто застосовується у динамічних сценах (постріли, аварії). Застосовується для сцен з носовими кровотечами, порізами, ударами.

2. **Густа (згущена) кров**

• Має більш в'язку консистенцію, створює ефект запеченої або коагульованої крові.

• Ідеальна для сцен із глибокими ранами, синцями, післяопераційними слідами.

3. **Гель-кров**

• Густа, желеподібна структура, добре утримується на поверхнях.

• Використовується для створення об'ємних ран та глибоких ушкоджень.

4. **Капсульована кров**

• Запакована в желатинові капсули, які можна розкусити в роті для створення ефекту кровотечі.

• Використовується в театральних постановках та кіно.

5. **Спрей-кров**

• Розпилюється для створення бризок або розбризканої крові на поверхнях чи тілі.

• Застосовується в бойових сценах, сценах насильства або для відтворення кров'яних слідів.

За кольором:

1. **Світло-червона (артеріальна) кров** – використовується для імітації свіжих ран, порізів.

2. **Темно-червона (венозна) кров** – застосовується для глибоких ран, запечених плям.

3. **Чорнувата (застаріла) кров** – використовується для відтворення старих ушкоджень або гангрени.

За складом:

1. **Водорозчинна кров** – легко змивається водою, підходить для короткотривалих сцен.
2. **Мастилова кров** – важче змивається, має більш стійку текстуру, використовується у тривалих сценах з фізичним контактом.
3. **Їстівна кров** – безпечна для використання в роті або на слизових оболонках.
4. **Силіконова кров** – використовується в поєднанні зі спецефектами для створення реалістичних ран.

Застосування крові у гримі

Гримувальна кров використовується в таких сферах:

1. **Кіно та телебачення**
• Бойові сцени, хорор-фільми, драми.
• Спецефекти для сцен насильства, нещасних випадків.
2. **Театр**
• Постановки, де потрібна динамічна взаємодія з кров'ю (порізи, вбивства).
• Капсульована та водорозчинна кров часто застосовується для зручності.
3. **Косплей та фотосесії**
• Імітація бойових сцен, створення реалістичних образів персонажів.
• Гель-кров використовується для статичних образів.
4. **Навчальні тренування**
• Використовується для навчання медичного персоналу у відтворенні травм.

Особливості використання крові

При роботі з гримувальною кров'ю необхідно враховувати такі аспекти:

1. **Безпека:**
• Використовувати лише сертифіковану продукцію, яка підходить для контакту зі шкірою та слизовими оболонками.
• Уникати алергічних реакцій, проводячи попереднє тестування.
2. **Нанесення:**
• Застосування пензлів, губок, розпилювачів залежно від ефекту.
• Використання силіконових форм для створення глибоких ран.
3. **Реалістичність:**
• Врахування кольору крові відповідно до характеру ушкодження (свіжа, застаріла, артеріальна).
• Поєднання з іншими елементами гриму (синці, садна, бруд).
4. **Стійкість:**
• Вибір відповідного типу крові залежно від тривалості зйомок або виступу.
• Захист одягу та поверхонь від незмивних плям.

Техніки нанесення крові

1. **Краплинний метод** – для створення ефекту стікаючої крові (ранки, носова кровотеча).
2. **Точковий метод** – для імітації бризок або порізів.
3. **Розмазування** – для створення розтеклих плям, ефекту брудної або розмазаної крові.
4. **Використання трафаретів** – для імітації слідів від зброї або травм.

6. Видалення гримувальної крові

• Водорозчинну кров можна змити звичайною водою та милом.

• Масляну або силіконову кров необхідно видаляти спеціальними засобами для зняття гриму.

• Одяг слід обробляти засобами для виведення плям перед пранням.

Практичні поради щодо використання гримувальної крові

• Використовуйте різні відтінки для створення глибини та реалістичності.

• Поєднуйте кров із латексними чи силіконовими ранами для об'ємних ефектів.

• При роботі на відкритому повітрі враховуйте погодні умови (спека може розплавити грим).

Гримувальна кров є важливим інструментом у створенні реалістичних образів у кіно, театрі та інших мистецьких сферах. Вибір відповідного типу крові, правильне нанесення та догляд за шкірою після використання – ключові фактори для досягнення високоякісного результату.

Штучна кров для гриму

Може застосовуватися як професійними гримерами так і любителями для імітації кривавих порізів і відкритих ран. Має рідку консистенцію і яскравий колір натуральної артеріальної крові. Без запаху. Ця кров може залишити слід на поверхні шкіри після змивання теплою водою з милом. Тому може знадобитися повторне змивання. Так само вона може залишити плями на одязі, будьте уважні з її використанням.

Можливе оральне застосування в невеликих кількостях (нешкідливо при попаданні до роту). Уникати потрапляння в очі. Кров абсолютно безпечна у використанні і не може нашкодити здоров'ю людини.

Штучна кров необхідна для реалізації гриму подряпин, порізів, поранень і іншого. Вона буває різної консистенції та різного кольору – все як по-справжньому. Існує спеціальна кров, яка може торкатися слизових оболонок.

і використовуватись у роті, або очах.

Як зробити штучну кров

Багато дизайнерів і фахівців з декору часто використовують фальшиву кров, щоб створити моторошну атмосферу або для декорацій (наприклад, на Хелловін). Ніщо не робить це свято таким страшним і чарівним, як штучна кров! Швидше за все, інгредієнти, які потрібні для створення штучної крові, вже є у вас на кухні. Штучну кров можна швидко зробити за допомогою кукурудзяного сиропу, можна зробити розчин із цукрової пудри, а можна отримати штучну кров з борошна, коли вона охолоне та загусне. Вам більше не потрібно купувати штучну кров у магазині!

ШТУЧНА КРОВ НА КУКУРУДЗЯНОМУ СИРОПІ

1/2 склянки (120 мл) червоного фруктового пуншу

1 склянка (300 г) кукурудзяного сиропу

2 столові ложки червоного харчового барвника

1 столова ложка шоколадного сиропу

2 столові ложки кукурудзяного крохмалю
1 столова ложка какао-порошку

Перемішайте всі необхідні інгредієнти у блендері. Дістаньте блендер, виміряйте всі інгредієнти у ложках та склянках, помістіть все у блендер. У вас вийде одна повна порція штучної крові, яку можна використовувати не тільки для декорацій, але і з'їсти. Вам знадобиться:
1/2 склянки (120 мл) червоного фруктового пуншу;
1 склянка (300 г) кукурудзяного сиропу (або світлої патоки);
2 столові ложки червоного харчового барвника;
1 столова ложка шоколадного сиропу;
2 столові ложки кукурудзяного крохмалю;
1 столова ложка какао-порошку.

Змішайте всі інгредієнти для штучної крові, доки маса не стане однорідною. Накрийте кришкою блендер і залиште приблизно на 30 секунд, щоб усі інгредієнти добре перемішалися і утворили гладку однорідну масу. Можливо, краще завадити 15 секунд, потім зробити паузу та трохи нагріти штучну кров. Отже, кукурудзяний крохмаль і какао-порошок перемішуються без грудочок.

Якщо у вас немає блендера, можна використати замість нього кухонний комбайн.

Надайте штучній крові натуральний колір. Зніміть кришку блендера та зануріть ложку у штучну кров, щоб перевірити її колір. Вилийте трохи штучної крові на білу серветку, щоб зрозуміти, чи достатньо насичений колір вийшов. Якщо вам потрібно трохи змінити колір, можна додати більше червоного харчового барвника, шоколадного сиропу чи какао-порошку.
Наприклад, якщо штучна кров виглядає надто рожевою або надто блідою, можна додати кілька крапель червоного харчового барвника і знову все перемішати. Якщо штучна кров виглядає надто яскраво-червоною, додайте |добавляйте| трохи шоколадного сиропу або какао-порошку і знову перемішайте.

Подумайте про те, щоб зробити штучну кров більш в'язкою. Щоб надати штучній крові в'язкості, додайте туди трохи кукурудзяного сиропу. Щоб зробити штучну кров ще густішою, можна подвоїти порцію кукурудзяного сиропу. Майте на увазі, що, можливо, якщо ви вирішите зробити штучну кров більш густою, доведеться додати ще трохи червоного харчового барвника.
Якщо ви не бажаєте додавати кукурудзяний сироп, можна замінити його світлою патокою.

ШТУЧНА КРОВ ІЗ ЦУКРОВОЇ ПУДРИ

Їстівна штучна кров із цукрової пудри
1,5 склянки (450 г) цукрової пудри
2 столові ложки червоного харчового барвника
1 столова ложка какао-порошку
1 склянка (240 мл) води

Налийте в блендер воду і додайте|добавляйте| туди цукрову пудру. Налийте 1 склянку (240 мл) води у блендер або кухонний комбайн. Відміряйте 450 г (півтори склянки) цукрової пудри і додайте в блендер.
Перемішайте цукрову пудру із водою. Накрийте кришкою блендер і змішуйте цукрову пудру і воду близько 30 секунд. Цукрова пудра має повністю розчинитися у воде.

Можливо, доведеться ще трохи перемішати рідину, щоб позбутися грудочок цукрової пудри.

Додайте в блендер червоний харчовий барвник та какао. Наберіть 2 столові ложки червоного харчового барвника та додайте його до блендера. Накрийте кришкою і змішуйте ці інгредієнти, поки не вийде однорідна суміш. Додайте 1 столову ложку какао-порошку і знову перемішайте штучну кров, що вийшла. Завдяки какао-порошку штучна кров вийде густішою і з природнішим червоним відтінком.

Додайте в блендер червоний харчовий барвник та какао. Наберіть 2 столові ложки червоного харчового барвника та додайте його до блендера. Накрийте кришкою і змішуйте ці інгредієнти, поки не вийде однорідна суміш. Додайте 1 столову ложку какао-порошку і знову перемішайте штучну кров, що вийшла.

Завдяки какао-порошку штучна кров вийде густішою і з природнішим червоним відтінком.

Знову ж таки, надайте штучній крові натуральний колір. Зніміть кришку блендера та занурiть ложку у штучну кров. Капніть суміші, що трохи вийшла, на білу серветку, щоб краще оцінити колір. Додайте трохи більше червоного харчового барвника або какао-порошку, щоб вийшов потрібний колір.

Можна перелити штучну кров у пляшку з розпилювачем і розпорошити її тоді, коли знадобиться. Просто поставте штучну кров у холодильник до свята.

ШТУЧНА КРОВ ІЗ БОРОШНА

Їстівна штучна кров із борошна
1 столова ложка борошна
1 склянка (240 мл) води
2 столові ложки червоного харчового барвника

Налийте воду і насипте трохи муки|борошна| в каструлю. Візьміть невелику каструлю і вилийте туди 1 склянку води (240 мл). Додайте 1 столову ложку борошна у воду і збийте суміш, щоб позбутися грудочок. Спробуйте повністю розчинити борошно у питній воді.

Якщо у вас немає віночка, можна розмішати борошно з водою простою вилкою.

Нагрійте суміш, що вийшла. Встановіть конфорку у максимальне положення, поки суміш не закипить. Як тільки ви помітите на поверхні суміші бульбашки, зменшіть вогонь. Суміш повинна трохи пузиритися. Поваріть суміш хвилин 30, потім вимкніть вогонь і зачекайте, поки суміш охолоне.

Штучна кров з борошна та води вийде досить густою.

Тепер потрібно надати суміші червоного кольору. Для цього додайте в охолоджену суміш борошна та води 2 столові ложки харчового барвника. Збийте і перемішайте суміш, поки колір стане рівномірним.

Щоб зробити штучну кров яскравішою, можна просто додати трохи більше харчового барвника.

Поради

Щоб нанести штучну кров на одяг, частини тіла або меблі, можна використовувати пляшку з розпилювачем, шприц, пензлик, зубочистку. Можна просто наповнити рот штучною кров'ю, щоб вона повільно і моторошно текла з куточків губ.

Попередження

Штучна кров може легко пофарбувати бетон або одяг (особливо світлий легкий одяг), тому будьте обережні. Якщо ви хочете зробити штучну кров, яка не залишає червоних слідів, доведеться придбати спеціальну штучну кров, яка використовується для зйомок.

ТЕМА 36. СИНЦІ, ОПІКИ, ПОДРЯПИНИ. АНАТОМІЯ РОЗТАШУВАННЯ. ТЕХНІЧНІ ПРИЙОМИ ЛІНІЙНО-ЖИВОПИСНОЮ ТЕХНІКОЮ. ШВИДКІ СПЕЦЕФЕКТИ

З точки зору гриму, синяк (або гематома) – це імітація крововиливу під шкірою, яка створюється за допомогою спеціальних косметичних засобів і технік. Синяки в гримі використовуються для відтворення ушкоджень, які можуть виникнути внаслідок ударів, падінь, бійок або інших травм. Основні етапи створення синця включають правильний підбір кольорів та техніку нанесення.

Етапи створення синяка:

1. **Підбір кольорів:**
   - **Свіжий синяк:** Використовуються червоні, фіолетові та сині відтінки.
   - **Старіший синяк:** Додаються жовті та зелені відтінки, які імітують процес загоєння.
   - **Загоюваний синяк:** Зменшення насиченості кольорів і поява жовтуватих та коричневих відтінків.
2. **Техніка нанесення:**
   - **Перший шар:** Наноситься базовий червоний відтінок на місце синяка.
   - **Другий шар:** Додаються темніші фіолетові та сині відтінки для створення глибини.
   - **Третій шар:** На краях синяка додаються зелені та жовті відтінки для реалістичності.
   - **Останні штрихи:** Використовується легкий розтушовування для плавних переходів між кольорами.

Матеріали:
- Спеціальні гримувальні фарби та палітри для створення синців.
- Губки та пензлі для нанесення і розтушовування.
- Фіксуючий спрей для закріплення гриму на шкірі.

Принципи:
- Правильне використання кольорів для імітації різних стадій синця.
- Нанесення гриму в кілька шарів для створення об’єму і реалістичності.
- Врахування анатомічних особливостей обличчя та тіла для природного вигляду синця.

Синяки, створені за допомогою гриму, використовуються в театральних, кінематографічних та телевізійних постановках для реалістичного відтворення травм.

Колір синців. *Забарвлення синці змін*юється з часом, що дозволяє визначати давність його появлення. Свіжий синець - червоно-багряний. На 5-6-у добу - синьо-багряний (звідси назва "синяк"). На 10-12-ту добу - буро-зелений. Більш пізні терміни - жовтий. Інтенсивність описаного "цвітіння" синців

залежить від його величини, поширеності, локалізації, віку потерпілого та ін. причин. при ударах м'язів, окістя синці можуть виявлятися в більш пізні терміни (на 2 - 3-е добу, а іноді до декількох тижнів), нерідко далеко від місця забиття.

Форма синців. Як правило, синець має овальну або округлу форму, що обумовлено рихлістю підшкірно-жирової клітковини. при впливі деяких щодо великих предметів форма синців і саден може частково або повністю повторювати обриси цих предметів, що має важливе судово-медичне значення.

«Ссадина - поверхневе ушкодження шкіри, що не поширюється глибше її сосочкового шару ». Так судово-медична енциклопедія описує, що таке крововилив (синець) і ссадина.

Рана, колота на обличчі, руці або грудях малюється червоною смугою, причому паралельно проводиться світла або біла смужка. Якщо ж цього недостатньо (Темрява сцени), то додається ще для рельєфності чорно-коричнева смуга. Деякі актори вдалися до наступного способу, коли поява рани потрібно було виявити на сцені після удару. Під сорочку або вільний костюм вони прив'язували на нитці губку, змочену в розчині червоної фарби (кармін на спирту або на воді), як раз проти того місця, куди повинен послідувати удар. від натиску губка випускає фарбу і забарвлює одяг, причому пляма повільно збільшується. Інші готували фарбу на сцені, де-небудь в затишному куточку, і за кілька хвилин до ефекту непомітним жестом брали її на руку, а після пострілу, наприклад, як би інстинктивним жестом схоплюючи за рану, намічали її фарбою. В останньому випадку кармін розчиняється на вазеліні.

Синяк малюється з двох кольорів: сіро-синього і малинового, причому вони накладаються один на інший так, щоб обидва просвічували. З одного боку синяк висвічується світлою або білою фарбою (пухлина). Визначивши форму майбутнього синяка, покладіть в його центр блакитну фарбу, і добре розтушуйте її.

Пальцем нанесіть по краях синяка жовту фарбу, стушовуючи її як всередину синяка, так і назовні.

Додайте трохи бордової фарби в центр синяка, і змішайте її з блакитною фарбою.

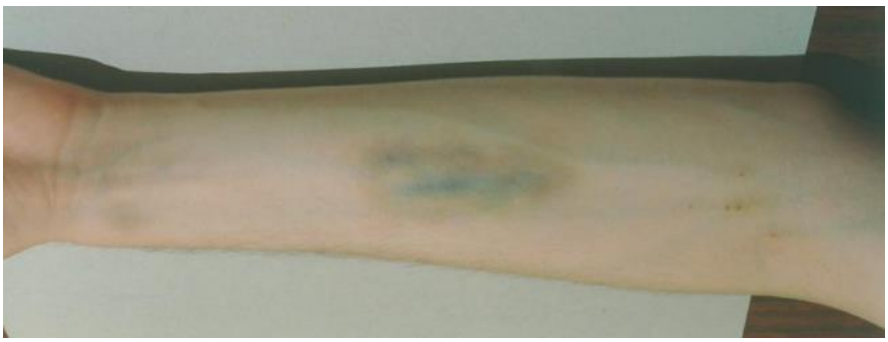

Змішуйте всі кольори до тих пір, поки не знайдете синяк реалістичним. якщо вам потрібен більш темний синець - насичуйте кольори чорною фарбою. точкові крововиливи зображуються в центрі синяка легкими дотиками губкою зі сумішшю бордовою і червоної фарб.

Якщо ви імітуєте сколоту руку наркомана, то не забудьте поставити червоні точки від недавніх уколів на місці вен.

Не малюйте синяк після того, як поклали загальний тон, так як фарби змінять колір і насиченість. Якщо поверх синяка вам потрібна ранка – виліпіть її з воску або гумозу до того, як будете малювати синяк. Поверхню наліпки зафарбовуйте пензлем, щоб не порушити фактуру.

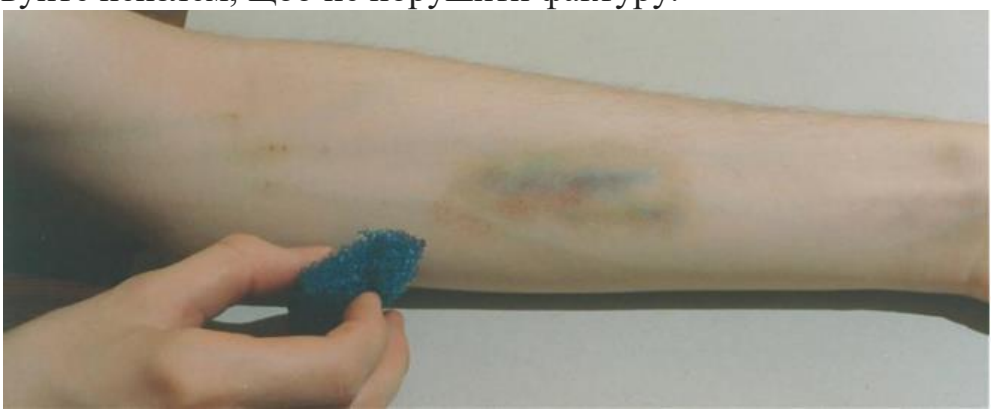

Неголеність - можна передати мальовничими прийомами: або відповідними відтінками синяви на обличчі, або, якщо необхідно передати дуже сильну неголеність, штрихами, які зображують проростаючу бороду. неголеність. Можна передати і матеріалом – волоссям. Для цього дрібно стрижуть волосся ножицями, намазують лаком (або гелем для волосся) шкіру обличчя, і взявши

в щіпку або на товсту суху кисть стрижене волосся, приклеюють до вкритої лаком поверхні шкіри. Волосся прилипає, створюючи повну ілюзію природної небритості.

Шрам – може бути намальований або переданий склеюванням власної шкіри сандарачним лаком або колодієм. Рубець або рвана рана з нерівно зрослої шкірою можуть бути передані наклейкою з вати або з гумоз з подальшим підгримуванням.

Золотого зуб – передається наклейкою лаком золотої фольги, маскується свій золотий зуб закраской спеціальним білим лаком або заклеювання його сандарачним лаком.

Феєричний блиск очей – передається наклейкою кружалець кольорової фольги на верхню повіку.

ТЕМА 37. ПОРІЗИ, ОПІКИ, САДНА, ПРИПУХЛОСТІ, ГУЛІ. АНАТОМІЯ РОЗТАШУВАННЯ. ТЕХНІЧНІ ПРИЙОМИ ОБЄМНОЮ ТЕХНІКОЮ. ВИГОТОВЛЕННЯ ФОРМ ДЛЯ СИЛІКОНОВОЇ НАКЛАДКИ

ПОРІЗ

З точки зору гриму, **поріз** – це імітація рани на шкірі, яка створюється за допомогою спеціальних технік та матеріалів. Такий грим використовують у театральних постановках, кіно та телебаченні для реалістичного відтворення травм.

Етапи створення порізу:

1. Підготовка шкіри:
   - Очищення та знежирення шкіри для кращого зчеплення матеріалів.
   - Нанесення бар'єрного крему для захисту шкіри від подразнень.
2. Формування рани:
   - Віск або латекс: Використовують для створення піднятих країв порізу. Віск розм'якшують і формують на шкірі, або наносять рідкий латекс і формують рану після його висихання.
   - Силіконові накладки: Готові накладки, які можна приклеїти до шкіри та підлаштувати під потрібну форму.
3. Деталізація:
   - Фарбування: Використовують спеціальні гримувальні фарби для додавання кольору. Спочатку наносять базовий червоний відтінок, потім додають темніші відтінки для створення глибини рани.
   - Кров: Наносять штучну кров для створення ефекту свіжої рани. Використовують різні типи крові (густу, рідку) для реалістичного вигляду.
4. Фінішні штрихи:
   - Текстура: Використовують пензлі та губки для створення текстури шкіри навколо рани.
   - Фіксація: Закріплюють грим за допомогою фіксуючого спрею, щоб він тримався довше і не розмазувався.

Матеріали:
- Віск для гриму або латекс для створення піднятих країв рани.
- Фарби для гриму різних відтінків (червоні, темні, фіолетові).
- Штучна кров різної консистенції.
- Гримувальні пензлі, губки, шпателі для нанесення матеріалів.

Принципи:
- Реалістичність: Важливо створити поріз, який виглядає максимально природно, з урахуванням анатомічних особливостей та кольору шкіри.
- Безпека: Використання гіпоалергенних матеріалів для уникнення подразнень та алергічних реакцій.

- Техніка: Професійне нанесення гриму для досягнення реалістичного ефекту, включаючи деталі та текстуру шкіри навколо рани.

Порізи, створені за допомогою гриму, допомагають додати драматизму та реалістичності сценам у театрі та кінематографі, створюючи враження справжніх травм.

РОБИМО ОСНОВУ ПІД РАНУ

Шкіру навколо готової рани гримувати важко, можна пошкодити майбутню рану. Тож краще почати із загального гриму. Загримуйте ділянку шкіри до рани або навіть ту частину, що буде потім під раною. Найкраще використовувати суміш гриму (білий, рожевий, тілесний та зелений) та тіней для повік (палетка з відтінками сірого).

Зелений необхідний для правильного відтінку – чисто тілесний або в суміші з білим не виглядатиме «трупно». Створіть на шкірі потрібний відтінок, але слідкуйте, щоб шар гриму був якомога тоншим. Зніміть надлишок ватними дисками. Можете додати біля місця для основної рани кілька намальованих тінями аморфних плям – слідів синців чи початку розкладання.

ОПІК

З точки зору гриму, **опік** – це імітація ушкодження шкіри внаслідок контакту з високою температурою, хімічними речовинами або радіацією, створена за допомогою спеціальних матеріалів та технік. Такий грим використовується в театральних постановках, кіно та телебаченні для реалістичного відтворення травм.

Етапи створення опіку:

1. Підготовка шкіри:
   - Очищення та знежирення шкіри для кращого зчеплення матеріалів.
   - Нанесення бар'єрного крему для захисту шкіри.

2. Формування рани:
- Латекс або силікон: Використовуються для створення текстури обпаленої шкіри. Наносять на шкіру тонким шаром, потім створюють нерівності та пухирці.
- Віск для гриму: Може бути використаний для створення піднятих країв та об'ємних елементів опіку.

3. Фарбування:
- Базовий шар: Нанесення червоних, рожевих та коричневих відтінків для створення основного кольору опіку.
- Деталізація: Використання темніших відтінків для створення глибини та світліших для імітації пухирців та обвуглення.
- Тіньовий ефект: Додавання фіолетових та синіх відтінків для надання глибини та реалістичності.

4. Додаткові ефекти:
- Штучна кров: Може бути використана для імітації свіжих ран.
- Гліцерин або вазелін: Для створення ефекту мокрої, обпаленій шкіри.

Матеріали:
- Латекс або силікон для створення текстури.
- Фарби для гриму різних відтінків (червоні, рожеві, коричневі, фіолетові).
- Штучна кров та гліцерин для додаткових ефектів.
- Гримувальні пензлі, губки, шпателі для нанесення матеріалів та створення текстури.

Принципи:
- Точність: Важливо відтворити реалістичний вигляд опіку, враховуючи його ступінь (перший, другий або третій ступінь) та характер ушкодження.
- Перший ступінь: Почервоніння шкіри без утворення пухирців.
- Другий ступінь: Пухирці та більш глибокі пошкодження шкіри.
- Третій ступінь: Обвуглення та глибокі ушкодження тканин.
- Реалістичність: Використання правильних кольорів і текстур для імітації реального опіку.
- Безпека: Використання гіпоалергенних матеріалів для уникнення подразнень та алергічних реакцій.

Примітка
Для створення ефектів опіків важливо мати досвід та знання про анатомію шкіри та процеси, що відбуваються при опіках, щоб результат був максимально реалістичним і безпечним для шкіри актора.

САДНА

Садна (абразії) з точки зору гриму – це імітація поверхневих ушкоджень шкіри, які виглядають як подряпини або невеликі рани. Вони часто використовуються в театральному, кінематографічному та спеціальному гримі для створення реалістичного вигляду травмованої шкіри.

Основні етапи створення саден у гримі:

1. Підготовка шкіри:
• Очистіть шкіру і нанесіть праймер, щоб грим краще тримався.
2. Базовий колір:
• Використовуйте червону або рожеву фарбу для створення основи садна. Наносьте її легкими мазками або губкою, щоб створити нерівну текстуру.
3. Деталізація:
• Додайте темніші відтінки (темно-червоний, бордовий, коричневий) для створення глибини і об’єму. Використовуйте тонкі пензлики або спонжі для деталізації.
4. Імітація крові:
• Використовуйте спеціальну гримувальну кров або гель для імітації свіжої крові. Наносьте її краплями або тонкими лініями для досягнення реалістичного ефекту.
5. Фінальні штрихи:
• Додайте трохи прозорого або напівпрозорого гелю для створення ефекту вологи, що надасть садні натуральний вигляд.
• Можна використовувати пудру для зменшення блиску і закріплення гриму.

Імітація саден може бути корисною для створення реалістичних образів у фільмах, театральних постановках, а також для фотосесій або Хелловінських костюмів.

ПРИПУХЛОСТІ ТА ГУЛІ

Припухлості та гулі з точки зору гриму – це імітація набряків та випуклостей на шкірі, які можуть виникати в результаті ударів, травм або інших причин. Ці ефекти часто використовуються в театральному, кінематографічному та спеціальному гримі для створення реалістичних образів ушкоджень або хворобливих станів.

Основні етапи створення припухлостей та гуль у гримі:

1. Підготовка шкіри:
• Очистіть шкіру і нанесіть праймер для покращення зчеплення гриму.
2. Базовий колір та форма:
• Використовуйте спеціальні воски або силіконові накладки для створення основної форми припухлості або гулі. Наносьте матеріал на шкіру, формуючи бажану форму.
3. Змішування з шкірою:
• Розгладьте краї воску або силікону, щоб вони плавно переходили в натуральну шкіру. Можна використовувати спеціальні інструменти та пальці для цього процесу.
4. Колорування:
• Нанесіть базовий тон, що відповідає кольору шкіри, для маскування матеріалу. Потім використовуйте різні відтінки (жовтий, зелений, синій, фіолетовий) для створення ефекту синців або набряків, додаючи реалістичності.
5. Деталізація:
• Додайте червоні або фіолетові відтінки для створення ефекту запалення або кровопідтеків. Використовуйте тонкі пензлики або спонжі для деталізації.
6. Імітація текстури:
• Для надання припухлості або гулі натурального вигляду можна додати трохи прозорого або напівпрозорого гелю для створення ефекту вологи або блиску.
7. Фінальні штрихи:
• Можна використовувати пудру для зменшення блиску і закріплення гриму. Якщо необхідно, додайте деталі, такі як подряпини або садна навколо припухлості для додаткового ефекту.

Ці техніки дозволяють створювати реалістичні образи травм або хворобливих станів для фільмів, театральних постановок, фотосесій або Хелловінських костюмів.

РОБИМО КРОВ: МАЙСТЕР-КЛАС

Просто червона фарба не годиться: кров, по-перше, не яскраво-червона, а по-друге, краплі будуть виглядати ненатурально через свою рідку консистенцію. Кров трохи в’язка та липка, так що найкраще робити її на основі цукрового або кукурудзяного сиропу. Для того, щоб зробити кров на цукровій основі, візьміть:

• сироп (вариться з цукру, води, щіпки лимонної кислоти та тріски соди;
• цукру має бути більше, ніж води);
• вода (чверть склянки);
• крохмаль (стільки, скільки води);
• і харчовий барвник (2 чайні ложки червоного та обов’язково 4-5 крапель синього).

Підігрійте та змішайте всі ці інгредієнти. Вариться кров не менше години, будьте готові до тривалого процесу, хоча слідкувати за нею весь цей час, звичайно, необов'язково. Синій барвник необхідний, щоб досягти потрібного, трохи багряного відтінку. Налаштуйте колір до правильного, додаючи по одній краплі.

Готова «сиропна» кров в’язка, солодка, червоно-бордова і майже не стікає: її можна спокійно наносити на шкіру. Ніколи не беріть справжній матеріал, не важливо, чи ця кров належала тварині, чи це просто сік з-під розмороженого м'яса чи печінки.

Загалом, якщо ви не женетеся за реалістичністю, рану можна позначити просто потоком штучної крові. Але, звісно, страшніше буде виглядати варіант із шматками плоті та об'ємними ділянками. Для того, щоб зробити бутафорську рану, вам знадобляться:

клей для вій;
• тональний крем;
• кров, яку ви зробили раніше;
• олівці для повік (синій та чорний) та тіні;
• паперова серветка.

Визначтеся, якою буде ваша рана – якого розміру і де саме. Потім зробіть межі рани: нанесіть на цю ділянку силіконовий клей для вій і акуратно скачайте його застигаючу плівку пальцем так, щоб з внутрішньої сторони рани крихітний валик клею був заокруглений, а із зовнішнього - сходив на шкіру нанівець.

Потім розділіть серветку на тонкі шари, які вийдуть. Зафарбуйте рану всередині олівцем для повік і тінями, додайте трохи крові та розмажте її (нехай спокійно виходить за межі рани), прямо на неї прикріпіть рвані шматочки серветки.

Покрийте конструкцію тінями, збризкайте кров’ю, щоб шматочки серветки повністю змінили колір з білого (просочаться вони швидко). Потім акуратно замажте рани, що залишилися на увазі межі (перехід від клею до шкіри) тональним кремом.

ШТУЧНИЙ ПОРІЗ

З сьогоднішнього майстер-класу ви дізнаєтесь, як зробити штучний поріз чи рану на руці в домашніх умовах на Хелловін. Матеріали та інструменти можна знайти у вільному доступі, купити в магазині, щось в аптеці.

Для цього вам знадобляться:

- Фарби: коричнева, червона, синя, кривава;
- Пензель для фарби;
- Вата;
- клей ПВА;
- тональна основа;
- Стек;
- спирт;
- Штучна кров.

Вибираємо місце на тілі, де розташовуватиметься рана. Тільки врахуйте, що такий грим потрібно буде знімати і він потягне за собою волоски на шкірі. Тому намагайтеся вибрати менш волосисте місце. Обробляємо цей ділянку спиртом. Після цього тонкою кулею наносимо клей ПВА на стільки, скільки займатиме ваша рана.

Тепер робимо підкладку зі шматочка ватки. Вона має бути тонкою, а краї зливатися зі шкірою. Кріпимо її до щойно нанесеного клею на шкірі.

Цю вату покриваємо зверху клеєм. У процесі роботи повинно бути ніяких згустків клею. Краї рани повинні зливатися зі шкірою.

З вати необхідно зробити дві заготовки для опуклої частини рани. Це будуть дві стіни вгорі з тупим кінцем і плавно внизу.

Кріпимо стінки на відстані близько 0,5 см один від одного тупим кінцем вгору. Напівпрозорі кінці розправляємо внизу в різні боки.

Цю заготовку зверху потрібно повністю покрити клеєм таким чином, щоб вона була схожа на рану. Верхній край кожної стінки повинен бути дуже тонким, тому досягти потрібного ефекту можна за допомогою стека. Заготівля повинна добре висохнути. Це і є недолік роботи з клеєм, тому що він довго сохне.

Тональну основу потрібно підібрати максимально під колір шкіри. Тільки після висихання клею ми покриваємо нашу штучну рану на руці тональною основою. Знову-таки даємо їй висохнути.

Тепер залишився творчий етап створення рани. Фарби можна брати як спеціальні для гриму, так і для малювання. Усі поглиблення фарбуємо темно-коричневою фарбою. Кордони потрібно розтушовувати. Всі опуклі частини забарвлюємо в червоний колір. Решту рани можна залишити світлою, а можна додати кілька напівпрозорих синців, упереміш із кривавою фарбою. В кінці заливаємо внутрішню частину рани штучною кров'ю, яку також можна зробити самостійно з барвника, води та желатину.

В кінці заливаємо внутрішню частину рани штучною кров’ю, яку також можна зробити самостійно з барвника, води та желатину. Обов’язково розмазуємо кров по краях рани і кілька крапель бризкаємо на шкіру. Ось так просто в домашніх умовах можна зробити штучну рану чи поріз із кров'ю на руці чи іншій ділянці тіла.

Бажаєте розіграти своїх друзів за допомогою реалістичного шраму? Чи створити жахливий образ порізаної жертви маніяка на Хелловін? Тоді вам обов’язково варто приділити кілька хвилин нашій статті. Проста покрокова інструкція розповість про те, як можна просто за допомогою звичайних підручних засобів та гриму намалювати шрам чи рану.

ЯК ЗРОБИТИ ШРАМИ З ДОПОМОГОЮ ГРИМУ

Чим більш реалістичний грим, тим правдоподібніше весь образ. Тому шрам потрібно робити об'ємним, зі слідами крові та порізами. Для створення природного рубця вам знадобляться:

- театральний грим (можна замінити декоративною косметикою);
- клей ПВА;
- пензлики та пилочка для нігтів;
- спирт та вата;
- скульптурний пластилін (можна спробувати замінити звичайним);
- крем для рук та пудра;
- червоний лак для нігтів.

Для початку визначтеся з місцем, де буде шрам. Найкраще, вибирати область на обличчі або шиї, адже там найзручніше наносити грим самостійно і при цьому його відмінно буде видно навколишнім. Пропонуємо вам покрокову інструкцію щодо створення рубця або шраму в домашніх умовах.

Ваткою зі спиртом ретельно знежирте місце майбутньої рани.

Візьміть невеликий шматочок пластиліну та сформуйте тонку ковбаску.

За допомогою палички для нігтів з'єднайте заготовку зі шкірою. Для цього акуратно розмажте пластилін, залишивши невеликий об'ємний горбок посередині. Нерівності пластиліну слід згладити кремом для рук.

Щоб прибрати межі між шкірою та рубцем, обробіть краї пластиліну клеєм ПВА і дайте йому підсохнути.

Потім ретельно припудріть весь шрам

За допомогою гриму розфарбуйте рубець. Його колір повністю залежить від вашої фантазії. Ми рекомендуємо використовувати природні рожево-червоні відтінки.

Пилкою сформуйте надріз на заготівлі. Темнішим відтінком гриму промалюйте краї. Можна також намалювати вени.

Заповніть рану лаком для нігтів, імітуючи запеклу кров. Готово!

РАНА

Для створення ран вам знадобляться:
Клей ПВА або спеціальний грим (латекс);
спирт;
вата;
фарба червона, коричнева; червоно-коричнева, синя;
штучна кров;
стек;
тонка серветка;
пензель для фарби, тональної основи;
вода;
тональна основа під колір шкіри.

Для створення об'ємних ран та порізів можна використовувати як клей ПВА, так і спеціальний латекс, який можна знайти у марках професійної косметики. Перевага останнього полягає в тому, що основи для ран сохнуть швидше. В обох випадках потрібно враховувати те, що матеріал дуже щільно прилипає до шкіри та його зняття може супроводжувати неприємні відчуття. Тому найкраще наносити грим на ті частини тіла, де мінімум волосся або їх немає зовсім. Рани можна робити не тільки на руці, а й на шиї, на обличчі.

Так як грим буде на шкірі тривалий час, то необхідно знежирити спиртом місце, де буде рана. Тоді ми виключимо появу роздратування.

Потім тонким шаром наносимо клей за допомогою стека. Пензлем можна користуватися, якщо ви робите штучні порізи та рани на підставі ПВА. Спеціальний грим швидко сохне і після створення рани кисть можна буде викинути. У будь-якому випадку працювати потрібно швидко, щоб матеріал не сох і рана була цільною.

Беремо дуже тонкий шматочок вати і розподіляємо його по нанесеному клею. Щоб рана виглядала реалістично, краї повинні як плавно переходити в шкіру. Тобто середина рани буде щільнішою, а від центру все тонше і тонше, поки зовсім не зійде нанівець.

Поверх вати наносимо тонкий шар клею, роблячи краї прозорими. Таким чином ми зробили підкладку для того, щоб зробити штучний поріз чи рану.

Тепер потрібно визначитися якого розміру ви хочете рану. від цього залежить розмір подальшої заготівлі із вати. Відриваємо смугу потрібно ширини та довжини. Один край повинен бути тупим і товстим, інший плавно відходить від першого нанівець. Саме тонкою стороною ми кріпимо ватку до основи з клею.

Заготівля повинна бути перпендикулярна поверхні, на якій ви робите штучну рану. Так само кріпимо другу частину, тільки тонкий край направляємо в інший бік. Усередині має вийти порожня смуга, ширина якої залежатиме від розміру рани

Тепер нам потрібно покрити всю поверхню клеєм, при цьому моделюючи поріз, як він виглядатиме в результаті. Спочатку стіни будуть товстими та неакуратними. Потім ми просто стеком робимо стінки максимально тонкими та загостреними догори.

Основа стінок із зовнішнього боку має бути з плавним вигином. Чим тонша стінка і менше відстань між ними, тим природніше буде рана.

Після того, як наша основа висохне, повністю покриваємо її тонким шаром тональної основи, яка повинна збігатися з кольором шкіри. Розподіляємо основу за межами клею по . Тон повинен також підсохнути перед нанесенням фарб.

Фарби можна використовувати звичайні для малювання або спеціальний грим. Найтемніші місця будуть у поглибленнях нашої основи. Спочатку кривавo-темною фарбою повністю заповнюємо середину, а саме поріз.

Розтушовуємо фарбу на зовнішніх стінках рани, плавно переходячи на шкіру. Коричневою фарбою робимо поглиблення, також їх тушуючи. Додаємо трохи синяви навколо рани, що дозволить створити ефект забиття.

Покриваємо найвипукліші частини рани червоною фарбою. Рана готова, тепер можна надати їй більшої драматичності.

заповнюємо рану штучною кров'ю, роблячи невеликий потік. Кров можна зробити самостійно з желатину, води та фарби, або скористатися спеціальною.

Рану необов'язково робити настільки червоною та запаленою навколо.

Можна зробити акуратний поріз із тонкими стінками та кров'ю.

Верхній край повинен трохи розширюватися назовні.

КУЛЬОВИЙ ОТВІР

Так само як зробили поріз, можна зробити штучний кульовий отвір. Діаметр отвору повинен бути 1,5-2 см. Створення рани проходить вже відомими етапами, тільки стінку потрібно зробити у формі кільця.
Верхній край повинен трохи розширюватися назовні.

Дуже просто зробити опіки на Хелловін в домашніх умовах. Для цього нам знадобиться дуже тонка серветка або паперова хустинка, яку потрібно розділити ще на кілька шарів. Серветку стискаємо в клаптик і трохи розправляємо. Відриваємо шматочок із краями, схожими на бахрому. Кріпимо його на шар клею та зверху також покриваємо клеєм. Приліпити потрібно саме з горбками та пухирями, цього ефекту ми й досягаємо.

Покриваємо шаром тональної основи та прикрашаємо фарбами, додаючи більше червоного. Можна розмазати трохи крові, ніби рани протікають.

У всіх випадках заготівлі можна не заповнювати кров'ю, штучні рани можна не розфарбовувати і зробити дуже тонкими, але обов'язково нанести тональну основу. Таким чином, ми зробимо шрами.
Ось так дуже просто можна створити в домашніх умовах жахливий грим у вигляді штучних ран, опіків та порізів.
Хелловін – свято дуже яскраве, цікаве та веселе. Цього дня багато людей переодягаються у таємничих та страшних персонажів або ж у якихось знаменитостей. Звісно ж, грим також необхідно підбирати відповідний. Як зробити штучну рану, наприклад, знає не кожен. Хоча насправді нічого

складного у цьому немає. Майже у кожної дівчини в будинку все для цього знайдеться. Ну а чоловік без проблем зможе все потрібне купити.

ЯК СТВОРИТИ ШТУЧНУ РАНУ БЕЗ ВИКОРИСТАННЯ ЛАТЕКСУ

Підготуйте всі засоби для створення підробленої рани. Вам знадобляться звичайний клей ПВА, тональна основа, туалетний папір та кілька невеликих пензлів для макіяжу.

Переконайтеся, що клей, який ви використовуєте, не завдасть шкоди вашій шкірі. Вам доведеться наносити клей безпосередньо на шкіру.

Використовуйте тональну основу, що відповідає вашому тону шкіри. Якщо ви наносите макіяж на регулярній основі, використовуйте тональний крем, яким зазвичай користуєтеся, оскільки швидше за все він відповідає вашому тону шкіри.

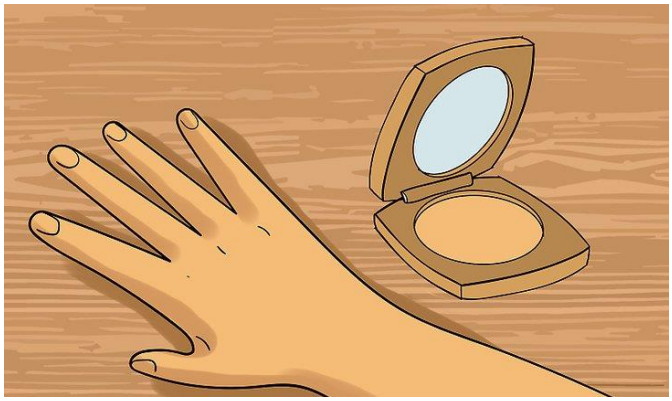

Ви також можете використовувати рідкий тональний крем, який трохи відрізняється від вашого тону шкіри, щоб зробити рану більш реалістичною та посилити зоровий ефект.

Застеліть робоче місце газетою і захистіть одяг, щоб випадково не забруднити його, коли робитимете штучну рану.

Порвіть туалетний папір на частини. Візьміть туалетний папір і порвіть його на частини. Розмір кожного уривка повинен бути трохи більшим, ніж обране місце для створення рани.

Якщо ви хочете зробити рану на руці, вам може знадобитися лише половина одного уривка туалетного паперу.

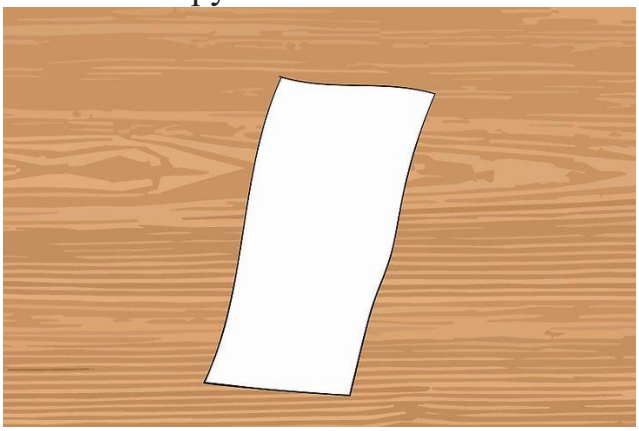

Для створення великих ран вам знадобиться 2-3 частини туалетного паперу.

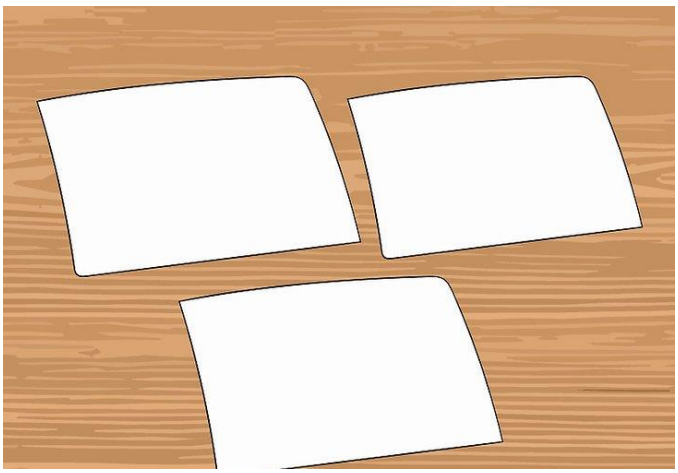

Ви можете використовувати паперові серветки або туалетний папір, наприклад, торгову марку Kleenex. Найкраще використовувати гладкий, однотонний папір без малюнка.
Ви можете використовувати паперові серветки або туалетний папір, наприклад, торгову марку Kleenex. Найкраще використовувати гладкий, однотонний папір без малюнка.

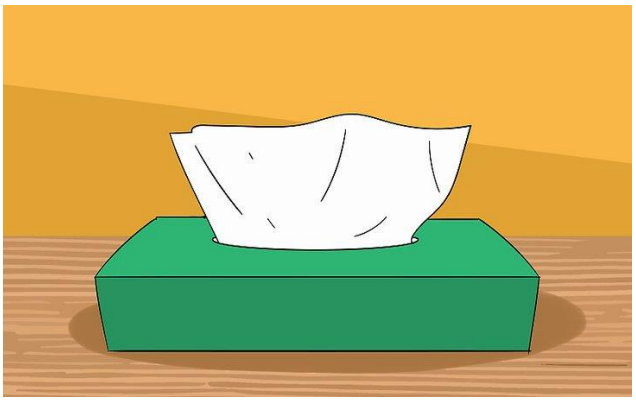

Після того, як ви підготуєте туалетний папір або паперові серветки, вам потрібно відірвати ще одну частину, яка буде відповідати першій. Вам знадобляться дві смужки паперу. Ви наклеюватимете два шари паперу на ділянку шкіри, де ви хочете зробити рану.

Нанесіть невелику кількість клею на місце, де хочете зробити рану. Налийте трохи клею в ємність, а потім, використовуючи кисть, нанесіть рівномірним шаром на шкіру.
Якщо ви бажаєте зробити укус зомбі або поріз на руці, вам не знадобиться багато клею. Однак, якщо ви плануєте зробити рану, вам доведеться використати більше клею.
Використовуйте достатню кількість клею, щоб туалетний папір щільно прилягав до шкіри.

Прикладіть туалетний папір або паперову серветку на ділянку шкіри, змащену клеєм. Щільно притисніть папір до шкіри.

Зачекайте близько хвилини, щоб клей висох. Повторіть процес, коли перший шар паперу міцно приклеїться.

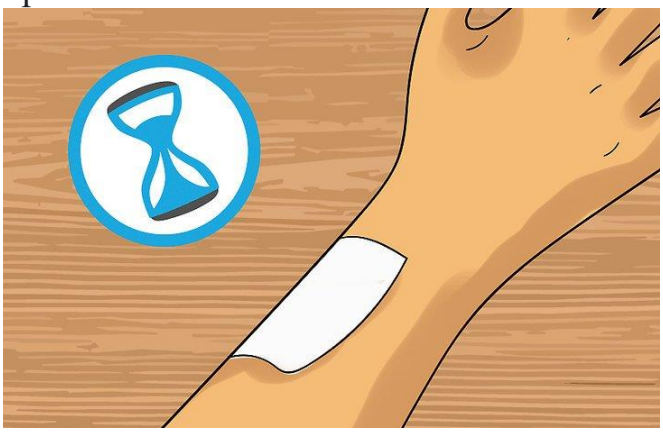

Використовуючи пензель, нанесіть ще один шар клею поверх паперу. Покрийте всю поверхню клеєм, а потім приклейте ще один шар паперу.

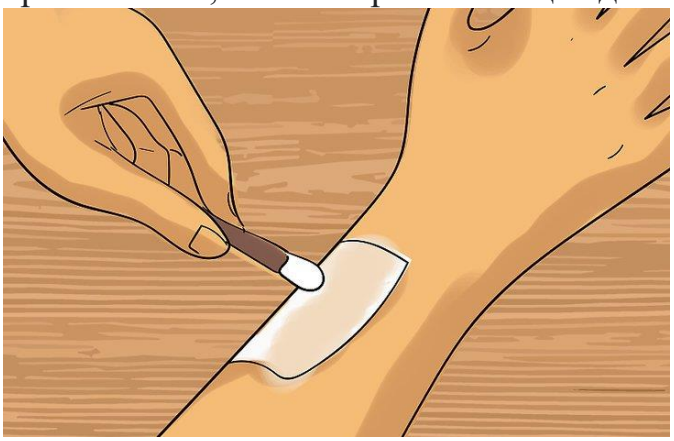

Ви можете використовувати два шари паперу, щоб створити реалістичну рану. Однак, якщо ви додасте більше шарів, вам вдасться зробити глибшу рану. Якщо ви хочете створити глибокий поріз або рану, додайте від 3 до 5 шарів.

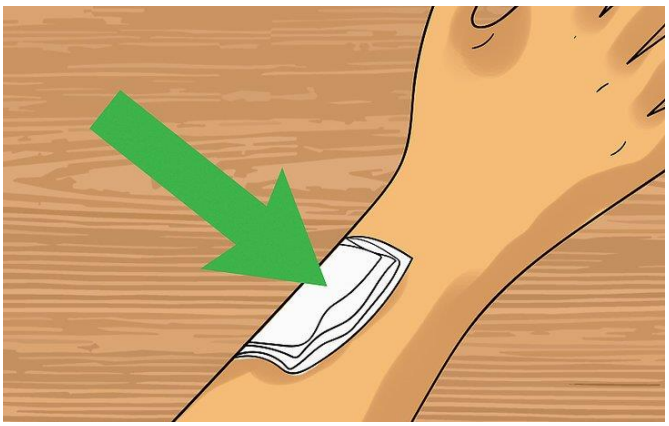

Ретельно проклейте краї, щоб рана була рівною. Після того, як обидва шари висохнуть, ретельно проклейте краї, щоб рана виглядала реалістично.
Краї рани, оброблені клеєм, виглядатимуть реалістично після використання косметичних засобів.

Підроблена рана, зроблена з паперу без використання косметичних засобів, не виглядатиме реалістично.

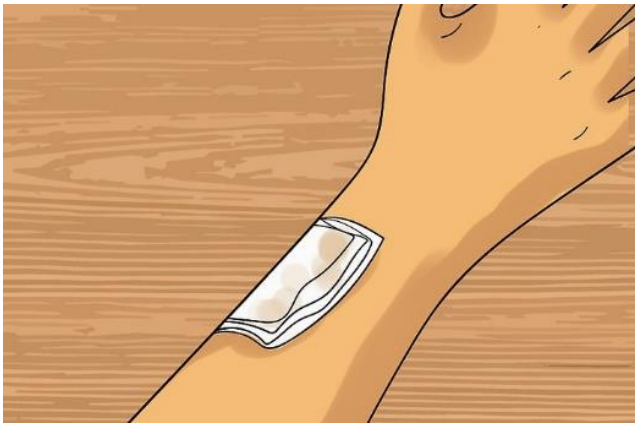

Якщо у вас є фен, використовуйте його, щоб клей висох швидше.

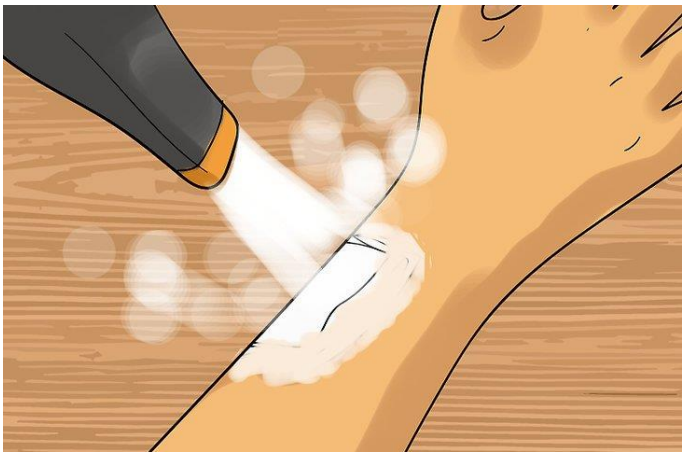

Нанесіть тонкий крем на папір, щоб його колір відповідав тону шкіри. Щоб рана була більш реалістичною, нанесіть на папір рідкий тональний крем.
Приділіть особливу увагу місцю, де рана межує зі шкірою. Поступово нанесіть тональну базу не тільки на підроблену рану, та й на шкіру, що знаходиться поруч з нею. Завдяки цьому інші не побачать кордон між раною та шкірою.

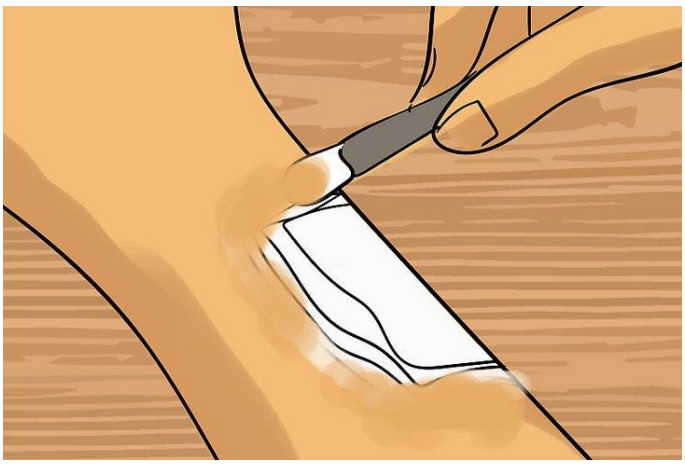

Використовуйте тональну основу, яка відповідає вашому тону шкіри. Не переживайте, якщо основа трохи відрізняється від вашого тону шкіри. Завдяки цьому колір рани набуде кращого відтінку.

Використовуйте плоску кисть для нанесення тональної основи, яка легко розтушовує косметичний засіб на вибраній ділянці шкіри.

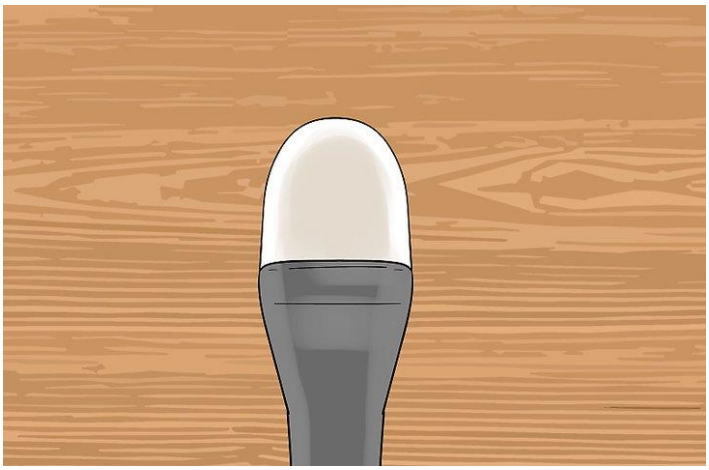

Поріжте або порвіть папір, щоб створити видимість відкритої рани. Після того, як нанесете тональну основу, візьміть ножиці або щипчики і поріжте або порвіть папір, щоб створити видимість відкритої рани.

Зробіть прямий розріз, якщо хочете, щоб у вас вийшла глибока рана або рана округлої форми, наприклад укус зомбі.

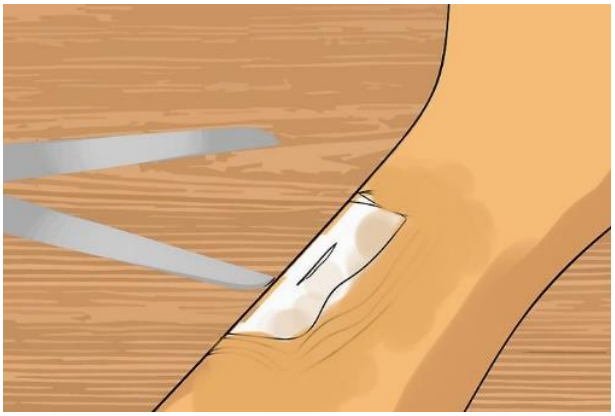

Будьте дуже обережні, коли робите розріз, щоб не поранити шкіру. Краще зробити невеликий розріз, щоб у вас вийшов отвір у папері. Після того, як ви зробите отвір, порвіть частину, що залишилася, руками.

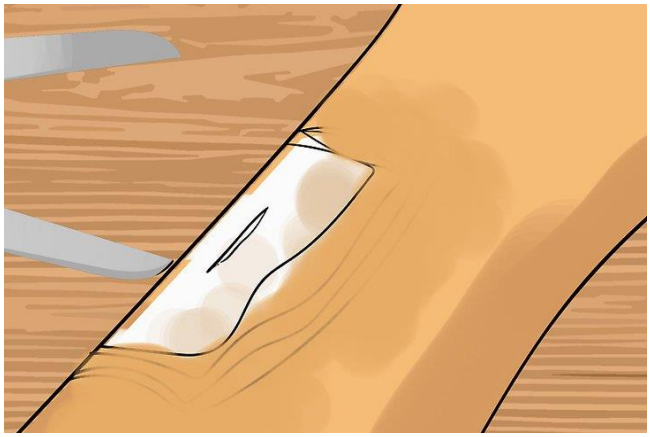

Не прибирайте порваний папір зі штучної рани. Завдяки цьому можна створити вид скоринок, які зазвичай з'являються на поверхні рани. У вас вийде глибока рана.

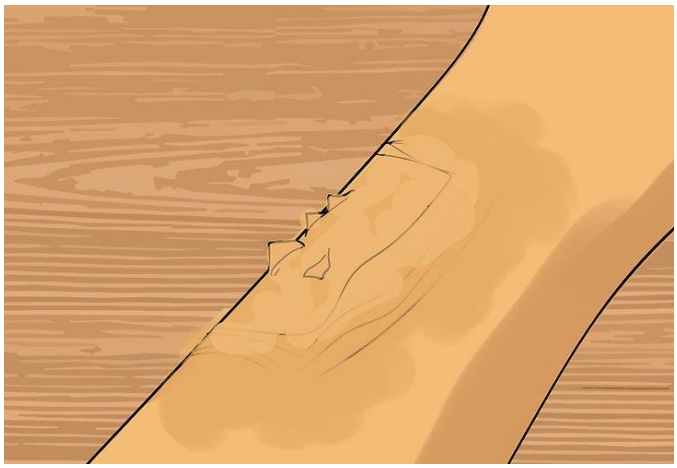

Нанесіть косметичні засоби. Візьміть тіні для повік червоного, фіолетового, сірого або чорного кольору та нанесіть на шкіру.

Використовуйте пензель, щоб нанести тіні для повік безпосередньо на шкіру в місці розрізу.

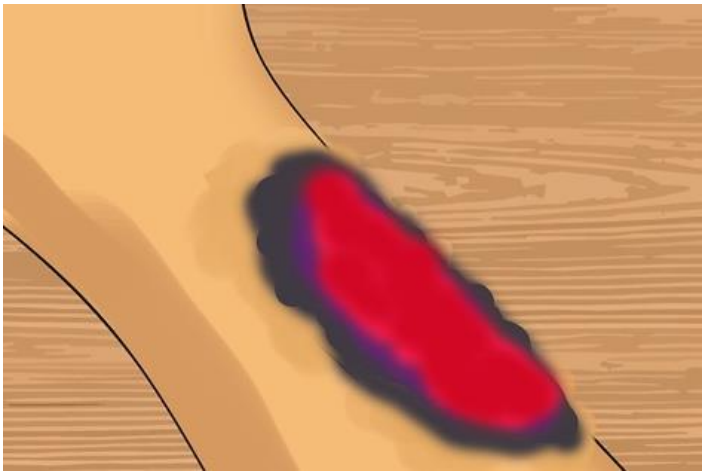

Також нанесіть тіні на папір та на шкіру навколо нього

Тіні для повік темних кольорів створюють вигляд синців

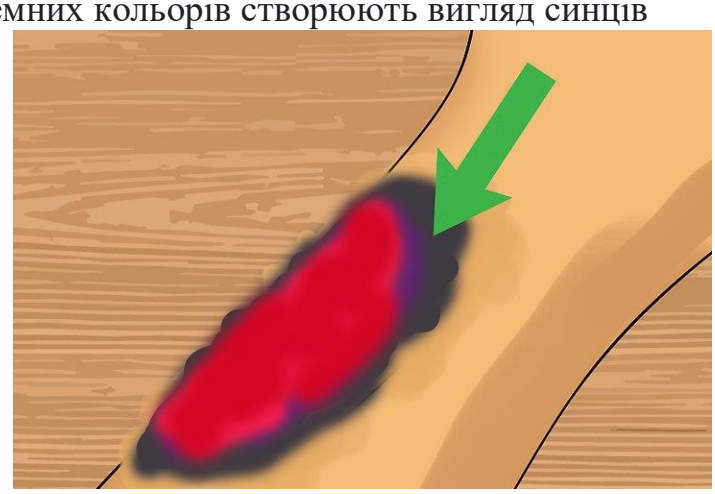

Нанесіть штучну кров на рану. Після того, як ви зробите рану і досягнете бажаного відтінку, додайте штучну кров.

Щоб ваша рана виглядала більш реалістично, нанесіть штучну кров на шкіру та папір. Потім візьміть пензлик і рівномірно розтушуйте підроблену кров по паперу та шкірі.

Після того, як ви розтушуєте кров, додайте ще, щоб створити ефект кровоточивої рани

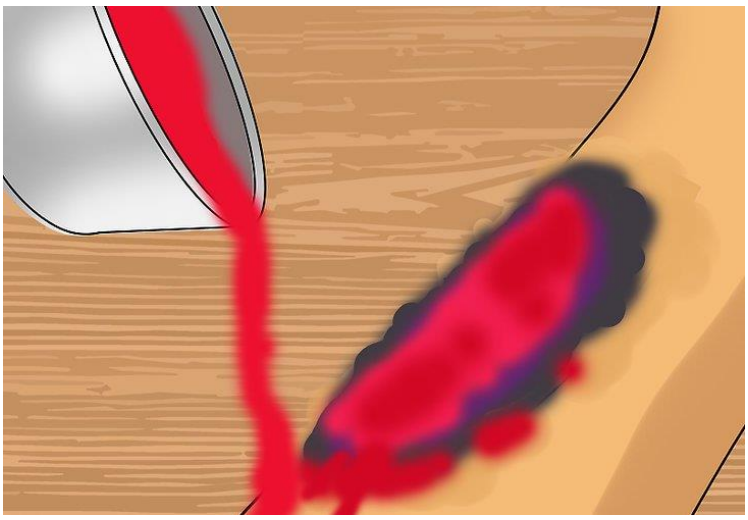

Щоб краплі крові виглядали реалістичніше, нанесіть кілька крапель на рану і дозвольте їм стекти з неї. Наприклад, якщо ви зробили рану на руці, нанесіть кров на верхню частину рани, а потім опустіть руку, щоб кров скло вниз.

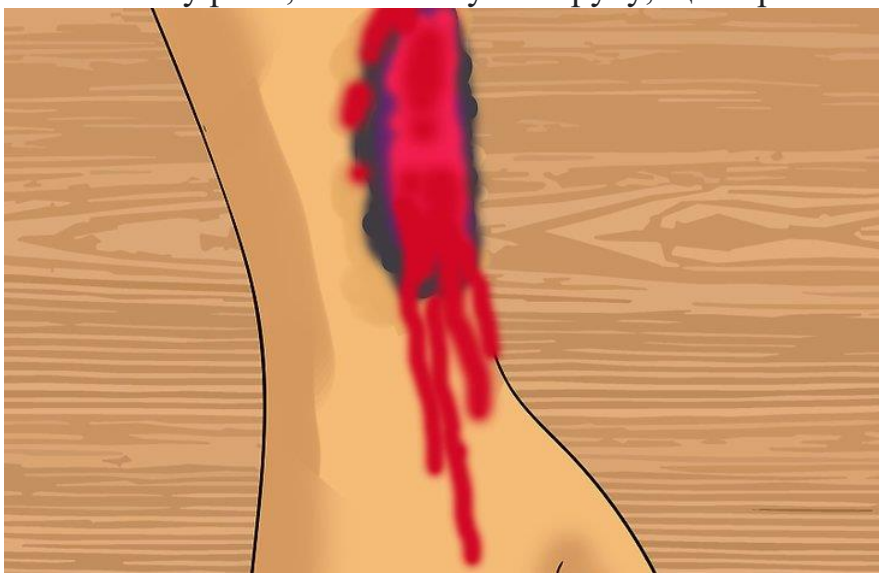

Щоб видалити підроблену рану, просто промийте місце водою.

ЯК СТВОРИТИ ШТУЧНУ РАНУ ЗА ДОПОМОГОЮ ВАЗЕЛІНУ

Підготуйте все потрібне. Для цього методу вам знадобляться такі речі: вазелін, тіні для повік, блиск для губ або помада, кисть для макіяжу та зубочистка.

Підготуйте тіні для повік наступних відтінків: темно-синій, блакитний, світло-коричневий, темно-коричневий, червоний, темно-рожевий/персиковий та жовтий.

Блиск для губ або помада темно-червоного кольору відмінно підходять для створення штучної крові. Блиск для губ надасть вашій рані свіжіший і мокнутий вигляд у порівнянні з губною помадою. Губна помада відмінно підходить у тому випадку, якщо вам потрібно зробити засохлу кров.

Штучну кров можна нанести на заключному етапі, коли ви додаватимете останні штрихи.

Нанесіть шар вазеліну на ділянку шкіри, де ви хочете створити рану. Чим товстіший шар вазеліну, тим більш припухлим буде ділянка шкіри з раною.

Розгладьте краї рани таким чином, щоб на них не було згустків вазеліну. Завдяки цьому рана виглядатиме природніше.

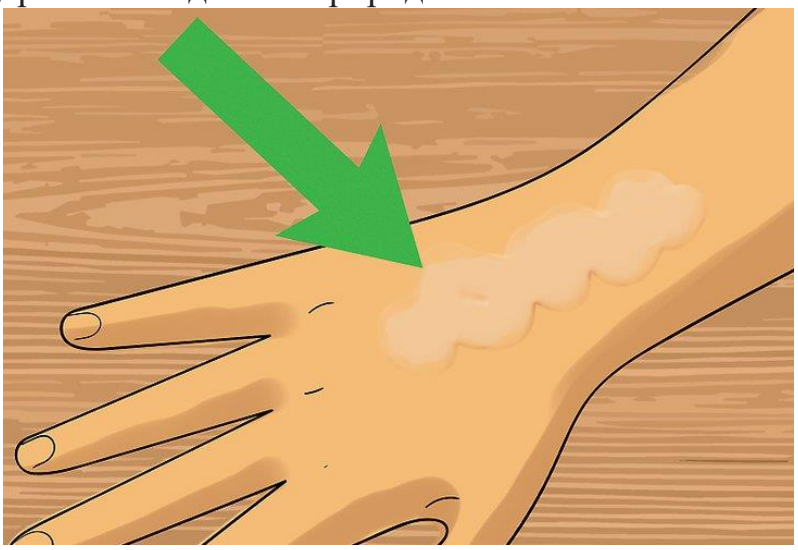

Цей метод краще використовувати для створення невеликих ран на руках та кистях рук.

Проведіть лінію шаром вазеліну для створення відкритої рани. Використовуйте для цієї мети зубочистку.
Якщо ви хочете, щоб ваша рана виглядала так, ніби ви про щось поранилися, зробіть лінію нерівною, але досить тонкою.

Якщо ви хочете зробити великий поріз або глибоку рану, проведіть довшу та ширшу лінію.

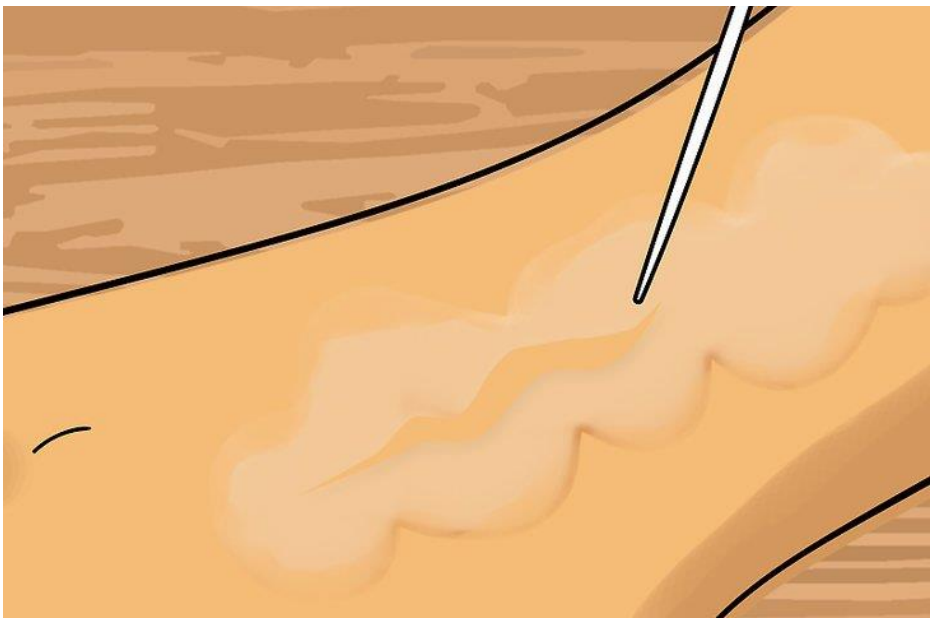

Нанесіть тіні для повік на рану. Зачекайте, поки вазелін трохи підсохне, перш ніж наносити тіні для повік. Потім за допомогою аплікатора або кисті нанесіть тіні для повік на рану.
Нанесіть тіні для повік темних відтінків коричневого або сірого кольору по центру рани, щоб підкреслити її глибину.

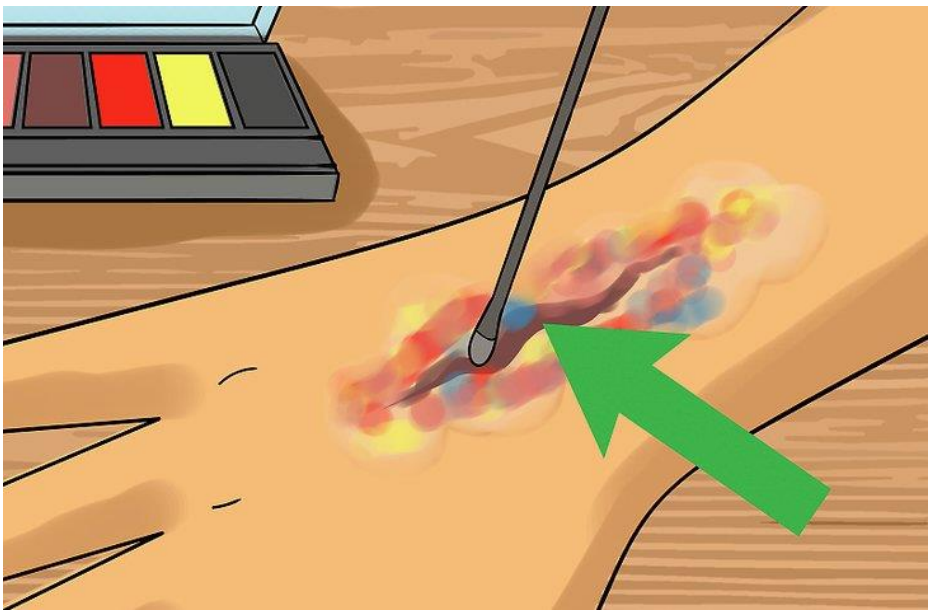

По краях рани використовуйте світло-рожевий / персиковий тон, щоб краї мало чим відрізнялися від кольору шкіри.

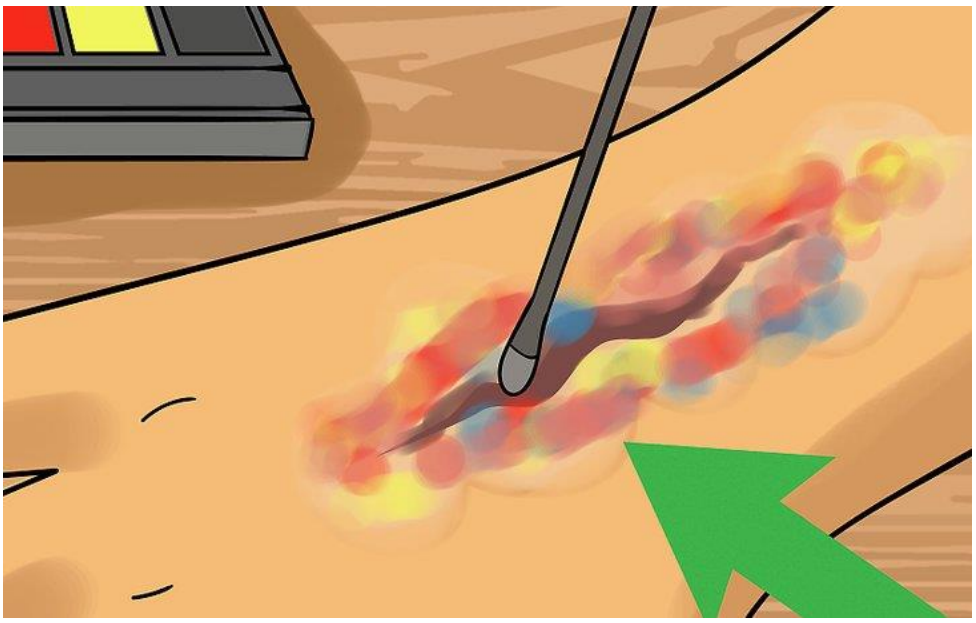

Нанесіть тіні червоного відтінку між рожевим/персиковим та коричневими квітами, щоб надати рані свіжого вигляду.

Також можна нанести сині та/або жовті тіні для повік навколо рани, щоб показати, що вам довелося пережити сильний удар. Блакитні, жовті, зелені та фіолетові відтінки допоможуть вам зобразити синець.

Добре розтушуйте тіні для повік. Завдяки цьому з обох боків рани не буде видно чітких кордонів.

Використовуйте блиск для губ або помаду червоного кольору та підроблену кров, щоб завершити рану. Нанесіть блиск або помаду по центру рани, щоб надати їй свіжого вигляду.

Губна помада, на відміну від блиску для губ, зробить вашу рану підсохлою.

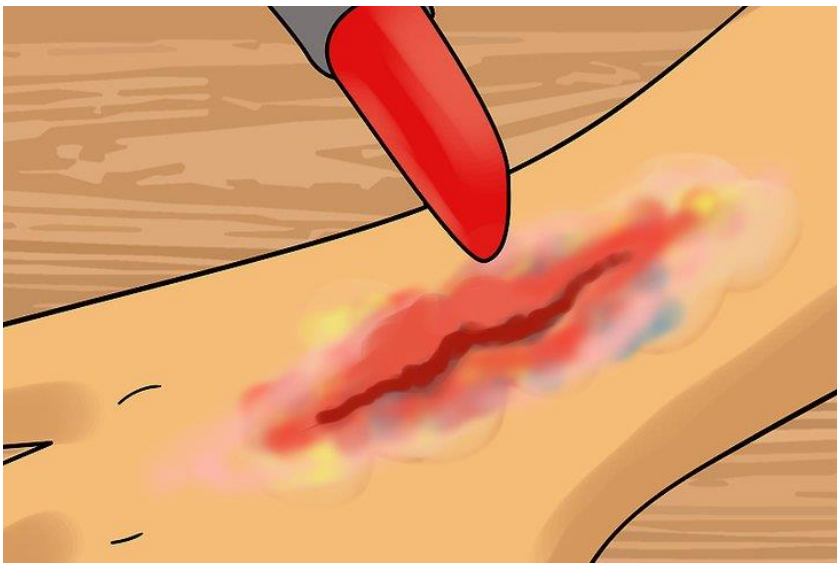

Капніть кілька крапель штучної крові центром рани і зачекайте, поки вона розтечеться. Ваша рана готова.

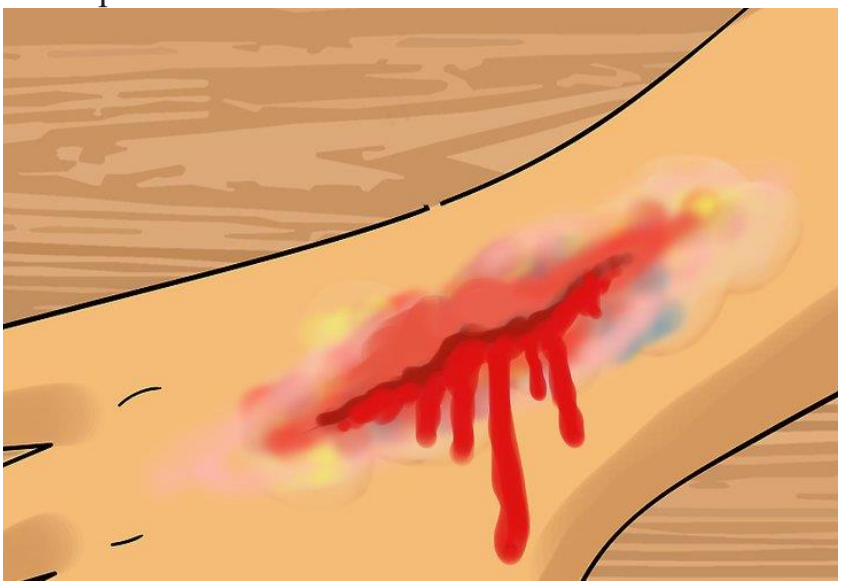

Як створити штучну рану за допомогою театрального гриму та латексу

Підготуйте все потрібне. Театральний грим та латекс призначені для створення реалістичного образу, який можна використати на сцені. Проте театральний грим і латекс також можна використовуватиме створення образу, збираючись на вечірку чи навіть задоволення.[3] Вам знадобляться:

Рідкий латекс. Придбайте латекс, який використовується для створення гриму у театрі.

Щітки.

Підроблена кров.

Папір серветки або туалетний папір. Використовуйте гладкі однотонні серветки.

Тіні для повік темних відтінків.

Також застелите робочу поверхню газетою, щоб не забруднити стіл штучною кров'ю або рідким латексом.

Нанесіть рідкий латекс. Перед тим, як відкривати пляшку з латексом, добре струсіть її. Потім, використовуючи кисть, нанесіть латекс на ділянку шкіри, де ви хочете зробити рану.
Наносити рідкий латекс досить складно, до того ж ним можна неабияк забруднитися. Тому не поспішайте. Нанесіть латекс рівномірно на шкіру. Хоча рідкий латекс швидко сохне, постарайтеся нанести його таким чином, щоб у вас вийшов рівномірний гладкий шар.

Покладіть паперову серветку на латекс. Рідкий латекс дуже швидко сохне, тому працюйте з невеликою ділянкою шкіри. Покладіть серветку на латекс. Серветка щільно прилипне до латексу. Відірвіть краї, які не приклеяться.

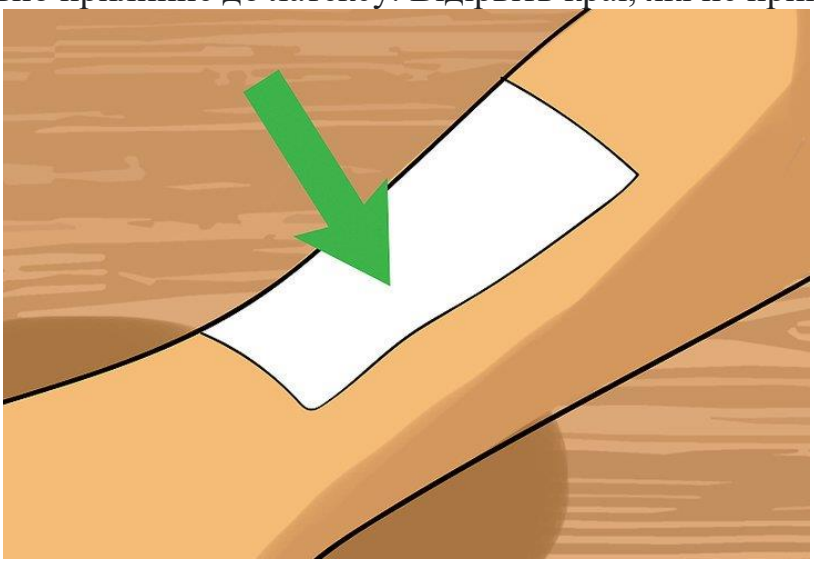

Нанесіть принаймні ще один шар. Повторіть весь процес знову. Нанесіть шар латексу на паперову серветку, а потім додайте ще один шар паперу.
Ви можете залишити два шари, тому що цього достатньо для створення рани. Однак, якщо ви хочете зробити глибшу рану, вам знадобляться три-п'ять шарів для її створення.

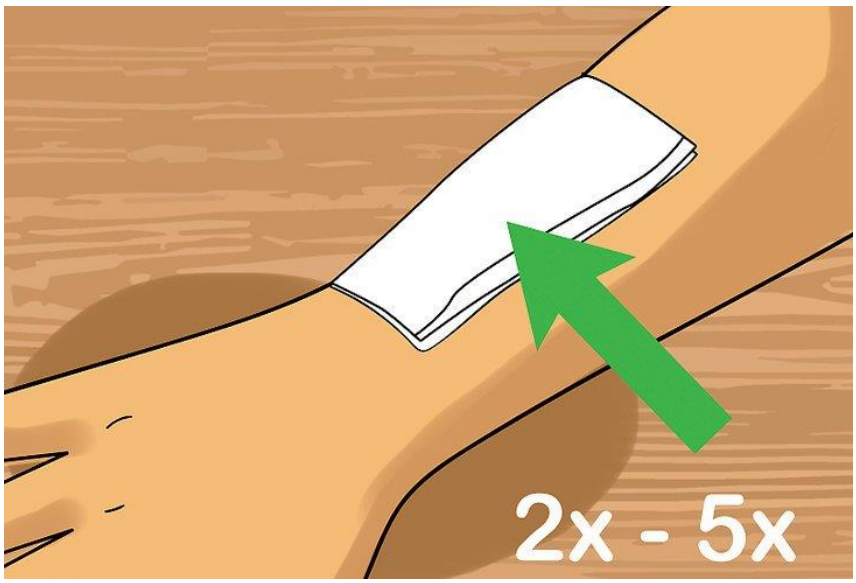

Зробіть відкриту рану. Коли шари висохнуть, зробіть розріз або просто розірвіть папір і латекс, щоб вийшов отвір.
Можна використовувати зубочистку або щипчики, щоб зробити отвір. Ви можете зробити розріз або розірвати папір, щоб вийшов отвір.

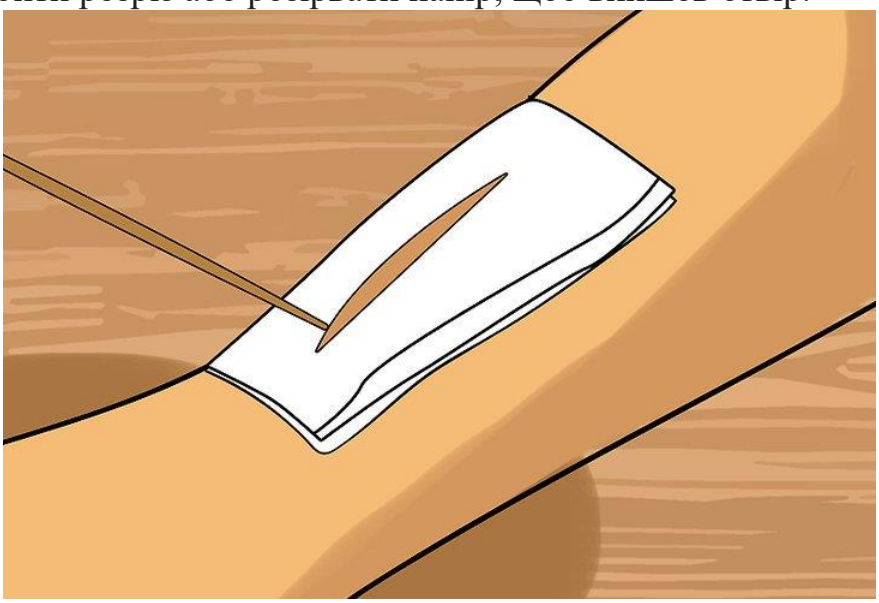

Папір та латекс розшаруються, завдяки чому вам вдасться досягти ефекту відкритої рани, покритої скоринкою.

Нанесіть тонкий тональний крем. Після того, як ви зробите відкриту рану, нанесіть рідкий тональний крем на шари із серветок та латексу.[4]
Нанесіть тональний крем таким чином, щоб не було видно межі між вашою шкірою та шарами з латексу та серветок.

Пальцем ретельно розгладьте тональний крем.

Нанесіть пудру, тіні для повік і підроблену кров, щоб створити ефект рани, що кровоточить. Нанесіть тіні для повік та червону пудру за допомогою пензля на рану.
Використовуючи пензель, прикрасьте рану і шкіру навколо неї темними квітами ближче до центру і світлішими по краях.

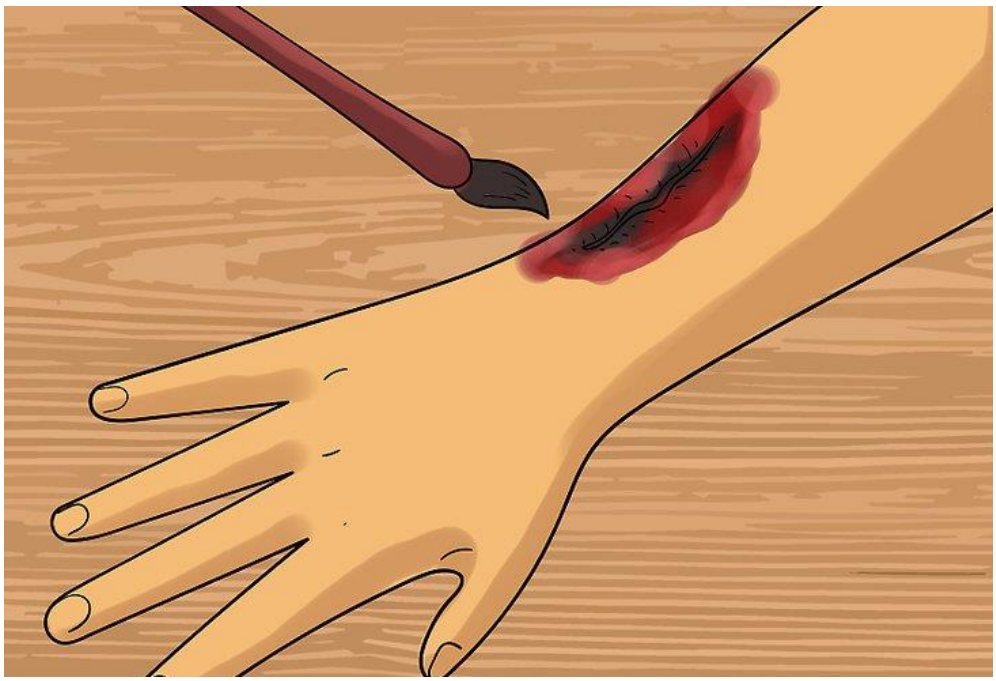

Додайте кілька крапель крові. Візьміть штучну кров і нанесіть кілька крапель на рану та навколо неї. Зробіть так, щоб кров розтеклася.

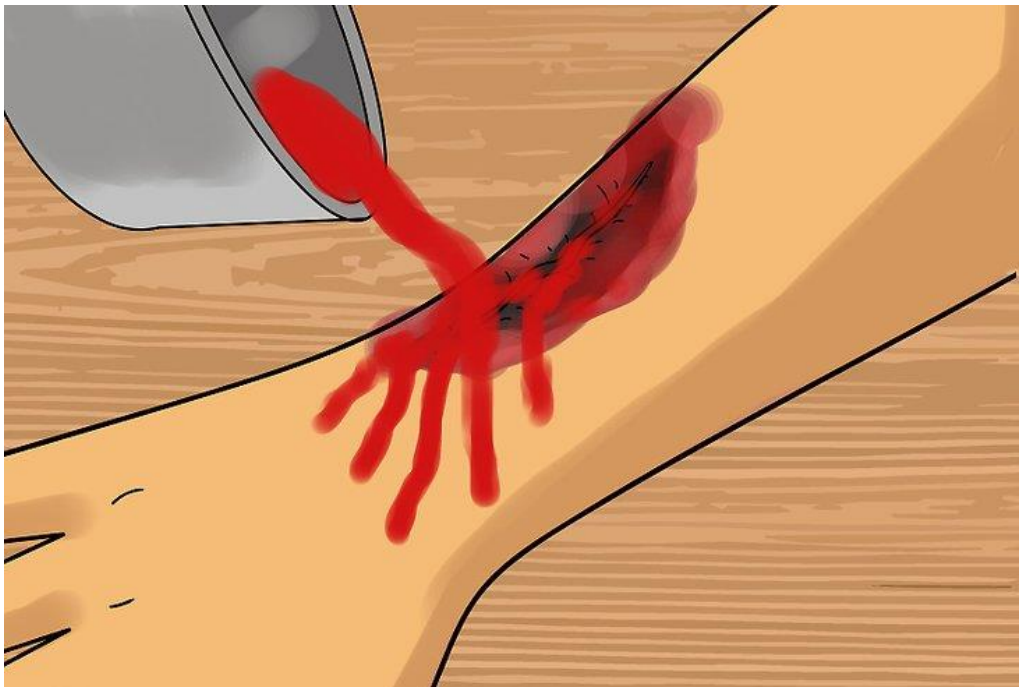

ПОРАДИ:

Зробіть штучну кров із червоного харчового барвника та кукурудзяного сиропу.

Використовуйте темніші відтінки, якщо ви хочете зробити запалену або реалістичну рану.

Додати трохи червоних і коричневих рум'ян, щоб створити укус зомбі.

Зробіть підроблену кров, використовуючи харчовий барвник червоного кольору, кукурудзяний крохмаль та воду.

ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Переконайтеся, що у вас немає алергії на інгредієнти, які ви використовуєте, наприклад, на латекс перед тим, як приступати до процесу створення рани.

Якщо ви вирішили використовувати ніж, голку або ще щось гостре для створення порізу, будьте обережні. Якщо ви робите штучний поріз дитині, не використовуйте предмети, які можуть його поранити.

Червоний харчовий барвник може залишити постійні плями на одязі та тимчасові на шкірі.

ТЕМА 38. ДЕКОР ЯК ДОПОВНЕННЯ ОБРАЗУ. ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ДЕКОРУ, НАЦІНАЛЬНИЙ ГРИМ.

Декор є важливим елементом створення образу, який підкреслює його характер, стиль та змістовне наповнення. У різних культурах декоративні елементи відіграють особливу роль, відображаючи історичні традиції, символіку та національні цінності. Національний грим і декор часто використовуються в театральному мистецтві, кіно, фестивалях, а також у моді та фотосесіях для передачі етнічного колориту.

Декор відіграє ключову роль у завершенні сценічного, театрального, історичного або національного образу. Він не лише підкреслює стилістику персонажа, а й додає глибини його характеру, статусу та культурної належності.

Роль декору у створенні образу

• Підсилення виразності – доповнює грим, макіяж і костюм.
• Передача етнічних мотивів – національні орнаменти, кольори, символіка.
• Відображення статусу персонажа – прикраси та елементи декору вказують на соціальний ранг, професію чи роль у суспільстві.
• Взаємодія з освітленням та сценічним простором – блискучі, контрастні або текстуровані матеріали роблять образ виразнішим.

Функції декору:

1. Естетична: підкреслення форми, кольору та стилю образу.
2. Символічна: відображення культурних особливостей, традиційних мотивів.
3. Функціональна: надання завершеності образу, створення єдності між макіяжем, костюмом і аксесуарами.
4. Емоційна: викликання певних асоціацій та почуттів.

Види декору в образі:

• Ювелірні вироби та прикраси: намиста, сережки, браслети, головні убори.
• Елементи з тканини: вишивка, стрічки, аплікації.
• Розпис тіла: боді-арт, татуювання, національні орнаменти.
• Малюнки на обличчі: національний грим, символи, знаки, що підкреслюють етнічну приналежність.
• Використання природних матеріалів: пір’я, квіти, мушлі, металеві елементи.

Особливості національних елементів декору

Національні елементи декору – це культурні символи, орнаменти та аксесуари, які відображають традиції конкретного народу. Вони можуть бути використані як частина гриму, костюму, головного убору чи прикрас.

1. Значення національних елементів

Національний декор – це відображення історії, культури та традицій народу. Він використовується для підкреслення етнічної ідентичності, розкриття стилістики певного періоду чи регіону.

2. Приклади національних декоративних елементів:

1. **Україна:**

• Вишиванка, орнаментальні візерунки, вінки, червоні коралі.

• Розпис обличчя у вигляді традиційних мотивів (наприклад, візерунки петриківського розпису).

2. **Індія:**

• Мехенді (розпис хною), яскраві кольори, велика кількість прикрас.

3. **Африка:**

• Племінні орнаменти, використання глини, яскраві кольорові рішення, намиста з бісеру.

4. **Японія:**

• Гейша-макіяж з білим обличчям, червоними губами, квіткові аксесуари для волосся (канзаші).

5. **Латинська Америка:**

• Яскраві елементи у вигляді пера, малюнки обличчя на свята (наприклад, Día de los Muertos).

Колірна символіка в національному декорі

Кожен народ має власну систему кольорів, що відображає його світогляд:

• Україна: червоний (життєва енергія), чорний (земля), білий (чистота).

• Китай: червоний (щастя), золотий (багатство), чорний (сила).

• Індія: жовтий (святість), зелений (природа), синій (божественність).

• Африка: яскраві контрастні кольори символізують зв’язок із природою та племінними традиціями.

Національні візерунки часто мають сакральне значення:

• Українська вишивка – геометричні та рослинні орнаменти як оберіг.

• Японські мотиви – зображення драконів, сакури, хвиль (символіка природи).

• Арабська каліграфія – складні орнаменти, що поєднують літери та символіку.

• Мексиканські елементи (Día de los Muertos) – черепи “Калаберас”, квіти, що символізують життя після смерті.

Прикраси як елемент декору

Національні прикраси відіграють важливу роль у доповненні образу:

• Україна: намиста з коралів, дукачі, вінки з квітів і стрічок.

• Індія: тика (декор на лобі), носові кільця, браслети з дзвіночками.

• Африка: масивні намиста з бісеру, металеві кільця на шиї.
• Скандинавія: срібні амулети, рунічні символи, головні убори з хутра.

Головні убори як частина декору

• Український вінок – символ молодості та чистоти, важливий елемент традиційного образу.
• Китайський традиційний головний убір “футу” – носили імператори та чиновники.
• Тюрбани в арабській культурі – відображають релігійну та соціальну приналежність.
• Пір’яні головні убори індіанців – символ воїнської честі та духовної сили.

Сучасне використання національного декору

Національні елементи декору активно використовуються в сучасному мистецтві, моді та кіно. Дизайнери поєднують етнічні мотиви з новітніми тенденціями, створюючи унікальні образи.

У моді та візажі
• Використання традиційних орнаментів у макіяжі та боді-арті.
• Включення етнічних аксесуарів у подіумні колекції.

У кіно та театрі
• Історичні та міфологічні фільми відтворюють традиційний декор.
• Сценічні постановки використовують національні прикраси для автентичності образів.

У фестивалях та культурних подіях
• Фестивалі народної творчості відроджують традиційний декор у костюмах та гримі.
• Косплей та тематичні шоу поєднують етнічні мотиви з фантастичними елементами.

Декор є важливим елементом у створенні сценічного та національного образу. Він не лише доповнює грим і костюм, а й несе культурне та символічне значення. Сучасна мода та мистецтво активно використовують національні елементи, зберігаючи та популяризуючи традиції різних народів.

Національний грим

Національний грим – це особливий вид художнього макіяжу, що підкреслює етнічну приналежність та культурні традиції через використання певних кольорів, орнаментів і символів.

Національний грим – це стилізований макіяж, який відображає традиційні особливості певної культури, історичні та етнічні риси зовнішності, характерні кольори, візерунки та символіку. Він використовується в театральних постановках, народних виставах, фольклорних фестивалях, кінематографі та навіть у сучасних креативних проєктах.

Особливості національного гриму

1) **Відображення етнічних рис**

Національний грим часто підкреслює традиційні особливості зовнішності представників певної культури:

• Форма брів, очей, губ.

• Характерні відтінки шкіри та макіяжу.

• Символічні елементи, що відображають етнічну ідентичність.

2) **Традиційні кольори та візерунки**

Кожна культура має власні колірні схеми та орнаменти:

• В Японії для театру **Кабукі** використовують білий, червоний і чорний кольори.

• В Індії традиційний макіяж підкреслює великі виразні очі, часто з використанням кайалу (чорної підводки).

• Африканські племена використовують яскраві фарби та геометричні малюнки на обличчі.

3) **Поєднання з національним костюмом та зачіскою**

Національний грим завжди доповнюється традиційними зачісками, головними Національний грим завжди доповнюється традиційними зачісками, головними уборами, прикрасами або аксесуарами, які мають культурне значення.

Основні характеристики національного гриму:

• Використання традиційної кольорової гами, властивої певному народу.

• Символічність і глибокий зміст елементів макіяжу.

• Поєднання з традиційними костюмами та аксесуарами.

• Врахування культурного та історичного контексту.

Використання національного гриму:

1. Фольклорні фестивалі та свята.
2. Театральні та кіновистави.
3. Етнічні фотосесії та модні покази.
4. Конкурси краси з етнічним ухилом.

Приклади національного гриму в різних культурах

Японія (Кабукі та Но)

• Біла основа на обличчі символізує ідеалізовану красу.

• Червоні та чорні лінії підкреслюють характер персонажа (червоний – благородство, чорний – зло).

• Традиційні маски в театрі **Но** мають фіксовані вирази обличчя.

Китай (Пекінська опера)

• Різнокольоровий грим відображає характер героя: червоний – хоробрість, чорний – силу, білий – підступність.

• Використовуються симетричні візерунки, що створюють впізнавані образи.

Індія (Катхакалі, Бхаратнатьям)

• Грим для **Катхакалі** включає зелену основу для позитивних персонажів і червоний для демонів.

• Темна підводка кайалом навколо очей збільшує виразність погляду.

Африка (Племінний грим)

• Використовується глина, натуральні фарби та символічні малюнки.

• Візерунки можуть позначати статус, воїнські традиції або ритуальні значення.

Україна (Образи у фольклорі та традиціях)

• Грим для театральних постановок часто відтворює традиційні елементи: червоні щоки, підкреслені брови.

• У весільних обрядах використовували природний рум'янець і підкреслення очей.

• В історичних реконструкціях відтворюють козацькі образи з характерними вусами та бородами.

Використання національного гриму в сучасному мистецтві

Національний грим не обмежується фольклорними виставами – його елементи активно використовуються в моді, кіно, музичних кліпах та навіть у візажі.

• У **голлівудських фільмах** грим допомагає відтворити історичні або міфологічні образи.

• **У світі моди** дизайнери поєднують традиційний етнічний макіяж із сучасними трендами.

• **Фестивалі** (наприклад, Día de los Muertos у Мексиці) популяризують національні елементи гриму.

Національний грим – це не лише декоративний елемент, а й важлива частина культурної спадщини. Він зберігає традиції, розповідає історію народу та відображає його унікальну естетику.

ТЕМА 39. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим зі зміною статі

Грим, що використовується для зміни статі, є важливою технікою в театральному, кінематографічному мистецтві, а також у сфері косплею та перформансу. Такий грим дозволяє візуально змінити риси обличчя та підкреслити гендерні особливості через використання технік контурингу, корекції форми обличчя, брів, губ і зачіски.

1. Основні принципи гриму для зміни статі

1. Анатомічні особливості обличчя:

• Чоловіче обличчя зазвичай має чіткіші, грубіші риси: ширший лоб, виступаючі вилиці, щелепу квадратної форми.

• Жіноче обличчя відзначається м'якими, округлими лініями, вужчою щелепою та більшими очима.

2. Корекція обличчя:

• Для перетворення чоловічого обличчя в жіноче слід зробити його візуально м'якшим, згладивши різкі лінії.

• Для перетворення жіночого обличчя в чоловіче потрібно підкреслити різкіші риси, використовуючи затемнення та контуринг.

3. Гра зі світлом та тінню:

• Світлі відтінки в макіяжі візуально збільшують і округлюють риси.

• Темні кольори допомагають зробити риси обличчя чіткішими та грубішими.

Техніка гриму для переходу з чоловічого образу в жіночий

Корекція форми обличчя

• **Контуринг:** використання світлих тонів для висвітлення центральної частини обличчя (лоб, центр щік, підборіддя), темних – для звуження вилиць і чола.

• **Пом'якшення ліній:** розтушовування контурингу для створення плавних переходів.

• **Корекція чола:** затемнення бокових частин для створення ілюзії вужчого чола.

Брови

• Чоловічі брови зазвичай густіші й розташовані нижче. Їх коригують, роблячи вищими, тоншими та зігнутими для жіночного вигляду.

• При необхідності натуральні брови маскують за допомогою спеціального клею, а нові малюють вище.

Очі

• Використання світлих тіней та технік збільшення очей (техніка cut crease, висвітлення внутрішнього кута ока).

• Застосування підкреслених вій і підведення для створення більш жіночного вигляду.
• Візуальне розширення очей за допомогою білих олівців та хайлайтера під бровами.

Губи
• Зазвичай чоловічі губи тонші, тому потрібно використовувати олівець і помаду для збільшення та надання об'єму.
• Використання світлих відтінків для створення ефекту пухких губ.

Зачіска та аксесуари
• Перука чи правильне укладання волосся допомагають доповнити образ.
• Використання сережок, намиста, хусток для підсилення жіночності.

Техніка гриму для переходу з жіночого образу в чоловічий

Контуринг обличчя
• Використання темних відтінків для створення більш вираженої лінії щелепи та вилиць.
• Підкреслення перенісся та надбрівних дуг для грубішого вигляду.
• Зменшення округлості обличчя шляхом затемнення щік.

Брови
• Потовщення і вирівнювання брів, розташування їх ближче до очей для більш мужнього вигляду.
• Додавання текстури за допомогою олівця чи спеціальних засобів для брів.

Очі
• Мінімальний макіяж або його відсутність.
• Використання темних тонів для створення глибини погляду та підкреслення природного рельєфу.
• При необхідності затемнення повік для додавання жорсткості виразу обличчя.

Губи
• Зменшення об'єму губ за допомогою матових текстур та нейтральних відтінків.
• Виділення контурів більш чіткими лініями.

Імітація щетини та бороди
• Створення ефекту щетини за допомогою спеціальних гримових засобів, таких як аквагрим або театральний віск.
• Використання тонкої кисті для малювання волосків.

Зачіска та аксесуари

• Волосся слід укласти назад або приховати під короткою перукою чи капелюхом.

• Додати чоловічі аксесуари, такі як окуляри, капелюхи, шарфи.

Додаткові поради та хитрощі

• Корекція голосу та поведінки: макіяж — це лише частина образу, важливо враховувати голос, жестикуляцію та ходу.

• Вибір правильних матеріалів: краще використовувати водостійкі продукти, особливо при довготривалому носінні гриму.

• Практика та експерименти: зміна статі за допомогою гриму вимагає часу і досвіду, варто практикувати різні техніки для досягнення реалістичного результату.

Сфери застосування гриму для зміни статі

1. Театр і кіно: використовується для створення персонажів у виставах, фільмах, шоу.
2. Косплей: створення образів персонажів, які відрізняються за статтю.
3. Драг-культура: трансформаційний макіяж є основою для створення яскравих сценічних образів.
4. Соціальні експерименти: використання гриму для досліджень і мистецьких перформансів.

Такий грим вимагає точності, уваги до деталей та розуміння анатомічних особливостей обличчя для досягнення максимально правдоподібного ефекту. Студент закріплює навички та виконує грим. Описує схему послідовності виконання даного гриму.

ТЕМА 40. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим на Хеллоуін з накладними елементами

Студент закріплює навички та виконує грим. Описує схему послідовності виконання даного гриму.

ТЕМА 41. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Фантазійний грим з накладними елементами

На задану тему по ілюстративному матеріалу розробити схему виконання фантазійного гриму. Виконати грим (водяний, фея, німфа, русалка). Описати схему послідовності виконання даного гриму.

ТЕМА 42. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання вечірнього макіяжу

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 43. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу розтушована стрілка

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 44. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу в техніці каткріз на половину повіки. Виконання макіяжу в техніці каткріз на всю повіку

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 45. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу в техніці смокі айс

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 46. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу подвоєнні стрілки

Показова модель викладача

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 47. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу з елементами гриму (фрукти)

Показова модель викладача
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 48. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу з елементами гриму (квіти)

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 49. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу з елементами гриму (Казкові герої)

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 50. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу з елементами гриму (герої улюбленого кіно)

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 51. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу з елементами гриму (3Д елементи на обличчі)

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи
Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 52. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу з елементами гриму (3Д елементи на руках)

Показова модель викладача.
Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.
Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 53. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу з елементами обємного гриму

Показова модель викладача.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 54. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу з елемеентами живописного гриму

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 55. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання вечірнього макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в класичній схемі «Куточок»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 56. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «смокі айс»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 57. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «смокі з відблиском»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 58. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу різними техніками (тіньова, олівцева, акварельній техніках) в схемі «відкритий і закритий кат кріз»

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 59. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання макіяжу стрілка та розтушована стрілка

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 60. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Виконання колор макіяжів різними техніками в різних схемах

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 61. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим різних видів черепа

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 62. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим старого, молодого, товстого та худого обличчя

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 63. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим тварин на руках та на обличчі (кішки, собаки, лева, лисиці)

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 64. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ:Грим клоуна, грим Пєро, казковий грим

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 65, ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим зі спецефектами

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

ТЕМА 66. ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ: Грим з накладними елементам

Показова модель викладача.

Практичне відпрацювання показової роботи викладача студентами на парі.

Завдання для самостійної роботи

Відпрацювати та закріпити практику вдома самостійно.

КИЇВСЬКА АКАДЕМІЯ ПРИКЛАДНИХ МИСТЕЦТВ

Додатки
З ДИСЦИПЛІНИ
«Декоративна косметика та грим»

Спеціальність 022 «Дизайн»
Напрям: 02 «Культурна та мистецтво»
Освітньо-професійна програма
«Перукарське мистетцво та декоративна косметика»

Київ-2024

(До кожної дисципліни має бути пакет засобів наочності – фото, відео, аудіофайли, презентації, що доповнюють текст лекції. Додатки можна прикріпити до електронного варіанту методичного комплексу АБО створити окрему папку на гугл-диску та надати до неї доступ всім користувачам з поштою КАПМ)

ДОДАТКИ

Схема старого обличчя

Схема худого обличчя

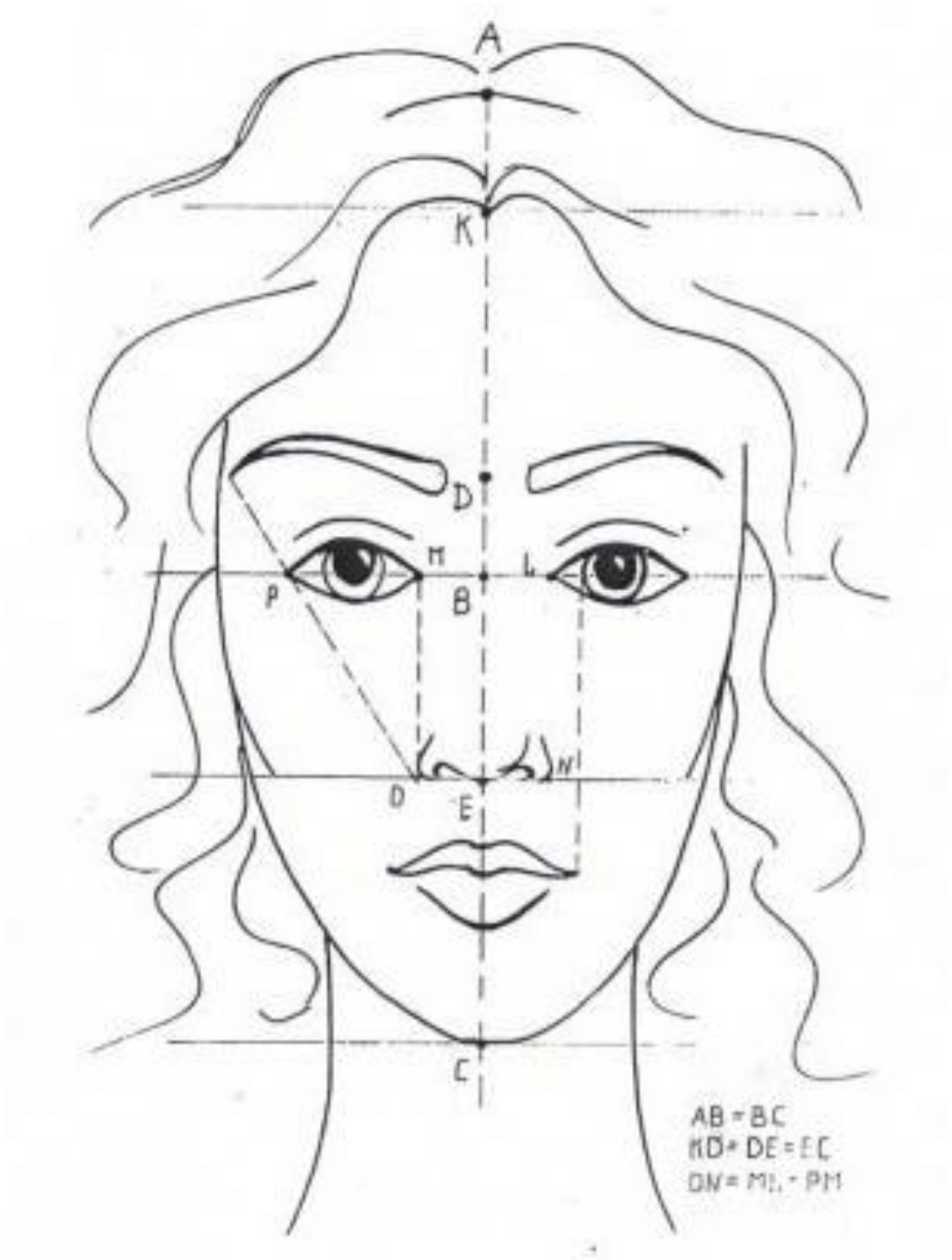

Пропорції обличчя

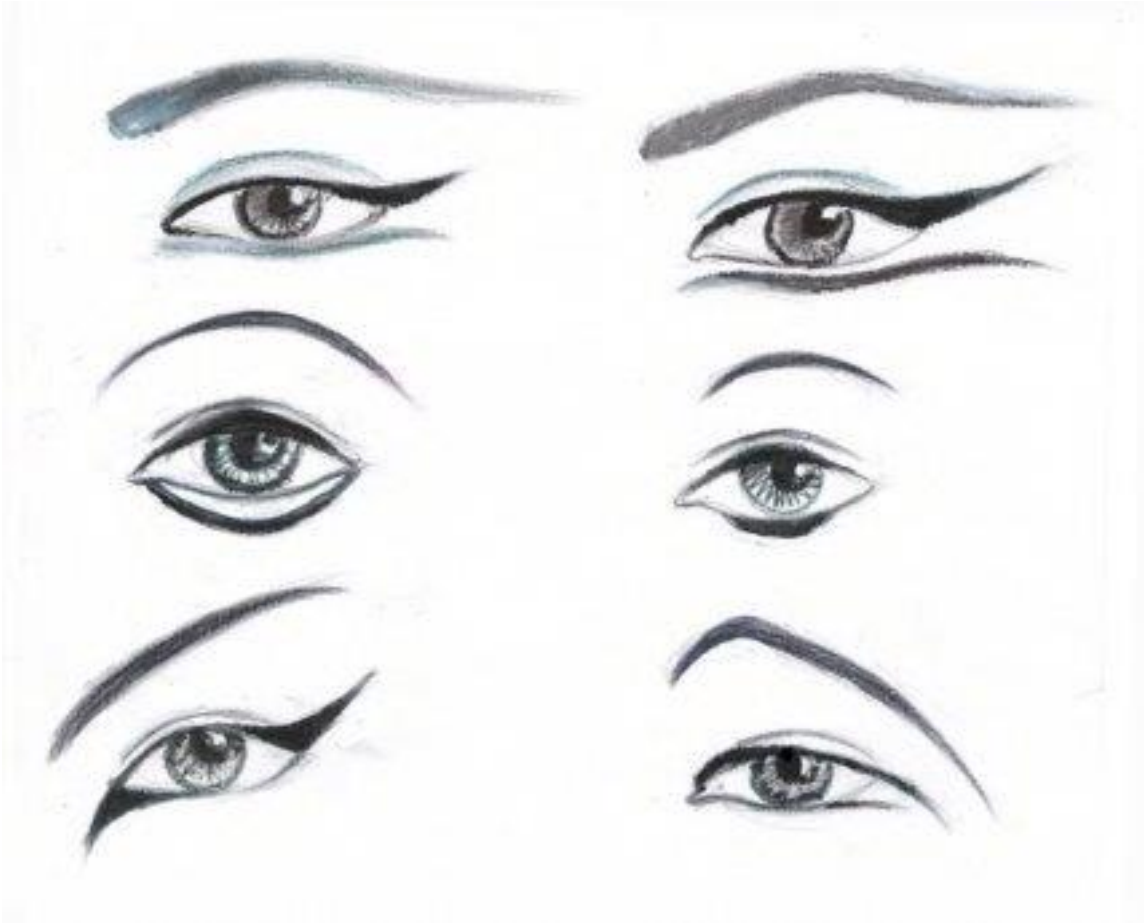

Зміна форми очей

Зміна форми носу

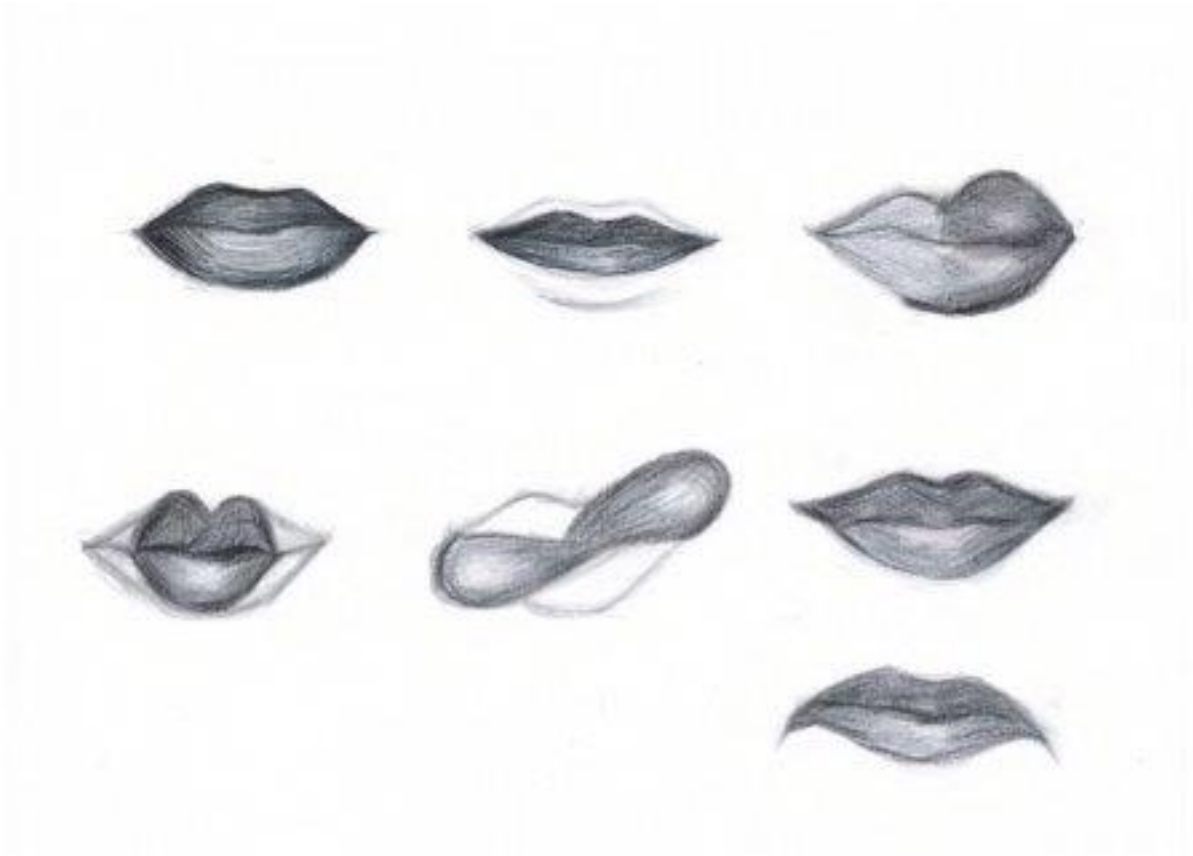

Зміна форми губ

Схема повного обличчя

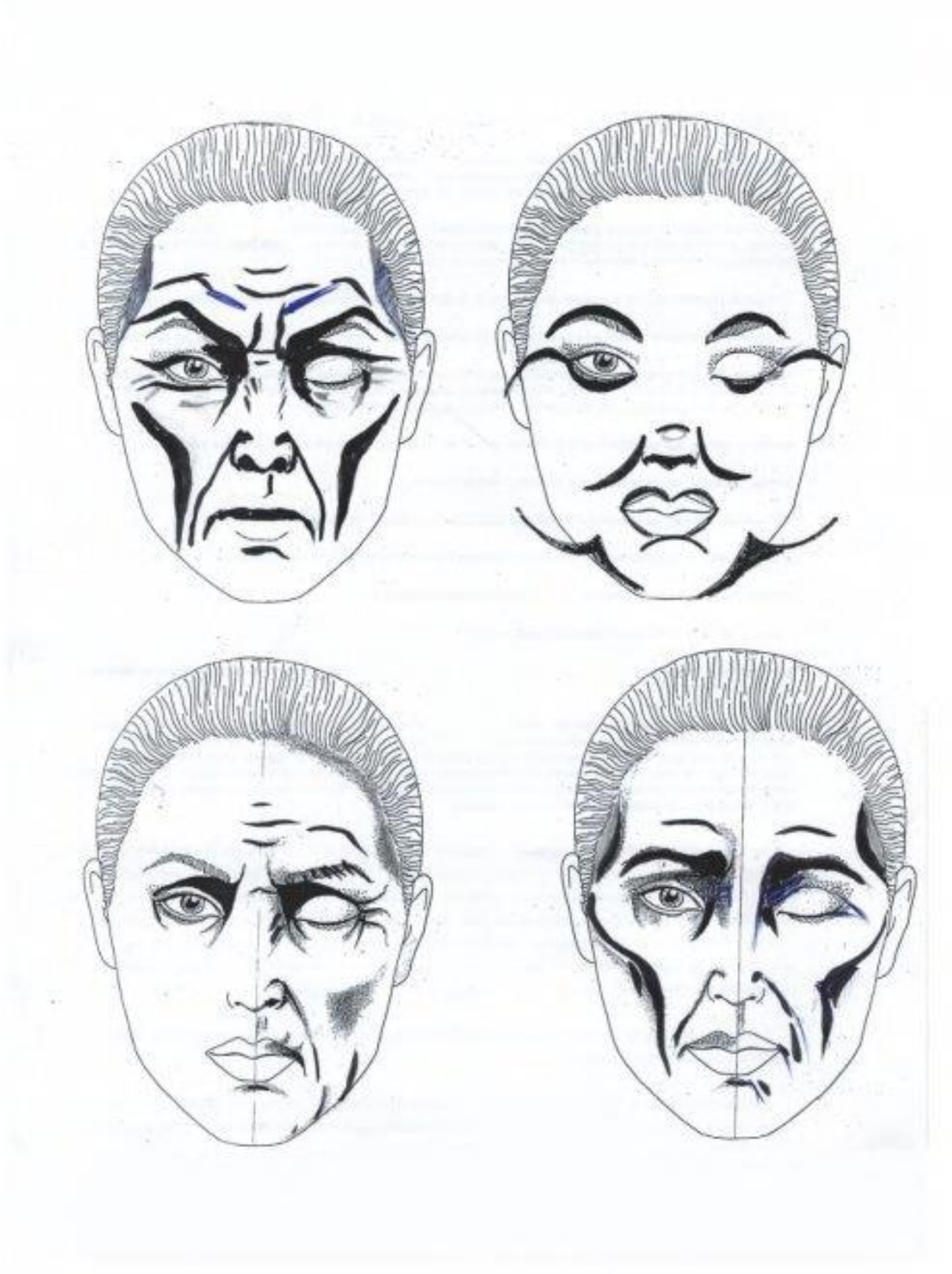

Схеми злого, повного, старого та худого облич

Схема старого обличчя

Схема сумного обличчя

Схема старого обличчя

Схема худого обличчя

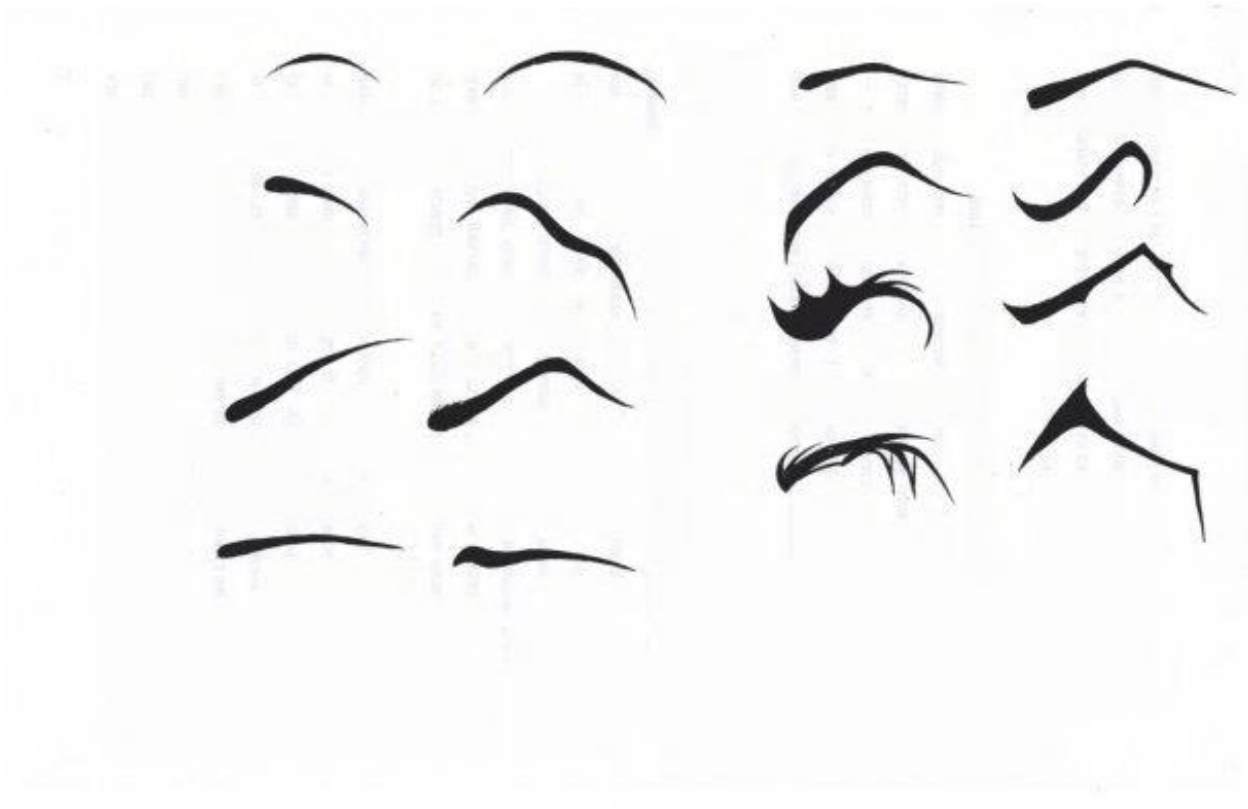

Різні форми брів

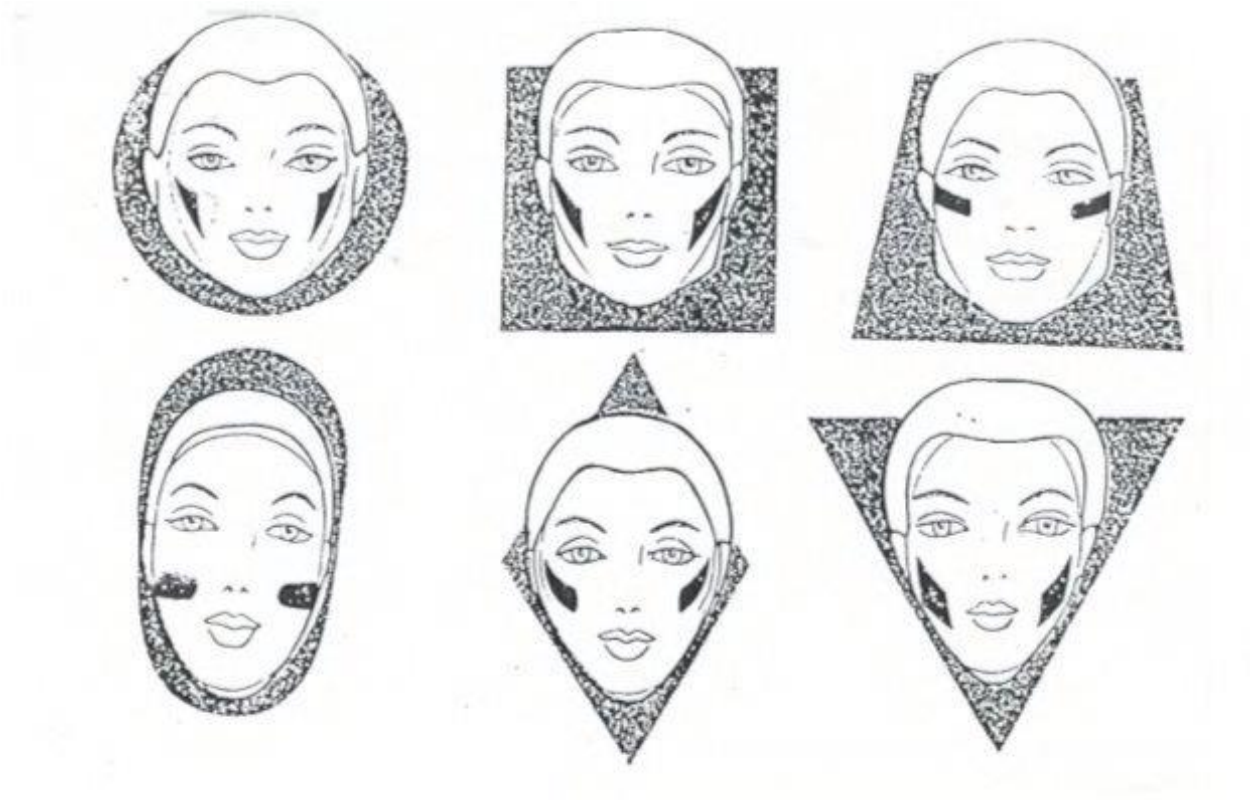

Різні форми обличчя

Рисунок 1. Пластична анатомія голови. Кістки черепа. Основні впадини обличчя. Грим черепа

Мальовничий прийом гриму - образ

"Цукровий череп"_ Step by step

Для закріплення нового матеріалу перегляньте покрокову фото інструкцію гриму та виконайте лабораторно-практичну роботу на тему: "Технологія виконання сценічного гриму"

Крок 1 Виділіть гримом Supracolor Clown арт.1081 на обличчі чіткий контур навколо лінії росту волосся і щелепи, використовуючи кисть. Іншу частину обличчя заповніть рівним гладким шаром, використовуючи спонж, грим закріпити прозорою розсипчастою пудрою / Translucent Powder

Крок 2 Нанесіть кистю Аквагрим / Aquacolor арт.1100 / ТК2 на лінію росту волосся, навколо очей, губ і щік. Тонким пензлем намалюйте пелюстки на підборідді, все контури розтушуйте спонжем. Перед нанесенням змішайте аквагрим з водою до консистенції гриму.

Крок 3 Нанесіь Аквагрим / Aquacolor арт.1100 / Blue10, повторюючи процес описаний в кроці 2, залишаючи по краях колір ТК2. По центру лінії зростання волосся дзеркально повторіть малюнок пелюсток на підборідді

Крок 5 Нанесіть Гель з блискітками / Multi Gel Glitter арт.2300 / Silver і 2300 / PearlBlue в куточки очей і в середину кожної пофарбованої пелюстки

Крок 4 Для чіткості контурів використовуйте Аквагрим / Aquacolor арт.1100 / 071, наносьте тонким пензлем. Жирною лінією підкресліть краї пелюсток аквагримом / Aquacolor арт.1100 / Blue10. Для створення форми носа намалюйте дві перекриваючи пелюстки. Навколо очей повторіть перехідний візерунок напівкуль. Губи і вилиці підкресліть суворою графічною лінією

Крок 6 Для завершення образу намалюйте Акагримом / Aquacolor арт.1100 / 071 цільні пелюстки і різні дрібні деталі, вклейте стрази призначені для шкіри

Схеми гриму злого, лютого, старого та худого обличчя

Пластична анатомія голови. Кістки черепа. Основні впадини обличчя. Грим черепа

Національний грим

Форма очей, їх різновиди. Пластичні особливості расових форм

Гротесковий і казковий грим.

Грим за ілюстративним матеріалом і по пам’яті

Історичний огляд зачісок і головних уборів. Ілюстративний матеріал.

